INDICIS
GRAECITATIS HYPERIDEAE
PARS PRIMA

QUAM RENUNTIATIONI

PHILOS. DOCTORUM ET AA. LL. MAGISTRORUM

RECTORE MAGNIFICO

CAROLO GEORGIO DE WAECHTER

REG. SAX. A CONS. INT. IUR. D. ET P. P. O. ORD. REG. SAX. VIRT. AC FIDE BENE MERIT. I. CL. PRAEFECTO ORD. REG. WUERTTEMB. FRIDERICIANI INSIGN. AMPLISS. I. CL. DECORATO ORD. REG. WUERTTEMB. DE CORONA PRAEF. CETT.

DECANO

GUILIELMO ROSCHER

PHIL. D. DOCTR. POLIT. PRACT. ET CAMERAL. P. P. O. REG. SAX. A CONSIL. AUL. ORD. REG. SAX. VIRT. AC FIDE BENE MERIT. EQU. CETT.

PROCANCELLARIO SE

A I. M. MAII A. MDCCCLIX. USQUE AD XXX. M. APR. A. MDCCCLX

CREATORUM

EDIDIT

ANTONIUS WESTERMANN

LITT. GR. ET ROM. P. P. O.

LIPSIAE

PROSTAT APUD A. EDELMANNUM

BIBLIOPOLAM UNIVERSITATIS.

Hyperidis ex orationibus iam dudum prorsus desperatis praeter exspectationem ex a. 1847 in tumulis Aegyptiis repertae sunt quattuor, una (II) integra, reliquae mutilatae quidem, sed ita tamen comparatae ut magnam sane partem legi adhuc possint. Harum

I. scripta est in Demosthenem acceptae ab Harpalo pecuniae suspectum,

II. inscripta est *ὑπὲρ Εὐξενίππου εἰσαγγελίας ἀπολογία πρὸς Πολύευκτον*,

III. defensio est Lycophronis de vi allata a Lycurgo accusati,

IV. habita est in funere eorum qui in bello Lamiaco una cum Leosthene duce occubuerant.

Quas orationes qui edendas emendandas explicandas curarent interea multi exstiterunt.

Primae fragmenta ab *A. C. Harris* Lond. 1848 ex ipso papyro publicata mox in ordinem redacta atque illustrata ediderunt in Anglia primum *Churchill Babington* Lond. 1850, in Germania *A. Boeckh* in Ephem. litt. Halens. 1848. n. 223—227 (separatim hinc expressa Hal. 1848) et *H. Sauppe* in Philologi vol. III. p. 610—658 et iterum in epilogo fragm. ad Oratt. att. ed. Turic. 1850. p. 347—353.

Alteram et tertiae fragmenta ab *J. Arden* et *Ch. Babington* primum una cum ipsa papyri imagine edita Cantabr. 1853 mox iterum atque tertium edenda curaverunt *F. G. Schneidewin* Gotting. 1853 et *J. Caesar* Marburg. 1857, alteram solam *C. G. Cobet* in Mnemosyn. vol. II. (1853) p. 310—329 et *C. Gu. Linder* Upsal. 1856. Praeterea de singulis earundem locis iudicium suum interposuerunt *L. Spengel* in Diar. erud. Monac. 1853. n. 4 et 5,

L. Kayser in Annal. Heidelberg. 1853. p. 641 sqq., *A. Schaefer* in Annal. philol. vol. LXVIII. p. 27 sqq. Accedunt curae secundae *Schneidewini* Philol. vol. VIII. (1853) p. 340—354, atque horum omnium epicrisis *J. B. L(ightfootii)* Diarii *the Journal of classical and sacred philology* inscripti no. 1 (1854) p. 109—124 inserta, quaeque apud illum *J. G. Patakis* Graecus, apud hunc *R. Shilleto* Anglus commentati sunt. Denique alterius orationis locos nonnullos tractavit *C. Gu. Linder* in Diar. stud. antiqu. 1857. n. 65 et 66.

Quartam post *Ch. Babingtonem*, cuius editio Cantabr. 1858 prodiit, *L. Kayser* in Annal. philol. vol. LXXVII. (1858) p. 369—383, *C. G. Cobet* Lugd. Bat. 1858, *H. Sauppe* in Philol. suppl. vol. I. (1859) p. 1—60 deinceps ediderunt. Singulos eiusdem orationis locos tractaverunt editionis principis censores *L. Spengel* in Diar. erud. Monac. 1858. n. 48 et 50, *J. Caesar* in Diar. stud. antiqu. 1857. suppl. n. 84 et 85 et *L. Kayser* in Annal. Heidelberg. 1858. p. 561 sqq., praetereaque *D. Comparetti* in Mus. Rhen. vol. XIII. (1858) p. 533—545, *C. Bursian* et *E. Müller* in Annal. philol. vol. LXXVII. (1858) p. 471 sqq., *H. Weil* ibid. p. 746, *Roersch* in Diarii *Revue de l'instruction publique en Belgique* inscripti vol. II. (1859) n. 1., *C. Volckmar* in Philol. vol. XV. (1859) p. 151 sq. Papyro denuo excusso quae repperit *A. Schaefer* leguntur ibid. p. 150 sq.

His exploratis omnibus et singulis sic institui, ut quae quoque loco recte emendata viderentur in indicem redigerem, nonnulla ipse tacitus corrigerem, reliqua aut intacta relinquerem, aut ubi quid scripsisset orator prorsus incertum esset omitterem. Ceterum qui adpositi sunt numeri ad orat. I. et IV, capita Sauppii, qui ad II. et III, paginam Schneidewini indicant. Reliquarum orationum fragmenta (fr.) citavi ex ordine ab Sauppio instituto in fragm. orat. att. p. 276—308.

INDEX
GRAECITATIS HYPERIDEAE.
PARS I.

κέκτηται εἴτε ὀλίγα II, 14, 21. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀγῶνος οἴεται δεῖν ὑμᾶς παρακρούσασθαι I, 8, 29. τοὺς συνεροῦντας ἐμοὶ ὑπὲρ τηλικούτου ἀγῶνος III, 30, 7. ἀγῶνες δημόσιοι II, 4, 9. τοὺς ἄλλους ἀγῶνας ἅπαντας τοὺς τῆς πόλεως I, 8, 31. πολλὰ πλεονεκτοῦσιν ἐν τοῖς ἀγῶσιν οἱ κατήγοροι τῶν φευγόντων III, 26, 2. πολλοὺς σεσώκατε τῶν πολιτῶν ἀδίκως εἰς ἀγῶνας καταστάντας II, 17, 6.

ἀγωνία. πέδη τοῦ λέγειν ἡ ἀγωνία fr. 234.

ἀγωνίζεσθαι. μάχην οὐχ ἧττον ἔνδοξον ἧς ἐν Βοιωτοῖς ἠγωνίσαντο IV, 16, 3. οὐδένες πώποτε τῶν γεγονότων οὔτε περὶ καλλιόνων οὔτε πρὸς ἰσχυροτέρους μετ' ἐλαττόνων ἠγωνίσαντο IV, 17, 3. προθύμως ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνίσασθαι IV, 15, 3. ἀναγκαῖον ἦν πλείους μάχας ἠγωνίσθαι διὰ μιᾶς στρατείας ἢ — IV, 20, 4. ἐν τῇ οἰκείᾳ τοὺς ἐχθροὺς ἐπεῖδον ἀγωνιζομένους IV, 29, 7. μὴ κατὰ τρόπον τούτων ἀγωνισαμένων IV, 18, 3. || ὁ κατήγορος εἰωθὼς πολλάκις ἀγωνίζεσθαι III, 30, 4. ἀγωνιζομένῳ καὶ κινδυνεύοντι οὐ μόνον περὶ θανάτου, — ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ ἐξορισθῆναι III, 30, 10.

ἄδεια. οἶδε γὰρ αὑτῷ δεδομένην ἄδειαν καὶ πράττειν καὶ γράφειν ὅ τι ἂν βούληται fr. 45. ἀδείας αὐτοῖς δοθείσης I, 10, 21.

ἀδελφή III, 25, 10. IV, 23, 6. fr. 193.

ἀδελφός I, 16, 11. IV; 28, 6. fr. 193.

ᾅδης. ἐν ᾅδου IV, 28, 2. 30, 5. fr. 121, 19.

ἀδικεῖν. τοὺς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήσαντας I, 10, 21. τοὺς ἀδικοῦντας ἀπέφηναν I, 7, 25. τιμωρήσασθαι τοὺς ἀδικοῦντας I, 29, 14. τῶν ῥητόρων ἐάν τις ἀδικῇ II, 12, 23. πότερον ἀδικεῖ ὑμᾶς ὁ κρινόμενος ἢ οὔ II, 15, 1. τῶν ὄφεων τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν fr. 84. τί καὶ ἀδικεῖ — ἐξαγγείλας II, 8, 10. οὐχ ὁμοίως ἀδικοῦσιν οἱ ἰδιῶται λαβόντες τὸ χρυσίον καὶ οἱ ῥήτορες καὶ οἱ στρατηγοί I, 18, 2. ὅσα τῶν ἀδικημάτων ἐνδέχεται ἀδικῆσαι III, 28, 18. τηλικαῦτα ἀδικήσαντες τὴν πόλιν I, 20, 27.

ἀδίκημα. ἐὰν τὰ γεγονότα ἐν ἀδικήματι ψηφίσησθε εἶναι II, 12, 11. ἀρχομένων δεῖ τῶν ἀδικημάτων ἐμφράσσειν τὰς ὁδούς fr. 235. διὰ δύο προφάσεις τῶν ἀδικημάτων ἄνθρωποι ἀπέχονται fr. 241. ὅσα τῶν ἀδικημάτων ἐνδέχεται ἀδικῆσαι III, 28, 17. ἐκ πάντων καὶ τἀδικήματα ταῦτα γένοιτ' ἂν II, 5, 22. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων ἁπάντων καὶ νόμους καὶ ἀρχὰς καὶ δικαστήρια· τὰ προσήκοντα ἑκάστοις αὐτῶν ἀπέδοτε II, 5, 7. ὑπὲρ ἁπάντων τῶν ἀδικημάτων νόμους ἔθεσθε II, 4, 23. ὑπὲρ μεγάλων ἀδικημάτων καὶ περιφανῶν αἱ εἰσαγγελίαι τότε ἦσαν II, 3, 17. δικάζετε οὐχ ὑπὲρ ἑνὸς ἀδικημάτων, ἀλλ' ὑπὲρ ἁπάντων I, 9, 12.

ἄδικος. ψήφισμα οὐ μόνον ἀδικώτατον, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον αὐτὸ ἑαυτῷ II, 8, 19. || καὶ ἄλλους πολλοὺς σεσώκατε τῶν πολιτῶν ἀδίκως εἰς ἀγῶνας καταστάντας II, 17, 6. ἐκάλει συνηγόρους τοὺς συναπολοῦντάς τινα τῶν πολιτῶν ἀδίκως III, 30, 5.

ἀδύνατος. τοὺς δυναμένους εἰπεῖν τοῖς ἀδυνάτοις τῶν πολιτῶν κινδυνεύουσι βοηθεῖν III, 27, 4.

ἀεί fr. 71.

Ἀζηνιεύς. Ἀριστοφῶντα τὸν Ἀζηνιᾶ II, 13, 8.

ἀθάνατος. ὅπως ἂν ᾖ ἀθάνατος συκοφάντης III, 23, 16. θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἐκτήσαντο IV, 21, 6. οἱ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἔπαινοι παῖδες αὐτῶν ἀθάνατοι ἔσονται IV. fr. 121, 13.

Ἀθῆναι. Ἀθήνησι II, 12, 16. III, 29, 22. || Ἀθηναῖοι. ὁ δῆμος ὁ Ἀθη-

ναίων II, 5, 12. 20. 10, 10. 13, 18. 15, 5. 17, 13. 15. οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι II, 7, 7. 11, 6. 23. οὐ κατὰ πάντων Ἀθηναίων II, 4, 17. ἐξαγγείλας πρὸς Ἀθηναίους II, 8, 11. Ἀθηναίους φησὶν εἶναι παρ' ὧν — II, 17, 20. σκοπεῖν Ἀθηναίους fr. 242. πόλεις Ἀθηναίων II, 3, 10. περὶ Ἀθηναίων ἀνδρῶν τοὺς λόγους ποιούμενος IV, 7, 6. τούτους ἔγραψε Δημοσθένης Ἀθηναίους εἶναι I, 16, 11. Ἀλκίμαχον καὶ Ἀντίπατρον Ἀθηναίους καὶ προξένους ἐποιησάμεθα fr. 81.

ἁθροίζεσθαι. οἱ Ἕλληνες ἅπαντες — εἰς τὸν τόπον ἁθροισθήσονται IV, 16, 8.

ἁθρόος. ἢ καθ' ἕνα ἢ ἅθρους II, 15, 7.

Αἰγηίς. ἡ Αἰγηὶς φυλή II, 7, 6.

Αἰγιλιεύς fr. 250.

αἱρεῖν. μίαν πόλιν εἷλον IV, 28, 8. τοῦτον εἰσαγγείλας ἐγὼ — εἷλον ἐν τῷ δικαστηρίῳ II, 13, 15. ὧν καὶ ἐγὼ εἷς ἦν αἱρεθεὶς ὑπὸ σοῦ II, 7, 6.

αἴσθησις. εἰ δ' ἔστιν αἴσθησις ἐν ᾅδου IV. fr. 121, 19.

αἰσχροκερδεῖν fr. 251.

αἰσχρός. αἰσχρὸν — πόλεως σωτηρίαν κινδυνεύειν I, 10, 23. οὐκ αἰσχρὸν . . . . . ; I, 25, 12.

αἰσχύνεσθαι. οὐκ ᾐσχυνάμην τοιούτους λόγους λέγων — ; III, 25, 6.

αἰσχύνη. διὰ δύο προφάσεις τῶν ἀδικημάτων ἄνθρωποι ἀπέχονται, ἢ διὰ φόβον ἢ δι' αἰσχύνην fr. 241.

αἰτεῖσθαι. δέκα συνηγόρους ἐκ τῆς Αἰγηίδος φυλῆς ᾐτήσω II, 7, 6.

αἰτία. ἃ οὗτος εἰσκεκόμικεν, οὐκ ἔχει τὰς ἀληθεῖς αἰτίας τῆς προξενίας fr. 80, 12. οὐδ' αἰτίαν φοβερὰν εἶναι δεῖ τοῖς ἐλευθέροις, ἀλλ' ἔλεγχον IV, 22, 3. οὔτε αἰτίαν πονηρὰν οὐδεμίαν πώποτ' ἔλαβον οὔτ' ἔγκλημά μοι πρὸς οὐδένα τῶν πολιτῶν γέγονεν III, 29, 3. ναῦς αἰτίαν ἔχοντες προδοῦναι II, 3, 10. ἡ αἰτία [ἡ] κατ' ἐμοῦ III, 22, 18. ἡ τοιαύτη αἰτία οὐ παραδέχεται σκῆψιν οὐδεμίαν II, 5, 13. οὗ ὁ βίος τὴν αἰτίαν οὐ παραδέχεται II, 11, 15. ψευδῆ τὴν αἰτίαν εἰκὸς εἶναι III, 29, 1. ψευδεῖς κατ' ἐμοῦ αἱ (αἱ κατ' ἐμοῦ?) αἰτίαι εἰσίν III, 29, 22. ἑτέρας αἰτίας καὶ διαβολὰς ἥκεις φέρων κατ' αὐτοῦ II, 14, 17. οὐδεμία τῶν αἰτιῶν τούτων οὐδὲν κοινωνεῖ τῷ νόμῳ II, 4, 6. ὁ παρεληλυθὼς χρόνος μάρτυς ἐστὶν τοῦ τρόπου ἑκάστῳ ἀκριβέστατος, ἄλλως τε δὴ καὶ περὶ τούτων τῶν αἰτιῶν III, 28, 16. τὰς αἰτίας ἃς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ᾐτιάσαντό με III, 23, 22.

αἰτιᾶσθαι. ἄξιον κἀκεῖθεν ἐξετάσαι τὸ πρᾶγμα ἀφ' ὧν ἐν τῷ δήμῳ τὸ πρῶτον αὐτοὶ εὐθὺς ᾐτιάσαντο III, 23, 20. τὰς αἰτίας ἃς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ᾐτιάσαντό με III, 23, 23. εἰ μὲν οὖν ἔξωθεν τῆς πόλεως τινὰς ᾐτιᾶτο εἶναι II, 17, 16. οἷά με οὗτοι αἰτιῶνται εἰρηκέναι III, 25, 11. καὶ ἐμὲ μὲν αἰτιᾷ καταλύειν τὸν δῆμον III, 27, 13. αἰτιᾷ ὅτι — III, 27, 20. λέγων καὶ αἰτιώμενος ὅτι — I, 6, 17. οἱ αἰτιώμενοι I, 5, 10.

αἴτιος. οὐδεμίαν γυναῖκα ἔχεις εἰπεῖν ᾗτινι ἐγὼ τούτων αἴτιος εἰμί III, 28, 2. αἴτιος τοῦ Χαλκιδέων ὑπῆρξεν ὀλέθρου fr. 80, 19. τοῦ μὲν γὰρ βουλεύεσθαι καλῶς ὁ στρατηγὸς αἴτιος, τοῦ δὲ νικᾶν μαχομένους οἱ κινδυνεύειν ἐθέλοντες τοῖς σώμασιν IV, 13, 6. πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιοι γεγένηνται τῇ πατρίδι IV, 9, 2. οὔτε καταλυθείσης τοὺς αἰτίους κρίνας I, 4, 31. τί γάρ ἐστιν αἰτία αὕτη εἰ — fr. 204.

Αἰτωλοί IV, 11, 6.

αἰχμάλωτος. τιμητὴς ἐγένετο τῶν αἰχμαλώτων fr. 80, 21.

ἀκαδήμεια. ἐπιστάτης γενόμενος τῆς ἀκαδημείας I, 20, 4.

Ἀκαμαντίς II, 9, 1.

ἀκίνδυνος. διὰ τὸ ἀκίνδυνον αὐτοῖς εἶναι τὸν ἀγῶνα III, 26, 3. || ἵνα ἀκινδύνως εἰσίῃς εἰς τὸν ἀγῶνα III, 27, 18.

ἀκμάζεις (= τὰ τῶν νέων πράττεις) fr. 147.

ἀκμήν (= ἔτι) fr. 137.

ἀκολουθεῖν. ἀνάγκη γὰρ πρῶτον μὲν ὀρεωκόμον καὶ προηγητὴν ἀκολουθεῖν τῷ ζεύγει, ὃ ἦγεν τὴν γυναῖκα, ἔπειτα δὲ παῖδας τοὺς προπέμποντας αὐτὴν ἀκολουθεῖν III, 24, 17. καὶ γὰρ οὗτος ἠκολούθει διὰ τὸ χήραν ἐκδίδοσθαι αὐτήν III, 25, 1.

ἀκόλουθος. ἐὰν ἡ ψῆφος μὴ ἀκόλουθος γένηται τοῖς νόμοις καὶ τοῖς δικαίοις I, 29, 7. καὶ τἄλλα πάντα τὰ ἀκόλουθα II, 12, 3.

ἀκούειν. δέομαι ὑμῶν ἀκοῦσαι εὐνοϊκῶς III, 30, 7. ἀκουόντων πάντων III, 25, 8. ὑμεῖς οἱ ἀκούοντες IV, 2, 4. ὑμῶν οἱ ἀκούσαντες I, 5, 13. τίς ἂν λόγος ὠφελήσειε μᾶλλον τὰς τῶν ἀκουόντων ψυχάς IV, 27, 7. ἀκούων ἐμοῦ παρακελευομένου αὐτῇ III, 25, 17. μὴ ἐθέλειν ἀκούειν τῶν ἀναβαινόντων II, 6, 20. μὴ ἐθέλειν ἀκούειν τῶν ἀπολογουμένων II, 6, 12. καί μου τὸν λόγον ἀκούσατε ὃν μέλλω λέγειν II, 11, 20. τὰ καθ᾽ ἕκαστα τῆς κατηγορίας ἀκούειν II, 4, 10. τίς γὰρ ἂν ἠνέσχετο τοιαῦτα περὶ τῆς αὑτοῦ ἀδελφῆς ἀκούων III, 25, 10. ὅσα εἶχον ὑπὲρ ἐμαυτοῦ εἰπεῖν σχεδὸν ἀκηκόατε III, 30, 2. φάσκων ἐκ τῶν οἰκείων ἀκηκοέναι ὡς — III, 24, 3. ἔφασαν ἐν Οἰνόῃ ἀκοῦσαι ὅτι μάχη εἴη γεγονυῖα fr. 35.

ἄκρα. ἀπ᾽ ἄκρας τῆς Ἀττικῆς ἡ Λητὼ ἐπέβη τῆς νήσου fr. 71. κατάληψιν ἄκρας III. fr. 142.

ἀκρατής. εἰ μέν τις ἀκρατέστερον ἔπιεν I. fr. 104.

ἀκρατοκώθων. οὓς ὕβριζες καὶ ἐλοιδόρου ἀκρατοκώθωνας ἀποκαλῶν I. fr. 103.

ἀκριβής. ὁ παρεληλυθὼς χρόνος μάρτυς ἐστὶν ἑκάστῳ τοῦ τρόπου ἀκριβέστατος III, 28, 15.

ἀκρόπολις. ἀναφέρων τὰ χρήματα εἰς τὴν ἀκρόπολιν I, 2, 12. τὰ χρήματα τὰ ἀνοισθησόμενα εἰς τὴν ἀκρόπολιν I, 2, 20. ἑώρων τὴν ἀκρόπολιν αὐτῆς (τῆς τῶν Θηβαίων πόλεως) φρουρουμένην ὑπὸ τῶν Μακεδόνων IV, 15, 5.

Ἀκτή fr. 216.

Ἄκτια fr. 182.

ἄκων. ὧν Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρος ἀκόντων ἡγούμενοι ἐσεμνύνοντο IV, 11, 8.

Ἀλέξανδρος I, 6, 17. 13, 15. 14, 24. 15, 2. 19, 19. 23, 1. 24, 4. II, 10, 8. IV, 10, 3. 11, 8. || ὁ ἐξ Οἴου II, 7, 4.

ἀλήθεια. πυθέσθαι παρὰ τοῦ θεοῦ τὴν ἀλήθειαν II, 8, 17.

ἀληθής. ὅτι ἀληθῆ ἐστιν τὰ εἰρημένα III, 26, 16. εἰ ἡγοῦ αὐτὸν μὴ τἀληθῆ ἀπηγγελκέναι τῷ δήμῳ II, 8, 13. τοῦτ᾽ εἰ μὲν ὑπελάμβανες ἀληθὲς εἶναι II, 8, 8. εἰ ἐστὶν ταῦτα ἀληθῆ III, 24, 10. εἰ γὰρ ταῦτα ἦν ἀληθῆ II, 11, 2. ἃ οὗτος εἰσκεκόμικεν οὐκ ἔχει τὰς ἀληθεῖς αἰτίας τῆς προξενίας fr. 80, 12.

ἀλιμενία. τῶν τόπων τὴν ἀλιμενίαν fr. 183.

Ἁλιμούσιοι. εἰς Ἁλιμουσίους ἐνεγράφη II, 4, 4.

ἁλίσκεσθαι. ἁλούσης Ὀλύνθου fr. 80, 21. οὔτε τῶν ἁλόντων οὐδένα ἐρρύσατο fr. 80, 25. || ἑάλως παρανόμων II, 8, 20. συνέβη σοι ἁλῶναι II, 9, 10.

Ἀλκίμαχος fr. 81.

ἀλλά. *in principio orationis* II, 3, 3. *in principio enuntiati* II, 12, 19. III, 26, 1. *in interrogatione* I, 19, 22.

in responsione I, 10, 23. II, 7, 3. IV, 7, 2. *in utraque*: ἀλλὰ περὶ τῆς παιδείας αὐτῶν ἐπιμνησθῶ — ; ἀλλ' οἶμαι πάντας εἰδέναι IV, 8, 1. πότερον οὐκ ἐν τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς; ἀλλὰ τὰ διὰ τούτους γεγονότα τίνας ἄλλους ἢ τούτους ἐπαινεῖσθαι καὶ μνήμης τυγχάνειν ποιήσει; ἀλλ' οὐκ ἐν ταῖς ἰδίαις εὐπραξίαις; ἀλλ' ἐν τῇ τούτων ἀρετῇ βεβαίως αὐτῶν ἀπολαυσόμεθα IV, 25, 4. οὐκ — ἀλλὰ I, 7, 23. 18, 2. 19, 14. II, 7, 4. 8, 14. 9, 15. 15, 7. 16, 6. 22. 17, 22. III, 28, 7. 10. 20. IV, 2, 5. 23, 11. 30, 6. fr. 121, 8. 237. οὐ — μὲν — δὲ — ἀλλὰ II, 13, 5. οὐκ — οὐδὲ — ἀλλὰ II, 5, 15. 16, 16. οὐδὲ — ἀλλὰ II, 13, 21. οὐκ — ἀλλὰ —. οὐδ' — ἀλλὰ I, 9, 12. IV, 22, 1. οὐδεὶς — ἀλλὰ I, 6, 20. 8, 4. 26, 16. II, 6, 19. οὐ μόνον — ἀλλὰ καὶ I, 8, 31. 15, 8. II, 7, 16. 8, 19. 11, 5. III, 27, 5. IV, 16, 3. fr. 145. οὐ σὺ μόνος, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες II, 11, 3. οὐ μόνον — ἀλλὰ III, 26, 9. 30, 11. οὐ μόνον οὐκ — ἀλλὰ καὶ II, 17, 9. οὔτε — οὔτε — ἀλλὰ IV. fr. 121, 3. οὔτε — ἀλλὰ —, οὔτε — ἀλλὰ II, 3, 13. οὐχ ὅπως — ἀλλ' ἵνα I, 2, 16. ὅπως μὴ — ἀλλὰ III, 24, 6. μὴ — ἀλλὰ I, 19, 20. II, 6, 13. 9, 10. 10, 7. 12, 23. fr. 236. μηδεὶς — μηδὲ — ἀλλὰ III, 21, 5. εἰ δὲ μὴ — ἀλλὰ IV. fr. 121, 10. μὴ μόνον — ἀλλὰ καὶ IV, 12, 3. fr. 121, 6. 242. ἀλλὰ μὴν IV, 16, 1. 28, 1. ἀλλ' ὅμως II, 6, 6. 16, 5. τὴν ἀρετὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἀνδρείαν πλῆθος, ἀλλ' οὐ τὸν πολὺν ἀριθμὸν τῶν σωμάτων εἶναι κρίνοντες IV, 17, 4. πῶς τούτους οὐκ εὐτυχεῖς κρίνειν δίκαιον ἢ πῶς ἐκλελοιπέναι τὸν βίον, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀρχῆς γεγονέναι καλλίω γένεσιν τῆς πρώτης ὑπαρξάσης; IV, 24, 4.

ἀλλήλους. τοὺς τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλίαν τῷ δήμῳ ἐνδειξαμένους IV, 30, 1.

ἄλλοθι. ἐν τῇ ἀγορᾷ ἢ ἄλλοθί που II, 10, 22. ὡς ἄλλοθί που οὗτοι τὴν γνώμην ἂν σχοῖεν ἢ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος II, 14, 24.

ἄλλος. ἑώρων τὴν χώραν ἄλλους διανεμομένους IV, 15, 7. ἄλλων ἕνεκα I, 18, 6. ἐκ τῆς πόλεως εἰς γῆν ἄλλην I, 29, 11. τὸν ἄλλους τινὰς ἀνθρώπους ἐγκωμιάζοντα IV, 7, 3. εἰ ἄλλον τινὰ τρόπον τὸν νόμον ἔθεσθε II, 6, 3. ἄλλον τινὰ τρόπον τῇ πολιτείᾳ κέχρημαι II, 13, 4. ὥσπερεί τις καὶ ἄλλος τῶν πολιτῶν II, 10, 24. οὐκ ἔχοντες ἄλλην οὐδεμίαν ἀποστροφὴν I, 15, 3. οὐδ' ἂν ἄλλον λόγον οὐδένα ἐποιήσω II, 11, 18. ἄλλην οὐδεμίαν τῶν ἐν τῇ πόλει γυναικῶν III, 27, 23. πολλῶν καὶ ἄλλων καλῶν ὄντων II, 6, 22. οὔτ' ἄλλοι πολλοὶ τῶν εἰσαγγελλομένων II, 3, 14. καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν πολιτῶν II, 17, 5. καὶ ἄλλας τοιαύτας κατηγορίας II, 14, 9. ἄλλων τοσούτων ἀνθρώπων συνακολουθούντων III, 25, 3. τὰ διὰ τούτους γεγονότα τίνας ἄλλους ἢ τούτους ἐπαινεῖσθαι ποιήσει; IV, 25, 5. οὔτε πλείους οἶμαι δεῖν λόγους ποιεῖσθαι περὶ ἄλλου τινὸς ἢ ὅπως — II, 4, 20. οἱ ἄλλοι I, 9, 10. II, 11, 4. 8. IV, 6, 2. 13, 9. 23, 5. 24, 1. 29, 2. τὰ ἄλλα II, 7, 9. οἱ ἄλλοι ἅπαντες I, 13, 17. πάντες IV, 20, 4. πάντες ἀγῶνες I, 8, 31. κατήγοροι II, 6, 9. οἱ ἐν τῇ πόλει II, 11, 3. οἱ ἐν τῷ τόπῳ σύμμαχοι IV, 11, 7. τἆλλα πάντα τὰ ἀκόλουθα II, 12, 2. τὰ ἐν τῇ εἰσαγγελίᾳ γεγραμμένα III, 24, 11. τὰ εἰς τὸν βίον χρήσιμα IV, 5, 4. τὰ ἄλλα ἀγαθά IV, 12, 5. τὸ — ἀδικήματα II, 5, 7. οἱ — Ἀθηναῖοι II, 11, 6. 23. 7, 7. ἡ — Ἑλλάς I, 12, 10. 14, 22. οἱ — Ἕλληνες IV, 9, 3. αἱ —

κρίσεις II, 4, 21. οἱ — πολῖται IV, 13, 2. 4. οἱ — σύμμαχοι IV, 10, 11. οἱ — φίλοι I, 5, 9. αἱ — φυλαί II, 9, 12. ἡ — χώρα fr. 33. οἱ ἄλλοι οἱ μετ' ἐκείνου τετελευτηκότες IV, 1, 3. τὰ ἄλλα τὰ προσπίπτοντα εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον IV. fr. 121, 17.

ἀλλότριος. τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν II, 15, 15.

ἄλλως. ὁ παρεληλυθὼς χρόνος μάρτυς ἐστὶν ἑκάστῳ τοῦ τρόπου ἀκριβέστατος, ἄλλως τε δὴ καὶ περὶ τούτων τῶν αἰτιῶν III, 28, 16.

ἀλόγιστος. τίς γὰρ οὕτως ἐστὶ τῶν ἐν τῇ πόλει ἀλόγιστος ὅστις — III, 24, 14.

ἀλφιτεῖς (= οἱ τὰ ἄλφιτα ποιοῦντες) fr. 252.

ἀλφίτια fr. 252.

ἅμα. ἅμα γὰρ εἰς τὸν τόπον ἀθροισθήσονται καὶ τῆς τούτων ἀρετῆς μνησθήσονται IV, 16, 8. ἅμα τῇ Λεωσθένους ἡγεμονίᾳ καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀρετὴν ἐγκωμιάζω IV, 13, 8.

ἁμαρτάνειν. ἐάν τις ἀρχήν τινα ἄρξας δι' ἄγνοιαν ἢ δι' ὀλιγωρίαν ἁμάρτῃ I, 20, 24.

ἀμελῶς. ἀγάλματα καὶ βωμοὺς καὶ νεὼς τοῖς μὲν θεοῖς ἀμελῶς, τοῖς δ' ἀνθρώποις ἐπιμελῶς συντελούμενα IV, 19, 4.

ἀμύνειν. κἀκεῖνοι ἕνεκα μιᾶς γυναικὸς ἤμυναν IV, 28, 11. οἱ μὲν ἐπελθοῦσαν τὴν τῶν βαρβάρων δύναμιν ἠμύναντο IV, 29, 6.

Ἀμφιάραος II, 9, 2.

ἀμφότερος. ἄξιον ἐπαινεῖν — τὸν στρατηγὸν Λεωσθένη δι' ἀμφότερα IV, 3, 6.

ἄμφοδον fr. 163.

ἄν. ἐμαίνεσθε γὰρ ἂν εἰ — II, 6, 2. εἰ —, οὐκ ἂν κατεψεύσατο οὗτος II, 9, 17. εἰ —, οὐκ ἂν σὺ μόνος ᾔδεις II, 11, 3. εἰ —, οὔτ' ἂν Εὐξένιππον ᾐτιῶ οὔτ' ἂν ἄλλον λόγον οὐδένα ἐποιήσω II, 11, 17. εἰ —, ἣν ἂν αὐτῷ εἰπεῖν II, 17, 17. οὐ αὐτοὶ ἂν ἧκον I, 15, 4. τίς ἂν ἠνέσχετο — καὶ οὐκ ἂν ἀπέκτεινε τὸν λέγοντα; III, 25, 9. οὐκ ἄτοπον, εἰ —, ταύταις ταῖς διαθήκαις ἰσχυρίζεσθαι ἂν αὐτούς III, 22, 21. ἄξιον συλλογίσασθαι τί ἂν συμβῆναι νομίζομεν μὴ — ἀγωνισαμένων. ἆρ' οὐκ ἂν ἑνὸς — ὑπήκοον ἅπασαν εἶναι, νόμῳ δὲ χρῆσθαι — τὴν Ἑλλάδα, συνελόντι δ' εἰπεῖν τὴν Μακεδόνων ὑπερηφανίαν — ἰσχύειν; IV, 18, 2. τὰ προσδοκώμεν' ἂν γενέσθαι IV, 19, 9. || ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ δίκαιον καὶ εὔορκον εἶναι, τοῦτο ψηφίσασθε II, 18, 7. τούτῳ ἔξεστι λέγειν ὅ τι ἂν βούληται III, 28, 9. ῥᾳδίως ὅ τι ἂν βούλωνται λέγουσι III, 26, 4. καὶ πράττειν καὶ γράφειν ὅ τι ἂν βούληται fr. 45. ταῦτα δεῖ σκοπεῖν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος οὗ ἂν ἀδικῇ τις III, 28, 20. παρὰ τούτοις ἔστι καὶ τὸ δύνασθαι βλάπτειν τὴν πόλιν, ὅσοι ἂν αὐτῶν προαιρῶνται II, 13, 2. τῶν δ' ὅσοι μὲν ἂν μὴ διδῶσιν αὐτῷ ἀργύριον κρίνει καὶ κατηγορεῖ, ὁπόσοι δ' ἂν ἐθέλωσιν ἀποτίνειν ἀφίησιν III, 23, 8. ὅπως ἂν μὴ ἐλαττῶνται II, 9, 8. ὅπως ἂν ᾖ ἀθάνατος συκοφάντης III, 23, 15. ὡς ἂν δύνωμαι III, 21, 2. || δικαίως ἂν ὀργίζοισθε I, 17, 22. οὐδενὸς ἂν μνησθείην II, 4, 18. ἐκ πάντων τἀδικήματα ταῦτα γένοιτ' ἂν II, 5, 23. οἶμαι δὲ — Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα οὐδένας οὕτως αὑτοῖς οἰκείους ἂν εἶναι νομίζειν —, οὐδὲ ἑτέροις ἂν μᾶλλον ἢ τούτοις πλησιάσειαν (πλησιάσαι ἂν *Cobet*) IV, 30, 3. περὶ οὗ πολλῷ ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθυμίοις ἡ στήλη σταθείη fr. 83. οὐκ ἔστιν ὅθεν κατηγορίαν οὐκ ἂν ποιήσαιο II, 12, 20. τοὺς πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἑαυτῆς γυναικὶ καλλωπισμοὺς ὅπως

ἂν βούλοιτο χρὴ γίγνεσθαι fr. 237. ὑπόληψις οὐ δικαία, ὡς ἄλλοθί που οὗτοι τὴν γνώμην ἂν σχοῖεν II, 14, 25. οὕτως ἡμῖν τοῦ δήμου προσενηνεγμένου οὐ πάντα δικαίως ἂν αὐτῷ ἡμεῖς ὑπηρετοῖμεν καὶ δὴ καὶ ἀποθνήσκοιμεν ὑπὲρ αὐτοῦ I, 22, 13. τίς γὰρ οὕτως ἐστὶν ἀλόγιστος, ὅστις ἂν πιστεύσαι τοιούτοις λόγοις; III, 24, 14. τίς γὰρ οὐκ ἂν δικαίως ἐπαινοίη τῶν πολιτῶν τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τελευτήσαντας; IV, 14, 1. τίς ἂν λόγος ὠφελήσειε μᾶλλον τὰς τῶν ἀκουόντων ψυχὰς τοῦ τὴν ἀρετὴν ἐγκωμιάζοντος; IV, 27, 6. καὶ ταῦτα δοκεῖ ἂν ὑμῖν — ποιῆσαι Μαργίτης; III, 25, 19. ἆρ᾽ οὐκ ἂν οἰόμεθα φοιτᾶν Λεωσθένη δεξιουμένους; IV, 28, 4. ἆρ᾽ οὐκ ἂν παντελῶς καταλελύσθαι; IV, 19, 8.

ἀναβαίνειν. ἀνάβηθί μοι, Θεόφιλε, καὶ συνειπὲ ὅ τι ἔχεις III, 30, 15. παρακελεύῃ τοῖς δικασταῖς μὴ ἐθέλειν ἀκούειν τῶν ἀναβαινόντων II, 6, 20. τὸν βουλόμενον τῶν πολιτῶν ἐξεῖναι ἀναβάντα βοηθῆσαι II, 7, 1.

ἀναβάλλειν. ἐπειδὴ δὲ ἀναβάλοιτο τὸ ἀποφῆναι ἡ βουλή I, 23, 20. ἀνεβλήθη ὁ ἀγών fr. 233. τὰς πλίνθους ἀναβάλλειν πρὸς ἀριθμόν fr. 120.

ἀναβιβάζεσθαι. σοὶ ἔξεστι διώκοντι τοὺς συγκατηγόρους ἀναβιβάσασθαι II, 7, 15.

ἀναγιγνώσκειν τὸν νόμον II, 6, 15.

ἀναγκάζειν. ἔλεγον ὅτι ἀναγκάσουσι τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ φανερὸν ἐνεγκεῖν ἃ οὐ βούλεται I, 5, 10. φανερὸν δ᾽ ἐξ ὧν ἀναγκαζόμεθα καὶ νῦν ἔτι . . . . . θυσίας μὲν ἀνθρώποις γιγνομένας ἐφορᾶν, ἀγάλματα δὲ συντελούμενα καὶ τοὺς τούτων οἰκέτας — τιμᾶν ἡμᾶς ἀναγκαζομένους IV, 19, 2. οὐχ ἑκόντες, ἀλλ᾽ ὑπὸ τοῦ δήμου πολλάκις ἀναγκαζόμενοι I, 7, 27.

ἀναγκαῖος. τῶν καθ᾽ ἡμέραν ἀναγκαίων ἐνδείας IV, 20, 6. ἐν ᾗ παρατάττεσθαι ὁσημέραι ἀναγκαῖον ἦν IV, 20, 3. ὅτι εὐδοκιμεῖν αὐτοὺς ἀναγκαῖον ἐκ τούτων φανερόν ἐστιν IV, 28, 2.

ἀνάγκη. ἀνάγκη γὰρ ὀρεωκόμον καὶ προηγητὴν ἀκολουθεῖν τῷ ζεύγει III, 24, 15. ἃ δ᾽ ἐστὶν ἀφανῆ, ἀνάγκη τοὺς διδάσκοντας τεκμηρίοις καὶ τοῖς εἰκόσι ζητεῖν fr. 228.

Ἄναια. Φίλων ὁ ἐξ Ἀναίων II, 3, 8.

ἀναιρεῖν. οὐδεὶς τὸν τοιοῦτον ἀναιρεῖ I, 6, 20. ἡ βουλὴ ἀνελεῖν αὐτὸν βούλεται I, 6, 18. τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσια διὰ τὴν Μακεδόνων τόλμαν ἀνῄρηται IV, 19, 7.

ἀναισθησία. εἰς τοῦτο ἀναισθησίας ἦλθεν III, 25, 13.

ἀναισχύντημα fr. 254.

ἀνακοινοῦν I, 1, 8.

ἀναλίσκειν. ἕως οἱ πλουσιώτατοι μέτρια ἀνήλισκον fr. 160, 6. τὸ ζῆν ἀνήλωσαν εἰς τὸ τοὺς ἄλλους καλῶς ζῆν IV, 23, 4. ἵνα μὴ περὶ τοῦ πράγματος πολλοὺς λόγους ἀναλίσκω III, 21, 11.

ἀναπόγραφος. ἐξ ἀναπογράφων μετάλλων πεπλουτήκασι II, 15, 13.

ἀνασυντάξας (= ἄνωθεν συντάξας) fr. 178.

ἀνατιθέναι. φιάλην ἐάσας Ὀλυμπιάδα ἀναθεῖναι εἰς τὸ ἄγαλμα τῆς Ὑγιείας II, 10, 2. περὶ τῆς φιάλης τῆς ἀνατεθείσης II, 11, 17. || ἦλθον ἀναθησόμενοι τὸ τάριχος fr. 214. τοὺς κινδύνους ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς ἰδιώταις ἀνεθήκατε II, 6, 6.

ἀναφέρειν τὰ χρήματα εἰς τὴν ἀκρόπολιν I, 2, 11. 20. 3, 23. 26.

ἄνδηρα. ὅπως τὸ ἀνώμαλον τοῦ χωρίου τῇ τῶν ἀνδήρων καὶ ὀχετῶν ἀφαιροῖτο κατασκευῇ fr. 134.

ἀνδραγαθία. ὦ ὑπερβαλλούσης ἀρετῆς καὶ ἀνδραγαθίας τῆς ἐν τοῖς

κινδύνοις IV, 31, 3. ἐστεφάνωμαι ἀνδραγαθίας ἕνεκα III, 29, 9. γνωρίμους πᾶσι καὶ μνημονευτοὺς δι' ἀνδραγαθίαν γεγονέναι IV, 24, 9.

ἀ ν δ ρ α π ό δ ι α fr. 255.

ἀ ν δ ρ ά π ο δ ο ν. δίδωσι τούτῳ ὑπὲρ ἑκάστου τοῦ ἀνδραπόδου ὀβολὸν III, 23, 14. Ἀρίστωνος ἀνδράποδα εἶχεν ἐν τοῖς ἔργοις III, 23, 1. ἀνδράποδα ἀγοράζει III, 23, 12.

ἀ ν δ ρ ε ί α. ἄξιόν ἐστιν ἐπαινεῖν τοὺς τετελευτηκότας τῆς ἀνδρείας ἕνεκεν IV, 3, 4. τὴν ἀρετὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἀνδρείαν πλῆθος, ἀλλ' οὐ τὸν πολὺν ἀριθμὸν τῶν σωμάτων εἶναι κρίνοντες IV, 17, 4. ὧν οὗτος τοσοῦτον ὑπερέσχεν ἀνδρείᾳ καὶ φρονήσει ὅσον — IV, 29, 5.

ἀ ν δ ρ ε ῖ ο ς. Πολύευκτος οὕτως ἐστὶν ἀνδρεῖος ὥστε — II, 6, 7.

ἀ ν δ ρ ι ζ ό μ ε ν ο ι fr. 256.

ἀ ν έ κ δ ο τ ο ς. πότερα ᾤου προσήκειν συνοικεῖν ἐκδεδομένην Χαρίππῳ ἢ ἀνέκδοτον ἔνδον καταγηράσκειν III, 28, 4.

ἀ ν έ κ λ ε ι π τ ο ς. ὥστε παίδων ὕβρεις ἀνεκλείπτους ἑκάστοις καθεστάναι IV, 18, 8.

ἀ ν έ κ π λ η κ τ ο ς. οἱ θαρραλέοι μετὰ λογισμοῦ τοὺς προσπεσόντας κινδύνους ἀνέκπληκτοι ὑπομένουσιν fr. 136.

ἀ ν ε π ό π τ ε υ τ ο ς fr. 205.

ἄ ν ε τ ο ν (= ἱερὸν καὶ ἀνειμένον θεῷ τινι) fr. 76.

ἄ ν ε υ αὐτονομίας IV, 21, 8. λογισμοῦ fr. 138.

ἀ ν έ χ ε σ θ α ι. τίς γὰρ ἂν ἠνέσχετο τοιαῦτα περὶ τῆς αὑτοῦ ἀδελφῆς ἀκούων III, 25, 9.

ἀ ν ή ρ. κατ' ἄνδρα γενεαλογεῖν ἕκαστον IV, 7, 5. ὁρῶν τὴν πόλιν ἡμῶν δεομένην ἀνδρός IV, 10, 5. οὐ γὰρ ἀνδρὸς ἀπειλήν, ἀλλὰ νόμου φωνὴν κυριεύειν δεῖ IV, 22, 1. τούτου ἕνεκα τοὺς παῖδας παιδεύομεν, ἵνα ἄνδρες ἀγαθοὶ γίγνωνται IV, 8, 5. ἄνδρες ἀγαθοί IV, 24, 6. 27, 8. ἄνδρες ὑπερβάλλοντες τῇ ἀρετῇ IV, 8, 6. μετὰ τῶν συνθαπτομένων νῦν αὐτῷ ἀνδρῶν IV, 28, 13. τόλμης τῆς πραχθείσης ὑπὸ τῶνδε τῶν ἀνδρῶν IV, 31, 2. εἰσὶν ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστῃ πεντεκαίδεκα ἄνδρες fr. 186. Ἀθηναῖοι ἄνδρες IV, 7, 6. πολῖται ἄνδρες III, 29, 15. ἄνδρες δικασταί, vid. ὦ. || τοὺς μὲν πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἑαυτῆς γυναικὶ καλλωπισμοὺς ὅπως ἂν βούλοιτο χρὴ γίγνεσθαι, τοὺς μέντοι περὶ τὰς ἐξόδους οὐκέτι, οὐκ ὄντας πρὸς τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἑτέρους fr. 237.

ἀ ν θ ρ ώ π ι ν ο ς. τῶν προσπιπτόντων εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον IV. fr. 121, 18.

ἄ ν θ ρ ω π ο ς. ἐν ἁπάσῃ τῇ ἡλικίᾳ τοῦ ἀνθρώπου III, 28, 18. ἀναγκάσουσι τὸν ἄνθρωπον οἱ αἰτιώμενοι εἰς τὸ φανερὸν ἐνεγκεῖν ἃ οὐ βούλεται I, 5, 10. τῶν ἀδικημάτων οἱ ἄνθρωποι ἀπέχονται fr. 241. ἄλλων τοσούτων ἀνθρώπων συνακολουθούντων III, 25, 3. ἑώρων τὴν πόλιν τῶν Θηβαίων οἰκτρῶς ἠφανισμένην ἐξ ἀνθρώπων IV, 15, 5. θυσίας ἀνθρώποις γιγνομένας ἐφορᾶν, ἀγάλματα δὲ καὶ βωμοὺς καὶ νεὼς τοῖς μὲν θεοῖς ἀμελῶς, τοῖς δ' ἀνθρώποις ἐπιμελῶς συντελούμενα IV, 19, 2. χαρακτὴρ οὐδεὶς ἔπεστιν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς διανοίας τοῖς ἀνθρώποις fr. 229. προσκαλεῖται περιιὼν πάντας ἀνθρώπους III, 23, 7. τὸν ἄλλους τινὰς ἀνθρώπους ἐγκωμιάζοντα IV, 7, 3. ὅπου δὲ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσια διὰ τὴν Μακεδόνων τόλμαν ἀνῄρηται, τί τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους χρὴ νομίζειν; IV, 19, 7. τῶν ὄφεων τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν fr. 84.

ἀ ν ι σ τ ά ν α ι. ἐκεῖ οὐδεπώποτε ἀνέστης II, 10, 15. ἀναστάντα ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀντιλέγειν II, 10, 11. τοὺς ἀνεστηκότας τῶν Ἑλλήνων I, 17, 26.

ἀ ν τ έ χ ε ι (= ἀντιλαμβάνει) fr. 257

ἀντὶ τοῦ ἀποδόντες ἃ ἔλαβον ἀπηλλάχθαι τιμωρίας I, 10, 18.

ἀντιβολεῖν. δέομαι ὑμῶν καὶ ἐγὼ καὶ ἀντιβολῶ κελεῦσαι III, 30, 6.

ἀντιγραφή. πρὶν τὴν ἀντιγραφὴν ἐξετάσωσιν εἰ ἐστὶν ἐκ τῶν νόμων ἢ οὔ II, 4, 11. μικρὰ περὶ τῆς ἀντιγραφῆς εἰπών II, 14, 6. fr. 258.

Ἀντίδωρος ὁ μέτοικος II, 4, 2.

ἀντιλέγειν. ἀναστάντα ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀντιλέγειν II, 10, 11.

ἀντίπαλος. ἐν τῇ τῶν ἐχθρῶν περιεγένετο τῶν ἀντιπάλων IV, 29, 8.

Ἀντίπατρος IV, 11, 4. 16, 4. fr. 81.

ἀντιπράττειν. ἀντέπραξε τῇ πόλει ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Δηλίων fr. 80, 22.

ἀντιτάττειν. τοὺς πρώτους ἀντιταξαμένους τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίᾳ Βοιωτοὺς καὶ Μακεδόνας καὶ Εὐβοᾶς ἐνίκησε IV, 10, 9.

ἀνυπέρβλητος. οἷς ἡ γένεσις ἀνυπέρβλητον τὴν εὐγένειαν ἔχει IV, 7, 7.

ἄνω. τὰ μὲν ἄνω τοῦ νόμου κατὰ πάντων τῶν πολιτῶν γράψαντες, τὸ δὲ τελευταῖον τοῦ νόμου κατ' αὐτῶν τῶν ῥητόρων II, 5, 21.

ἀνώμαλος. τὸ ἀνώμαλον τοῦ χωρίου fr. 134.

ἄξιος. πῶς οὐκ ὀργῆς ἄξιος εἶ; II, 9, 10. τοσούτῳ μειζόνων ἐπαίνων τοὺς τετελευτηκότας ἀξίους χρὴ νομίζειν IV, 19, 10. ἐπὶ πράγματι οὐδενὸς ἀξίῳ II, 17, 8. τοῦτο — πῶς οὐ μεγάλου ἐπαίνου ἄξιον ἐστί; II, 15, 20. ἀπαγωγῆς ἄξια ποιεῖ II, 5, 5. τὰ πεπραγμένα αὐτῷ δεινά ἐστι καὶ ἄξια θανάτου II, 8, 2. τῶν ἄξια τῆς ἐκείνων ἀρετῆς διαπεπραγμένων IV, 28, 14. οὐ γὰρ θρήνου ἄξια πεπόνθασιν, ἀλλ' ἐπαίνων μεγάλων πεποιήκασιν IV. fr. 121, 8. πῶς οὐκ ἄξιον τούτους κολάζειν ἐστίν I, 19, 22. ἄξιον δ' ἐστὶν κἀκεῖθεν ἐξετάσαι τὸ πρᾶγμα III, 23, 17. ἄξιον δ' ἐστὶν ἐπαινεῖν τὴν πόλιν IV, 3, 1. ἄξιον συλλογίσασθαι IV, 18, 1. ἄξιον λογίσασθαι IV, 28, 3. || ἐπεκοσμήσατε τὸ ἕδος τῆς Διώνης ἀξίως καὶ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς θεοῦ II, 12, 6.

ἀξιοῦν. ἡμεῖς δέ ποτε ἠξιώσαμεν λαβεῖν fr. 75.

ἄοκνος. πρὸ ὀφθαλμῶν ὁρώμενα αὐτοῖς τὰ δεινὰ ἄοκνον παρεῖχε τόλμαν IV, 15, 9. || τοιαύτας καρτερίας ἀόκνως ὑπομεῖναι IV, 21, 1.

ἀπαγγέλλειν. ἐνύπνιόν φησιν ἰδεῖν, ὃ τῷ δήμῳ ἀπαγγεῖλαι II, 8, 8. μὴ τἀληθῆ ἀπηγγελκέναι τῷ δήμῳ II, 8, 13. τοῦτ' αὐτὸν ἀπαγγεῖλαι πρὸς τὸν δῆμον II, 8, 9.

ἀπαγωγή. ἀπαγωγῆς ἄξια ποιεῖ· ἀρχὴ τῶν ἕνδεκα καθέστηκε II, 5, 5.

ἄπαις. ὅσοι μὲν γὰρ αὐτῶν ἄπαιδες τετελευτήκασιν IV. fr. 121, 22. παιδαρίων ἀπαίδων fr. 193.

ἀπαιτεῖν. ὥσπερ τραπεζιτικὸν λόγον παρὰ τῆς βουλῆς ἀπαιτῶν I. fr. 102.

ἀπαλλάττεσθαι. ἀντὶ τοῦ ἀποδόντες ἃ ἔλαβον ἀπηλλάχθαι τιμωρίας I, 10, 19. ἀπηλλαγμένοι εἰσὶ νόσων καὶ λύπης καὶ τῶν ἄλλων τῶν προσπιπτόντων εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον IV. fr. 121, 17.

ἀπαντᾶν ὥστε τοὺς ἀπαντῶντας πυνθάνεσθαι fr. 236. ἀπαντᾶν πρὸς τὰ λεγόμενα II, 6, 14. ἵνα ἀπαντῶσιν αὐτοῖς οἱ δικασταί „τί ταῦθ' ἡμῖν λέγετε;“ II, 14, 11. καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἀπαντάτω μοι μεταξὺ λέγοντι „τί τοῦθ' ἡμῖν λέγεις;“ III, 21, 3.

ἅπαξ fr. 235.

ἅπας. ἅπας ὁ βίος III. 28, 11.

ὁ χρόνος III, 29, 2. 7. IV, 23, 3. ἅπασα ἡ Ἑλλάς IV, 30, 8. ἡ ἡλικία III, 28, 17. ἡ οἰκουμένη IV, 18, 4. ἡ οὐσία fr. 223. ἡ πόλις I, 29, 14. ἅπασιν φανερόν I, 13, 13. ῥᾴδιον ἅπασιν ἰδεῖν III, 24, 13. οὐδ' ὑπὲρ ἑνὸς ἀδικημάτων, ἀλλ' ὑπὲρ ἁπάντων δικάζετε I, 9, 12. ὑπὲρ ὧν ἁπάντων οὗτοι πόνους πόνων διαδόχους ποιούμενοι IV, 23, 1. ἅπαντες ἡμεῖς II, 18, 5. περὶ Θηβαίων καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων I, 13, 17. οἱ ἄλλοι ἅπαντες οἱ ἐν τῷ τόπῳ IV, 11, 7. οἱ ἄλλοι ἀγῶνες ἅπαντες I, 8, 31. οἱ Ἕλληνες ἅπαντες IV, 16, 6. οἱ μισθωτοὶ ἅπαντες I, 15, 2. ἅπαντα τὰ ἀδικήματα II, 4, 23. τὰ ἄλλα ἀδικήματα II, 5, 7. τὰ χρήματα I, 2, 8. τὰ ἄλλα τὰ εἰς τὸν βίον χρήσιμα IV, 5, 4.

ἀπατᾶν. τοὺς προελομένους μάτην ἀπατᾶν ὑμᾶς fr. 26.

ἀπειλή. οὐ γὰρ ἀνδρὸς ἀπειλήν, ἀλλὰ νόμου φωνὴν κυριεύειν δεῖ IV, 22, 2.

ἀπείρως. ὁ κατήγορος οὐκ ἀπείρως ἔχων τοῦ λέγειν III, 30, 3.

ἀπέχεσθαι. διὰ δύο προφάσεις τῶν ἀδικημάτων οἱ ἄνθρωποι ἀπέχονται fr. 241.

ἁπλοῦς. ἁπλούστατον ἡγοῦμαι εἶναι τὴν ἐν τῷ πολέμῳ διεξελθεῖν ἀρετήν IV, 9, 1.

ἀπό. ἀπ' ἄκρας τῆς Ἀττικῆς ἡ Λητὼ ἐπέβη τῆς νήσου fr. 71. φίλους τοὺς ἀπ' Εὐρίπου πεποίηται I, 16, 14. ἀφ' ὅσων δεῖ τὸν μισθὸν πράττεσθαι I, 2, 16. Δημοσθένη καὶ Δημάδην ἀπ' αὐτῶν ἐν τῇ πόλει ψηφισμάτων καὶ προξενιῶν οἶμαι πλεῖν ἢ ἑξήκοντα τάλαντα ἑκάτερον εἰληφέναι I, 19, 17. ἀπὸ πεντήκοντα ἐτῶν ἀρξάμενον III, 28, 21. ἄρξομαι πρῶτον ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ IV, 9, 3. ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος ταῦτα δεῖ σκοπεῖν III, 28, 19. ἄξιόν ἐστι κἀκεῖθεν ἐξετάσαι τὸ πρᾶγμα ἀφ' ὧν ἐν τῷ δήμῳ τὸ πρῶτον αὐτοὶ εὐθὺς ᾐτιάσαντο III, 23, 18. ἀπ' εἰσαγγελίας τινὰ κρινόμενον II, 3, 15. τὴν εὐδοξίαν ἀπὸ τῶν πράξεων IV, 17, 6. νῦν δ' ἀπὸ ταύτης (τῆς ἀρετῆς) ἀγάμεθα γνωρίμους πᾶσι καὶ μνημονευτοὺς δι' ἀνδραγαθίαν γεγονέναι IV. 24, 8.

ἀποβλέπειν. οἱ δικασταὶ οὐ πρὸς τὰς τοῦ κατηγόρου ὑποσχέσεις ἀποβλέποντες, ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον II, 16, 7.

ἀπογράφειν. Τίσιδος ἀπογράψαντος τὴν Εὐθυκράτους οὐσίαν ὡς δημοσίαν II, 15, 8. ὑπισχνουμένου τὴν Φιλίππου καὶ Ναυσικλέους ἀπογράψειν II, 15, 12.

ἀποδεικνύναι. Ἅρπαλον ἀποδεῖξαι τὰ χρήματα ὁπόσα ἐστίν I. 2, 14. λόγου δύναμιν ἀποδεικνύμενος διατετέληκας I, 23, 16. ἐν πολλῷ χρόνῳ καὶ διὰ πολλῶν κινδύνων τὴν ἀρετὴν ἀπεδείξαντο IV, 24, 7.

ἀπόδειξις. φανερωτάτην ἀπόδειξιν ταύτην ἡγούμενοι εἶναι τοῦ βούλεσθαι τῇ Ἑλλάδι τὴν ἐλευθερίαν περιθεῖναι IV, 14, 4. διὰ τὴν τῆς ἀρετῆς ἀπόδειξιν εὐτυχεῖς IV, 21, 4.

ἀποδημεῖν. ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ ἔλαβε τὸ θεωρικὸν ἀποδημοῦντος I, 20, 1.

ἀποδιδόναι. ἀποδόντες ἃ ἔλαβον I, 10, 19. μὴ ἀποδόντας τὸ χρυσίον I, 10, 22. ἀποδοῦναι τὸ ὄρος τῷ Ἀμφιαράῳ καὶ τὴν τιμὴν ὧν ἀπέδοντο II, 9, 2. πορίσαι τὰ διάφορα καὶ ἀποδοῦναι II, 9, 8. τὰ τοῦ θεοῦ ἀποδώσουσιν II, 9, 13. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων ἁπάντων καὶ νόμους καὶ ἀρχὰς καὶ δικαστήρια τὰ προσήκοντα ἑκάστοις αὐτῶν ἀπέδοτε II, 5, 9. ὁ νόμος ἀπέδωκε τὴν κομιδὴν τῶν κατα-

λειφθέντων τῇ μητρί fr. 223. ἀποδόμενος (= ὑποθείς) fr. 224.

ἀποθνήσκειν. εἰ ἔστι τὸ ἀποθανεῖν ὅμοιον τῷ μὴ γενέσθαι IV. fr. 121, 16. ἢ ἀποθανεῖται ἢ ἐκ τῆς πατρίδος ἐκπεσεῖται I, 20, 25. οὐ πάντα δικαίως ἂν αὐτῷ ἡμεῖς ὑπηρετοῖμεν καὶ δὴ καὶ ἀποθνήσκοιμεν ὑπὲρ αὐτοῦ; I, 22, 14. ἀγωνιζομένῳ — ὑπὲρ τοῦ ἐξορισθῆναι καὶ ἀποθανόντα μηδὲ ἐν τῇ πατρίδι ταφῆναι III, 30, 13.

ἀποικία (= τὰ γράμματα καθ' ἃ ἀποικοῦσί τινες) fr. 77.

ἀποκαλεῖν. οὓς ὕβριζες καὶ ἐλοιδόρου ἀκρατοκώθωνας ἀποκαλῶν I. fr. 103.

ἀποκεκαρμένος fr. 259.

ἀποκρίνεσθαι. ὁ δ' ἀπεκρίνατο ὅτι — I, 2, 20. ἀπόκριναί μοι fr. 136.

ἀποκτείνειν. τίς — οὐκ ἂν ἀπέκτεινε τὸν λέγοντα; III, 25, 11.

ἀπολαύειν. ἐν τῇ τούτων ἀρετῇ βεβαίως αὐτῶν ἀπολαυσόμεθα IV, 25, 7.

ἀπολείπειν. τοσοῦτον οὗτοι ἀπέλιπον προσίεσθαι τινὰ τοιοῦτον λόγον ἢ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν ὥστε — II, 15, 14. τῆς περὶ τοῦ πράγματος ἀπολογίας ἀπολελεῖφθαι III, 26, 13.

ἀπόλειψις. διὰ τὴν τοῦ ζῆν ἀπόλειψιν ἀτυχεῖς IV, 21, 5.

ἀπολλύναι. Θεότιμος ὁ Σηστὸν ἀπολέσας II, 3, 9. μισεῖς Ὀλυμπιάδα ἐπὶ τῷ ἀπολέσαι Εὐξένιππον II, 10, 16. τὸν μὲν ὅπως σωθήσεται ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖν, τὸν δὲ ὅπως ἀπολέσει fr. 203. Εὐξένιππον δεῖ ἀπολωλέναι II, 9, 19. τὴν τῶν οὐκ ἀπολωλότων ἀρετήν, — ἀλλὰ τῶν τὸ ζῆν εἰς ἀμείνω τάξιν μετηλλαχότων IV, 23, 9. οὐδ' ἐδεδίειν μὴ παραχρῆμα ἀπόλωμαι πνιγόμενος III, 25, 8.

Ἀπόλλων fr. 72.

ἀπολογεῖσθαι. ἐμὲ ἐᾶτε ὃν τρόπον προῄρημαι καὶ ὡς ἂν δύνωμαι ἀπολογεῖσθαι III, 21, 2. περὶ ὧν δεῖ αὐτοὺς κελεύειν με ἀπολογεῖσθαι III, 27, 9. ἐὰν περὶ τῶν ἔξω τοῦ πράγματος κατηγορηθέντων ἀπολογῶνται II, 14, 11. περὶ τῶν ἔξωθεν διαβολῶν ἀπολογουμένοις III, 26, 12. ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπολογεῖσθαι II, 6, 24. οἱ ἀπολογούμενοι II, 4, 14. 6, 12.

ἀπολογία. ἐπ' αὐτὴν τὴν ἀπολογίαν πορεύσομαι III, 21, 12. συσκευάσαντες λοιδορίας ψευδεῖς κατὰ τῶν κρινομένων ἐξιστᾶσιν τῆς ἀπολογίας III, 26, 11. αὐτοῦ τοῦ κρινομένου τὴν ἀπολογίαν διαστρέφουσιν III, 26, 19. τὴν ἀπολογίαν τὴν ἐμὴν διατάττεις III, 27, 7. ὑφελεῖν τῶν φευγόντων τὰς ἀπολογίας II, 6, 11. πῶς καλῶς ἔχει σὲ — ἀφαιρεῖσθαί μου τὴν ἀπολογίαν; III, 27, 13. σὺ τὴν εἰς τοὺς νόμους καταφυγὴν ἐκ τῆς ἀπολογίας οἴει δεῖν ἀφελέσθαι Εὐξενίππου II, 6, 16. τῶν κατηγορηθέντων τὸ μὴ λαβὸν ἀπολογίαν II, 14, 15.

ἀπολύειν. ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κατηγόρου τρόπον τινὰ ἀπολελυμένη (εἰσαγγελία) II, 17, 11.

ἀπόνοια. εἶτ' ἐγὼ εἰς τοῦτο ἀπονοίας ἦλθον ὥστε — III, 25, 2.

ἀπορεῖν. ἤδη δὲ αὐτὴν βαρυνομένην καὶ ἀποροῦσαν εἰς τὴν γῆν ἐλθεῖν τὴν ἡμετέραν fr. 71.

ἀπορία. ἀπορίαν ἐν τῇ πόλει παρασκευάζοντες II, 16, 24.

ἀπόρως. πολίτας εἰσπράττειν τὸν μισθὸν ἀπόρως διακειμένους III, 29, 16.

ἀποστασίου δίκη fr. 99.

ἀποστέλλειν. θεωρίαν καὶ θυσίαν πολλῶν χρημάτων ἀποστείλαντες II, 12, 5. ὑπὸ Δημοσθένους

ἀποσταλείς I, 16, 9. οὐδ' ὑμεῖς ὡς τοιοῦτον ὄντα με ἀπεστέλλετε ἐκεῖσε III, 29, 24. ἐμοὶ. γὰρ οἱ οἰκεῖοι ἀπέστειλαν γράψαντες τήν τε εἰσαγγελίαν καὶ τὰς αἰτίας III, 23, 20.

ἀποστροφή. οὐκ ἔχοντες ἄλλην οὐδεμίαν ἀποστροφὴν I, 15, 3.

ἀποτίνειν. τοῖς ῥήτορσιν ἀπέτινεν Ἅρπαλος χρυσίον I, 4, 32. ὁπόσοι δ' ἂν ἐθέλωσιν ἀποτίνειν ἀφίησιν III, 23, 10.

ἀποφαίνειν. τοὺς ἀδικοῦντας ἀπέφηναν I, 7, 26. διὰ τί ἕκαστον ἀποφαίνει I, 8, 4. ὅτε ἡγοῦ τὴν βουλὴν ἀποφαίνειν τοὺς ἔχοντας τὸ χρυσίον I, 23, 17. ἐπειδὴ ἀναβάλοιτο τὸ ἀποφῆναι ἡ βουλή I, 23, 20.

ἀπόφασις. διαβαλὼν τὴν ἀπόφασιν I, 8, 30. ὡς οὐ δικαίως πεποίηνται τὰς ἀποφάσεις I, 7, 23. τὰς ἀποφάσεις ταύτας — ἡ βουλὴ πεποίηται I, 8, 1.

ἀποφεύγειν. εἰ ἀπέφυγες τὴν γραφὴν II, 9, 17. παρὰ δύο ψήφους ἀπέφυγε II, 13, 10. εἰ γὰρ καὶ τοὺς ἀποφυγόντας ξενίας εἴρηκεν ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ πάλιν γράψασθαι, ἐὰν μὴ δοκῶσι δικαίως τὸ πρῶτον ἀποπεφευγέναι fr. 24, 22.

ἀποχρῆναι. καὶ οὐδ' οὕτως ἀπέχρησέ μοι τὴν εἰσαγγελίαν δοῦναι II, 13, 20.

ἀποψηφίζεσθαι. οὐκ ἔστιν ὑμᾶς τούτων ἀποψηφίσασθαι I, 10, 25. οἱ ἀπεψηφισμένοι fr. 33.

ἀπροβούλευτος. ἀπροβούλευτα καὶ ἀπρόγραφα fr. 260.

ἀπρόγραφος. ἀπροβούλευτα καὶ ἀπρόγραφα fr. 260.

ἀπρόσκλητος (= ἡ οὐ προσκεκλημένη) fr. 4.

ἀπροστασίου δίκη fr. 19.

ἄρα I, 25, 10.

ἆρ' οὐκ IV, 18, 3. 19, 8. 21, 3. 28, 4.

ἀργύρειος. τοὺς ἐκ τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων fr. 33.

ἀργύριον διδόναι III, 23, 8. 11. προσαποδιδόναι II, 9, 12. προσαποτίνειν II, 9, 14. τοκίζεσθαι fr. 300. ἐξεδόθη τάλαντον ἀργυρίου προσθέντος αὐτῇ Εὐφήμου III, 28, 6.

Ἄρειος πάγος. ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου I, 28, 5. 29, 7.

ἀρετή. ὢ ὑπερβαλλούσης ἀρετῆς καὶ ἀνδραγαθίας τῆς ἐν τοῖς κινδύνοις IV, 31, 3. τοὺς γεγενημένους ἐν τῷ πολέμῳ ἄνδρας ὑπερβάλλοντας τῇ ἀρετῇ IV, 8, 6. τῶν ἄξια τῆς ἐκείνων ἀρετῆς διαπεπραγμένων IV, 28, 14. ἐν τῇ τούτων ἀρετῇ βεβαίως αὐτῶν ἀπολαυσόμεθα IV, 25, 7. τὴν ἀρετὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἀνδρείαν πλῆθος — κρίνοντες IV, 17, 3. ἐφόδιον εἰς τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὔνοιαν τὴν τῶν οὐκ ἀπολωλότων ἀρετὴν — ἕξουσιν IV, 23, 9. διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν τοῖς Ἕλλησιν ἐβεβαίωσαν IV, 21, 6. διὰ τὴν τῆς ἀρετῆς ἀπόδειξιν εὐτυχεῖς IV, 21, 4. τὴν ἀρετὴν ἀπεδείξαντο IV, 24, 7. τὴν ἐν τῷ πολέμῳ διεξελθεῖν ἀρετήν IV, 9, 2. τὴν τῶν ἄλλων ἀρετὴν ἐγκωμιάζω IV, 13, 9. τίς ἂν λόγος ὠφελήσειε μᾶλλον τοῦ τὴν ἀρετὴν ἐγκωμιάζοντος IV, 27, 7. οὐδεμία στρατεία τὴν τῶν στρατευομένων ἀρετὴν ἐνεφάνισε μᾶλλον IV, 20, 2. τῆς τούτων ἀρετῆς μνησθήσονται IV, 16, 9. τίς γὰρ καιρός, ἐν ᾧ τῆς τούτων ἀρετῆς οὐ μνημονεύσομεν; IV, 25, 2. μεμνῆσθαι καὶ τῆς ἀρετῆς ἧς καταλελοίπασιν IV. fr. 121, 8. μὴ καταισχῦναι τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς IV, 3, 5.

ἀριθμός. τὴν ἀρετὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἀνδρείαν πλῆθος, ἀλλ' οὐ τὸν πολὺν ἀριθμὸν τῶν σωμάτων εἶναι κρίνοντες IV, 17, 4. οὐχ ὅπως πύθοιτο τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὁπόσα ἦν I, 2, 15. τὰς

Semisaeculares honores suos hoc anno gratulatus est Ordo Philosophorum
viro excellentissimo
CAROLO FERDINANDO CRAIN
gymnasii Vismariensis rectori.

Honoris caussa eodem anno doctores suos creavit Ordo
d. X. m. Novemb.
in sollemnitate memoriae
Friderici de Schiller
centesimo a die natali anno celebratae
viros excellentissimos
FRANCISCUM GRILLPARZER
imp. Austr. a cons. aul. acad. Vindob. cl. phil. hist. sod. cett.
ERNESTUM IULIUM HAEHNEL
acad. art. Dresd. professorem
ADRIANUM LUDOVICUM RICHTER
acad. art. Dresd. professorem
IULIUM RIETZ
art. mus. apud Lipsienses dir. et conservat. mus. Lips. praeceptorem.
d. II. m. Decemb.
in academiae Lipsiensis sacris semisaecularibus
nonum celebratis
principem celsissimum atque serenissimum
GEORGIUM
ducem Saxoniae
et
viros perillustres
IOANNEM SUIBERTUM SEIBERTZ
iud. provinc. Arnsbergensi a consiliis cett.
IOANNEM LIBERUM BARONEM DE AUFSESS
dynastam in Aufsess, reg. Bavar. cubiculi praefectum cett.
IULIUM WEISSBACH
regi Sax. rei metall. a consil. in acad. Friberg. prof.
SAMUELEM RUDOLPHUM HOWARD
ecclesiae evang. reform. apud Lipsienses pastorem
HERMANNUM LANGER
ad aedem s. Pauli apud Lipsienses orgonoedum.

Reliquum est ut vitae eorum enarrentur, qui per idem tempus probati philosophiae doctorum dignitatem impetravere.

CAROLUS LUDOVICUS BLOCHMANN.

Natus est Dresdae d. XXIII. Sept. a. huius saeculi XXXII. patre Carolo Iusto, gymnasii ab ipso illic conditi rectore. In quo gymnasio eruditus a. LII. Erlangam profectus est, ubi philosophiae atque theologiae studiis operam per biennium dedit ducibus Heydero, Naegelsbachio, Delitzschio, Hofmanno, Thomasio. Deinde Lipsiae institutione Liebneri, Kahnisii, Brueckneri per alterum biennium usus a LVI. examen p. cand. superavit. Hinc Genevam se contulit ad linguam germanicam, historiam, mathesin in schola C. Haccii tradendas. Quo munere ob valetudinis infirmitatem decedere coactus, postquam vicarias in ecclesia Aulae Bonae prope Lausonium operas per annum praestitit, iam Dresdae examine p. mun. absoluto Erlangam rediit, qua in urbe patre interea mortuo mater domicilium collocaverat, ibique in philologica et paedagogica maxime studia incubuit. A. superiore ab Haccio Genevam revocatus est.

CHRESTUS DEMETRII PAPADOPULUS.

Hadrianopoli natus est d. XIX. Mart. a. XXXV. In schola urbis patriae, deinde in gymnasio Atheniensi institutus academiam quae Athenis est adiit, ibique per biennium philologiae dedit operam. Hinc Lipsiam profectus per triennium in philologicis Westermanni, Nitzschii, Bursiani, Overbeckii, in philosophicis Drobischii et Hartensteinii, in historicis Wachsmuthii, Roscheri, Muelleri, in physicis Hankelii et Naumanni institutione usus est.

BASILIUS GREGORIADES.

Eadem in urbe natus d. VII. Dec. a. XXXIV, in eisdemque scholis eruditus in eisdem academiis per totidem annos eadem studia coluit eisdem praeceptoribus.

ALEXANDER GEORGIADES.

In insula Syra lucem adspexit exeunte a. XXXV, quo parentes sub initium belli libertatis recuperandae caussa a Graecis contra Turcas suscepti se receperant. Gymnasii eiusdem insulae ordines permensus, quum hominum morumque peregrinorum cognoscendorum cupidine flagraret, relicta patria in Italiam profectus est, ibique per annos complures commoratus Lipsiam denique adiit, ubi sex per annos doctrinae studia tractavit Westermanno, Nitzschio, Overbeckio, Nobbio, Drobischio,

Hartensteinio, Weissio, Wachsmuthio, Wuttkio, Hankelio, Erdmanno, Webero ducibus.

ARTHUR HAGER.

D. XXI. Apr. a. XXXV. natus est Altenburgi, ubi pater advocati aulici officio fungebatur. Gymnasium quod ibidem est usque ad a. LVI. frequentavit, tum Lipsiae atque Erlangae, illic Luthardto, hic Hofmanno maxime ducibus theologiae dedit operam. Absolutis studiis a. LIX. in examine p. cand. coram senatu ecclesiastico Altenburgensi probatus est.

PAULUS MAURITIUS BERNHARDUS BRUECKNER.

In lucem editus est Plaviae in Variscis d. VII. Iul. a. XXXVII. parentibus Francisco Mauritio, mercatore, et Emma Luisa e gente Gruenia. Litterarum primordiis imbutus gymnasium Plaviense adiit. Ex quo dimissus a. LV. per quadriennium Lipsiae primum, deinde Bonnae, denique Lipsiae iterum philologiae dedit operam. Ibidem regii seminarii philologorum exercitationibus tria per semestria interfuit. Docentes audivit apud nos Hartensteinium, Klotzium, Nitzschium, Nobbium, Wachsmuthium, Weissium, Westermannum, Zarnckium, apud Bonnenses Brandisium, Dahlmannum, Iahnium, Loebellium, Ritschelium, Welckerum. A. superiore examen pro mun. schol. sup. feliciter superavit.

AUGUSTUS AENOTHEUS DOELLING.

Natus est Plaviae in Variscis d. XXIX. Mart. a. XXX. patre Ioanne Aenotheo, gymnasii Plaviensis tum rectore. In quo gymnasio studiis scholasticis absolutis a. XLVII. academiam nostram adiit, ibique audivit libros sacros interpretantes Winerum, Tuchium, Tischendorfium, Grossmannum, Angerum, res dogmaticas symbolicasque docentes Winerum, Theilium, Angerum, historiam ecclesiasticam tradentes Niednerum atque Frickium, scriptores profanos explicantem G. Hermannum, de disciplinis philosophicis disserentem Hartensteinium, qui ipsum quoque a manu sibi esse voluit. Examine p. cand. a. LI. peracto Muehlmanni, Thanhofiae prope Zwiccaviam domini, liberos docendos educandosque suscepit, eoque munere per quinque annos functus a. LVII. Lipsiam rediit ad praeceptoris publici in schola civica III. munus subeundum. Nuper ab Ordine Theologorum in contionatores, qui sacris pomeridianis in ecclesia academica operantur, est adscitus.

HENRICUS ERNESTUS GUSTAVUS PORTIG.

Parentes ei fuere Gustavus Guilielmus, artis musicae magister et concentus symphoniaci apud Lipsienses publici sodalis, et Henrietta e gente Mehlhosia. His

natus Lipsiae d. I. Aug. a. XXXVIII. primum in schola cui Thonius praeerat institutus ex a. aetatis XII. gymnasium quod apud nos est ad aed. s. Thomae frequentavit. A. LVI. academiae nostrae civibus adscriptus, ab initio utrum ad theologiae an ad philosophiae studium se converteret incertus, theologiae denique se totum tradere decrevit, in eamque septem per semestria incubuit, sed ita tamen ut simul ad philosophiae studium, quantum posset, animum applicaret. In theologicis duces ei fuere praeter Lipsium Angerus, Bruecknerus, Tuchius, in philosophicis Weissius. Nuper examine superato in theologiae candidatorum numerum relatus est.

IOANNES IULIUS OTTO VETTER.

D. XVI. Iul. a. XXIX. natus est Luccaviae, oppido in Lusatia inferiore sito, patre Guilielmo, gymnasii Luccaviensis professore atque conrectore, matre Maria e gente Richteria. Primis litterarum elementis imbutus gymnasium Luccaviense, quod Lehmannus tum regebat, frequentavit, deinde a. XLVIII. academiam Berolinensem petiit, ubi postquam iurisconsultorum scholis per annum interfuit, mutato consilio ad philologiam se convertit, itemque per annum de philologicis Boeckhium, Lachmannum, Hertzium, de historicis Rankium, de philosophicis Trendelenburgium audivit disserentes. Hinc Gryphiswaldiam se contulit, ibique studia Schoemanno, Urlichsio, Hoefero, Schmitzio, Bertholdo, Matthisio, Haserto ducibus absolvit, simulque seminarii philologorum exercitationibus per tria semestria interfuit. Examine pro fac. doc. a. LIV. feliciter superato in gymnasio Putbusiensi scholastici muneris rudimentum posuit, eiusdemque gymnasii mox praeceptor adiunctus factus est. A. superiore Pyritium, Pomeraniae oppidum, ad munus praeceptoris ordinarii in gymnasio ibi nuper instituto subeundum est vocatus.

IULIUS IOSEPHY.

In oppidulo Pomeraniae Wangerin natus d. IV. Oct. a. XXXVI, postquam privatim primus domi, deinde in gymnasio quod Berolini est Friderico-Werderano institutus est, in academiam a. LV. transiit. Ac Bonnae quidem per annum in eis disciplinis, quae ad naturam rerum cognoscendam pertinent, versatus est, deinde vero Berolini per triennium chemiae se totum fere perscrutandae tradidit auctoribus Schneidero atque Sonnenscheinio.

MAURITUS SCHENKEL.

Natus est d. XVIII. Iun. a. XXXIV. Bornae patre tum praefecturae regiae illic actuario, mox Klingenthaliae et Voigtsbergae praefecto, matre e gente Frankia. A Koernero, nunc verbi divini apud Nenkersdorfienses ministro, educatus a.

aetatis XIII. illustri apud Grimam Moldano in disciplinam traditus est, cuius ex professoribus maxime de se meritos esse ait Wunderum et Muellerum. A. LIII. in album academiae nostrae inscriptus septem per semestria theologiae dedit operam, et ita quidem ut in dogmaticam et historicam eius partes omnes vires impenderet. Ducem maxime habuit b. Grossmannum, cui a manu fuit per biennium. Peracto examine p. cand. a. LVII. postquam Podelvitiae, vico ad Moldam sito, viri nob. de Reiswitz liberos privatim instituit, Plaviam vocatus est ad sacras atque historicas litteras tradendas in schola quae illic gymnasio adiuncta est reali. In examine p. mun. nuper est probatus.

FRANCISCUS AEMILIUS WETZIG.

Natus Wermsdorfii d. X. Mart. a. XXXVI. et a patre, qui puerorum magistri et cantoris munere illic fungebatur, institutus inde ab a. L. scholam quae Dresdae est polytechnicam frequentavit. A. LV. postquam examine in gymnasio quod Lipsiae est ad aed. s. Nicolai peracto maturus iudicatus est, in academia nostra mathematicorum atque physicorum studio se totum tradidit Drobischio, Moebio, Hankelio, Scheibnero, Mettenio, Naumanno usus praeceptoribus. A. superiore examen p. mun. schol. sup. feliciter superavit.

ALFREDUS CURTIUS IMMANUEL SCHOENE.

Dresdae natus est d. XVI. Oct. a. XXXVI. parentibus Immanueli, scholae urbanae praefecto, et Ulrica e gente de Schierbrand. Litterarum elementis imbutus a. LI. gymnasium Misnense, hinc vero propter valetudinis infirmitatem decedere coactus ex a. LIV. gymnasium quod Dresdae est ad aed. s. Crucis frequentavit. Anno post Lipsiam se contulit, ibique philologiae studio per quadriennium totum sese dedidit. Praeceptoribus usus est Nitzschio, Westermanno, Klotzio, Weissio, Wachsmuthio, Bursiano, Overbeckio, Zarnckio, ac reg. seminarii philologorum exercitationibus duos per annos interfuit. A. superiore peracto examine in muneris schol. sup. candidatorum numerum receptus est.

CONRADUS FRIDERICUS POLLE.

D. II. Mart. a. XXX. natus est Scharmbeckii, vico prope Bremam sito, parentibus Ioanne Friderico, tornatore, et Gesina Adelheid e gente Ohlsenia. Islebiae, quo parentes a. XXXVII. commigraverant, scholae publicae commissus est. Nec tamen quae illic tradebantur elementa litterarum pueri altiora petentis desiderium explebant: quare tum iam privato studio neque ulla praeceptoris auctoritate adiutus linguas francogallicam et anglicam tractare inque rerum gestarum historiam perdiscendam incumbere coepit. Sed parentum egestas ut, quod optabat, litteris

se dederet non permittebat. Itaque a. aetatis XIV, quum vitae genus quo victum sibi compararet deligendum esset, occasione oblata minister cauponae factus est primum Lipsiae in deversorio *Hôtel de Pologne* inscripto: quod postquam deflagravit, Islebiae, deinde ex a. XLVII. Lipsiae iterum eodem in deversorio interea refecto calculatoris munere functus est. Quo tempore quum haud raro otium ei esset, pristino litterarum amore refricato ad studia se recepit intermissa, utque perficeret inceptum hortabantur amici quidam litterarum studiosi, qui et latini sermonis elementa ipsum docebant. Itaque in academiae nostrae cives iam receptus a LI. et a. LV. demum in gymnasio Dresdensi probatus inde ab hoc tempore ad philologiae studium totum se convertit. Scholis interfuit Klotzii, Nitzschii, Westermanni, Bursiani, Overbeckii, Muelleri, Wachsmuthii, Weissii, Zarnckii, et reg. seminarii philologorum per biennium fuit socius. Nihilo minus prae egestate absolvere studia vix potuisset, nisi amicus quidam et contubernalis exeunte a. LVIII. tantum ei pecuniae commodasset, ut unum saltem per annum se totum tradere posset litteris. Quo anno peracto in examine p. mun. schol. sup. probatus, moxque ad litteras in gymnasio tradendas Plaviam vocatus est.

GEORGIUS FEICHTINGER.

Lucem adspexit d. VIII. Febr. a. XXVIII. Landsbergae in Bavaria, ubi pater fabri aurarii et argentarii artem exercebat. Humanitatis studiis peractis physicorum amore ductus ad pharmaceuticam artem se applicuit. Qua sex per annos factitata ad altiora studia colenda universitatem Monacensem petiit, ibique scholis quae lege praefinitae sunt frequentatis et mox examine pharmaceutico superato eandem artem iterum diversis locis exercuit. Denique ex a. LIV. chemiae se totum dedidit, in eaque probatus in laboratorio chemico et physiologico, cui Pettenkoferus praeest, Monacensi adiutoris munere per quinquennium functus est. Scripsit tum libellum *über die chemischen und physikalischen Eigenschaften mehrerer bayerischer hydraulischer Kalke im Verhältniss zu Portland-Cement, zugleich ein Beitrag zur Theorie des Erhärtens der hydraulischen Mörtel,* ab acad. reg. Bavar. cl. physica qui in Actis suis publicaretur dignum iudicatum. Nuper denique in reg. schola Monac. polytechnica chemiae professori socius adiunctus, simulque et in seminario militum publico et in ludis tormentario et cuniculario *(Artillerie- und Genieschule)* chemiae professor nominatus est.

CAROLUS ERNESTUS GUILIELMUS WACH.

Natus est Sedini d. XXXI. Oct. a. XVI. parentibus honestissimis. Eiusdem urbis gymnasium postquam frequentavit, naturalium rerum amore captus ad phar-

maceuticam animum applicuit. Itaque Dieckhoffio medicamentario Sedinensi a. XXXIII. in disciplinam traditus est. Ab hoc dimissus septem post semestria et in tabernis medicinis quae sunt Putbusii, Dammii, Sedini, Gedani complures per annos versatus academiam Berolinensem petiit, ibique disciplinis quae ad naturam rerum perscrutandam pertinent Lingkio, Magno, Mitscherlichio, Rosio ducibus per annum dedit operam. Superato examine pharmaceutico cl. I. a. XLI. iterum in medicinis Aquisgranensi, Sedinensi, Berolinensi praestantissimis adiutoris munere functus, factoque a. XLV. longo per Bavariam, Belgicam, Francogalliam itinere Berolinum reversus pharmacopolium quoddam huius urbis administrandum suscepit. Iam a. L. bello imminente quum instrueretur exercitus Borussicus, cohortis praetoriae medicamentarius creatus est primarius. Mox autem compositis discordiis hoc munere deposito ad solas litteras privato studio colendas se recepit. Itaque primum in ephemeridibus medicis edendis Posenero socium se adiunxit, deinde a. LIV. pharmacopoeam Borussicam militarem edidit. Mox a. LVI. ob res familiares Berolino relicto Hamburgum commigravit, ubi iam complurium factus et societatum et ephemeridum socius in scriptis quum aliorum recensendis tum suis componendis otium consumit.

GUILIELMUS ANDREAS THEODORUS GERMANUS SCHUSTER.

D. IX. Ian. a. XXXII. natus est Soltquellis, Marchiae inferioris oppido, parentibus Augusto et Sophia e gente Listia. Domi usque ad X. aetatis a. institutus gymnasium Soltquellense, ex a. LIII. academiam Halensem adiit, ubi per quattuor semestria theologiae operam dedit Tholuckii, Muelleri, Hupfeldi, Guerickii, Erdmanni, Schalleri, Haymii, Prutzii, Blancii, Hertzbergi institutione usus. Hinc Berolinum se contulit, ibique duo per semestria quae inchoaverat studia Nitzschio, Twestenio, Lehnerdto, Hengstenbergio, Straussio, Schulzio ducibus absolvit. Suscepto deinceps domestici praeceptoris in Borussia orientali munere a. LVIII. Berolinum reversus totum se dedit litteris.

CAROLUS HENRICUS HUENIGEN.

Zittaviae natus est d. XI. Oct. a. XXVII. patre Friderico, archidiacono, matre Carolina e gente Kretschmannia. Inde ab aetatis a. X. gymnasium Zittaviense frequentavit. In quo quem conceperat tantus erat amor litterarum, ut licet patre carissimo interea orbatus esset, tamen haudquaquam ab earum studio desisteret. Itaque a. XLVII. academiae nostrae civibus adscriptus in theologia ediscenda fuit totus. A. LI. in examine p. cand. probatus magistri munus in schola publica a

magistratu Zittaviensi sibi oblatum suscepit. Quo officio quum usque ad a. LVII. functus esset, examine p. mun. interea superato Lipsiam rediit, ibique privati primum, tum publici in schola civica I. praeceptoris partes subiit.

FALK COHN.

Mosaicae fidei addictus est. Dessaviae d. XVIII. Sept. a. XXXIII. patre ludi magistro, matre e gente Falkia natus et a patre privatim primum, mox publica in schola Dessaviensi, cui praeerat Fraenkelius, inque eiusdem urbis gymnasio Brunnero ac Rittero rectoribus institutus a. LV. academiam Berolinensem adiit, ibique in philosophia et philologia studium collocavit per triennium, Benary, Boeckhio, Curtio, Gepperto, Hagenio, Jolly, Lepsio, Rittero, Steinthalio, Trendelenburgio, Vatkio usus praeceptoribus, ex quibus Ritterum et Steinthalium maxime de se meruisse confitetur. Dessaviam hinc reversus privato studio in litteras Hebraeorum sacras maxime incubuit.

MAURITIUS ROTHE.

D. XXIII. April. a. XXXIV. natus est Eulaviae, vico prope Pegaviam sito, ubi pater praedium possidebat. In ludo Elstertrebnitiensi primum, deinde in schola publica Pegaviensi eruditus a. aetatis XV. Geram se contulit ad artem pharmaceuticam in taberna Ottonis aulica discendam. Ibidem schola reali simul frequentata et quadriennio post examine pharmaceutico peracto per triennium in tabernis Eccardibergensi atque Sondershusensi, per biennium in laboratorio pharmaceutico et chemico Hippii Hamburgensi versatus est. A. LVIII. in academiae nostrae cives relatus chemicis Kuehnii, Erdmanni, Hirzelii, physicis Hankelii, botanicis Mettenii, mineralogicis Naumanni scholis interfuit. Denique in examine pharmaceutico altero ab Ord. Med. probatus est.

CAROLUS ERNESTUS KLOTZ.

Parentes huic sunt Ernestus Klotz, nosocomii quod Sonnensteinii apud Pirnam est medicus, et Seraphina e gente Stuebleria. Quibus natus d. IX. Sept. a. XXXIII., postquam privata institutione usus est, a. XLIX. gymnasium adiit quod Dresdae est ad aed. s. Crucis. Sed quum infirma atque aegra valetudine ne totum litterarum studiis se dederet impeditus esset, iam tribus semestribus illic peractis ad parentes rediit. Morbi longinqui molestias fallebat tum tractatio rerum naturalium, ad quas iam puerum pater instituerat et quarum in doctrinam se totum convertere mox constituit. Itaque refectis aliqua ex parte viribus a. LII. Dresdae in academia medica et chirurgica de historia naturali et de rebus anatomicis

Reichenbachium et Guentherum per semestre audivit disserentes. Sed mox iterum morbo correptus domum reverti est coactus. A. LVI. demum meliorem in valetudinem restituto contigit ut, quod dudum optaverat, academiam nostram adire posset. Septem ibi per semestria scholis zoologicis Poeppigii, botanicis Mettenii et Reichenbachii, mineralogicis Naumanni, anatomicis et physiologicis Weberi utriusque, Funkii, Cari, physicis Hankelii, chemicis Erdmanni et Kuehnii, philosophicis Drobischii et Weissii interfuit, praetereaque artes cadaverum artus rescindendi a Weberis et microscopio utendi a Funkio et Wagnero didicit. Plurimum vero temporis in zoologicis tractandis perscrutandisque consumpsit auctore atque duce Poeppigio, cui gratias agit maximas.

IOANNES AUGUSTUS ERNESTUS KOEHLER.

Budissae natus d. V. Aug. a. XXIX. inque scholis publicis Budissinis institutus, quem iam puer conceperat naturae rerum perscrutandae amorem magis etiam excoluit, quum a. XLVII. in seminarium march. Lusatiae superioris receptus est. Ex quo dimissus examine peracto a. LI. domestici praeceptoris munus Bellwitii, vico prope Loebaviam sito, suscepit. Nihil impensius tum optabat quam ut in academia nostra rerum naturalium se dare posset studio. Verum destitit proposito, quum mox in scholam a Waentigio Grossschoenaviae institutam et hinc a. LIII. examine pro munere superato in scholam publicam quae Budissae est ab huius civitatis magistratu disciplinarum physicarum atque mathematicarum praeceptor vocatus esset. A quo munere quod supererat otium in herbis ac fossilibus Lusatiae maxime explorandis cognoscendis describendis consumpsit omne, simulque compluribus societatibus naturae rerum perscrutandae institutis adscriptus est sodalis. Denique a. LVIII. earundem quas antea tradiderat disciplinarum praeceptoris munus suscepit in schola reali quae Ricobaci in Variscis est.

CAROLUS ALBRECHTUS HOELBE.

Natus est d. XXII. Mart. a. XXXIX. Themariae, oppido Thuringiae, patre Christiano Friderico Theodoro, matre Rosina e gente Iacobia. Usque ad X. aetatis a. in publico ludo institutum ipse pater usque ad XIV. lingua latina graecaque, mathesi, historia, geographia instruxit solus, deinde gymnasio Hilpertohusano in disciplinam tradidit, ex quo dimissum a. LVII. excepit academia Ienensis theologiae operam daturum. Sed mox mutato consilio a theologicis studiis ad philologica transiit et quattuor per semestria praeter Schleicherum, cuius scholis de grammatica comparativa linguarum indogermanicarum habitis diligentissime interfuit, Fischerum, Droysenium, Goettlingium, Nipperdeium, Schmidtium audivit

disserentes. Deinde nostrae academiae civibus adscriptus Klotzii, Stallbaumii, Nobbii, Drobischii, Wuttkii institutione per annum usus est.

AEMILIUS GUSTAVUS KAHL.

D. XXIV. Febr. a. XXVII. natus est Dresdae parentibus Beniamin Timotheo, aerarii publici calculatore, et Carolina e gente Knappia. Ab a. XXXIII. usque ad XLI. scholae quae Dresdae est ad aed. s. Annae in disciplinam traditus hinc usque ad a. XLVII. scholam quae ibidem est technicam Seebeckio tum rectore frequentavit. Deinde examine cameralistico quod dicunt superato academiae nostrae civibus adscriptus in mathematicorum et physicorum studium incubuit Moebio, Drobischio, Naumanno, Erdmanno ducibus. A. XLIX. Dresdam revocatus militiae officia obire coepit. Biennio post in reg. exercitu Saxonico rei tormentariae succenturio nominatus inde ab a. LII. physicam et chemicam disciplinas tradit in reg. schola militari.

VICTOR HUGO GEORGIUS KOCH.

Lipsiae natus est d. XIV. Iun. a. XXXVIII. patre Aenotheo Georgio, scholae Thomanae coll. III, et matre Aemilia e gente Pessleria. Primis litterarum elementis in schola civica imbutus a. aetatis XI. scholam Nicolaitanam, eiusque ordines permensus a. LV. academiam nostram adiit. Ac primum quidem quum theologiae studia cum philologicis se iuncturum spopondisset, Grossmanno, Winero, Angero, Tuchio dedit operam: mox vero utrumque studium quantum quamque diffusum esset quum intelligeret, quaeque tanto intervallo interiecto inter se distarent complecti se posse desperaret, mutato consilio utri sese daret minime haesitavit. Philologiam amplexus duces maxime habuit Westermannum, Nitzschium, Klotzium, quorum disserentium per decem fere, reg. seminarii philologorum exercitationes moderantium per septem semestria institutione usus est. Simul a manu fuit per aliquot annos Westermanno atque Nitzschio. Praeterea scholis interfuit philologicis Stallbaumii, Nobbii, Bursiani, Fritzschii, Overbeckii, germanicis Zarnckii, sanscriticis et zendicis Brockhausii, cui item a manu fuit per biennium, historicis Wachsmuthii et Wuttkii, philosophicis Drobischii, Hartensteinii, Weissii. Denique in examine p. mun. schol. sup. nuper est probatus.

MAURITIUS HUGO LEONHARDT.

Oppidulum est in regione metallifera Saxoniae, quod Saida appellatur. Hic natus d. XII. Ian. a. XXXVII. parentibus Carolo Francisco Theodoro, sacrorum nunc apud Zoeblitienses antistite, et Aemilia e gente Tauscheria, postquam ele-

mentis litterarum ab ipso patre institutus est, a. L. gymnasium Fribergense, a. LVI. academiam nostram adiit, ubi per quattuor annos de philologicis Klotzium, Nitzschium, Westermannum, Overbeckium, Zarnckium, Stallbaumium, Fritzschium, Bursianum, Muellerum, de philosophicis Weissium, Drobischium, Hartensteinium, de historicis Wachsmuthium, qui et a manu eum sibi esse voluit, Wenckium, Muellerum audivit disserentes, perque quinque semestria reg. seminarii philologorum exercitationibus interfuit. Quibus studiis absolutis examen pro mun. schol. sup. nuper superavit.

VICTOR PAULUS FATIO.

Helvetius est d. XXVII. Nov. a. XXXVIII. natus Coloniae Allobrogum patre Iacobo Gustavo, matre Susanna e gente de Beaumont. Primis litterarum elementis domi imbutus postquam patriae urbis ludum publicum, gymnasium, academiam deinceps frequentavit, a. LVIII. universitatis Turicensis civibus adscriptus in studiis quum physiologicis et anatomicis, tum chemicis et botanicis Freyo, Fickio, Meyero, Staedelero, Heerio ducibus per annum est versatus. Hinc a. superiore Berolinum se contulit, ibique de zoologicis Petersium audivit disserentem, praetereaque exercitationibus interfuit du Bois-Reymondo et Sonnenscheinio auctoribus in laboratoriis et physiologico et chemico institutis.

FRANCISCUS LUDOVICUS GUALTHERUS NIEDNER.

Pater eius Franciscus Fridericus Niedner diaconi olim Thalwitii prope Wurcenam, exin Waldenburgi functus munere sacrorum nunc apud Langenchursdorfienses est antistes. Huic natus ex Sidonia Irene e gente Hennigia d. VI. Aug. a. XXXIV. et ab ipso domi institutus ex a. XLVIII. gymnasiis Zwiccaviensi et Nicolaitano quod apud nos est frequentatis theologiae studio se tradidit, idque studium nostra in academia quattuor per annos coluit Luthardto, Kahnisio, Brueckneru, Tuchio, Lindnero, Hoelemanno, de Zezschwitz usus praeceptoribus. In examine p. cand. nuper est probatus.

THOMAS LORD LEWINGTON.

Natus est a. XXXII. Alaunoduni, oppido in comitatu Angliae Berkeriensi sito, patre Ioanne, iurisconsulto, matre Anna Maria e gente Lordia. Domi privatim usque ad aetatis a. VIII. institutum collegium excepit quod prope Alaunodunum est Craufurdense. In quo quum per septennium mathematicis maxime et graecis latinisque litteris operam dedisset, ob valetudinis imbecillitatem decedere coactus in partem Angliae meridionalem sese contulit. Refectis ibi viribus sex mensibus

post Alaunodunum reversus inque forum a patre deductus eius ex sententia iudiciorum sectator exstitit. Mox vero patre mortuo aliam vitae condicionem quaerere coactus in collegium Craufurdense rediit, ibique praeceptoris munus subiit. A. LVIII. ingenii excolendi caussa Germaniam intravit, inque academiae Monacensis cives receptus per annum in physica maxime atque chemica studia Kaysero, Liebigio, Jolly, Lamontio ducibus incubuit. Hinc in patriam redux factus, postquam per aliquod tempus privato consilio degit, in collegium Craufurdense revocatus primarii iam illic quum mathematicorum atque physicorum, tum litterarum graecarum atque latinarum praeceptoris partes sustinet.

FRANCISCUS CAMILLUS OVERBECK.

Petropoli natus est d. $\frac{\text{IV.}}{\text{XVI.}}$ Nov. a. XXXVII. parentibus Francisco Hermanno Henrico, Francofurtano, et Camilla Anna e gente Cerelet. Litterarum elementis ibidem primum in scholis germanicis duabus, mox Parisiis, quo parentes interea se contulerant, ab a. XLVI. usque ad XLVIII. imbutus, hinc iterum Petropolin, biennio autem post Dresdam cum parentibus commigravit, ubi ab a. L. usque ad. LVI. gymnasii quod est ad aed. s. Crucis disciplina usus est. Plurimum ibi ex Silligii atque Kleei institutione se profecisse confitetur. Deinde nostra in academia per annum, in Gottingensi per biennium, iterumque apud nos per annum theologiae operam dedit, et apud nos quidem Bruecknero, Tuchio, Kahnisio, Luthardto, Angero, Lechlero, de Zezschwitz, Lipsio, Wachsmuthio, Drobischio, Weissio, Hartensteinio, Gottingae vero Dornero, Bertheau, Ewaldo, Dunckero, Dieckhoffio, Ehrenfeuchtero, Rittero, Waitzio, Meiero, Lotzio auctoribus. His absolutis studiis examen p. cand. feliciter superavit.

CURTIUS DE COSERITZ.

A. XXXVIII. natus est Dessaviae patre Carolo, tribuno militum, matre e gente nob. de Stedingk. Militiae a patre destinatus, etsi ab hoc proposito minime abhorrebat, tamen litterarum amore ductus his totum se tradere constituit. Itaque primis elementis in schola publica Dessaviensi imbutus, postquam gymnasii eiusdem urbis ordines Rittero maxime et Lindnero ducibus permensus est, XX. aetatis a. Heidelbergam se contulit, ibique scholas Vangerovii, Zoepfelii, Picfordi, aliorum per annum frequentavit. Hinc nostrae academiae civibus adscriptus Waechtero, Albrechto, Roschero, Nisseno, Weissio dedit operam.

CAROLUS ROBERTUS HERMANNUS GELBE.

Natus est Budissae a. XXXV. patre Carolo Christophoro, bibliopega, matre Emma Sidonia e gente Hornoffia. Puerum usque ad a. aetatis XIV. in schola

publica institutum parentes, liberorum quippe quam opum ditiores, praesertim morbis aliisque calamitatibus tum magis etiam attenuata re familiari, non sua sponte, verum suadentibus demum praeceptoribus gymnasii Budissini magistris ad humanitatem informandum tradiderunt. A quibus dimissus a. LVI. academiam nostram adiit, ibique theologiae atque philologiae operam dedit, praeter Tuchium, cui plurimum se debere profitetur, Brueckneros, Kahnisio, Angero, Luthardto, Westermanno, Klotzio, Fritzschio usus praeceptoribus. A. LIX. examine p. cand. theol. superato iam in reg. seminarii philologorum socios adscitus in philologicis studiis absolvendis totus est.

FRIDERICUS GUILIELMUS BOOCH-ARKOSSY.

D. XVIII. Dec. a. XXII. natus est Reinsdorfii, vico prope Landsbergam sito, parentibus Friderico Booch, agrorum possessore, et Elisabetha e gente Zeisingia. Patre paullo ante quam lucem adspexit ipse mortuo prope bimulus cum matre iterum nubente Schoenfeldam commigravit, qui vicus prope Lipsiam situs est, ibique a Poegnero cantore et Rothio verbi divini ministro institutus a. XXXVII. artis typographicae discendae caussa Breitkopfii et Haertelii Lipsiensium tabernae traditus est alumnus. A quo negotio quod reliquum erat otium in studium linguarum, quo tum iam tenebatur cuique mox totum se tradere constituit, consumpsit omne, et ita quidem ut in discendis graeca et latina Muehlmanni, scholae Thomanae nunc coll. V, in recentioribus Felleri, Rathgeberi, Schmidtii institutione uteretur. Hinc data occasione a. XLV. Vindobonam se contulit, ibique postquam Ferd. Wolfio per aliquot menses operam dedit, Parisios profectus linguarum docendarum methodi, quam Robertson instituerat, accuratius pernoscendae caussa per semestre hoc ipso familiariter usus est. Ab eodem Anglo cuidam tanquam itineris socius commendatus per a. XLVI. et XLVII. Galliam, Hispaniam, Lusitaniam, Siciliam, Italiam cum illo quoquoversus peragravit. Quo itinere peracto Pesti domicilium constituit, ut linguas ibi francogallicam, anglicam, italicam privatim traderet, simulque palaestrae praeesset nobilibus tum illic institutae: mox vero oblato sibi germanicae linguae praeceptoris itemque armorum et artis gymnasticae militaris magistri munere in academia militari hungarica aliquanto post condenda, ne quid deesse sibi videretur, virorum nob. Zichyi et Carolyi et auctoritate et impensis in ipsa academia Pestiensi tria per semestria in studia quum philosophiae, matheseos, anatomiae, tum linguarum slavicarum, magyaricae, valachicae, finnicae, turcicae Korizmics, Peczelt, Lasskorssky, Szepvari, Kollar, Papp ducibus incubuit. His studiis absolutis, utque civitate hungarica donari posset in gentem

dacicam Arkossy adscitus, vixdum ingressus erat munus publicum, quum exeunte aestate a. XLVIII. seditio exarsit atque bellum, quod per biennium Hungariam quoquoversus devastavit: cuius inter strepitum exercitus hungarici succenturio nominatus per varia calamitatum, morborum, proeliorum discrimina tandem Comaronia Austriacis per pactionem tradita salvus evasit inque patriam reversus est. Compluribus hinc in Angliam, Galliam, Bataviam, Belgicam, Scandinaviam, Poloniam factis itineribus Lipsiae iterum sedem collocavit, ibique quum linguis privatim docendis, tum libris scribendis edendisque victum sibi comparavit, praetereaque in iudicio civ. Lips. publico iurati interpretis officium sustinuit. A. LVI. in schola Friedrichii quae Meeranae est privata, simulque in civica eiusdem oppidi schola linguarum recentiorum et realium quae dicuntur praeceptoris munus subiit, et a. sup. Werdaviam ab huius oppidi senatu vocatus in scholae realis illic nuper institutae classe selecta earundem disciplinarum praeceptoris munere fungitur. Edidit interea scripta haec: *Französische Grammatik nach Robertson's Methode*, 1853. ed. II. 1860, *Camões die Lusiaden, deutsch im Versmaas des Orig.* 1854, *Englische Grammatik* 1856, *Spanische Chrestomathie* 1857, *Handwörterbuch der spanischen und deutschen Sprache* 1858.

GEORGIUS FRIDERICUS LIENIG.

Kokenhusis, pago in Livonia sito, natus est a. XXVIII. A patre, qui sacerdotis munere illic fungebatur, institutus, postquam inde ab a. XL. scholam publicam Mitaviensem, deinde Rigensem frequentavit, a. XLVII, quo pater ob valetudinis imbecillitatem se munere abdicavit atque Dresdae sedem ac domicilium constituit, in Germaniam ipse quoque venit et in academiis Berolinensi primum, tum Halensi, denique Lipsiensi usque ad a. LI. in iurisprudentiae studium incubuit. Per proximum biennium in fundo patris agriculturae dedit operam. Hoc vero fundo propter matris mortem vendito Lipsiam reversus a. LVI. examen p. bacc. superavit, ex quo tempore studiis cameralibus quae dicuntur totum sese tradidit.

OTTO SCHOENBERG.

In vico Saxoniae ad Albin sito, cui nomen est Weistropp, adspexit lucem d. XXIV. Iun. a. XXXIX. parentibus Christiano Iulio Augusto, verbi divini ministro, et Theresia e gente Pinkertia. Inde a VI. aetatis a. in schola vicana, a IX. ab ipso patre, a XII. in gymnasio quod Dresdae est ad aed. s. Crucis eruditus a. LVII. in academiam nostram sese contulit, ibique postquam theologiae operam dedit per triennium, in examine p. cand. nuper est probatus.

BERNHARDUS BOCK.

Iudaeus est d. XII. Sept. a. XXXIV. Trencsini, oppido Hungariae, natus patre Samson, matre Amalia e gente Iuhlia. Litterarum elementis in schola patrii oppidi imbutus a. LI. gymnasium evangelicum Comaroniense adiit, ex eoque dimissus a. LVII. Cassoviae quattuor per semestria absolvit studia quum philosophica tum theologica, simulque seminarii hebraicis theologis illic instituti, cui Loewy praeest, exercitationibus interfuit. Deinde nonnullis in scholis normalibus quas vocant praeceptoris munere functus est.

PAULUS KULMIZ.

Suidnicii in Silesia natus d. VIII. Nov. a. XXXVI. inque gymnasio eiusdem urbis institutus naturalium rerum studio se totum tradere constituit, idque studium inde ab a. LVI. in universitate Vratislaviensi ita coluit ut, etsi neque philosophicas neque reliquas omnino neglexit quae in natura rerum perscrutanda versantur disciplinas, quarum in illis Branissii et Elvenichii, in his Cohnii, Frankenheimii, Goepperti, Grubei, Landolti, Marbachii, Meyeri, Roemeri, Schwarzii institutione usus est, tamen in chemia Loewigio auctore ediscenda tantum non omnem operam consumpserit.

IACOBUS EDUARDUS GUILIELMUS PETERS.

Natus est a. XXXV. Borstelii, vico inter Stadam et Harburgum ad Albin in regno Hannoverano sito, patre Henrico, ludi magistro, et matre Meta e gente Hardorpia. Puerilibus studiis usque ad aetatis a. XI. in schola paterna absolutis, deinde privata usus institutione Rhodii et Segelkenii, sacrorum in ducatu Bremensi nunc antistitum, artem pharmaceuticam ediscere constituit, eoque consilio Iorkam se contulit in medicinam Schultzii, ibique annos transegit tirocinii. Quo tempore iam chemiae privatim tam diligenter dedit operam, ut in certamine a societate quadam pharmacopolarum instituto solutis quae propositae erant quaestionibus laudem atque praemia reportaret. Peracto illic quadriennio in medicina quae Fribergae est Krausiana adiutoris officium suscepit. In qua quum tria per semestria versatus esset, iamque in eo esse ut in laboratorio academico Tharandino tertius a chemicis adiutor constitueretur comperisset, petivit hoc munus et assecutus est. Hoc munere per novem iam semestria ita functus est, ut simul scholis Stoeckhardti chemicis, Willkommii botanicis et zoologicis, Krutzschii physicis et geognosticis, quasque de re pecuaria atque de plantarum cultura Schoberus habuit, diligenter interesset, itaque partim intermissa partim inchoata tantum studia ab-

solveret. Ex quibus praeceptoribus maxime de se meritum Stoeckhardtum esse grato animo confitetur.

GUILIELMUS ROBERTUS HANDTKE.

D. XX. Iul. a. XXIV. natus est Dresdae parentibus Ioanne Godofredo, pharmacopola, et Iulia e gente Wiessneria. Litterarum elementis a Iaegero, theol. cand., deinde in schola quae Dresdae erat Guentheri usque ad aetatis a. XIV. institutus, a. XXXIX. matre mortua ad studium pharmaceuticum se applicuit. Ac tirocinium quidem Hainicheniae in Opitzii medicina posuit: in qua quattuor annis peractis mox in compluribus aliis Saxoniae et Borussiae tabernis medicinis usque ad a. XLIX. adiutoris munus obiit. Deinde studiorum absolvendorum caussa academiae nostrae civibus adscriptus de chemicis Kuehnium, de zoologicis Poeppigium, de mineralogicis Naumannum, de botanicis Kunzium et Schwaegrichenium, de physicis Hankelium disserentes audivit per biennium. Quo peracto atque examine pharmaceutico feliciter superato iterum Dresdae tres per annos, deinde Penigii alterum per triennium Meureri et Loeschkii in medicinis adiutoris munere functus est, intereaque Penigii maxime mineralogica botanicaque studia diligenter coluit, adeo ut eius nomen in Flora et Saxonica phanerogamica et Germanica cryptogamica saepius commemoratum sit. Denique a. LVII. a Stoeckhardto, acad. Tharand. professore, quem summis laudibus prosequitur, adiutor a chemicis adscitus est.

LIPSIAE,

TYPIS A. EDELMANNI, TYPOGR. UNIVERSIT.

RECTOR

COMMILITONIBUS

CERTAMINA ERUDITIONIS

PROPOSITIS PRAEMIIS

IN ANNUM MDCCCLXI

INDICIT.

Praemissa est indicis graecitatis Hyperideae pars altera.

LIPSIAE

PROSTAT APUD A. EDELMANNUM

BIBLIOPOLAM UNIVERSITATIS.

INDEX
GRAECITATIS HYPERIDEAE.
PARS II.

84. || Εὐξενίππῳ τρίτῳ αὐτῷ II, 8, 6. || ὑμῶν αὐτῶν II, 12, 6. 21, 5. ἡμῶν αὐτῶν II, 12, 12. σφᾶς αὐτοὺς IV, 21, 3. δύο πόλεις τῶν ὑμετέρων αὐτῶν III, 29, 25. || ἐναντίον αὐτὸ ἑαυτῷ II, 8, 19. || τὰς αὐτὰς ἀποφάσεις I, 8, 3. τὸν αὐτὸν τρόπον II, 5, 6. fr. 29. ἐν ταὐτῷ ψηφίσματι II, 9, 6. τῇ αὐτῇ ψήφῳ II, 16, 8. || τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου, καθ' ἃ ὑμεῖς μὲν ὀμωμόκατε τὴν ψῆφον οἴσειν, ἔγραψε δ' αὐτὰ οὐδεὶς τῶν ἐχθρῶν τῶν Δημοσθένους I, 26, 15. μέταλλον, ὃ ἠργάζετο μὲν ἤδη τρί' ἔτη, μετεῖχον δ' αὑτοῦ οἱ πλουσιώτατοι II, 16, 2. εἰσαγγελίᾳ τοιαύτῃ, ἣ οὐ μόνον οὐκ ἔνοχός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ παρὰ τοὺς νόμους ἐστὶν εἰσηγγελμένη II, 17, 9.

αὑτοῦ. ἐπὶ τοῦ αὑτοῦ ἀγῶνος I, 8, 29. τοιαῦτα περὶ τῆς αὑτοῦ ἀδελφῆς ἀκούων III, 25, 10. εἰς τὸν κῆπον τὸν αὑτοῦ I, 20, 5. ἐκείνων τινὰ ὑποδεξάμενον εἰς τὴν αὑτοῦ οἰκίαν II, 10, 20. ἐξέδωκε τὴν προγονὸν τὴν αὑτοῦ fr. 14. τὰ αὑτοῦ πράττοντα II, 10, 24. ὡς ἡ χώρα εἴη αὑτῆς II, 12, 9. οἶδε γὰρ αὑτῷ δεδομένην ἄδειαν fr. 45. ὁ Φορμίων αὑτὸν ἐκκλέπτει fr. 160, 10. ὅπως διαφυλάξει αὑτήν III, 24, 7. καθ' αὑτῶν καὶ ζητήσεις ἔγραφον I, 10, 19. κατὰ τῶν πατρίδων τῶν αὑτῶν IV, 10, 4. ἔνδοξον τὸν αὑτῶν βίον ἐποίησαν IV, 29, 4. τὸ κολάσαι τοὺς ἀδικοῦντας οὐκ ἐφ' αὑτοῖς πεποίηνται I, 7, 28. αὑτοῖς οἰκείους εἶναι νομίζειν IV, 30, 3.

αὐτοτελής. ψήφισμα αὐτοτελὲς ἔγραψας II, 8, 18.

αὐτόχθων. οἷς ἡ κοινὴ γένεσις αὐτόχθοσιν οὖσιν ἀνυπέρβλητον τὴν εὐγένειαν ἔχει IV, 7, 7.

ἀφαιρεῖν. τοὺς λόγους ἁπάντων ἡμῶν ἀφέλετε II, 18, 6. τὰς τραγῳδίας αὐτῆς καὶ τὰς κατηγορίας ἀφῃρηκότες ἐσόμεθα II, 12, 15. ὅπως τὸ ἀνώμαλον τοῦ χωρίου τῇ τῶν ἀνδήρων καὶ ὀχετῶν ἀφαιροῖτο κατασκευῇ fr. 134. καὶ τοὺς ἄλλους ἀγῶνας ἅπαντας ἀφελέσθαι ζητεῖ τοὺς τῆς πόλεως I, 8, 31. αὐτὸς ὑπὸ τῆς τύχης ἀφαιρεθεὶς τὸν στέφανον ἡμῶν, ὃν ἔδωκεν, οὐκ ἀφείλετο I, 22, 11. τὴν εἰς τοὺς νόμους καταφυγὴν ἐκ τῆς ἀπολογίας οἴει δεῖν ἀφελέσθαι Εὐξενίππου II, 6, 16. εἰ μὲν ἴδιον ὂν τῶν φυλῶν ἀφῃροῦ τὸ ὄρος II, 9, 9. τῶν ἐργαζομένων ἀφαιρούμενοι πόρους II, 16, 23.

ἀφανής. ἃ δ' ἐστὶν ἀφανῆ, ἀνάγκη τοὺς διδάσκοντας τεκμηρίοις καὶ τοῖς εἰκόσι ζητεῖν fr. 228.

ἀφανίζειν. ἑώρων τὴν πόλιν τῶν Θηβαίων οἰκτρῶς ἠφανισμένην ἐξ ἀνθρώπων IV, 15, 5.

ἀφιέναι. ὁπόσοι δ' ἂν ἐθέλωσιν ἀποτίνειν ἀφίησιν III, 23, 10. ἀφεὶς τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκει fr. 211. ἀφέμενοι τῆς εἰσαγγελίας II, 14, 10.

ἀφικνεῖσθαι. ἀφικνούμενοι οἱ Ἕλληνες ἅπαντες δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὴν πυλαίαν IV, 16, 5. ἐὰν δείξῃς ἀφιγμένον πώποτε εἰς Μακεδονίαν II, 10, 18.

ἄφιξις. τὰ ἐν Πελοποννήσῳ οὕτως ἔχοντα κατέλαβεν ὑπὸ τῆς ἀφίξεως τῆς Νικάνορος I, 14, 22.

ἀφιστάναι. τούτους σύμπαντας οὐ μόνον κεκώλυκας ἀποστῆναι ἐκείνου I, 15, 7.

ἀφορίζειν. ὡς πρότερον τοὺς ὁριστὰς ἐξελόντας αὐτὸ τῷ θεῷ καὶ ἀφορίσαντας II, 9, 5. ἀφώρισεν (= ἐξήλασεν) fr. 261.

Ἀφροδίτη πάνδημος fr. 169.

ἄφρων. τότε μὲν γὰρ παῖδες ὄντες ἄφρονες ἦσαν IV, 24, 5.

Ἀφύαι fr. 29.

Ἀχαιοί I, 14, 25.

ἀψευδεῖν. ὁ νόμος κελεύει ἀψευδεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ fr. 1.

ἀψιμαχεῖν fr. 157.

βάρβαρος. ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας οἱ βάρβαροι ἐπορεύθησαν IV, 11, 3. ἐπελθοῦσαν τὴν τῶν βαρβάρων δύναμιν ἠμύναντο IV, 29, 6.

βαρύνεσθαι. ἤδη δ' αὐτὴν βαρυνομένην καὶ ἀποροῦσαν εἰς τὴν γῆν ἐλθεῖν τὴν ἡμετέραν fr. 71.

βαρύς. βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι fr. 160, 9.

βάσανοι (= τὰ ἐν ταῖς βασάνοις εἰρημένα ὑπὸ τῶν βασανιζομένων καὶ ἀναγραφέντα) fr. 9.

βασιλεύς. στῆσαι εἰκόνα Ἀλεξάνδρου βασιλέως I, 24, 4. || γραφαὶ ἀσεβείας εἰσὶ πρὸς τὸν βασιλέα II, 5, 2.

βασιλικός. Δημοσθένη — οἶμαι πλεῖν ἢ ἑξήκοντα τάλαντα εἰληφέναι ἔξω τῶν βασιλικῶν καὶ τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου I, 19, 19.

βεβαιοῦν. τὴν ὑπόλοιπον ἐργασίαν τοῦ μετάλλου ἐβεβαίωσαν II, 16, 10. διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν τοῖς Ἕλλησιν ἐβεβαίωσαν IV, 21, 7.

βεβαίως. βεβαίως αὐτῶν ἀπολαυσόμεθα IV, 25, 7. τοὺς τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλίαν τῷ δήμῳ βεβαιότατα ἐνδειξαμένους IV, 30, 2.

βίος. οὗ ὁ βίος τὴν αἰτίαν οὐ παραδέχεται II, 11, 15. ἐξ ἅπαντος τοῦ βίου ὃν βεβίωκα ἐξετάσαντας III, 28, 11. ἰδιώτην οὐδένα πώποτε ἐν τῷ βίῳ ἔκρινα II, 13, 6. τὰ καλὰ τὰ ἐν τῷ βίῳ fr. 239. τῶν ἄλλων ἁπάντων τῶν εἰς τὸν βίον χρησίμων IV, 5, 5. ἐκλελοιπέναι τὸν βίον IV, 24, 3. τοὺς οὕτως ὑπὲρ καλῶν τὸν βίον ἐκλιπόντας IV, 23, 10. ἔνδοξον τὸν αὑτῶν βίον ἐποίησαν IV, 29, 3. τῶν προσπιπτόντων εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον IV. fr. 121, 18.

βιοῦν. ἐβίω σωφρόνως fr. 139, 24. ἐξ ἅπαντος τοῦ βίου ὃν βεβίωκα III, 28, 12.

βλάπτειν. παρὰ τούτοις ἐστὶ τὸ δύνασθαι βλάπτειν τὴν πόλιν II, 13, 1. ὅστις μικρὰ δοὺς πλείω βλάπτει τὰ κοινά II, 16, 17.

βοήθεια. τοὺς νεωτέρους ἐπὶ βοήθειαν καλεῖ I. fr. 103.

βοηθεῖν. εἰς τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων συνέδριον πορεύεσθαι βοηθήσοντα τῇ πατρίδι II, 10, 14. τοὺς συκοφαντουμένους τῶν πολιτῶν οὐ προΐεται, ἀλλὰ βοηθεῖ II, 15, 7. τοὺς ταῖς τιμαῖς τῶν θεῶν καταλυομέναις βοηθήσαντας IV. fr. 121, 21. τοῖς θεοῖς εὐξάμενος βοηθῆσαί μοι καὶ σῶσαι III, 22, 1. ὑμεῖς δέ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὥσπερ —, οὕτω καὶ Εὐξενίππῳ βοηθήσατε II, 17, 7. οὐδὲ βοηθεῖν οὐδένα φῂς δεῖν αὐτῷ οὐδὲ συναγορεύειν II, 6, 18. τούτῳ τὸν βουλόμενον τῶν πολιτῶν ἐξεῖναι ἀναβάντα βοηθῆσαι II, 7, 1. ἐκάλεις ἐπὶ τὸ δικαστήριον τοὺς βοηθήσοντάς σοι II, 7, 8. σοὶ ἔξεστι καὶ φεύγοντι τοὺς βοηθήσοντας καλεῖν II, 7, 14. Εὐξενίππῳ οὐδὲ τοὺς φίλους καὶ τοὺς οἰκείους ἐξέσται βοηθεῖν II, 7, 19. ἤδη δέ τισι καθόσον ἐδυνάμην ἐβοήθησα II, 13, 7. ἐγὼ μὲν οὖν σοὶ βεβοήθηκα ὅσα εἶχον II, 18, 9. τοὺς μέλλοντας βοηθεῖν τοῖς φεύγουσι προδιαβάλλουσι III, 26, 17. πότερ' οὐκ ἔξεστι τοῖς κρινομένοις τοὺς οἰκείους καὶ τοὺς φίλους βοηθεῖν III, 27, 2. τοὺς δυναμένους εἰπεῖν τοῖς ἀδυνάτοις τῶν πολιτῶν κινδυνεύουσι βοηθεῖν III, 27, 5. εἴ τίς μοι ἔχει τῶν οἰκείων ἢ τῶν φίλων βοηθῆσαι III, 30, 9. καλῶ τινα βοηθήσοντα III, 30, 15.

Βοιωτία IV, 10, 12. *Βοιωτοί* IV, 10, 10. 15, 3. 16, 3.

βούλεσθαι. ἡ βουλὴ ἀνελεῖν αὐ-

τὸν βούλεται I, 6, 18. τίς βουλήσεται κινδυνεύειν; II, 17, 2. οὐ βουλόμενος πολίτας ἄνδρας εἰσπράττειν τὸν μισθὸν III, 29, 14. ἀπόδειξιν ταύτην ἡγούμενοι εἶναι τοῦ βούλεσθαι τῇ Ἑλλάδι τὴν ἐλευθερίαν περιθεῖναι IV, 14, 5. ὁμόσε βούλομαι τῷ λόγῳ τούτῳ ἐλθεῖν fr. 5. τοῦτο δ᾽, εἰ βούλει, τὸ — πραχθὲν II, 15, 18. εἰς τὸ φανερὸν ἐνεγκεῖν ἃ οὐ βούλεται I, 5, 11. χρησάσθωσαν αὐτῷ ὅ τι βούλονται II, 11, 1. ῥᾳδίως ὅ τι ἂν βούλωνται λέγουσιν III, 26, 4. τούτῳ ἔξεστι λέγειν ὅ τι ἂν βούληται III, 28, 9. ἄδειαν καὶ πράττειν καὶ γράφειν ὅ τι ἂν ἔμβραχυ βούληται fr. 45. οὐ κατηγόρησας ὁπόσα ἐβούλου; II, 7, 10. σὲ μὲν ὅπως ἐβούλου τὴν κατηγορίαν ποιήσασθαι III, 27, 10. τοὺς — καλλωπισμοὺς ὅπως ἂν βούλοιτο χρὴ γίγνεσθαι fr. 237. τούτῳ τὸν βουλόμενον τῶν πολιτῶν ἐξεῖναι ἀναβάντα βοηθῆσαι II, 7, 1. ὁ νόμος συγκατηγορεῖν τῷ βουλομένῳ ἐξουσίαν δίδωσιν III, 21, 8. ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ πάλιν γράψασθαι fr. 24, 23.

βουλεύεσθαι. ὑπὲρ οὗ δεῖ ὑμᾶς νυνὶ βουλεύσασθαι I, 8, 32. τοῦ βουλεύεσθαι καλῶς ὁ στρατηγὸς αἴτιος IV, 13, 5.

βουλεύσεως fr. 2.

βουλή. ἡ βουλὴ ἀνελεῖν αὐτὸν βούλεται I, 6, 18. τὰς ἀποφάσεις ταύτας ἡ βουλὴ πεποίηται I, 8, 2. τὸ τὴν βουλήν σου καταγνῶναι I, 9, 16. ὅτε μὲν ἡγοῦ τὴν βουλὴν ἀποφαίνειν τοὺς ἔχοντας τὸ χρυσίον —, ἐπειδὴ δ᾽ ἀναβάλοιτο τὸ ἀποφῆναι ἡ βουλή I, 23, 17. συκοφαντεῖς τὴν βουλήν fr. 102. ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου I, 28, 5.

βουφόνια fr. 85.

βραχύς. βραχὺ δέ τι εἰπὼν περὶ τῆς ψήφου καταβήσομαι II, 17, 24.

βωμός. ἀγάλματα καὶ βωμοὺς καὶ νεὼς τοῖς μὲν θεοῖς ἀμελῶς, τοῖς δ᾽ ἀνθρώποις ἐπιμελῶς συντελούμενα IV, 19, 3.

γαλεάγρα fr. 262.

γαμεῖν. ὅτε Χάριππος ἐγάμει τὴν γυναῖκα III, 24, 4.

γάμος. ἀδελφαὶ γάμων τῶν προσηκόντων ἐννόμως τετυχήκασι IV, 23, 6.

γάρ. καὶ γὰρ III, 25, 1. IV, 9, 4. μὲν γὰρ I, 7, 25. II, 3, 6. III, 26, 3. 28, 17. IV, 13, 5. 30, 7. fr. 80, 11. 121, 12. εἰκότως· — γὰρ II, 5, 13. IV, 30, 6. νὴ Δία, — γὰρ II, 8, 1. ναί, — γὰρ II, 10, 1. καὶ οὐδὲν θαυμαστόν· — γὰρ I, 16, 13.

γενεαλογεῖν. τοῦτον δεῖ κατ᾽ ἄνδρα γενεαλογεῖν ἕκαστον IV, 7, 5.

γένεσις. οἷς ἡ κοινὴ γένεσις αὐτόχθοσιν οὖσιν ἀνυπέρβλητον τὴν εὐγένειαν ἔχει IV, 7, 7. ἐξ ἀρχῆς γεγονέναι καλλίω γένεσιν τῆς πρώτης ὑπαρξάσης IV, 24, 4.

γένος. τοὺς ἐγγυτάτω γένους III, 22, 16 πότερα περὶ τοῦ γένους αὐτῶν ἑκάστου διεξέλθω; IV, 7, 1. γένος ἴδιον ἕκαστος συνεισενεγκάμενος IV, 7, 4. ἰδίᾳ τὰ γένη ἐγκωμιάζειν IV, 7, 9.

γῆ. ἐλαύνεσθαι κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν fr. 71. ἤδη δ᾽ αὐτὴν εἰς τὴν γῆν ἐλθεῖν τὴν ἡμετέραν fr. 71. [μεταφέρειν ἐκ τῆς] πόλεως εἰς γῆν ἄλλην τὴν εὐδαιμονίαν I, 29, 11.

γῆρας. εἰ δὲ γήρως θνητοῦ μὴ μετέσχον IV. fr. 121, 10. ἐπὶ γήρως οὐδῷ fr. 285.

γηροβοσκόν fr. 263.

γίγνεσθαι. εἴ τι ἔπαθεν τὸ παιδίον ἢ γιγνόμενον ἢ καὶ ὕστερον III, 22, 20. οὐδένες πώποτε τῶν γεγονότων IV, 17, 2. τῶν μετ᾽ ἐκείνους γεγενημένων IV, 28, 14. εἰ ἔστι τὸ ἀποθανεῖν ὅμοιον τῷ μὴ γενέσθαι IV. fr. 121, 16. ἐξ ἀρ-

χῆς γεγονέναι καλλίω γένεσιν τῆς πρώτης ὑπαρξάσης IV, 24, 4. || τὸ γιγνόμενον ἐν τῇ πόλει II, 3, 18. ἐὰν ἐπὶ τοῦ γεγενημένου ἐῶμεν II, 12, 14. τὰ διὰ τούτους γεγονότα IV, 25, 5. τὰ περὶ τὴν φιάλην γεγονότα II, 12, 11. τὰ προσδοκῶμεν᾽ ἂν γενέσθαι IV, 19, 9. γίγνεται ἀδικήματα II, 5, 23. ἔγκλημά μοι III, 29, 5. εἰσαγγελίαι II, 5, 10. ἔκδεια fr. 162. τῷ Διὶ ἡ ἐπωνυμία fr. 25. τὰ ἔργα IV, 2, 2. θυσίαι IV, 19, 2. οἱ καλλωπισμοὶ γυναικί fr. 237. μάχη IV, 12, 4. 15, 4. 16, 1. 5. fr. 35. νίκη IV, 13, 7. σπουδή IV, 27, 6. στρατεία IV, 20, 2. || γίγνονταί τινες πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιοι IV, 9, 2. ἄνδρες ἀγαθοί IV, 8, 5. 24, 6. ὁ θάνατος ἀρχηγὸς μεγάλων ἀγαθῶν IV, 24, 2. τῆς προαιρέσεως εἰσηγητὴς τῇ πόλει IV, 3, 7. ἐπιστάτης I, 20, 4. θεωροὶ τῶν ἔργων IV, 16, 7. ἵππαρχος fr. 80, 18. πρόξενος fr. 80, 14. τιμητὴς τῶν αἰχμαλώτων fr. 80, 21. ὁ ἀγὼν χείρων II, 14, 14. Ἀριστοφῶν ἰσχυρότατος II, 13, 9. τὸ τῶν πολιτῶν ἀσφαλὲς ἐπὶ τῇ τῶν νόμων πίστει IV, 22, 6. ἡ κακία παλαιά fr. 235. οὗτοι μακαριστοί IV, 26, 2. γνώριμοι καὶ μνημονευτοί IV, 24, 9. πατέρες ἔνδοξοι, μητέρες περίβλεπτοι τοῖς πολίταις IV, 23, 6. αἱ τριηραρχίαι βαρεῖαι fr. 160, 9. αἱ φυλαὶ σύνδυο II, 8, 22. ἡ ψῆφος μὴ ἀκόλουθος τοῖς νόμοις I, 29, 7. μήτε πόλεως μήτε πολιτείας ἐπηβόλους γενέσθαι fr. 82.

γιγνώσκειν. οἱ δικασταὶ πρὸς τὸ δίκαιον ἔγνωσαν ἴδιον εἶναι τὸ μέταλλον II, 16, 7.

Γλυκέρα fr. 146.

γνάθος. Ἱππόνικος ὑπ᾽ Αὐτοκλέους ἐρραπίσθη τὴν γνάθον fr. 113.

γνώμη. ὡς ἄλλοθί που οὗτοι τὴν γνώμην ἂν σχοῖεν ἢ ἐπ᾽ αὐτοῦ τοῦ πράγματος II, 14, 25. (= ἐννόησις) fr. 69.

γνώριμος. γνωρίμους πᾶσι καὶ μνημονευτοὺς δι᾽ ἀνδραγαθίαν IV, 24, 8.

γονεῖς. φαῦλός ἐστι πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ γονέας II, 5, 3.

γραμματεύς. κελεύετε ὑμῖν τὸν γραμματέα ὑπαναγνῶναι τήν τ᾽ εἰσαγγελίαν καὶ τὸν νόμον καὶ τὸν ὅρκον II, 18, 3.

γράφειν. ἐμοὶ οἱ οἰκεῖοι ἀπέστειλαν γράψαντες τήν τ᾽ εἰσαγγελίαν καὶ τὰς αἰτίας —, ἐν αἷς ἦν γεγραμμένον ὅτι — III, 23, 21. τὰ ἐν τῇ εἰσαγγελίᾳ γεγραμμένα III, 24, 12. γράψαι εἰς τὴν εἰσαγγελίαν II, 14, 4. τὴν εἰσαγγελίαν ἔγραψα δικαίαν καὶ ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει II, 13, 16. ἔστι μοι πεντάκις ἢ ἑξάκις τοῦτο γεγραμμένον II, 14, 1. ἡ βουλὴ ἐπὶ κεφαλαίου γράψασα ὁπόσον ἕκαστος εἴληφε χρυσίον I, 8, 5. τοῦτ᾽ ἤδη καθ᾽ ἕκαστον ἐν τῷ νόμῳ ἐγράψατε II, 5, 11. τὰ μὲν ἄνω τοῦ νόμου κατὰ πάντων τῶν πολιτῶν γράψαντες, τὸ δὲ τελευταῖον τοῦ νόμου κατ᾽ αὐτῶν τῶν ῥητόρων II, 5, 22. δι᾽ ἃ τούτου τεύξεται γράψας εἰσφέρω fr. 80, 14. γράφειν τὰ ψηφίσματα II, 6, 2. ψήφισμα II, 8, 15. 18. 9, 20. ἐν ταὐτῷ ψηφίσματι γράφεις II, 9, 7. παράνομά τις ἐν τῇ πόλει γράφει II, 5, 4. καθ᾽ αὑτῶν καὶ ζητήσεις ἔγραφον I, 10, 20. ἔγραψε Δημοσθένης Ἀθηναίους εἶναι I, 16, 11. ἔγραψεν αὐτὰ οὐδεὶς τῶν ἐχθρῶν τῶν Δημοσθένους, ἀλλ᾽ αὐτὸς οὗτος I, 26, 15. τὰς φυλὰς ἔγραψας ἀποδοῦναι τὸ ὄρος II, 9, 2. τὰς ἄλλας φυλὰς ἔγραφες αὐταῖς προσαποδιδόναι ἀργύριον II, 9, 12. ταῦτ᾽ οὐκ ὀρθῶς ἐδόκει γεγράφθαι II, 9, 16. οἶδε γὰρ αὑτῷ δεδομένην ἄδειαν καὶ πράττειν καὶ γράφειν ὅ τι ἂν βούληται

σόμενοι τὸν τούτων. ἆρ' οὐκ ἂν οἰόμεθα φοιτᾶν Λεωσθένη δεξιουμένους τοὺς ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαντας; IV, 28, 3.

δέρμα. μωλώπων τὸ δέρμα μεστὸν ἔχει fr. 116.

δεσπότης. ἑνὸς δεσπότου τὴν οἰκουμένην ὑπήκοον ἅπασαν εἶναι IV, 18, 3.

δή I, 10, 20. 29, 8. II, 8, 4. III, 29, 20. IV, 21, 1. 29, 1. ἄλλως τε δὴ καὶ III, 28, 16. δὲ δὴ I, 2, 14. καὶ δὴ καὶ I, 22, 11.

Δήλιοι fr. 80, 23.

δηλονότι I, 4, 31. III, 28, 6.

δημαγωγός. τοιούτους καὶ δημαγωγοὺς καὶ στρατηγοὺς καὶ φύλακας τῶν πραγμάτων I, 17, 27.

Δημάδης I, 19, 17.

δημηγορεῖν. ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου φανερῶς ἐδημηγόρεις I, 13, 15.

δημοκρατία. ὅπως ἐν δημοκρατίᾳ κύριοι οἱ νόμοι ἔσονται II, 4, 20.

δημοποίητος. καὶ οἱ δημοποίητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας fr. 173.

δῆμος. ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων II, 5, 12. 20. 10, 9. 13, 18. 15, 5. 17, 13. 15. ὁ ἐν Ἡφαιστίᾳ καὶ ὁ ἐν Μυρίνῃ III, 29, 19. ὁ δῆμος προσέταξεν II, 8, 5. ἐψηφίσατο I, 26, 16. τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου I, 26, 13. τοῦ δήμου διδόντος II, 8, 23. κελεύσαντος II, 9, 21. οὕτως ἡμῖν προσενηνεγμένου I, 22, 12. ῥητορικῆς ἐκ δήμου fr. 67. ὑπὲρ τοῦ δήμου λέγειν I, 13, 14. ὑπὸ τοῦ δήμου ἀναγκαζόμενοι I, 7, 27. ἐστεφανώθην ὑπὸ τοῦ δήμου III, 29, 19. λέγειν μὴ (οὐ) τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ II, 3, 11. 4, 17. 5, 20. 13, 18. 22. 24. 14, 4. 17, 13. οἱ τἀναντία πράττοντες τῷ δήμῳ II, 17, 22. ἀπαγγεῖλαι τῷ δήμῳ II, 8, 7. τοὺς τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλίαν τῷ δήμῳ ἐνδειξαμένους IV, 30, 1. τῷ δήμῳ προδεδάνεισται τὰ χρήματα I, 5, 12. τί τῷ δήμῳ ἔσται ὑπόλοιπον I, 25, 10. ἐν τῷ δήμῳ I, 3, 22. 25. 18, 10. 23, 1. II, 11, 22. III, 23, 19. τινὲς τῶν ῥητόρων ἐξαπατήσαντες τὸν δῆμον II, 16, 15. καταλύειν τὸν δῆμον II, 5, 12. III, 27, 14. ἀπαγγεῖλαι πρὸς τὸν δῆμον II, 8, 9. ἐπιστέλλειν πρὸς τὸν δῆμον II, 10, 9. ἐφόδιον εἰς τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὔνοιαν IV, 23, 8.

Δημοσθένης I, 1, 8. 4, 3. 9, 8. 13. 16, 9. 11. 17, 23. 19, 16. 26, 16. 30, 22. fr. 160, 7.

δημόσιος. ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀγώνων II, 4, 8. Τίσιδος ἀπογράψαντος τὴν Εὐθυκλέους οὐσίαν ὡς δημοσίαν οὖσαν II, 15, 9. τοὺς ὀφείλοντας τῷ δημοσίῳ fr. 33. οὔτ' ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ III, 29, 18.

δημοτικός. τί βέλτιον ἢ δημοτικώτερόν ἐστι II, 6, 21. πότερα ἔστι τι τῶν ἐν τῇ πόλει τούτων δημοτικώτερον τοῦ τοὺς δυναμένους εἰπεῖν τοῖς ἀδυνάτοις βοηθεῖν; III, 27, 3.

Δημοτίων II, 14, 8.

δήπου II, 4, 6. 12, 16. 14, 22.

διά. καταλαβὼν τὰς παρόδους, δι' ὧν καὶ πρότερον ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας οἱ βάρβαροι ἐπορεύθησαν IV, 11, 2. πλείους μάχας ἠγωνίσθαι διὰ μιᾶς στρατείας ἢ — IV, 20, 4. διὰ πολλῶν κινδύνων τὴν ἀρετὴν ἀπεδείξαντο IV, 24, 7. || δι' ἃ τούτου τεύξεται fr. 80, 14. ἐάν τις δι' ἄγνοιαν ἢ ὀλιγωρίαν ἁμάρτῃ I, 20, 23. ἄξιον ἐπαινεῖν Λεωσθένη δι' ἀμφότερα IV, 3, 6. γνωρίμους δι' ἀνδραγαθίαν γεγονέναι IV, 24, 9. διὰ τὴν τῆς ἀρετῆς ἀπόδειξιν εὐτυχεῖς μᾶλλον ἢ διὰ τὴν τοῦ ζῆν ἀπόλειψιν ἀτυχεῖς IV, 21, 4. διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν τοῖς Ἑλ-

λησιν ἐβεβαίωσαν IV, 21, 6. δι' ὅπερ ἑάλως παρανόμων, οὐ δι' Εὐξένιππον II, 8, 20. οὐ διὰ πονηρίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιείκειαν III, 28, 7. διὰ δύο προφάσεις τῶν ἀδικημάτων ἄνθρωποι ἀπέχονται, ἢ διὰ φόβον ἢ δι' αἰσχύνην fr. 241. διὰ τί; I, 18, 4. II, 11, 19. διὰ τί — ἔγραφες —; II, 9, 11. προσγέγραφεν διὰ τί ἕκαστον ἀποφαίνει I, 8, 4. διὰ τὸ χήραν ἐκδίδοσθαι αὐτήν III, 25, 1. διὰ τὸ ἀκίνδυνον αὐτοῖς εἶναι τὸν ἀγῶνα III, 26, 3. τῷ Διὶ ἡ ἐπωνυμία γέγονε διὰ τὸ τοὺς ἐξελευθέρους τὴν στοὰν οἰκοδομῆσαι fr. 25. τὰ πρὸς θεοὺς ὅσια διὰ τὴν Μακεδόνων τόλμαν ἀνῄρηται IV, 19, 6. διὰ τοῦτο νόμους ἔθεσθε II, 4, 23. διὰ τούτους πατέρες ἔνδοξοι γεγόνασιν IV, 23, 5. τὰ διὰ τούτους γεγονότα IV, 25, 4. ὅπως δι' ὑμᾶς καὶ μὴ καθ' ὑμῶν ἔσται τὸ λαμβανόμενον I, 19, 15. αἱ καινοτομίαι αἱ πρότερον ἐκλελειμμέναι διὰ τὸν φόβον II, 16, 12. οἱ κρινόμενοι διὰ τὸν φόβον πολλὰ εἰπεῖν ἐπιλανθάνονται III, 26, 5.

διαβάλλειν. οἴεται δεῖν ὑμᾶς παρακρούσασθαι διαβαλὼν τὴν ἀπόφασιν I, 8, 30. οὐδ' ἐπὶ τοῖς διαβάλλουσι τοὺς πολίτας τὸ τῶν πολιτῶν ἀσφαλὲς γενέσθαι δεῖ IV, 22, 4. διαβληθήσονται ὑπὸ σοῦ II, 8, 1.

διαβολή. ἑτέρας αἰτίας καὶ διαβολὰς ἥκεις φέρων κατ' αὐτοῦ II, 14, 7. περὶ τῶν ἔξωθεν διαβολῶν ἀπολογουμένου III, 26, 12. οὐκ ἐκ τῶν τοῦ κατηγόρου διαβολῶν δικάζειν III, 28, 10.

διάγραμμα fr. 119. 179.

διαγραφεύς fr. 119.

διάδοχος. ὑπὲρ ὧν ἁπάντων οὗτοι πόνους πόνων διαδόχους ποιούμενοι IV, 23, 2.

διαθήκη. ταύταις ταῖς διαθήκαις ἰσχυρίζεσθαι III, 22, 21.

διαιρεῖσθαι. αἱ φυλαὶ σύνδυο γενόμεναι τὰ ὄρη διείλοντο II, 8, 23.

δίαιτα. Δημοτίωνος δίαιταν ἔλαβεν II, 14, 9.

διακεῖσθαι. πολίτας ἀπόρως διακειμένους III, 29, 16.

διακρίνειν. ὁ ἥλιος τὰς ὥρας διακρίνων IV, 5, 2.

διαλέγεσθαι (= πλησιάζειν). διειλεγμένος εἰμί fr. 264.

διαλείπειν. μικρὸν διαλιπὼν ἐν ταὐτῷ ψηφίσματι γράφεις II, 9, 6. ὁπότε παραφθέγγοιο ἐν τῷ λόγῳ πολλάκις ὡς —, καὶ πάλιν διαλιπὼν ὡς — II, 14, 20.

διαμαρτυρεῖν fr. 20.

διανέμεσθαι. ἑώρων τὴν χώραν ἄλλους διανεμομένους IV, 15, 7.

διάνοια. χαρακτὴρ οὐδεὶς ἔπεστιν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς διανοίας τοῖς ἀνθρώποις fr. 229.

διαπέμπειν. πολλοῖς χρήματα διαπέμψας εἰς Πελοπόννησον καὶ Θετταλίαν I, 12, 9.

διαπράττεσθαι. οὐκ ἐλάττω ἐκείνων ἔργα διεπράξαντο IV, 30, 6. τῶν ἄξια τῆς ἐκείνων ἀρετῆς διαπεπραγμένων IV, 28, 15.

διατάττειν. τὴν ἀπολογίαν τὴν ἐμὴν διατάττεις III, 27, 7.

διατελεῖν. ἡ πόλις ἡμῶν διατελεῖ τοὺς κακοὺς κολάζουσα IV, 5, 6. ἱπποτροφῶν διατετέλεκα φιλοτίμως τὸν ἅπαντα χρόνον III, 29, 6. λόγου δύναμιν ἀποδεικνύμενος διατετέλεκας I, 23, 17.

διατίθεσθαι (= συντίθεσθαι) I. fr. 106.

διατρίβειν. μεθ' ὑμῶν διατρίβων ἐν τῇ πόλει τὸν ἅπαντα χρόνον III, 29, 2.

διαφέρειν. Λαῒς ἡ δοκοῦσα τῶν πώποτε διενηνοχέναι τὴν ὄψιν fr. 17.

ὧν οὗτος — τοσοῦτον διήνεγκεν ὥστε — IV, 28, 7.

διαφθείρειν. χρήμασιν διαφθεῖραι I, 6, 21.

διάφορος. πορίσαι τὰ διάφορα II, 9, 8.

διαφυλάττειν. ὅπως μὴ πλησιάσει Χαρίππῳ, ἀλλὰ διαφυλάξει αὐτήν III, 24, 6.

διαψηφίζεσθαι. ὅταν μέλλητε διαψηφίζεσθαι II, 18, 2.

διδασκαλεῖον. τὰ παιδία τὰ ἐκ τῶν διδασκαλείων II, 11, 7.

διδάσκειν. τοὺς δικαστὰς ὑπὲρ τοῦ πράγματος τὰ δίκαια διδάξαι II, 7, 3. ἀνάγκη τοὺς διδάσκοντας τεκμηρίοις καὶ τοῖς εἰκόσι ζητεῖν fr. 228.

διδόναι. δίδωσι τούτῳ ὀβολὸν τῆς ἡμέρας III, 23, 14. τὸ ἀργύριον Θεομνήστῳ δίδωσιν III, 23, 11. ὅσοι ἂν μὴ διδῶσιν αὐτῷ ἀργύριον III, 23, 8. τὸν στέφανον ὃν ἔδωκεν I, 22, 11. μικρὰ δοὺς II, 16, 17. τὰ ὄρη διείλοντο τοῦ δήμου αὐταῖς δόντος II, 8, 23. σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ διδόντες fr. 75. πόθεν ἔλαβες τὸ χρυσίον καὶ τίς ἦν σοι ὁ δούς; I. fr. 102. χρήματα δοθέντα ἐκ τῆς διοικήσεως I, 13, 18. ὁ νόμος συγκατηγορεῖν τῷ βουλομένῳ ἐξουσίαν δίδωσι III, 21, 9. ἀδείας αὐτοῖς δοθείσης I, 20, 21. Φιλοκλεῖ τὴν θυγατέρα ἐδίδου II, 14, 8. τὴν εἰσαγγελίαν δοῦναι II, 13, 21. ὅτε τὴν εἰσαγγελίαν ἐδίδοσαν III, 23, 23. εἰσαγγελίαν δέδωκας III, 27, 16. δίκην δοῦναι II, 17, 20. τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἔδωκαν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας IV, 14, 3. ἰδιώταις Ἅρπαλος ἔδωκεν φυλάττειν τὸ χρυσίον I, 18, 5. τῶν νόμων αὐτοῖς δεδωκότων τοῦτο ποιεῖν I, 19, 13. πολλὰ ὑμεῖς δίδοτε τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ῥήτορσιν ὠφελεῖσθαι I, 18, 11.

διεξέρχεσθαι. ἁπλούστατον ἡγοῦμαι εἶναι τὴν ἐν τῷ πολέμῳ διεξελθεῖν ἀρετὴν καὶ ὡς πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιοι γεγένηνται IV, 9, 1. πότερα περὶ τοῦ γένους αὐτῶν ἑκάστου διεξέλθω; IV, 7, 2.

διεξιέναι. περὶ τῆς πόλεως διεξιέναι ἃ καθ' ἕκαστον τὴν Ἑλλάδα εὐηργέτηκεν IV, 4, 1.

διέρχεσθαι. οὐ ῥᾴδιον ἕνα ὄντα τοσαύτας καὶ τηλικαύτας πράξεις διελθεῖν καὶ μνημονεῦσαι IV, 4, 5.

διετής. ἐπειδὰν ἐπὶ διετὲς ἡβῶσιν fr. 223.

δικάζειν. ὑμᾶς οἶμαι δεῖν οὐκ ἐκ τῶν τοῦ κατηγόρου διαβολῶν περὶ ἐμοῦ δικάζειν, ἀλλ' ἐξ ἅπαντος τοῦ βίου III, 28, 11.

δικαιολογεῖσθαι. πρὸς τοὺς ἥκοντας παρ' αὐτῶν δικαιολογεῖσθαι II, 10, 12.

δίκαιος. τὴν εἰσαγγελίαν ἔγραψα δικαίαν καὶ ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει II, 13, 16. ὑπόληψις εἰς τοὺς δικαστὰς οἱ δικαία II, 14, 24. ἐγκλήματα πεποίηται οὐ δίκαια II, 11, 22. ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ δίκαιον καὶ εὔορκον εἶναι II, 18, 7. οὐκ ἐκ δικαίου πολλὴν οὐσίαν συνείλεκται II, 14, 20. ὅστις εἰς τὸ παραχρῆμα ἐξ ἀδίκου πορίσας κατέλυσε τῆς πόλεως τὴν ἐκ δικαίου πρόσοδον II, 16, 19. οὗτος ἂν οὐ δίκαια ποιήσειεν I, 30, 20. ἃ ἔχουσι δίκαια περὶ τοῦ πράγματος λέγουσιν III, 26, 8. ἃ ἔχω δίκαια λέγειν πρὸς τὰ παρὰ σοῦ ἐψευσμένα III, 27, 12. ἡ πόλις ἡμῶν διατελεῖ τοὺς δικαίους τιμῶσα IV, 5, 6. οἱ δικασταὶ οὐ πρὸς τὰς τοῦ κατηγόρου ὑποσχέσεις ἀποβλέποντες, ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον II, 16, 7. μὴ τὴν τοῦ δικαίου δύναμιν ἰσχύειν IV, 18, 6. πῶς οὐ φανερόν ἐστι κατ' Ἀρισταγόρας τὸ δίκαιον; fr. 24, 26. ἐὰν ἡ ψῆφος μὴ ἀκόλουθος γένηται τοῖς νόμοις καὶ τοῖς δικαίοις I, 29, 8.

ἀναβιβάσασθαι II, 7, 15. ἀφεὶς τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκει fr. 211.

Διώνη II, 12, 1. 6.

Διώξιππος III, 25, 1. 4.

δοκεῖν. κακῶς ἐμοὶ δοκεῖς εἰδέναι II, 15, 2. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ II, 12, 19. δεινότατος δοκεῖ εἶναι τῶν ἐν τῇ πόλει II, 13, 11, καὶ ταῦτα δοκεῖ ἂν ὑμῖν ποιῆσαι Μαργίτης; III, 25, 19. ταῦτ' οὐκ ὀρθῶς ἐδόκει γεγράφθαι II, 9, 16. ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ δίκαιον καὶ εὔορκον εἶναι II, 18, 7. ἐὰν μὴ δοκῶσι δικαίως ἀποπεφευγέναι fr. 24, 24. μέτριον καὶ ἐπιεικῆ δοκοῦντα εἶναι II, 7, 13. Λαῒς ἡ δοκοῦσα τῶν πώποτε διενηνοχέναι τὴν ὄψιν fr. 17. δοκεῖς γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν; fr. 248. δεδόχθαι πρόξενον αὐτὸν εἶναι fr. 80, 15.

δόξα. δόξης ἱκανῆς δι' ὑμᾶς μετέσχηκεν I, 17, 23. εἰ ὑπὸ δόξης χρὴ ὑποπαραπεμφθῆναι πάντα ταῦτ' ἀνεξέλεγκτα I, 25, 10. ὅτῳ μέλει τῆς δόξης τῆς ὑμετέρας II, 16, 22. θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἐκτήσαντο IV, 21, 6.

δουλίς fr. 266.

δοῦλος. ἐάν τις εἰς δοῦλον σῶμα ὑβρίσῃ fr. 145.

Δρακοντίδης fr. 65.

δραχμή. πέντε δραχμῶν ἕνεκεν ἱκετεύων ὑμᾶς τάλαντον ὦφλεν I, 20, 2. πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν ἐτιμήθη II, 9, 20.

δύναμις. παρὰ δύναμιν καὶ ὑπὲρ τὴν οὐσίαν τὴν ἐμαυτοῦ ἱπποτροφῶν III, 29, 7. μὴ τὴν τοῦ δικαίου δύναμιν ἰσχύειν IV, 18, 6. λόγου δύναμιν ἀποδεικνύμενος I, 23, 16. ἀπιδόντες πρὸς ταύτην τὴν δύναμιν I, 15, 5. ξενικὴν δύναμιν συστησάμενος IV, 10, 8. πᾶσαν τὴν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ἄρχουσαν δύναμιν ἐταπείνωσε IV, 28, 10. ἐπελθοῦσαν τὴν τῶν βαρβάρων δύναμιν ἠμύναντο IV, 29, 6.

δύνασθαι. τὸ δύνασθαι βλάπτειν τὴν πόλιν II, 13, 1. μὴ δύνασθαι καλῶς ζῆν fr. 239. δύνασαι εἰπεῖν II, 7, 16. οὐ δύνασαι μανθάνειν fr. 34. καὶ νὴ Δία καὶ δύνασαι II, 12, 22. ὁπόταν τις μὴ δύνηται ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπολογεῖσθαι II, 6, 24. προστῆναι δυνήσεται τῆς ἡγεμονίας IV, 10, 6. καθ' ὅσον ἐδυνάμην II, 13, 7. τοὺς δυναμένους εἰπεῖν III, 27, 4. τοὺς δυναμένους ἐν ταῖς πόλεσιν ὠνούμενοι I, 12, 7.

δυνάστης. οὐδ' ἐπὶ τοῖς κολακεύουσι τοὺς δυνάστας τὸ τῶν πολιτῶν ἀσφαλὲς γενέσθαι δεῖ IV, 22, 4.

δυνατός. οὔτε γὰρ τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα δυνατὸν ἀρνήσασθαι III. fr. 140.

δύο. δυοῖν ἀδελφοῖν καὶ δυαῖν ἀδελφαῖν fr. 193. ψήφισμα ἔγραψας κατὰ δυοῖν φυλαῖν II, 8, 18. πορίσαι ταῖν δυοῖν φυλαῖν τὰ διάφορα II, 9, 8. τὰς δύο φυλὰς ἐχούσας τὸ ὄρος II, 9, 5. παρακατατιθέμενοι δύο πόλεις τῶν ὑμετέρων αὐτῶν III, 29, 25. διὰ δύο προφάσεις τῶν ἀδικημάτων ἄνθρωποι ἀπέχονται fr. 241. παρὰ δύο ψήφους ἀπέφυγε II, 13, 10. δύ' ἔτη ἦρξα III, 29, 12. δυοῖν θάτερον, ἢ — ἢ III, 26, 11.

δωρεά. χρήματα λαμβάνοντα καὶ δωρεὰς παρὰ τῶν τἀναντία πραττόντων τῷ δήμῳ II, 13, 19. 17, 14. παρ' ὧν τὰς δωρεὰς εἰληφέναι αὐτόν II, 17, 21.

δωροδοκεῖν. ὑπὸ τῶν δωροδοκούντων παρὰ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου κατὰ τῶν πατρίδων τῶν αὐτῶν IV, 10, 3. τοὺς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήσαντας καὶ δωροδοκήσαντας I, 10, 21. τοὺς εἰληφότας τὰ χρήματα καὶ δεδωροδοκηκότας κατὰ τῆς πατρίδος I, 28, 2.

δωροδοκία. κρινόμενος περὶ δωροδοκίας I, 17, 17. μὴ νομίζετε ὑπὸ

τῆς τούτων δωροδοκίας τὰ τυχόντα τῶν πραγμάτων ἀνατρέπεσθαι I, 12, 3.

δῶρον. ἐπ' αὐτῷ τῷ σώματι τῆς πόλεως δῶρα εἰλήφασιν I, 19, 21. τοὺς εἰληφότας δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος καὶ τῶν νόμων I, 30, 16. παρ' ὧν τὰ δῶρα εἰληφότα Εὐξένιππον συναγωνίζεσθαι αὐτοῖς II, 17, 16.

δωροξενία ὁ τῆς δωροξενίας νόμος fr. 24, 20.

ἐάν. ὃν ἐὰν δείξῃς II, 10, 8. ἐὰν δὲ ἡ ψῆφος μὴ ἀκόλουθος γένηται τοῖς νόμοις I, 29, 7. ἐὰν δέ τις ἔκδεια γένηται fr. 162. ἐὰν μὲν — ἐὰν δὲ II, 12, 10. 14, 10. ἐὰν μὴ δοκῶσι δικαίως ἀποπεφευγέναι fr. 24, 24. ἐὰν μὴ τυγχάνωσι δικαιότερα λέγοντες fr. 26. ἐὰν οὖν κελεύητε III, 30, 14. ἐάν τις τὸν δῆμον καταλύῃ II, 5, 11. ἐάν τις πόλιν τινὰ προδῷ II, 5, 17. ἐάν τις εἰς δοῦλον σῶμα ὑβρίσῃ fr. 145. ἐάν τινες ἔξω τοῦ νόμου λέγωσιν II, 6, 13. τῶν μὲν ἰδιωτῶν ὑμῶν ἐάν τις — ἁμάρτῃ I, 19, 23. ἀλλὰ τῶν ῥητόρων ἐάν τις ἀδικῇ, τοῦτον κρίνειν, στρατηγὸς ἐάν τις μὴ τὰ δίκαια πράττῃ, τοῦτον εἰσαγγέλλειν II, 12, 23.

ἐᾶν. τί χρὴ ποιεῖν; ἐᾶν ἀτιμωρήτους; I, 10, 22. ἀλλ' ἐᾶν III, 22, 17. περὶ ὧν δεῖ αὐτοὺς κελεύειν με ἀπολογεῖσθαι καὶ περὶ ὧν μὴ ἐᾶν λέγειν III, 27, 9. ἐὰν ἐπὶ τοῦ γεγενημένου ἐῶμεν II, 12, 14. ἐμὲ ἐᾶτε ἀπολογεῖσθαι III, 21, 1. ἐάσας Ὀλυμπιάδα ἀναθεῖναι II, 10, 1.

ἑαυτοῦ. ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπολογεῖσθαι II, 6, 24. φαῦλός ἐστι πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ γονέας II, 5, 3. μετὰ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος IV, 28, 9. τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα III. fr. 140. πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἑαυτῆς fr. 237. ψήφισμα ἐναντίον αὐτὸ ἑαυτῷ II, 8, 19. ἐπέδωκεν ἑαυτὸν τῇ πατρίδι IV, 10, 6. τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἔδωκαν IV, 14, 3. ὑπολαμβάνεις ἐφόδιον ἑαυτῷ εἰς τὸν ἀγῶνα τὸ ἐκείνης ὄνομα παραφέρων II, 10, 3.

ἐγγράφειν. ἐπεὶ ἐνεγραφην ἐγώ fr. 223. εἰς Ἁλιμουσίους ἐνεγράφη Εὐξένιππος II, 4, 5.

ἐγγύς. τοὺς ἐγγυτάτω γένους III, 22, 16.

ἐγκάθετος fr. 60.

ἐγκαλεῖν. ἐν τούτῳ μοι τῷ χρόνῳ ἔγκλημα οὐδεὶς τῶν ἐκεῖ ἐνεκάλεσεν III, 29, 17. ἐξήλεγξα οὐ προσήκοντα αὐτὴν ἐγκλήματα τῇ πόλει ἐγκαλοῦσαν II, 11, 25.

ἐγκατακλίνειν. ὁ δῆμος προσέταξεν Εὐξενίππῳ ἐγκατακλιθῆναι εἰς τὸ ἱερόν II, 8, 6.

ἔγκλημα. ἰδίων ἕνεκεν ἐγκλημάτων πόλεως σωτηρίαν κινδυνεύειν I, 10, 24. ἐν τούτῳ μοι τῷ χρόνῳ ἔγκλημα οὐδεὶς τῶν ἐκεῖ ἐνεκάλεσεν οὔτ' ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ III, 29, 17. ἐξήλεγξα οὐ προσήκοντα αὐτὴν ἐγκλήματα τῇ πόλει ἐγκαλοῦσαν II, 11, 25. ὑμῖν Ὀλυμπιὰς ἐγκλήματα ποιεῖται περὶ τὰ ἐν Δωδώνῃ II, 11, 21. ὑπὲρ τούτων ὑμῖν τὰ ἐγκλήματα ἦλθε παρ' Ὀλυμπιάδος II, 12, 7. οὔτ' ἔγκλημά μοι πρὸς οὐδένα τῶν πολιτῶν γέγονεν III, 29, 4.

ἐγκρατῶς. χειμώνων ὑπερβολὰς οὕτως ἐγκρατῶς ὑπομεμενηκέναι ὥστε — IV, 20, 7.

ἐγκωμιάζειν. ἰδίᾳ τὰ γένη ἐγκωμιάζειν IV, 7, 9. ἐν τῷ Λεωσθένη μόνον ἐγκωμιάζειν IV, 13, 3. ἅμα τῇ Λεωσθένους ἡγεμονίᾳ καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀρετὴν ἐγκωμιάζω IV, 13, 9. εἰ ἡδονῆς ἕνεκεν ἐγκωμιάζουσι τὰς τούτων καρτερίας IV, 27, 3. τοὺς ἄλλους τινὰς ἀνθρώπους ἐγκωμιάζοντα δεῖ γενεαλογεῖν ἕκαστον IV, 7, 3. τίς ἂν λόγος ὠφελήσειε μᾶλλον τοῦ τὴν ἀρετὴν ἐγκωμιά-

ζοντος καὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας IV, 27, 8.

ἐγκώμιον. συμβαίνει τὸν Λεωσθένους ἔπαινον ἐπὶ ταῖς μάχαις ἐγκώμιον καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν εἶναι IV, 13, 4.

ἐγχειρεῖν. οἷον καὶ αὐτὸς οὑτοσὶ ἐνεχείρησε ποιεῖν ἐν τῇ κατηγορίᾳ III, 26, 20. τὸν ἐγχειρήσαντα συκοφαντεῖν αὐτοὺς εὐθὺς ἠτίμωσαν II, 15, 15.

ἐγώ I, 9, 15. 13, 15. 22, 15. II, 4, 18. 7, 6. 11, 22. 13, 14. 18, 8. III, 24, 3. 7. 25, 2. 27, 12. 28, 2. 29, 1. 30, 1, 6. fr. 80, 13, 113. 223. 230. ἔγωγε II, 3, 3. ἐμοῦ II, 8, 15. III, 22, 19. 25, 17. 28, 11. 29, 22. IV, 2, 3. μού II, 11, 19. III, 27, 13. ἐμοὶ II, 12, 19. 15, 2. III, 23, 20. 30, 7. fr. 234. μοί II, 13, 20. 14, 1. III, 21, 3. 22, 1. 29, 4. 16. 30, 8. 15. IV, 2, 1. fr. 136. ἐμὲ III, 21, 1. 25, 16. 27, 13. 30, 6. μέ III, 23, 23. 25, 10. 27, 9. 29, 10. 24. IV, 13, 1. fr. 232.

ἕδος. ἐπεκοσμήσατε τὸ ἕδος τῆς Διώνης II, 12, 6.

ἐθέλειν, θέλειν. παρακελεύονται τοῖς δικασταῖς μὴ θέλειν ἀκούειν τῶν ἀπολογουμένων II, 6, 12. παρακελεύει τοῖς δικασταῖς μὴ θέλειν ἀκούειν τῶν ἀναβαινόντων II, 6, 20. ὁπόσοι δ' ἂν ἐθέλωσιν ἀποτίνειν ἀφίησιν III, 23, 10. οἱ κινδυνεύειν ἐθέλοντες τοῖς σώμασιν IV, 13, 7.

ἔθνος. οὔτε πόλις ἐστὶν οὐδεμία ἐν τῇ οἰκουμένῃ οὔτε μόναρχος οὔτ' ἔθνος μεγαλοψυχότερον τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων II, 15, 5.

εἰ. τί τῷ δήμῳ ἔσται ὑπόλοιπον, εἰ χρὴ — I, 25, 10. εἰ ἐστὶν ταῦτ' ἀληθῆ, ὁμολογῶ III, 24, 10. δέομαι ὑμῶν ἀκοῦσαι εὐνοϊκῶς, εἴ τίς μοι ἔχει βοηθῆσαι III, 30, 8. ἐγὼ δέ, εἰ δεῖ πρόξενον ὑμῶν αὐτὸν γενέσθαι, δι' ἃ τούτου τεύξεται γράψας εἰσφέρω fr. 80, 13. τί γάρ ἐστιν αἰτία αὕτη, εἰ Ταντάλῳ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς λίθος κρέμαται; fr. 204. ἔδει τοὺς νεωτέρους, εἴ τι προπετέστερον ἔπραττον, ἐπιτιμᾶσθαι I, 17, 19. οὐκ ἐστὶν ὁμοίως δεινόν, εἴ τις ἔλαβεν, ἀλλ' εἰ ὅθεν μὴ δεῖ I, 18, 1. εἰ δὲ γήρως θνητοῦ μὴ μετέσχον, ἀλλ' εὐδοξίαν ἀγήρατον εἰλήφασιν IV. fr. 121, 9. εἰ γὰρ ὁ τοῖς ἄλλοις ὢν ἀλγεινότατος θάνατος τούτοις ἀρχηγὸς μεγάλων ἀγαθῶν γέγονε, πῶς τούτους οὐκ εὐτυχεῖς κρίνειν δίκαιον; IV, 24, 1. εἰ γὰρ καὶ τοὺς ἀποφυγόντας ξενίας εἴρηκεν ἐξεῖναι πάλιν γράψασθαι, πῶς οὐ φανερόν ἐστι — fr. 24, 22. ὥστε συμβαίνειν αὐτοῖς δυοῖν θάτερον, ἢ — ἢ εἰ μὴ μέμνηνται περὶ τῶν προκατηγορηθέντων, οἴησιν καταλείπειν III, 26, 14. δικαίως ἂν ὀργίζοιθε Δημοσθένει, εἰ — μετέσχηκεν I, 17, 23. ἀγαπητὸν ἦν αὐτοῖς, εἰ τὰ τοῦ θεοῦ ἀποδώσουσι καὶ μὴ προσαποτίσουσιν ἀργύριον II, 9, 13. ἐμαίνεσθε γὰρ ἄν, εἰ ἄλλον τινὰ τρόπον τὸν νόμον τοῦτον ἔθεσθε II, 6, 2. εἰ γὰρ ταῦτ' ἦν ἀληθῆ, οὐκ ἂν σὺ μόνος ᾔδεις II, 11, 2. εἰ νοῦν εἶχες, περί γε τῆς φιάλης οὔτ' ἂν Εὐξένιππον ᾐτιῶ II, 11, 16. ἠγανάκτουν, εἰ μὴ ἱκανὸν εἴη αὐτῷ I, 5, 15. εἰ μὲν — [εἰ δὲ] III, 22, 19. fr. 104. εἰ μέν ἐστι τὸ ἀποθανεῖν ὅμοιον τῷ μὴ γενέσθαι, ἀπηλλαγμένοι εἰσὶ νόσων —, εἰ δ' ἐστὶν αἴσθησις ἐν ᾅδου, εἰκὸς — τυγχάνειν IV. fr. 121, 16. τοῦτ' εἰ μὲν ὑπελάμβανες ἀληθὲς εἶναι, τί καὶ ἀδικεῖ —; εἰ δ' ἡγοῦ αὐτὸν καταψεύσασθαι, οὐ ψήφισμα ἐχρῆν σε γράφειν II, 8, 8. εἰ μὲν ἴδιον ὂν τῶν φυλῶν ἀφῃροῦ τὸ ὄρος, πῶς οὐκ ὀργῆς ἄξιος εἶ; εἰ δὲ μὴ προσηκόντως εἶχον αὐτό, διὰ τί — ἔγραφες προσαποδιδόναι ἀργύριον; II, 9, 9. εἶτ' εἰ μὲν ἀπέφυγες τὴν γραφήν, οὐκ ἂν κατεψεύσατο οὗτος τοῦ θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ συνέβη σοι ἁλῶναι, Εὐξένιππον

δεῖ ἀπολωλέναι II, 9, 17. εἰ μὲν οὖν ἔξωθεν τῆς πόλεως τινὰς ᾐτιᾶτο εἶναι, ἦν ἂν αὐτῷ εἰπεῖν ὅτι —, νῦν δ' Ἀθηναίους φησὶν εἶναι II, 17, 15. εἴτε γὰρ τῆς ἡδονῆς ἕνεκεν ἐγκωμιάζουσι τὰς τούτων καρτερίας, τί γένοιτ' ἂν —; εἰ δ' ὠφελείας ἕνεκεν ἡ τοιαύτη σπουδὴ γίγνεται, τίς ἂν λόγος ὠφελήσειε μᾶλλον —; IV, 27, 2. Εὐξενίππῳ οὐδὲ τοὺς φίλους καὶ τοὺς οἰκείους ἔξεστι βοηθεῖν· εἰ δὲ μή — II, 7, 19. εἰ βούλει II, 15, 18. εἰ δεῖ μετὰ παρρησίας εἰπεῖν I, 4, 4. εἰ δέον εἰπεῖν IV, 30, 6. θαυμάζω εἰ μὴ προσίστανται ἤδη ὑμῖν αἱ τοιαῦται εἰσαγγελίαι II, 3, 4. πρὶν ἐξετάσωσιν εἰ ἐστὶν ἐκ τῶν νόμων ἢ μὴ II, 4, 12. σκοπεῖν Ἀθηναίους μὴ μόνον εἰ πικρός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ εἰ προῖκα πικρός fr. 242.

εἰδέναι. κακῶς ἐμοὶ δοκεῖς εἰδέναι II, 15, 2. οἶμαι πάντας εἰδέναι ὅτι — IV, 8, 4. οἶδε γὰρ αὐτῷ δεδομένην ἄδειαν fr. 45. ἴσασι τῶν ῥητόρων τοὺς παρ' ἐκείνων μισθαρνοῦντας II, 11, 6. οὓς πάντες ἴσασι ταῦτα πράττοντας II, 11, 14. ἵν' εἰδῇ ἀφ' ὅσων αὐτὸν δεῖ τὸν μισθὸν πράττεσθαι I, 2, 16. οὐκ ἂν σὺ μόνος ᾔδεις II, 11, 3. ὥσπερ οὐ πάντας ὑμᾶς εἰδότας ὅτι — I, 6, 19.

εἴκοσι I, 3, 24. II, 9, 20.

εἰκών. στῆσαι εἰκόνα Ἀλεξάνδρου I, 24, 3.

εἱμαρμένη. τῆς εἱμαρμένης οὐκ ἦν περιγενέσθαι IV, 12, 2.

εἶναι. τὴν ταχίστην αὐτὴν δεῖ εἶναι ἐν τῷ δικαστηρίῳ II, 5, 15. γραφὰς εἶναι κατὰ τοῦ ὑβρίσαντος fr. 145. ὑπὲρ ἁπάντων τῶν ἀδικημάτων ὅσα ἔστιν ἐν τῇ πόλει II, 4, 24. θεσμοθετῶν συνέδριον ἔστι II, 5, 5. χώρα, ἐν ᾗ τὸ ἱερὸν ἔστιν II, 12, 9. οὐκ ἔστιν ὅθεν κατηγορίαν οὐκ ἂν ποιήσαιο II, 12, 19. οὔτε πόλις ἔστιν οὐδεμία II, 15, 4. εἰ ἔστιν αἴσθησις ἐν ᾅδου IV. fr. 121, 19. εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστῃ ιέ ἄνδρες fr. 186. ὑπὲρ ὧν γραφαὶ ἐκ τῶν νόμων εἰσὶν III, 27, 18. πολλῶν καὶ ἄλλων καλῶν ὄντων II, 6, 22. ὅτ' ἦν τούτων ὁ ἀγών III, 23, 3. || οὐδεὶς τὸν τοιοῦτον ἀναιρεῖ, ὃν ἔστιν πρίασθαι, ἀλλ' ὅντινα μήτε πεῖσαι ἔστι μήτε χρήμασι διαφθεῖραι I, 6, 20. οὐ γάρ ἐστιν ὑμᾶς τούτων ἀποψηφίσασθαι I, 10, 25. οὐκ ἔστι τιμωρήσασθαι II, 17, 18. οὐκ ἔστι ταῦτα I, 7, 23. τῆς εἱμαρμένης οὐκ ἦν περιγενέσθαι IV, 12, 2. ἦν ἂν αὐτῷ εἰπεῖν II, 17, 17. || = *copula* I, 2, 13. 16. 19. 3, 26. 9, 9. 16, 12. 19, 20. 25, 10. II, 3, 12. 4, 1. 21. 5, 2. 6, 7. 22. 7, 12. 13. 17. 18. 8, 2. 8. 9, 10. 10, 17. 11, 2. 13, 12. 14, 19. 15, 20. 16, 8. 15. 17, 1. 9. 20. 18, 8. III, 22, 18. 23, 5. 16. 24, 10. 12 13. 25, 6. 26, 3. 16. 27, 3. 28, 2. 15. 17. 22. 29, 1. 21. 22. 23. 30, 12. IV, 7, 2. 8. 9, 1. 13, 5. 14, 5. 17, 5. 18, 4. 22, 3. 24, 1. 5. 30, 3. fr. 24. 43. 71. 84. 121, 13. 204. 223. 228. 236. 242. ἀναγκαῖόν ἐστι c. *inf.* IV, 20, 3. 28, 2. ἄξιόν — I, 19, 22. III, 23, 17. IV, 3, 1. δίκαιόν — IV, 12, 2. ἱκανόν — I, 5, 15. λοιπόν — II, 18, 9. ὅμοιόν — fr. 203. ῥᾴδιόν — II, 17, 3. III, 24, 12. IV, 4, 4. σπάνιόν — II, 3, 15. χαλεπόν — IV, 20, 8. fr. 121, 1. ἀγαπητὸν εἰ — II, 9, 13. δεινὸν εἰ — I, 18, 1. ἄδηλον ὅτι — I, 12, 5. πρόδηλον ὅτι — IV, 8, 7. φανερὸν ὅτι — I, 13, 14. || ἐστί μοι τοῦτο γεγραμμένον II, 14, 1. ἡ εἰσαγγελία παρὰ τοὺς νόμους ἐστὶν εἰσηγγελμένη II, 17, 10. ὁ νόμος ἁρμόττων ἐστὶ τῷ νῦν ἀγῶνι fr. 24. ἀπηλλαγμένοι εἰσὶ νόσων IV. fr. 121, 17. ὅτι συνομωμοκυῖα εἴη III, 25, 16. ὅτι μάχη εἴη γεγονυῖα fr. 35. ἐν αἷς ἦν γεγραμμένον III, 24, 1. τίς ἦν σοι ὁ δούς; fr. 102. ἐκπεπληγμένοι

δεινῶς ἦσαν fr. 184. *τοῦτο παρ' ὑμῖν ἔσται καταλελειμμένον* I, 29, 9. *τὰς κατηγορίας ἀφῃρηκότες ἐσόμεθα* II, 12, 15. *πολεμικὸς ὢν καὶ ταράττων τὴν πόλιν* I, 23, 18. *ῥήτωρ ὢν* II, 3, 11. 5, 19. 13, 17. *ἰδιώτην ὄντα* II, 14, 5. *οὐσίαν ὡς δημοσίαν οὖσαν* II, 15, 10. *ὡς τοιοῦτον ὄντα με* III, 29, 24. *πολίτῃ ὄντι ὑμετέρῳ* III, 30, 9. *αὐτόχθοσιν οὖσιν* IV, 7, 7. *παῖδες ὄντες* IV, 8, 2. 7. 24, 5. || *ἔξωθεν τῆς πόλεως εἶναι* II, 17, 16. *τὸν κῆπον τὸν αὑτοῦ πλησίον ὄντα* I, 20, 6. || *ὧν καὶ ἐγὼ εἷς ἦν* II, 7, 6. *ὡς ἡ χώρα εἴη αὑτῆς* II, 12, 9. *πλειόνων ἢ ἑξήκοντα ταλάντων ἦν* II, 15, 10. || *εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον οὐδέν ἐστιν εἴτε   εἴτε* II, 14, 22. *εἰ ἐστὶν ἐκ τῶν νόμων ἢ μή* II, 4, 12. *τοὺς ἐν τέλει ὄντας* I, 12, 11. *ἐὰν τὰ γεγονότα ἐν ἀδικήματι ψηφίσησθε εἶναι* II, 12, 12. *τοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις ὄντας πάθεσι* IV. fr. 121, 2. *ἐν τοιαύτῃ καταστάσει εἶναι τῆς ἡλικίας* fr. 236. *ὅπως δι' ὑμᾶς καὶ μὴ καθ' ὑμῶν ἔσται τὸ λαμβανόμενον* I, 19, 16. *παρ' οἷς ἐστιν καὶ τὸ γράφειν* II, 6, 1. *παρὰ τούτοις ἐστὶ τὸ δύνασθαι βλάπτειν τὴν πόλιν* II, 12, 25. *ὑπὲρ μεγάλων ἀδικημάτων αἱ εἰσαγγελίαι τότε ἦσαν* II, 3, 17. || *τὰ ὄντα καταβέβρωκεν* fr. 276.

Reliquum est ut quo eventu hoc anno de praemio eruditionis a commilitonibus certatum sit exponatur ac nova in proximum annum argumenta proponantur.

Ac Theologorum quidem Ordo, qui *in varios Palaestinae locos, ubi Hebraei sacra fecerint, historice inquiri* iusserat, unam tantum accepit dissertationem *Exod.* XX, 24 inscriptam. Eius auctor in pertractando argumento versatus est ita, ut viam quidem solvendae quaestionis praeclare munivisse, ipsam vero quaestionem solvisse remque consummavisse non item visus sit. Etsi enim permulta quae rem attingunt diligenter congessit, subtiliter explanavit, docte disputavit, tamen ad historicam quaestionis partem non satis animum rettulit, neque summam rei ex ipsa sacrorum de quibus disseruit indole et ratione conficere studuit atque explicare. Praemio igitur ornari haec dissertatio non potuit. Nihilo tamen secius eius auctorem quum propter eximiam in rem impensam diligentiam, tum propter multiplicem insignemque in V. T. locis atque rebus exponendis exhibitam eruditionem dignissimum Ordo iudicavit qui et publice laudaretur et ad aliquem laboris fructum percipiendum summis rerum academicarum curatoribus commendaretur. Reclusa scida inventus est

ADOLPHUS BERNHARDUS KRUMBIEGEL
Plauensis, theologiae studiosus.

Iurisconsultorum Ordini, qui *de iure accrescendi collegiatariorum* disputari voluerat, duae traditae sunt dissertationes, quarum eam, quae dicto *status reipublicae maxime iudicatis rebus continetur* insignita est, praemio dignam Ordo iudicavit. Huius auctor est

ERNESTUS FRIDERICUS EHNICK
Dresdensis, iuris studiosus.

Medicorum Ordo ut *de coagulorum formatione intra vasa sanguifera non violata eorumque commutationibus et sequelis antiquiorum medicorum observationes colligerentur et cum observationibus et experimentis recens factis compararentur* postulaverat. Hoc argumentum unus tantum pertractare conatus est, qui disputationi suae inscripsit verba *Alles ist Frucht und alles ist Samen.* Cui postquam praemium Ordo decrevit, aperta scida auctor inventus est

OSCARUS EDUARDUS SCHUEPPEL
Dresdensis, medicinae baccalaureus.

Philosophorum Ordinis classes duo priores quae proposuerant argumenta nemo qui tractaret exstitit. Tertiae soli, cuius haec fuerat quaestio: *welche Aehnlichkeiten und Verschiedenheiten finden sich zwischen dem alten Mercantilsysteme (etwa von Schröder's oder von Justi's) und der neueren Schutztheorie Fr. List's?* duae dissertationes traditae sunt.

Harum eius, quae dicto *μηδὲν ἄγαν* inscripta est, auctor etsi in praefatione aliquoties a vero aberravit, in recensendis Colberti rationibus non satis accurate versatus est, quaeque de Listii disciplina in medium profert tantum non omnia ex Hildebrandti hausit copiis, tamen quod quae ad propositum argumentum spectant omnino recte exposuit, scriptoribus qui de commercio commentati sunt usus est compluribus, eorum quae sui cuiusque aut saeculi mores aut populi usus poscerent prudenter ubique rationem habuit, omniaque oratione enarravit expedita et perfacile currenti, praemio ab Ordine dignus iudicatus est. Aperta scida prodiit

PAULUS CHRISTIANUS WEINLIG
Dresdensis, iuris baccalaureus.

Alteram qui scripsit dissertationem verbis *ne pigeat fecisse* cett. inscriptam, is in scriptis eorum qui quidem antehac de commercio commentati sunt non mul-

tum volutatus est, neque disciplinas a se comparatas ita cepit, ut quae utriusque compages esset ac structura, quoque modo cum sui temporis aut rerum publicarum administrandarum aut litterarum tractandarum ratione connexae fuerint prorsus assecutus esse dici posset, praetereaque dicendi genere usus est non satis emendato. Nihilo minus tamen quum ipse quoque recte de plurimis disputasset, quaeque profert plane prudenter simpliciter exposuisset, laudandus certe publice et beneficii alicuius percipiendi caussa summis rerum academicarum curatoribus commendandus Ordini visus est. Est is

OSCARUS BECKER.
Odessanus, iuris et cameralium studiosus.

Iam nova argumenta proponuntur haec.

Ab Ordine Theologorum:

Inquiratur in indolem falsorum, qui in Epistolis ad Timotheum et Titum impugnantur, doctorum.

Ab Ordine Iurisconsultorum:

Quomodo mortis caussa donationes differant a donationibus inter vivos et a legatis.

Ab Ordine Medicorum:

Epidemia anni 1661 *a Th. Willis et febris nervosa lenta ab Huxham descriptae, itemque morbus mucosus a Roederer et Wagler observatus cum typho abdominali nostro tempore obvio comparentur, hique morbi utrum iidem sint an inter se differant doceatur.*

Ab Ordinis Philosophorum classe prima:

Ad. Schoellius nuper peculiari libro (*Gründlicher Unterricht über die Tetralogie des attischen Theaters und die Compositionsweise des Sophokles, Leipz.* 1859.) *uberius hanc extulit sententiam, usum tragoedias ternas in unum congruentes adiecta fabula satyrica una exhibendi non Aeschyli proprium, sed omnium tragicorum graecorum communem fuisse, et Sophoclem quidem quum alia exempla in eam formam composuisse, tum tres quas habemus Oedipodeae fabulae Tyrannum, Coloneum, Antigonam non iis quibus tribuuntur annis docuisse, sed trilogiae in modum conformatas una scenae tradidisse. Ea igitur sententia ita exigatur, ut primum in usum testimoniorum quem secutus est Schoellius diligenter inquiratur, deinde ea exigantur, quibus Sophoclis illas fabulas trilogiam conficere probatum ivit. Attinebit*

autem maxime animadvertere, quam trilogicae tragoediae vim rationemque vir elegans informaverit.

Ab eiusdem Ordinis classe altera:

Darstellung der im dritten Theile von Spinoza's Ethik enthaltenen Theorie der Leidenschaften und Gemüthsbewegungen, verbunden mit einem Rückblick auf Descartes' Schrift „passiones animae“, und beurtheilende Vergleichung der ersteren mit den Theorien der neueren Psychologie.

Ab eiusdem Ordinis classe tertia:

Vergleichung der chemischen und der Contacttheorie der Electricität, so wie Erörterung der für jede derselben sprechenden Gründe.

His in argumentis pertractandis qui commilitonum operam suam collocare et ingenium exercere volent, rogamus ut scripta sua, addita obsignata scida nomen auctoris continente eodemque quo scriptum dicto insignita, ante kalendas Augustas decanis tradant.

P. P. pridie kal. Novembres a. MDCCCLX.

LIPSIAE, TYPIS A. EDELMANNI, TYPOGR. ACAD.

INDICIS
GRAECITATIS HYPERIDEAE
PARS TERTIA

QUAM AD RENUNTIATIONEM

PHILOS. DOCTORUM ET AA. LL. MAGISTRORUM

RECTORIBUS MAGNIFICIS

CAROLO GEORGIO DE WAECHTER

REG. SAX. A CONS. INT. IUR. D. ET P. P. O. ORD. REG. SAX. VIRT. AC FIDE BENE MERIT. I. CL. PRAEFECTO ORD. REG. WUERTTEMB. FRIDERICIANI INSIGN. AMPLISS. I. CL. DECORATO ORD. REG. WUERTTEMB. DE CORONA PRAEF. CETT.

ET

GUILIELMO ROSCHER

PHIL. D. DOCTR. POLIT. PRACT. ET CAMERAL. PROF. P. O. REG. SAX. A CONSIL. AUL. COLLEG. QUOD AGRICULT. IN SAX. IUVANDAE STUDET SODALI ORD. REG. SAX. VIRT. AC FIDE BENE MERIT. EQU. CETT.

DECANO

HENRICO WUTTKE

PHIL. D. DOCTR. HIST. AUXX. PROF. P. O. COLLEGII B. MARIAE VIRG. SUBSENIORE

PROCANCELLARIIS EISDEM

A I. M. MAII A. MDCCCLX. USQUE AD XXX. M. APRIL. A. MDCCCLXI.

CREATORUM INDICENDAM

EDIDIT

ANTONIUS WESTERMANN

LITT. GR. ET LAT. P. P. O.

LIPSIAE

PROSTAT APUD A. EDELMANNUM

BIBLIOPOLAM UNIVERSITATIS.

INDEX
GRAECITATIS HYPERIDEAE.
PARS III.

I, 1, 7. 2, 13. *ἐλθὼν εἰς Πύλας* IV, 11, 1. *εἰς τὴν γῆν ἐλθεῖν τὴν ἡμετέραν* fr. 71. *εἰς τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων συνέδριον πορεύεσθαι* II, 10, 13. *εἰς μίαν πόλιν συνεληλυθότες* IV, 7, 4. *εἰς τὰς ὁδοὺς ὑπαντῶντας* II, 11, 10. *τὴν εἰς τοὺς νόμους καταφυγήν* II, 6, 15. *τῶν προσπιπτόντων εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον* IV. fr. 121, 18. *χρήματα διαπέμψας εἰς Πελοπόννησον καὶ Θετταλίαν* I, 12, 10. *εἰς Δελφοὺς πέμψαντα* II. 8, 16. *ἀναφέρειν τὰ χρήματα εἰς τὴν ἀκρόπολιν* I, 2, 12. 20. *σκαφεῖον ἐκ τῆς παλαίστρας μετενεγκὼν εἰς τὸν κῆπον* I, 20, 5. *μεταφέροντας ἐκ τῆς*] *πόλεως εἰς γῆν ἄλλην τὴν εὐδαιμονίαν* I, 29, 11. *τῶν τὸ ζῆν εἰς ἀμείνω τάξιν μετηλλαχότων* IV, 23, 11. *εἰς τὸ φανερὸν ἐνεγκεῖν ἃ οὐ βούλεται* I, 5, 11. *τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸ κοινὸν πᾶσι κατέθεσαν* IV, 17, 5. *εἰς ἀγῶνα καθίστης* II, 11, 13. *κατέστησα* II, 13, 8. *καταστὰς* II, 6, 23. *καταστάντας* II, 17, 6. *ἐπολιόρκει κατακλείσας εἰς Λαμίαν* IV, 11, 6. *ἐκείνων τινὰ ὑποδεξάμενον εἰς τὴν αὑτοῦ οἰκίαν* II, 10, 19. *ἐγκατακλιθῆναι εἰς τὸ ἱερόν* II, 8, 6. *κατακλιθέντα εἰς τὸ ἱερόν* II, 9, 21. *γράψαι εἰς τὴν εἰσαγγελίαν* II, 14, 4. *εἰς Ἁλιμουσίους ἐνεγράφη* II, 4, 4. || *εἰς τὸ παραχρῆμα* II, 16, 18. *τοὺς εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον φόβους* IV, 23, 3. || *εἰς τοῦτο ἀπονοίας ἦλθον ὥστε* — III, 25, 2. *εἰς τοῦτο ἀναισθησίας ὁ Χάριππος ἦλθεν ὥστε* — III, 25, 13. *εἰς τὸ ἐνδεχόμενον* IV. fr. 121, 6. || *φιάλην ἀναθεῖναι εἰς τὸ ἄγαλμα τῆς Ὑγιείας* II, 10, 2. *αὐτὰ ὑμῖν προδεδανεισμένος εἰς τὸ θεωρικόν* I, 5, 8. *τῷ δήμῳ προδεδάνεισται τὰ χρήματα εἰς τὴν διοίκησιν* I, 5, 13. *στέφειν τὰ οἰκήματα εἰς τὴν ὁδόν* fr. 120. *ὑμεῖς με ἐχειροτονήσατε εἰς Λῆμνον ἵππαρχον* III, 29, 11. *εἰς τοὺς τάφους τοὺς ἀδικοῦντας* I, 29, 13. *εἰς τούτους νεανιεύεσθαι* II, 12, 22. *ἐάν τις εἰς δοῦλον σῶμα ὑβρίσῃ* fr. 145. *τὸ ζῆν ἀνήλωσαν εἰς τὸ τοὺς ἄλλους καλῶς ζῆν* IV, 23, 4. *ἐπέδωκεν ἑαυτὸν μὲν τῇ πατρίδι, τὴν δὲ πόλιν τοῖς Ἕλλησιν εἰς τὴν ἐλευθερίαν* IV, 10, 7. *τὰ δεινὰ παρεῖχε τόλμαν εἰς τὸ κινδυνεύειν* IV, 15, 9. *ἀρετῆς καὶ ἀνδραγαθίας, ἣν οὗτοι παρασχόμενοι εἰς τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν* IV, 31, 5. *μέγα αὐτοῖς συνεβάλετο εἰς τὸ προθύμως ἀγωνίσασθαι τὸ — γενέσθαι* IV, 15, 2. *ἐφόδιον εἰς τὸν ἀγῶνα* II, 10, 3. *ἐφόδιον εἰς τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὔνοιαν* IV, 23, 8. *τεκμήρια ὑμῖν ἐστιν εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα ὡς* — III, 29, 21. *ὑπόληψις εἰς τοὺς δικαστὰς οὐ δικαία* II, 14, 24. *τῶν ἄλλων ἁπάντων τῶν εἰς τὸν βίον χρησίμων* IV, 5, 5. *τῶν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ὠφελίμων* II, 16, 20. *εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον οὐδέν ἐστιν εἴτε — εἴτε* II, 14, 21.

εἰσαγγελία. τὴν εἰσαγγελίαν ἔγραψα δικαίαν II, 13, 16. *ἀπέστειλαν γράψαντες τὴν εἰσαγγελίαν* III, 23, 21. *τὴν εἰσαγγελίαν δοῦναι* II, 13, 21. *ὅτε τὴν εἰσαγγελίαν ἐδίδοσαν* III, 23, 23. *εἰσαγγελίαν δέδωκας ὑπὲρ ὧν γραφαὶ πρὸς τοὺς θεσμοθέτας εἰσίν* III, 27, 16. *εἰσαγγελίαν διώκων* II, 6, 7. *ὑπαναγνῶναι τὴν εἰσαγγελίαν* II, 18, 3. *ἀφέμενοι τῆς εἰσαγγελίας* II, 14, 10. *ἰδεῖν ἀπ' εἰσαγγελίας τινὰ κρινόμενον* II, 3, 15. *γράψαι εἰς τὴν εἰσαγγελίαν* II, 14, 4. 27, 20. *ἐκ τῆς εἰσαγγελίας καὶ τῶν νόμων σκεψάμενοι ψηφίσασθε* II, 18, 6. *ἐμὲ αἰτιᾷ ἐν τῇ εἰσαγγελίᾳ* III, 27, 14. *τὰ ἐν τῇ εἰσαγγελίᾳ γεγραμμένα* III, 24, 11. *μὴ περιίδητε αὐτὸν ἐπ' εἰσαγγελίᾳ τοιαύτῃ* II, 17, 8. *ὑπὲρ τίνων οἴεσθε δεῖν τὰς εἰσαγγελίας γίγνεσθαι;* II. 5, 9. *ὑπὲρ μεγάλων ἀδικημάτων αἱ εἰσαγγελίαι τότε ἦσαν* II, 3, 7.

νόμῳ ὃς κελεύει κατὰ τῶν ῥητόρων αὐτῶν τὰς εἰσαγγελίας εἶναι περὶ τοῦ λέγειν μὴ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ II, 4, 16. αἱ εἰσαγγελίαι εἰσίασιν εἰς τὸ δικαστήριον II, 4, 21. θαυμάζω εἰ μὴ προσίστανται ἤδη ὑμῖν αἱ τοιαῦται εἰσαγγελίαι II, 3, 5.

εἰσαγγέλλειν. στρατηγὸς ἐάν τις μὴ τὰ δίκαια πράττῃ, τοῦτον εἰσαγγέλλειν II, 12, 25. εἰσήγγελκεν αὐτὸν Πολύευκτος λέγειν μὴ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ II, 17, 12. τοῦτον εἰσαγγείλας ἐγὼ ὑπὲρ ὧν Φιλίππῳ ὑπηρέτηκε κατὰ τῆς πόλεως II, 13, 14. Διογνίδης καὶ Ἀντίδωρος εἰσαγγέλλονται ὡς πλείονος μισθοῦντες τὰς αὐλητρίδας ἢ ὁ νόμος κελεύει, Ἀγασικλῆς δ' ὅτι εἰς Ἁλιμουσίους ἐνεγράφη, Εὐξένιππος δ' ὑπὲρ τῶν ἐνυπνίων II, 4, 2. τὸ πρότερον εἰσηγγέλλοντο παρ' ὑμῖν Τιμόμαχος καὶ Λεωσθένης καὶ Καλλίστρατος καὶ Φίλων καὶ Θεότιμος καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι II, 3, 6. ἄλλοι πολλοὶ τῶν εἰσαγγελλομένων II, 3, 14. παρὰ τοὺς νόμους ἐστὶν εἰσηγγελμένη (ἡ εἰσαγγελία) II, 17, 10.

εἰσαγγελτικός. οὐδεμία τῶν αἰτιῶν τούτων οὐδὲν κοινωνεῖ τῷ εἰσαγγελτικῷ νόμῳ II, 4, 7. ἰσχυρίζεσθαι τῷ εἰσαγγελτικῷ νόμῳ II, 4, 15. τῷ εἰσαγγελτικῷ νόμῳ χρῆσθαι II, 6, 8. ὑπαναγνῶναι τὸν νόμον τὸν εἰσαγγελτικόν II, 18, 4.

εἰσηγητής. τῆς προαιρέσεως εἰσηγητὴς τῇ πόλει ἐγένετο IV, 3, 6.

εἰσιέναι. ἵνα ἀκινδύνως εἰσίῃς εἰς τὸν ἀγῶνα III, 27, 18. αἱ κρίσεις κατὰ τοὺς νόμους εἰσίασιν εἰς τὸ δικαστήριον II, 4, 22.

εἰσκομίζειν. ἃ οὗτος εἰσκεκόμικεν, οὐκ ἔχει τὰς ἀληθεῖς αἰτίας τῆς προξενίας fr. 80, 12.

εἰσπράττειν. πολίτας ἄνδρας ἐπὶ κεφαλὴν εἰσπράττειν τὸν μισθὸν τοῖς ἱππεῦσιν III, 29, 15. ὑπισχνεῖτο τριακόσια τάλαντα εἰσπράξειν τῇ πόλει II, 16, 4.

εἰσφέρειν. δι' ἃ τούτου τεύξεται γράψας εἰσφέρω fr. 80, 15.

εἶτα = *deinde* II, 13, 23. *cum indignatione interrogans* II, 7, 13. 9, 17. 17, 21. III, 25, 2.

εἴτε. εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον οὐδὲν δήπου ἐστὶν εἴτε πολλὰ οὗτος κέκτηται εἴτε ὀλίγα II, 14, 22. εἴτε γὰρ —, τί γένοιτ' ἂν —; εἰ δὲ —, τίς ἂν λόγος ὠφελήσειε μᾶλλον —; IV, 27, 2.

εἴωθα. ἐπαιδεύθησαν ὅπερ εἰώθασι νέους παιδεύειν IV, 8, 3. εἰωθὼς πολλάκις ἀγωνίζεσθαι III, 30, 3. ἰδιώτῃ καὶ οὐκ εἰωθότι λέγειν III, 30, 10.

ἐκ, ἐξ. ἐκπηδήσαντες ἐκ τῶν περδικοτροφείων fr. 49. ἐκ τῆς πατρίδος ἐκπεσεῖται I, 20, 26. τὴν ἐκ τῆς οἰκίας ἐκπορευομένην fr. 236. ᾤχοντο φεύγοντες ἐκ τῆς πόλεως II, 3, 13. τὴν πόλιν ἠφανισμένην ἐξ ἀνθρώπων IV, 15, 5. τὴν εἰς τοὺς νόμους καταφυγὴν ἐκ τῆς ἀπολογίας ἀφελέσθαι II, 6, 16. σκαφεῖον ἐκ τῆς παλαίστρας μετενεγκὼν εἰς τὸν κῆπον I, 20, 4. σῶσαι ἐκ τοῦ παρόντος ἀγῶνος III, 22, 1. κρεμάσας ἐκ τοῦ κίονος ἐξέδειρεν fr. 116. δέκα συνηγόρους ἐκ τῆς Αἰγηίδος φυλῆς ᾐτήσω II, 7, 5. ἐκ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἐκάλεις τοὺς βοηθήσοντάς σοι II, 7, 7. Φίλων ὁ ἐξ Ἀναίων II, 3, 8. Ἀγασικλῆς ὁ ἐκ Πειραιῶς II, 4, 4. Ἀλέξανδρος ὁ ἐξ Οἴου II, 7, 5. ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου I, 28, 5. τὰ παιδία τὰ ἐκ τῶν διδασκαλείων II, 11, 7. τοὺς ἐκ τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων fr. 33. τὴν Λητὼ κύουσαν τοὺς παῖδας ἐκ Διός fr. 71. ἐκ πάντων τἀδικήματα ταῦτα γένοιτ' ἂν II, 5, 22. τοσαῦτα εἰληφέναι αὐτὸν ἐκ τοῦ μετάλλου II, 16, 5. τὰς τιμὰς καὶ

τὰς ὠφελείας ἐκ τοῦ λέγειν οἱ ῥήτορες καρποῦνται II, 6, 4. ἐκ μετάλλων πεπλουτήκασι II, 15, 12. φάσκων ἐκ τῶν οἰκείων ἀκηκοέναι III, 24, 2. ἐκ τῆς παροιμίας δύνασαι μανθάνειν fr. 34. φανερὸν δ' ἐξ ὧν ἀναγκαζόμεθα IV, 19, 1. ἐκ τούτων φανερόν ἐστιν IV, 28, 2. εἰ ἐστὶν ἐκ τῶν νόμων ἢ μή II, 4, 12. γραφαὶ πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ἐκ τῶν νόμων εἰσίν III, 27, 17. ὑμᾶς δ' οἶμαι δεῖν οὐκ ἐκ τῶν τοῦ κατηγόρου διαβολῶν περὶ ἐμοῦ δικάζειν, ἀλλ' ἐξ ἅπαντος τοῦ βίου ὃν βεβίωκα ἐξετάσαντας III, 28, 10. ἐκ τῆς εἰσαγγελίας καὶ τῶν νόμων σκεψάμενοι ψηφίσασθε II, 18, 6. ἐξ ἀδίκου II, 16, 18. ἐκ δικαίου II, 14, 20. 16, 19. ἐξ ἀνάγκης IV, 18, 5. ἐκ παντὸς τρόπου fr. 203. ἐξ ἀρχῆς I, 10, 20. IV, 24, 4. ἐκ τῶν ἔμπροσθεν χρόνων I, 25. 8.

ἕκαστος. ὁπόσον ἕκαστος εἴληφεν I, 8, 5. ὅσους ἕκαστος αὐτῶν εἶχεν I, 15, 6. γένος ἴδιον ἕκαστος συνεισενεγκάμενος IV, 7, 5. ἡ φύσις ἑκάστου IV. fr. 121, 4. παρ' ἑκάστου ἡμῶν I, 28, 20. νόμους ἔθεσθε χωρὶς περὶ ἑκάστου αὐτῶν II, 5, 1. πότερα περὶ τοῦ γένους αὐτῶν ἑκάστου διεξέλθω; IV, 7, 2. δίδωσι τούτῳ ὑπὲρ ἑκάστου τοῦ ἀνδραπόδου ὀβολόν. III, 23, 14. τὴν εὐδαιμονίαν τὴν ὑπάρχουσαν ὑμῖν καὶ κοινῇ πᾶσι καὶ ἰδίᾳ ἑνὶ ἑκάστῳ I, 29, 12. ὁ χρόνος μάρτυς ἐστὶν ἑκάστῳ τοῦ τρόπου III, 28, 15. εἰσὶν ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστῃ πεντεκαίδεκα ἄνδρες fr. 186. κατ' ἄνδρα γενεαλογεῖν ἕκαστον IV, 7, 6. διὰ τί ἕκαστον ἀποφαίνει I, 8, 4. τοῦτο καθ' ἕκαστον ἐν τῷ νόμῳ ἐγράψατε II, 5, 10. σκέψασθε καθ' ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐξετάζοντες II, 8, 4. διεξιέναι τὰ καθ' ἕκαστον τῶν — [πεπραγμένων IV, 4, 1. τὰ καθ' ἕκαστα τῆς κατηγορίας ἀκούειν II, 4, 10. δικαστήρια τὰ προσήκοντα ἑκάστοις αὐτῶν ἀπέδοτε II, 5, 8. ὕβρεις ἀνεκλείπτους ἑκάστοις καθεστάναι IV, 18, 8. τὴν Μακεδόνων ὑπερηφανίαν ἰσχύειν παρ' ἑκάστοις IV, 18, 7.

ἑκάτερος. Δημοσθένη καὶ Δημάδην — οἶμαι πλεῖν ἢ ἑξήκοντα τάλαντα ἑκάτερον εἰληφέναι I, 19, 18.

ἑκατομβαιών fr. 267.

ἔκδεια. ἐὰν δέ τις ἔκδεια γένηται fr. 162.

ἐκδέρειν. κρεμάσας ἐκ τοῦ κίονος ἐξέδειρεν fr. 116.

ἐκδιδόναι. ἐξέδωκε τὴν πρόγονον τὴν αὑτοῦ fr. 14. ἣ εὐθὺς ἐξεδόθη τάλαντον ἀργυρίου προσθέντος αὐτῇ Εὐφήμου III, 28, 5. διὰ τὸ χήραν ἐκδίδοσθαι αὐτήν III, 25, 2. ἐκδεδομένην Χαρίππῳ III, 28, 4.

ἐκδιώκειν. ἐξεδιώχθη fr. 268.

ἐκεῖ. ἐκεῖ μὲν — ἐνθάδε δὲ II, 10, 14. οὐδεὶς τῶν ἐκεῖ III, 29, 17. τὰ ἐκεῖ II, 12, 10. 13.

ἐκεῖθεν. τοὺς ἐκεῖθεν ἥκοντας II, 11, 9. αἱ πρόσοδοι αἱ ἐκεῖθεν II, 16, 13. χρώμενον τῶν ἐκεῖθέν τινι II, 10, 20. ἄξιόν ἐστιν κἀκεῖθεν ἐξετάσαι τὸ πρᾶγμα III, 23, 18.

ἐκεῖνος. ἐκεῖνος λαμβάνων ἀνδράποδα ἀγοράζει III, 23, 11..... ἐκεῖνος ὁ μαινόμενος III, 25, 19. ἀποστῆναι ἐκείνου I, 15, 7. περὶ τῶν ἄλλων τῶν μετ' ἐκείνου τετελευτηκότων IV, 1, 3. φὴς κόλακα αὐτὸν εἶναι ἐκείνης II, 10, 17. τὸ ἐκείνης ὄνομα II, 10, 4. Λεωσθένη καὶ τοὺς ἐκείνῳ συναγωνισαμένους IV, 30, 4. μετ' ἐκείνην πάλιν ὑπισχνουμένου τὴν Φιλίππου καὶ Ναυσικλέους ἀπογράψειν II, 15, 11. ἐκεῖνο λογιζόμενοι ὅτι — I, 30, 18. ὑμᾶς ἐκεῖνο παραιτησάμενος III, 22, 2. κατ' ἐκεῖνό γε πάλιν θαρρῶ ὅτι — IV, 2, 3. ὅταν ἐκεῖνοι πρὸς τὸν δῆμον ἐπιστέλλωσι μὴ τὰ δίκαια II, 10, 9.

κἀκεῖνοι μὲν — ὁ δὲ IV, 28, 10. κἀκεῖνοι μὲν — οὗτος δὲ IV, 29, 7. οἷς μήτε ταῦτα ἱκανά ἐστι μήτ᾽ ἐκεῖνα I, 19, 22. ἐκείνων μὲν — κατ᾽ Εὐξενίππου δὲ II, 11, 12. ἐκείνων τινὰ ὑποδεξάμενον II, 10, 19. οὐκ ἐλάττω ἐκείνων ἔργα διεπράξαντο IV, 30, 6. τῶν ῥητόρων τοὺς παρ᾽ ἐκείνων μισθαρνοῦντας II, 11, 8. ὑπὲρ ἐκείνων ἢ λέγουσιν ἢ πράττουσιν II, 11, 5. τοῖς μάρτυσι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων IV, 2, 6. ἐπειδὴ ἐκείνους οὐκ ἔστι τιμωρήσασθαι II, 17, 18. τῶν μετ᾽ ἐκείνους γεγενημένων IV, 28, 13.

ἐκεῖσε. οὐδ᾽ ὑμεῖς ὡς τοιοῦτον ὄντα με ἀπεστέλλετε ἐκεῖσε III, 29, 24.

ἐκκλέπτειν. ὁ Φορμίων αὐτὸν ἐκκλέπτει fr. 160, 10.

ἐκκλησία. κυρία ἐκκλησία fr. 94. τὰς αἰτίας ἃς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ᾐτιάσαντό με III, 23, 22.

ἐκκοκκύζειν fr. 262.

ἐκκρούειν. ἵνα τὴν ζήτησιν ἐκκρούοις I, 23, 19.

ἐκλείπειν. ἐκλελοιπέναι τὸν βίον IV, 24, 3. τοὺς οὕτως ὑπὲρ καλῶν τὸν βίον ἐκλιπόντας IV, 23, 10. ἐκλειπομένην (φυλακὴν) ἐπανορθῶν I, 4, 30. αἱ καινοτομίαι αἱ πρότερον ἐκλελειμμέναι νῦν ἐνεργοί II, 16, 11.

ἐκπηδᾶν. ἐκπηδήσαντες ἐκ τῶν περδικοτροφείων fr. 49.

ἐκπίπτειν. ἐκ τῆς πατρίδος ἐκπεσεῖται I, 20, 26.

ἐκπλήττειν. τὸ μὲν οὖν τῶν ἐλαυνόντων πλῆθος — ἐκπεπληγμένοι δεινῶς ἦσαν fr. 184.

ἐκπορεύεσθαι. τὴν ἐκ τῆς οἰκίας ἐκπορευομένην fr. 236.

ἑκών. οὐχ ἑκόντες, ἀλλ᾽ ὑπὸ τοῦ δήμου πολλάκις ἀναγκαζόμενοι I, 7, 26. πολλὰ ὑμεῖς δίδοτε ἑκόντες τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ῥήτορσιν ὠφελεῖσθαι I, 18, 11. τούτων Λεωσθένης ἑκόντων τὴν ἡγεμονίαν ἔλαβεν IV, 11, 9.

ἐλαττοῦν. ὅπως ἂν μὴ ἐλαττῶνται II, 9, 9.

ἐλάττων. τὸν λόγον ἐλάττω φαίνεσθαι τῶν ἔργων IV, 2, 2. οὐδένες πώποτε πρὸς ἰσχυροτέρους μετ᾽ ἐλαττόνων ἠγωνίσαντο IV, 17, 3. τοῖς ἐλάττοσι ῥήτορσιν — τοῖς θορύβου μόνον καὶ κραυγῆς κυρίοις I, 4, 32. οὐκ ἐλάττω ἐκείνων ἔργα διεπράξαντο IV, 30, 6. ἐλάχιστον γὰρ τοῦτό ἐστι τοῖς ὀρθῶς λογιζομένοις III, 30, 11.

ἐλαύνειν. τὸ τῶν ἐλαυνόντων πλῆθος fr. 184. λέγεται τὴν Λητὼ ἐλαύνεσθαι ὑπὸ τῆς Ἥρας κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν fr. 71.

ἔλεγχος. οὐδ᾽ αἰτίαν φοβερὰν εἶναι δεῖ τοῖς ἐλευθέροις, ἀλλ᾽ ἔλεγχον IV, 22, 3.

ἐλευθερία. τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἔδωκαν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας IV, 14, 4. τοὺς πρώτους ἀντιταξαμένους τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίᾳ ἐνίκησε IV, 10, 10. ἀπόδειξιν τοῦ βούλεσθαι τῇ Ἑλλάδι τὴν ἐλευθερίαν περιθεῖναι IV, 14, 5. τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸ κοινὸν πᾶσιν κατέθεσαν IV, 17, 5. διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν τοῖς Ἕλλησιν ἐβεβαίωσαν IV, 21, 7. ἐπέδωκεν ἑαυτὸν μὲν τῇ πατρίδι, τὴν δὲ πόλιν τοῖς Ἕλλησιν εἰς τὴν ἐλευθερίαν IV, 10, 7. ἀρετῆς — ἣν οὗτοι παρασχόμενοι εἰς τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων . . . . IV, 31, 5.

ἐλευθέριος. τῷ Διὶ ἡ ἐπωνυμία γέγονε τοῦ ἐλευθέριον προσαγορεύεσθαι διὰ τὸ τοὺς ἐξελευθέρους τὴν στοὰν οἰκοδομῆσαι τὴν πλησίον αὐτοῦ fr. 25.

ἐλεύθερος. τοιούτους λόγους λέγων περὶ γυναικὸς ἐλευθέρας III, 25, 7. οὐδ᾽ αἰτίαν φοβερὰν εἶναι δεῖ τοῖς ἐλευθέροις, ἀλλ᾽ ἔλεγχον IV, 22, 3. ἔθεσαν οὐ

23, 19. *συγχωρῶν* I, 23, 14. *φήσας* I, 3, 25, *οὐ γὰρ ἐν τοῖς τυχοῦσιν οἱ λόγοι ῥηθήσονται, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τοῖς μάρτυσι* IV, 2, 4. *ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀπέφυγε* II, 13, 10. *εἷλον* II, 13, 15. *εἶναι δεῖ τὴν αἰτίαν* II, 5, 16. *ἐξεταζόμενα ταῦτα* II, 9, 15. *καταρρητορευθείς* I, 20, 25. *κατηγορεῖν* I, 28, 1. *ὦφλεν* I, 20, 2. *τὰς αἰτίας ἐν αἷς ἦν γεγραμμένον* III, 24, 1. *ἐν τῇ εἰσαγγελίᾳ ἐμὲ αἰτιᾷ* III, 27, 14. *τὰ ἐν τῇ εἰσαγγελίᾳ γεγραμμένα* III, 24, 11. *ὑμῖν τὰ ἐγκλήματα ἦλθε παρ' Ὀλυμπιάδος ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς* II, 12, 8. *ἐν τῇ κατηγορίᾳ λέγεις* II, 8, 3. *ἐν τῷ λόγῳ ὑφελεῖν τῶν φευγόντων τὰς ἀπολογίας* II, 6, 10. *ὁπότε παραφθέγγοιο ἐν τῷ λόγῳ πολλάκις* II, 14, 18. *δεῖ τὸν ἀγαθὸν ἐπιδείκνυσθαι ἐν μὲν τοῖς λόγοις ἃ φρονεῖ, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις ἃ ποιεῖ* fr. 240. *ἐν τῇ μαντείᾳ ὁ Ζεὺς προσέταξεν* II, 11, 26. *ἐν τῷ νόμῳ ἐγράψατε* II, 5, 1. *ἐν ταῖς προκλήσεσιν ἐρωτῶν* I. fr. 102. *ἐν τῷ ψηφίσματι γράφεις* II, 9, 6. *πολλὰ πλεονεκτοῦσιν ἐν τοῖς ἀγῶσιν οἱ κατήγοροι τῶν φευγόντων* III, 26, 2. *τὰ καλὰ τὰ ἐν τῷ βίῳ* fr. 239. *ὅπως ἐν δημοκρατίᾳ κύριοι οἱ νόμοι ἔσονται* II, 4, 20. *ἀρετὴ καὶ ἀνδραγαθία ἡ ἐν τοῖς κινδύνοις* IV, 31, 4. *ἐν τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν* III, 25, 18. *τῶν τετελευτηκότων ἐν τῷ πολέμῳ* IV, 1, 3. *τοὺς ἐν τῷδε τῷ π. τελευτήσαντας* IV, 14, 2. *ἡ ἐν τῷ π. ἀνδρεία* IV, 3, 4. *ἀρετή* IV, 9, 1. *τοὺς γεγενημένους ἐν τῷ π. ἄνδρας ὑπερβάλλοντας τῇ ἀρετῇ* IV, 8, 6. *ἐν τῇ πολιτείᾳ ἰσχυρότατος γεγένηται* II, 13, 9. *στρατεία ἐν ᾗ παρατάττεσθαι ὁσημέραι ἀναγκαῖον ἦν* IV, 20, 2. *τοὺς ἐν τέλει ὄντας ἐν ταῖς πόλεσιν* I, 12, 11. *ὅσα ἐν ἁπάσῃ τῇ ἡλικίᾳ τοῦ ἀνθρώπου ἐνδέχεται ἀδικῆσαι* III, 28, 17. *δεῖ τὴν ἐκ τῆς οἰκίας ἐκπορευομένην ἐν τοιαύτῃ καταστάσει εἶναι τῆς ἡλικίας* fr. 236. *τοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις ὄντας πάθεσι* IV. fr. 121, 1. *ἐν πολλῇ σωφροσύνῃ παῖδες ὄντες ἐτράφησαν* IV, 8, 2. *τίς τόπος ἐν ᾧ ζήλου καὶ τῶν ἐντιμοτάτων ἐπαίνων τυγχάνοντας οὐκ ὀψόμεθα; πότερον οὐκ ἐν τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς; — ἀλλ' οὐκ ἐν ταῖς ἰδίαις εὐπραξίαις; ἀλλ' ἐν τῇ τούτων ἀρετῇ βεβαίως αὐτῶν ἀπολαυσόμεθα* IV, 25, 2. *ἐὰν τὰ γεγονότα ἐν ἀδικήματι ψηφίσησθε εἶναι* II, 12, 11. *ἐν τῇ τοῦ ῥήτορος τάξει ἰδιώτην ὄντα κρίνεις* II, 14, 5. *ἐν ἀσφαλεῖ κατέστησαν τὰς οὐσίας αὐτῶν* II, 16, 9. *ἐν παραβύστῳ* (= *κρύφα*) fr. 57. *ἐν τῷ βίῳ ἰδιώτην οὐδένα πώποτε ἔκρινα* II, 13, 6. *τίς γὰρ καιρὸς ἐν ᾧ — οὐ μνημονεύσομεν;* IV, 25, 1. *ἐν πολλῷ χρόνῳ τὴν ἀρετὴν ἀπεδείξαντο* IV, 24, 6. *ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ* III, 29, 16. *ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ* IV, 20, 5. *ἐν τῷ παρόντι* fr. 75. *ἐν τῇ αὔριον ἡμέρᾳ* I, 2, 13. *ἐν ᾅδου* IV, 28, 2. 30, 5.

ἐναντίος. *ψήφισμα ἐναντίον αὐτὸ ἑαυτῷ* II, 8, 19. *λαμβάνοντα δωρεὰς παρὰ τῶν τἀναντία πραττόντων τῷ δήμῳ* II, 13, 19. 17, 14. *ἐναντίον ὑμῶν* II, 11, 23. *τοὐναντίον* I, 17, 18. II, 6, 15.

ἔνδεια. *τῶν καθ' ἡμέραν ἀναγκαίων ἐνδείας τοσαύτας καὶ τηλικαύτας οὕτως ἐγκρατῶς ὑπομεμενηκέναι* IV, 20, 7.

ἐνδεικνύναι. *τοὺς τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλίαν τῷ δήμῳ βεβαιότατα ἐνδειξαμένους* IV, 30, 2.

ἕνδεκα. *ἀρχὴ τῶν ἕνδεκα καθέστηκε* II, 5, 6.

ἐνδέχεσθαι. *ὅσα ἀδικήματα ἐν ἁπάσῃ τῇ ἡλικίᾳ ἐνδέχεται ἀδικῆσαι* III, 28, 18. *μοιχεύειν δ' οὐκ ἐνδέχεται* III, 28, 20. *εἰς τὸ ἐνδεχόμενον* IV. fr. 121, 6.

ἔνδον. *ἀνέκδοτον ἔνδον καταγηράσκειν* III, 28, 5.

ἔπειτα III, 26, 7. fr. 113. *πρῶτον μὲν* — *ἔπειτα* III, 27, 19. 29, 11. fr. 33. *πρῶτον μὲν* — *ἔπειτα δὲ* III, 24, 17. *τῶν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ὠφελίμων* II, 16, 20.

ἐπέρχεσθαι. *ὁ ἥλιος πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐπέρχεται* IV, 5, 1. *οἱ μὲν ἐπελθοῦσαν τὴν τῶν βαρβάρων δύναμιν ἠμύναντο, ὁ δὲ μηδ' ἐπελθεῖν ἐποίησε* IV, 29, 5.

ἐπήβολος fr. 262. *μήτε πόλεως μήτε πολιτείας ἐπηβόλους γενέσθαι* fr. 82.

Semisaeculares honores suos hoc anno gratulatus est Ordo Philosophorum viris summe reverendis

CAROLO FRIDERICO HAASE

med. et chir. d. in acad. med. chir. Dresd. art. obstetr. professori cett.

CHRISTOPHORO AENOTHEO ROHNE

apud Walahusanos pastori prim. ord. reg. Bor. aquil. rubr. equiti

LEOPOLDO AUGUSTO GUILIELMO HENNICKE

apud Rogavienses pastori.

Honoris caussa eodem anno doctores suos creavit Ordo viros excellentissimos

CAROLUM LAMPE

civem Lipsiensem

GEORGIUM METTENIUM

med. d. in acad. Lips. botanic. prof. publ. ord.

HENRICUM AHRENS

iur. d. reg. Sax a consil. aul. in acad. Lips. discipl. polit. prof. publ. ord.

Reliquum est ut vitas eorum enarremus qui per idem tempus probati philosophiae doctorum dignitatem adepti sunt.

CAROLUS EUGENIUS ARMINIUS FRIEDRICH.

Natus est d. XXIX. Iun. a. h. s. XXVIII. in oppidulo prope Gumbinnam sito, cui nomen est Kulligkehmen, patre Augusto Ferdinando, matre Aemilia e

gente Schunckia. Privatim domi institutus inde ab aet. a. XIV. scholam quae Insterburgi est realem, deinde gymnasia Gumbinnense et Rastenburgense frequentavit. Quorum ordines emensus, ut patri octo reliquorum liberorum educandorum curam allevaret, relictis studiis operam dedit ut in eos reciperetur, qui in administrando cursu publico versantur. Sed quum vigilias laboresque hoc in munere sustinendos perferre non posset, aliquot annis post ad litterarum studia sese rettulit, absolutoque Brunsbergae maturitatis examine in acad. Regimontana philosophiae primum et historiae, deinde philologiae dedit operam, scholisque Lobeckii, Lehrsii, Rosencrantzii, Schuberti, Hasenkampi, Friedlaenderi per quadriennium interfuit. Quo peracto iam tres per annos in gymnasiis Regimontano et Rastenburgensi praeceptoris munere functus est.

CAROLUS AEMILIUS IOANNES MATTIESEN.

A. XXXV. d. XXIV. Aug. parentibus Carolo Ioanne typographo et Iosephina Amalia e gente Fridericia natus est Dorpati Livonorum, eiusdemque urbis ex a. XLV. gymnasium, ex a. LIV. academiam adiit. Ac primum quidem quum philologiae se tradere decrevisset, per annum Neuium, Mercklinum, Struempellium audivit, mox vero mutato consilio ad medicinae studium se convertit et praeceptoribus Biddero, Grubio, Kaemtzio, Bungio, Clausio, Buchheimio usus est per biennium. Quo peracto ad studium philosophicarum disciplinarum, historiae maxime, reversus a. LVII. Berolinum se contulit, ibique Trendelenburgii, Micheleti, Rankii, Droysenii, Boeckhii institutione usus est.

CAROLUS GUILIELMUS SCHMIDT.

Lucem adspexit d. XX. Apr. a. XXXI. Aquis ad Albim, urbe Saxoniae Borussicae, parentibus Francisco Antonio Ferdinando et Guilielmina e gente Ritzelia. In scholis quae cum orphanotropheo Halensi coniunctae sunt civica et latina institutus ab a. LII. usque ad LV. in universitate eiusdem urbis litteris operam dedit Mollio, Wichelhausio, Meiero, Bernhardyo, Keilio, Erdmanno, Schallero, Heymio, Leone, Prutzio ducibus, perque tria semestria seminarii quum philologici tum paedagogici fuit socius. A. LV. in scholam Elm-Groviam quae prope Londinum est in Britannia vocatus est praeceptor. Quo munere deposito a. LVI. in Germaniam rediit, inque univ. Berolinensis cives receptus per annum Boeckhii, Hauptii, Hirschii, Trendelenburgii institutione usus est et seminarii reg. philol. exercitationibus interfuit. Denique docendi facultate impetrata Glogoviae, mox Boleslaviae praeceptoris munus obiit.

CHRISTIANUS FRIDERICUS DITTES.

In pago Varisciae cui nomen est Irfersgruen natus est d. XXIII. Sept. a. XXIX. Scholam paganam postquam usque ad a. aet. XIV. frequentavit et a Kaufmanno, verbi divini apud Irfersgruenenses ministro, privatim per annum institutus est, eiusdem viri suasu, quum puerorum institutioni se totum tradere decrevisset, Plaviam se contulit, ibique in seminario cui rector praeest Wildius versatus est per quadriennium. Deinde plures per annos pueros docuit in ludis publicis, interque docendum quum in mathesin et historiam tum in linguas latinam graecam francogallicam privato studio et ipse incubuit. Verum altiora petens a. LVIII. deposito munere scholastico academiam nostram adiit, ibique biennio in philosophiae studiis consumpto iam a. sup. in examine pro mun. schol. sup. probatus est.

HERMANNUS IULIUS GRUENEBERG.

D. XI. Apr. a. XXVII. in lucem editus est Sedini, ubi pater organorum pneumaticorum fabricator erat. Litterarum elementis in schola quadam privata, tum a praeceptore domestico imbutus patriae urbis scholam publicam, deinde gymnasium adiit. E quo dimissus postquam in pharmacopolio Ritteri Sedinensi per quattuor annos medicamentariae operam dedit, examine pharmac. absoluto Bredoviae in fabrica quadam chemica per annum est versatus. Hinc Hamburgum abiit, ubi laboratorio pharmac. Hippii per tria semestria praefuit. Tum militari officio Sedini functus laboratorii Beyrichiani administrandi caussa Berolinum petiit. Mox autem Gothoburgum Suecorum ad fabricam chemicam instituendam evocatus est. Anno post in patriam reversus in oppido Damm fabricam chemicam condidit, eamque administravit per triennium. A. LVII. reversus est Berolinum, ubi in acad. cives receptus Mitscherlichii, Rosei, Magni, Dovei, Micheleti scholis per semestre interfuit, simulque in laboratorio Sonnenscheinii chemiae operatus est. Exinde Lutetiam Parisiorum profectus est, ibique duo per semestria in museo historiae naturalis Fremy, Becquerel, Cordier, in schola mineralogica Senarmont, in collegio Francico Regnault, Balard, in Sorbonna St. Clair, Deville, Balard, Déspretz, Délemont, in conservatorio artium Boussingault, Payen, Peligot, Persoz, Becquerel iun., Tresca, Trélat praeceptores habuit. Denique itinere per Angliam atque Scotiam facto in patriam rediit et prope Coloniam Agrippinam in vico Calk sedem collocavit.

FRIDERICUS GUILIELMUS HERMANNUS SCHULZE.

Natus est Halis Saxonum d. XXIX. Aug. a. XXXVII. patre Sositheo Carolo magistro scholae urbanae primario et matre Iulia e gente Assmannia. Primis litterarum elementis a patre instructus scholam latinam quae Halis est usque ad a. LV. frequentavit, deinde in acad. Halensem receptus Tholuckio, Muellero, Hupfeldo, Iacobio, Mollio, Erdmanno ducibus theologiae dedit operam. Examine p. cand. absoluto in orphanotropheo Halensi creatus est magister ordinarius.

AEMILIUS MAURITIUS DOHMKE.

Misniae natus est d. XXV. Oct. a. XXXV. parentibus Mauritio et Amalia e gente Hirschfeldia. Patre praematura morte absumpto cum matre et sorore Lipsiam demigravit, ibique quum matris suasu mercaturae librariae se dedere constituisset, scholam realem quae dicitur tres per annos frequentavit. Interea vero quum magis magisque mercaturae se non esse natum intelligeret, facili negotio a matre impetravit ut mutato vitae consilio litterarum studia sequi sibi liceret, ad quae totus ferebatur. Itaque litteris graecis latinisque privatim imbutus gymnasium adiit quod Dresdae est ad aed. s. Crucis, eiusque ordines permensus ex a. LVI. Lipsiae primum, tum Bonnae, denique Lipsiae iterum philologicis studiis operam navavit. Audivit autem Bursianum, Klotzium, Muellerum, Nitzschium, Overbeckium, Stallbaumium, Westermannum, Zarnckium, Wachsmuthium, Drobischium, Weissium Lipsienses, Buechelerum, Iahnium, Ritschelium, Welckerum, Springerum, Simrockium, Dahlmannum, Brandisium, Schaarschmidtium Bonnenses. Lipsiae etiam seminarii reg. philologorum exercitationibus per tria semestria interfuit. A. super. in examine pro mun. schol. sup. est probatus.

IACOBUS CARO.

A. XXXV. natus est Gnesnae in magno ducatu Posnaniensi, ubi pater legem mosaicam interpretabatur. Ab hoc litterarum initiis institutus inde ab aet. a. XIV. gymnasium Posnaniense frequentavit. Sed ante quam in summum eius ordinem escenderet, gravi morbo correptus in domum paternam se recepit. Nec tamen restituta valetudine ut litterarum studio se dederet res familiaris permisit interea graviter immutata. Itaque ad sacra studia auspicanda Vratislaviam se contulit, ut novum quod tum illic instituebatur seminarium theologicum adiret. At rei domesticae angustia tanta fuit, ut mutato consilio facere non posset quin munus praeceptoris domestici forte sibi oblatum Bydgostii primum, deinde Berolini susciperet. Et Berolini quidem quod a munere reliquum erat otium in studia

sua omni opera impendit, simulque scholis Trendelenburgii, Micheleti, Koepkii, Benaryi, aliorum diligenter interfuit. Tum Lipsiam profectus est ibique in acad. cives receptus per annos LVII—LX. studia absolvit.

STEPHANUS ANASTASIUS RHADOS.

In vico Epirotico prope Ioannina urbem sito natus est a. XXV. Puer decem annorum a patre in scholam illius urbis deductus per novem annos ob malam eius condicionem non multum ibi se profecisse confitetur. Sed postquam in gymnasium mutata meliore esse coepit condicione, intra quattuor annos studiorum curriculum absolvit. Hinc Athenas se contulit, ubi philologiae atque philosophiae per quadriennium dedit operam. Deinde a civibus urbis Ioanninorum pecunia adiutus in Germaniam profectus primum Halis Saxonum per annum Bernhardyum docentem audivit, tum quinque per semestria Lipsiae Nitzschii, Drobischii, Westermanni, Roscheri, Bursiani, Overbeckii institutione usus est.

MAURITIUS RAHMER.

Iudaeus est d. XVI. Dec. a. XXXVII. natus Rybnitii, Silesiae superioris oppido, patre Simone, matre Maria e gente Reichia. Litterarum elementis in schola patrii oppidi imbutus, postquam gymnasium Glivicense frequentavit, seminario quod Vratislaviae est theologico Fraenkeliano adscriptus est. In quo triennio peracto in acad. Vratislaviensis cives receptus alterum per triennium scholis orientalibus, philosophicis, historicis Bernaysii, Bernsteinii, Branissii, Kahlerti, Karovii, Magni, Roepellii, Rossbachii, Schmoeldersii, Stengleri, itemque seminarii theol. iud. exercitationibus interfuit.

CAROLUS AUGUSTUS AEMILIUS BIEREY.

Natus est Dresdae d. XXII. Febr. a. XXXVIII. patre Carolo Guilielmo bibliopego et matre Amalia e gente Friedrichia. Ab a. aet. X. in schola quae Dresdae est ad aed. s. Crucis institutus a. LVI. ad cognoscendam rem nauticam Bremam se contulit et nave *Reinhard* conscensa Americam petiit. Qua in terra postquam multa et gravia rerum discrimina perpessus est, in navem *Gazetteer* per homines nequissimos vi impositus Londinum venit. Hinc demum post varios casus patris auxilio Dresdam reversus absoluto a. LVII. maturitatis examine academiam nostram adiit, ubi Weissii, Wuttkii, Treitzschkii, Roscheri, Westermanni, Klotzii, Bursiani institutione usus est per triennium.

MAXIMINUS EDGARUS SEIDEMANN.

In lucem editus est Eschdorfii d. XIII. Aug. a. XXXVII. patre Carolo, matre Margaretha e gente Malschia. Inde ab a. LI. in gymnasio Dresdensi ad aed. s. Crucis institutum a. LVII. excepit academia nostra medicinae operam daturum. Quod studium quum non tam sua quam patris voluntate amplexus esset, factum est ut magis magisque ab eo deficeret, tandemque rerum naturalium studio totum sese dederet.

CAROLUS HENRICUS OTTO MEDING.

Rossweini natus est, ubi pater olim caussarum actoris officio fungebatur, nunc iudicio praeest publico. Inde a VII. aet. a. privatim institutus a. XIV. scholam Afranam, sexennio post academiam nostram adiit, ibique tres per annos theologiae dedit operam. Absoluto examine a Franzio Misniam vocatus praeceptor progymnasii anno post scholae privatae quae Mogelinaé est regendae provinciam suscepit. Examen pro min. a. superiore superavit.

MARCUS MAXIMILIANUS SCHMIDL.

D. XXII. Dec. a. XXXIV. natus est Misslitzae in Moravia parentibus Ioanne et Rosalia e gente Iellinéck. Usque ad a. aet. XIII. privatim, deinde in gymnasiis Vindobonensi atque Teschenensi octo per annos institutus in academiis Vindobonensi atque Lipsiensi medicinae operam dedit per biennium. Hinc a. LVIII. ad absolvenda studia Glascovium Scotorum profectus, ibique a Th. Anderson in laboratorio regio adiutor a chemicis adscitus est.

ERNESTUS ALBINUS BERGMANN.

In vico Grossroehrsdorf prope Radebergam sito natus d. XXX. Maii a. XXXVIII. parentibus Carolo Guilielmo medico et Guilielmina e gente Koetteritzschia, inque schola vicana primum, mox a Taeschnero d. phil. privatim institutus inde ab a. aet. XIII. scholam Afranam frequentavit, ex eaque dimissus nostra in academia theologiae operam dedit per triennium, quo exacto in examine p. cand. est probatus.

IOANNES FRIDERICUS WILD.

A. XXXVII. d. XVIII. Dec. natus est Plaviae in Variscis, ubi pater seminarii director est. Eiusdem oppidi gymnasio a. XLVIII. in disciplinam traditus

a. LVI. academiam nostram adiit, ibique theologiae studiis se tradidit septem per semestria. Examine p. cand. a. LIX. peracto ad absolvenda studia Gottingam petiit.

LUDOVICUS DEMUTH.

Natus est Berolini d. XXVI. Febr. a. XXXVIII. patre mercatore. Ibidem postquam gymnasium Leucophaeum per quinque annos et dimidium frequentavit, deinceps in academiis Berolinensi per semestre, Heidelbergensi tria per semestria, Berolinensi iterum per biennium in rebus chemicis studium collocavit.

ERNESTUS IULIUS OTTO.

Lipsiae natus est d. XVI. Nov. a. XXXVIII. parentibus Carolo Theophilo caupone et Ioanna Dorothea e gente Fischeria, et primum in schola Lipsiensi civica, deinde in gymnasio ad aed. s. Thomae institutus. A. LVII. in civium academiae nostrae numerum receptus theologiae operam dedit Angero, Lipsio, Luthardto, Bruecknero maxime ducibus, simulque scholis philosophicis Drobischii, philologicis Westermanni, historicis Wachsmuthii et Wenckii interfuit. Quibus studiis septem post semestria absolutis examen p. cand. superavit.

FRIDERICUS IULIUS IANKE.

Parentes huic sunt Fridericus Guilielmus, equitum reip. Boruss. custodum alae quartae praefectus, et Charlotta e gente Burkhardia. His natus d. V. Nov. a. XXIX, postquam litterarum elementa Crosseniae oppidulo prope Cizam sito didicit, inde ab aet. a. VII. scholam civicam Torgovanam, inde ab XII. gymnasium eiusdem oppidi frequentavit. Ex quo dimissus a. XLIX. academiam Halensem adiit, ibique Meieri, Bernhardyi, Leonis, Rossii, Schalleri, Gerlachii, Erdmanni, Pottii, Keilii, Haymii, Weissenbornii, Haarbrueckeri institutione usus est et seminariis quum philologico tum paedagogico socius interfuit. Quinquennio peracto in domo comitis Hannoverani de Kielmannsegge, qui Halis tum vivebat, magistri domestici officium, mox autem in examine p. fac. doc. probatus in paedagogio regio Halensi praeceptoris provinciam subiit. Hinc a. super. in Pomeraniam ad munus praeceptoris tertii ordinarii in gymnasio Pyritiano suscipiendum evocatus est.

CAROLUS RICHARDUS LEOPOLDUS HABENICHT.

D. XXVI. Aug. a. XXVIII. natus est Misenae, ubi pater Carolus Sositheus regiae vasorum murrhinorum officinae tum praefectus erat. Aetatis a. XIII.

scholae Afranae commissus est, eiusque disciplina usus usque ad a. XLVI. iam nostram academiam adiit, ibique theologiae primum operam dedit Angero, Frickio, aliis ducibus, mox vero ad philologiae studium totum sese applicavit. Itaque Hermannum, Westermannum, Hauptium, Klotzium audivit disserentes et reg. seminarii philologorum exercitationibus per aliquot semestria interfuit. Examine p. mun. schol. sup. superato, moxque anno tirocinii Grimae in ill. Moldano peracto per aliquod tempus in gymnasio Fribergensi magistri vicarii, deinde in schola Dresdensi privata hypodidascali munere functus est. Hinc praeceptor adiunctus in seminarium Grimense, denique a. LVI. in gymnasium Zittaviense vocatus est, ubi iam magistri ordinarii quinti munere fungitur.

ADOLPHUS HERMANNUS THEODORUS STENGEL.

In vitam ingressus est d. XII. Iun. a. XXVIII. Darkehmenae, oppido prope Gumbinnam sito, patre Guilielmo rationario, matre Minna e gente Kruegeria. Primis litterarum elementis et domi et in schola oppidi Ragnit instructus a. XXXVII. gymnasium Lyckianum adiit, cuius disciplina per decem annos usus est. Sed rei familiaris angustia quum non permitteret ut litteris operam daret in academia, a. XLVII. relicto gymnasio in rem rusticam incubuit per septennium. Interea societati cuidam rei rusticae excolendae in Lithuania institutae assiduitate sua ita se probaverat, ut dignus esse videretur quem ad studia redintegranda atque absolvenda largo beneficio instrueret. Itaque a. LIV. univ. Gryphiswaldensem eique iunctam acad. Eldenensem adiit, ibique Baumstarkii, Beseleri, Segnitii, Trommeri, Iessenii, Rohdii, Fuerstenbergii institutione usus est per biennium. Quo peracto moxque examine feliciter superato iussu Manteuffelii, cui suprema rei rusticae cura in Borussia tum commissa erat, in acad. Poppelsdorfiensem se contulit ad rem rusticam tradendam, simulque in univ. Bonnensi Schaffhausium, Kaufmannum, Anschuetzium audivit disserentes. Denique a. LVII. in acad. Proscoviensem vocatus est ad praeceptoris rei rusticae locum obtinendum.

DEMETRIUS BERNARDAKY.

S. Marinae, oppidulo Lesbi insulae haud procul a Mytilene sito, natus est d. XX. Nov. a. XXXIV. patre Nicolao Cretensi, matre Melissine Lesbide. Ibidem primis litterarum elementis imbutus XV. aet. annum agens Athenas profectus interque discipulos gymnasii quod illic rectore tum Gennadio florebat receptus est. A. LI. univers. Atheniensis civibus adscriptus quinque per annos scholis philologicis et philosophicis Manussis, Asopii, Philippi Ioannis, Benthyli, Rangabé, Cumanudis,

aliorum interfuit. Hinc a. LVI. Monachium se contulit, ibique auditor fuit Thierschii, Spengelii, Sybellii, Lasaulxii. Denique ex a. LVIII. Berolini privato consilio degit per biennium, sed ita tamen ut Boeckhii, Hauptii, Trendelenburgii, Micheleti, aliorum scholis per occasionem hospes interesset.

IOANNES AMADEUS BERNHARDUS KLEINPAUL.

Ernesti Ludovici Sigismundi, Grossgrabiae pago in Lusatia Saxonica sito verbi divini interpretis, et Charlottae Augustae Ernestinae filius est octavus. His parentibus natus d. V. Sept. a. XXXVIII. et ab ipso patre diligenter institutus a. LI. scholam Afranam adiit, in eaque undecim semestribus peractis ad nos accessit theologiae operam daturus. A. superiore examen p. cand. feliciter superavit.

OSCARUS PAUL.

Freiwaldaviae oppido Silesiae natus est d. VIII. April. a. XXXVI. patre Iulio, verbi divini tum apud Freiwaldavienses, mox apud Markersdorfienses in Lusatia interprete. Ab hoc privatim primum, deinde ab aet. a. XV. in gymnasio Gorlicensi eruditus academiam nostram adiit, nomenque in theologis professus est. Sed maximo artis musicae amore iam a puero flagraverat. Eius a studio dehortari quidem videbatur quae ex morbo quodam a. aet. XVI. superato residebat auditus gravitas. Nihilo minus non modo tum ab ea non defecit, verum etiam medicorum Th. Weberi p. e. et Haakii amici cura malo magis magisque elevato nuper iam studiis theologicis quinque per semestria tractatis prorsus renuntiavit et arti illi colendae totum se dicavit.

CAROLUS ADOLPHUS LORENZ.

Natus est Coslini Pomeraniae oppido d. XIII. Aug. a. XXXVII. ibidemque usque ad aet. a. XV. in scholis publicis institutus. Deinde cum patre, qui regi Boruss. a civitatis administrandae consiliis est, Sedinum commigravit et huius oppidi gymnasium frequentavit. Ex quo dimissus in acad. Berolinensi tres per annos scholis quum philologicis tum philosophicis et historicis Boeckhii, Hauptii, Benaryi, Trendelenburgii, Gruppii, Hothonis, Werderi, Goschii, Rankii, Droysenii, Steinthalii, Gepperti, Micheleti interfuit. His studiis absolutis arti musicae se totum dedere constituit, eiusque addiscendae caussa Sedini Loewio, deinde Berolini Dehnio dedit operam.

FRANCISCUS XAVERIUS HULWA.

D. XXVIII. Nov. a. XXX. natus postquam in gymnasio Oppoliensi institutus est, ad medicamentariam discendam se convertit, in eaque per octo annos versatus examine pharmac. a. LV. superato in academiis Vratislaviensi atque Berolinensi per aliquot semestria in studia physica et chemica incubuit. Deinde a Loewigio commendatus in academia Proscoviensi a chemicis adiutoris, mox Krockeri auctoritate et consilio ibidem chemiae praeceptoris munus subiit.

MAURITIUS THEODORUS VICTOR FERNBACHER.

Lucem adspexit d. XXI. Iun. a. XXXII. Ellefeldiae in Variscia, ubi pater ludi magistri munere fungebatur. Is puerum a se institutum scholae primum quae Falkenstenii est, mox gymnasio Plaviensi in disciplinam tradidit. Ex hoc dimissus a. LIII. nostra in academia theologiae operam dedit per triennium et examina p. cand. a. LVI, p. min. a. LVIII. superavit, praetereaque ex quo ab academia discessit in schola civica Lipsiensi tertia praeceptoris munere functus est.

DANIEL GUSTAVUS SCHREBER.

A. XXXIX. d. XXVII. Iul. natus est Lipsiae parentibus Daniele Mauritio Aenotheo med. d. et Luisa Henrietta Paulina e gente Haasia. Litterarum elementis in schola privata Handeriana imbutus a. L. scholae reali Lipsiensi, a. LIV. gymnasio ad aed. s. Thomae commissus est. Triennio post acad. nostram adiit, ibique de rebus botanicis Mettenium, de anatomicis Weberum utrumque, de chemicis Erdmannum atque Kuehnium, de philosophicis Drobischium, de zoologicis Poeppigium, de physicis Hankelium audivit disserentes. Sub auctumnum a. LVIII. Gottingam, sequenti anno Heidelbergam se contulit, ubi Woehleri, Bunsenii, Limprichti, Hausmanni, Erlenmeyeri, Blumii institutione usus est. Denique in patriam redux factus Erdmanni scholis de chemia quum organica tum practica interfuit.

AEMILIUS GEORGIUS STADLER.

Natus est Lipsiae d. XIV. Nov. a. XXXVIII. patre Ioanne Christophoro bibliopola et matre Ioanna Aemilia e gente Schmidtia. Litterarum elementa in schola civica Lipsiensi prima didicit, deinde ex a. LIV. in ill. Moldano apud Grimam ad humanitatem informatus a. LVII. academiae nostrae civibus adscriptus est rebus chemicis operam daturus. Ibi praeter Erdmannum, cui plurimum se debere confitetur, Kuehnium, Hirzelium, Knopium, Reclam, Hankelium, Hermannum,

Marbachium, Fechneium, Roscherum, Wuttkium, Klotzium, Naumannum, Mettenium studiorum suorum duces habuit.

GUILIELMUS KLEMPERER.

Pragae natus est d. IX. Febr. a. XXXIX. parentibus Abrahamo et Rahel e gente Leipenia legi Mosaicae addictis. Ab ipso patre primum institutus gymnasium adiit quod Pragae est Neostadiense, deinde seminarium iud. theologicum Vratislaviense non multo ante conditum, denique eiusdem urbis academiam, in qua Bernaysii, Branissii, Magni, Roepellii, Schmoeldersii, Stenzleri scholis interfuit per triennium.

FRIDERICUS LUDOVICUS BACHMANN.

Parentes ei sunt Fridericus Bachmannus, medicus et Berolini olim Chr. Gu. Hufelandi medici regii amanuensis, et Concordia Carolina e gente Eichleria. His d. XXVI. Iul. a. XXV. natus Ortrandi, quo in oppido tum forte per aliquot menses commorabantur, interea Numburgum patre ab huius oppidi magistratu arcessito in scholis Numburgensibus quum publica tum cathedrali ad humanitatem informatus est. Hinc patre mortuo cum matre Lipsiam commigravit, ibique postquam gymnasii quod est ad aed. s. Thomae disciplina per aliquot annos usus est, a. XLVIII. academiam nostram adiit cameralibus et paedagogicis rebus operam daturus. Scholas ibi Pohlii, Roscheri, Wuttkii, Wachsmuthii, Drobischii, Weissii, Hauptii, Niedneri, Frickii, Mommsenii, Fechneri, Flathii, Hermanni, Marbachii, Platonis, Lindneri, aliorum frequentavit decem fere per semestria, prae ceteris vero egregie de se meritum esse ait b. Buelavium, qui ipsum a manu sibi esse voluit per quadriennium. Academia relicta rem paedagogicam amplexus in schola Blancardiana linguam francogallicam docere coepit et paullo post praeceptoris munus suscepit in schola privata Thonii, quo plures per annos functus est. Denique a Rousseto mercatore Lipsiensi in domum receptus praelectoris atque praeceptoris officium usque ad illius mortem praestitit per quinquennium

HENRICUS LUDOVICUS SCHMITT.

In vico dicionis Nassoviensis cui nomen est Lautzenbrucken lucem adspexit d. VII. April. a. VIII. Puerulus litterarum initia ab ipso percepit patre, qui illo in vico ludi magistri munere fungebatur. Deinde vero Hachenburgi, quo pater in locum cantoris et praeceptoris primarii evocatus est, praeceptor ei obtigit Car. Gu. Schultzius, tum theol. cand., qui quo ipse exarserat litterarum amore,

eundem in puero excitavit, eumque ad vitae genus eligendum instigavit, quod propter rei domesticae tenuitatem non sine maxima virium intentione potuit obtinere. Huius ex disciplina dimissus primum quod Aquis Mattiacis est paedagogium, tum gymnasium Weilburgense frequentavit, deinde a. XXX. academiam Gottingensem adiit, ibique Friedemanni et Krebsii Weilburgensium consilio et auctoritate in philologiae studia incubuit. In patriam hinc reversus et muneris scholastici candidatis adscriptus, postquam privatim litteras tradidit per biennium, a. XXXIV. a principe Nassoviensi in scholam quae Aquis Mattiacis est militarem vocatus est litterarum germanicarum, historiae, geographiae, aestheticae praeceptor. Qua in provincia administranda invitus pene usque ad a. XLVIII. perduravit, tum schola illa sublata in gymn. Weilburgensi professoris officium obiit. Mox vero praeter spem ad novum plane munus suscipiendum vocatus est, honorificum illud quidem, sed admodum molestum curarumque plenum et aegritudinum: praefectus est enim collegio cui suprema rei scholasticae in Nassovia cura est commissa. Functus est hoc munere per quadriennium, quo peracto professoris provinciam recepit in gymn. Hadamariensi, eamque usque ad a. LVIII. administravit, quo anno rector gymn. Weilburgensis nominatus est. Edidit a. XXXVII. Darmstadii librum *Abrégé de Géographie* inscriptum, a. XL. poetae Russici Alex. Puschkin carmen de Zingaris in sermonem germanicum conversum Lewaldi Europae inseruit, nuperque de Frid. Taubmanno adolescente commentatus est.

CAROLUS AEMILIUS KLUGE.

Natus est Fribergae d. IX. Maii a. XXX. patre Christiano Theophilo, qui tum optionis provinciam tenebat, matre Maria Ludovica e gente Lehnigera. In schola Ossitiensi, deinceps in progymnasio Misnensi, tum in schola civica Dresdensi institutum a. XLVI. seminarium quod Dresdae est excepit. Ex quo dimissus a. L. in schola privata Boettcheri rerum naturalium historiam et rationes tradere coepit, mox autem in examine p. mun. schol. iam probatus, quo altius in rerum naturam intraret, relicta cathedra ad studia se recepit et in schola polytechnica Dresdensi Geinitzium atque Steinium, in acad. chirurg. medica Reichenbachium, Guentherum, Pieschelium audivit disserentes, itemque chemicis scholae polyt. exercitationibus per biennium interfuit. His studiis peractis ex a. LIV. in schola quam Dresdae mercatores condiderant physicam, chemiam, historiam naturalem, technologiam mechanicam docuit, denique a. LVII. Chemnitium vocatus est ad historiam naturalem tradendam in schola operaria. Libros edidit hos:

Lehrbuch der Naturgeschichte für Handels- und Gewerbschulen Lips. a. LVII. et *Handbuch der Edelsteinkunde* ibid. a. LX.

HERMANNUS KAEMMERER.

Mutterstadtii in palatinatu Bavariae natus est d. VII. April. a. XL. parentibus Ioanne mercatore et Iulia e gente Wernetia. Litterarum elementis domi imbutus gymnasium Neostadiense, ex a. LII. scholam quae Onolsbaci est operariam frequentavit. Biennio post Spiram se contulit, ubi examinis p. matur. absolvendi caussa linguis graecae et latinae dedit operam. Inde Norimbergam profectus in schola quae illic est polytechnica in mathematica physicaque studia incubuit. A. LVII. nostrae acad. civibus adscriptus Erdmanni, Funkii, Haukelii Naumanni, Flathii, Roscheri, Wuttkii institutione per quattuor semestria usus est. Absolvit studia Heidelbergae, quo a. LIX. se contulit, duce maxime Bunsenio.

EDMUNDUS SAMUEL HOHLFELD.

D. XXI. Aug. a. XXXV. natus est Frauenstenii, regionis metalliferae Sax. oppido, patre Carolo Beniamino et matre Adelheida e gente Hahnemannia. Initia litterarum in schola cui pater praeerat patrii oppidi publica, linguae latinae elementa a patre ipso didicit. Verum is quum a. XLVI. infirmae valetudinis caussa munere se abdicasset, Dresdam cum suis commigravit, ibique patre paullo post mortuo a matre scholae reali Neostadiensi in disciplinam traditus est. Cuius ordines permensus, quum graecae linguae elementa interea privato didicisset studio, gymnasium Dresdense ad aed. s. Crucis, biennio post academiam nostram adiit, ibique philologiae maxime operam dedit Klotzio, Westermanno, Nitzschio, Bursiano, Roschero ducibus. In examine p. mun. schol. sup. nuper est probatus.

EDUARDUS FERDINANDUS PISTOTHEUS KRAUSE.

In lucem editus est d. XV. Mart. a. XXXVII. Swinemundae in Pomerania parentibus Eduardo Augusto et Charlotta Guilielma e gente Schillingia. Privatim primum institutus gymnasium quod Berolini est Friderico-Werderanum usque ad a. LVII. frequentavit, quo anno dimissus academias deinceps Berolinensem, Heidelbergensem, Lipsiensem, Berolinensem iterum adiit, perque triennium praeceptoribus usus est Micheleto, Hothone, Rankio, Maerkero, Kirchnero, Starkio, Reichlin-Meldeggio, Haeussero, Drobischio, Zarnckio, Fechnero, Bursiano, Hermanno, Helfferichio, Werdero, Hirschio, Althausio. In musica vero arte ediscenda,

cui iam totum se dedere decrevit, Krollium et Marxium Berolinenses et Hauptmannum Lipsiensem duces habuit.

GUILIELMUS MICHEL.

In vico Ottendorf prope Schandaviam sito, ubi pater praedium possidet, natus est d. XIX. Oct. a. XXXII. In schola Dresdae a latomis condita educatus inde ab a. aet. XIV. gymnasium Afranum frequentavit, hinc ad nos se contulit, invito patre — is enim ut iuris disciplinae se traderet optabat — theologiae se traditurus studio. Audivit ex theologis maxime Liebnerum, Kahnisium, Tuchium, Angerum, Brueckuerum, Henselium, ex philosophis Hartensteinium et Drobischium. Quadriennio ibi peracto et examine p. cand. superato in domo viri nob. de Wietersheim munus praeceptoris domestici, dum ruri viveret, suscepit, et ea quidem condicione, ut exacta aestate Francofurtum ad educandum filiolum cognatae matronae pergeret. Id quod factum est: nam Francofurti per XVIII menses functus est hoc munere. Tum domum reversus postquam Schandaviae scholae collectae quae dicitur per annum praefuit, iam examine p. min. superato Zwiccaviam ad munus in gymnasio praeceptoris linguae francogallicae et sextae classis ordinarii subeundum evocatus est.

AEMILIUS OSCARUS WINKLER.

Lucem adspexit d. XVIII. April. a. XXXV. in pago Falkenberg prope Torgoviam sito, ubi Orthobius pater saltuarii officio fungebatur. Mater erat e gente Beckmannia. Privatim primum institutus a. aet. XII. gymnasium Torgoviense adiit, sed nondum tertium eius ordinem superaverat, quum nuntio de patris morte allato aliud vitae genus eligere coactus est. Architecturae se tradere constituit. Ad quam ut viam sibi aperiret, primum caementarii tirocinium in munimentis Torgaviensibus per biennium subiit, tum scholam adiit quae Holzmindenae in ducatu Brunsvicensi architectis futuris instituta est, in eaque per semestre commoratus, ut in acad. architectonicam Berolinensem recipi quondam posset, in gymnasium reversus est. Ex quo dimissus mutato consilio in scholam polytechnicam quae Dresdae est se contulit, ibique in studium architecturae technicae maxime incubuit per quadriennium. Ibidem postquam per aliquod tempus in hydrotechnica exercenda versatus est, in patriam redux factus ut militari officio satisfaceret, ibique examine pro praefectura milit. superato Dresdam rediit, ubi collegio reg. Sax. ponderibus mensurisque ad certas regulas exigendis instituto

socius adiunctus, simulque ad tradendam in schola polytechnica statices doctrinam praeceptor vocatus est.

CAROLUS REINHOLDUS DE LIPHART.

Berolini natus est d. XIII. Nov. a. XXXIX. patre Carolo Eduardo, Livone, et matre Carolina e gente comitum de Bylandt. Litterarum initiis privatim Dorpati in domo parentum quum a praeceptoribus optimis tum a patre ipso imbutus a. LVII. acad. Dorpatensis civibus adscriptus est, ibique philologiae et philosophiae operam dedit Merklino, Neuio, Rathlefio, Helmlingio, Schierenio, Kaemtzio, Maedlero ducibus. Deinde a. LIX. in acad. Erlangensi de rebus mathematicis chemicis physicis Pfaffium, de Staudt, de Gorup, Beetzium audivit disserentes, eademque studia in acad. Berolinensi per a. LX. absolvit.

CHRISTIANUS AUGUSTUS IULIUS CLEMEN.

Natus est d. VI. Dec. a. XXXVIII. Doebelnae parentibus Christiano Friderico pannorum fabricatore et Carolina e gente Schlegelia. Litteris iis, quibus puerilis aetas solet impertiri, postquam in oppido patrio operam navavit, a. LII. ill. apud Grimam Moldano traditus est in disciplinam, eiusque ordines permensus a. LVII. acad. nostram adiit, ubi in studia theologica atque philosophica septem per semestria incubuit. His absolutis inque examine p. eand. a. superiore probatus Doelkaviam, vicum prope Martisburgum situm, ad liberos comitis de Hohenthal privatim instituendos sese contulit. Sed nuper iam a civitatis nostrae senatu Lipsiam revocatus est ad munus catechistae ad aed. s. Petri auspicandum.

LIPSIAE, TYPIS A. EDELMANNI, TYPOGR. ACAD.

RECTOR

COMMILITONIBUS

CERTAMINA ERUDITIONIS

PROPOSITIS PRAEMIIS

IN ANNUM MDCCCLXII

INDICIT.

Praemissa est indicis graecitatis Hyperideae pars quarta.

LIPSIAE

PROSTAT APUD A. EDELMANNUM,

BIBLIOPOLAM UNIVERSITATIS.

INDEX
GRAECITATIS HYPERIDEAE.
PARS IV.

ἐκείνων ἔργα διεπράξαντο IV, 30, 6. θεωροὶ γενήσονται τῶν ἔργων τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς IV, 16, 7. τοῦτο ποιήσαντες ἔργῳ μεμαρτυρήκασιν αὐτοὶ ὡς — III, 22, 18. τὸν λόγον ἐλάττω φαίνεσθαι τῶν ἔργων τῶν γεγενημένων IV, 2, 2. ἐν μὲν τοῖς λόγοις —, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις fr. 240.

ἕρκειος Ζεύς fr. 100.

Ἑρμαῖ fr. 126.

Ἑρμείας fr. 136.

ἔρχεσθαι. τὰ χρήματα ἃ ἦλθεν ἔχων Ἅρπαλος εἰς τὴν Ἀττικήν I, 2, 13. ἐλθὼν εἰς Πύλας IV, 11, 1. ἤδη δὲ αὐτὴν εἰς τὴν γῆν ἐλθεῖν τὴν ἡμετέραν fr. 71. μετὰ ταῦτα ὕστερον ἦλθον ἀναθησόμενοι τὸ τάριχος fr. 214. ὑπὲρ τούτων ὑμῖν τὰ ἐγκλήματα ἦλθε παρ᾽ Ὀλυμπιάδος ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς II, 12, 7. ὀμόσε βούλομαι τῷ λόγῳ τούτῳ ἐλθεῖν fr. 5. εἰς τοῦτο ἀπονοίας ἦλθον ὥστε — III, 25, 3. εἰς τοῦτο ἀναισθησίας ἦλθεν ὥστε — III, 25, 14.

ἐρωτᾶν. συκοφαντεῖς — ἐρωτῶν ἐν ταῖς προκλήσεσιν πόθεν — καὶ τίς — καὶ πῶς; τελευταῖον δ᾽ ἴσως ἐρωτήσεις καὶ τί — I. fr. 102.

ἑστιᾶν. οἱ ἐννέα ἄρχοντες εἱστιῶντο ἐν τῇ στοᾷ fr. 165.

ἑταιρικός. ἐάν τις ἑταιρικὸν συναγάγῃ II, 5, 17.

ἕτερος. οὐδ᾽ ἕτερον δεδίωχα III, 29, 5. εἰσηγγέλλοντο Τιμόμαχος — καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι II, 3, 9. οὐδὲ ἑτέροις ἂν μᾶλλον ἢ τούτοις πλησιάσειαν ἐν ᾅδου IV, 30, 5. (καλλωπισμοὺς) οὐκ ὄντας πρὸς τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἑτέρους fr. 237. μικρὰ περὶ τῆς ἀντιγραφῆς εἰπὼν ἑτέρας αἰτίας καὶ διαβολὰς ἥκεις φέρων κατ᾽ αὐτοῦ II, 14, 6. στεφάνοις τρισὶν ἐστεφανώθην ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ ἐν Ἡφαιστίᾳ καὶ ἑτέροις ὑπὸ τοῦ ἐν Μυρίνῃ III, 29, 20. ὥστε συμβαίνειν αὐτοῖς δυοῖν θάτερον, ἢ — ἢ III, 26, 12.

ἔτι. βραχὺ ἔτι εἰπὼν — καταβήσομαι II, 17, 24. ὅμοια καὶ ἔτι σεμνότερα IV, 3, 2. καὶ νῦν ἔτι IV, 19, 2. καὶ — ἔτι νῦν fr. 116.

ἔτος. ἦρξα αὐτόθι δύ᾽ ἔτη III, 29, 12. μέταλλον ὃ εἰργάζετο ἤδη τρί᾽ ἔτη II, 16, 2. ἀπὸ πεντήκοντα ἐτῶν ἀρξάμενον III, 28, 21. τοὺς ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη I, 17, 21.

εὖ. καὶ οὐδὲ ἐκ τῆς παροιμίας δύνασαι μανθάνειν τὸ μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον fr. 34.

Εὐβοεῖς. Εὐβοᾶς IV, 10, 10.

Εὔβουλος fr. 52.

εὐγένεια. οἷς ἡ κοινὴ γένεσις αὐτόχθοσιν οὖσιν ἀνυπέρβλητον τὴν εὐγένειαν ἔχει IV, 7, 8.

εὐδαιμονία. τὴν εὐδαιμονίαν τὴν ὑπάρχουσαν ὑμῖν ἐν τῇ χώρᾳ καὶ κοινῇ πᾶσι καὶ ἰδίᾳ ἑνὶ ἑκάστῳ I, 29, 11. φέρει γὰρ (ἡ ἐλευθερία) πᾶσαν εὐδαιμονίαν ἄνευ τῆς αὐτονομίας IV, 21, 8.

εὐδαίμων. εὐδαίμονες γεγόνασι κατὰ πάντα IV. fr. 121, 11. οὐ γὰρ ἀνδρὸς ἀπειλήν, ἀλλὰ νόμου φωνὴν κυριεύειν δεῖ τῶν εὐδαιμόνων IV, 22, 2.

εὐδοκιμεῖν. παρ᾽ ἡμῖν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν εὐδοκιμεῖν IV, 28, 1.

εὐδοξία. τὴν εὐδοξίαν ἀπὸ τῶν πράξεων ἴδιον στέφανον τῇ πατρίδι περιέθηκαν IV, 17, 6. εὐδοξίαν ἀγήρατον εἰλήφασι IV. fr. 121, 10.

εὐήθης. ἀλλ᾽ εὔηθες εἶναι ὑπολαμβάνω IV, 7, 2.

εὐημερεῖν. εὐημερήσαντος fr. 273.

Εὔηνος fr. 62.

Εὐθίας fr. 207.

Εὐθυκράτης II, 15, 9. fr. 80.

εὐθὺς ἠτίμωσαν II, 15, 16. ᾐτιάσαντο III, 23, 19. ἐξεδόθη III, 28, 5. καρπεύειν fr. 128.

τῶν ἐχθρῶν περιεγένετο τῶν ἀντιπάλων IV, 29, 7.

ἔχις. τῶν ὄφεων τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν, τοὺς δὲ παρείας αὐτοὺς τοὺς ἔχεις κατεσθίειν fr. 84.

ἕως μὲν — ἐπειδὴ δὲ fr. 160, 4.

ζεῦγος ἔχων fr. 146. *ἀνάγκη ὀρεωκόμον καὶ προηγητὴν ἀκολουθεῖν τῷ ζεύγει, ὃ ἦγεν τὴν γυναῖκα* III, 24, 17.

Ζεύς I, 23, 2. fr. 71. *ὁ Δωδωναῖος* II, 11, 25. *ἐλευθέριος* fr. 25. *ἕρκειος* fr. 100. *κτήσιος* fr. 13. *μὰ Δία* II, 4, 13. 7, 3. *νὴ Δία* II, 8, 1. 12, 21.

ζῆλος. τίς τόπος ἐν ᾧ ζήλου καὶ τῶν ἐντιμοτάτων ἐπαίνων τυγχάνοντας οὐκ ὀψόμεθα; IV. 25, 2.

ζῆν καλῶς fr. 239. *διὰ τὴν τοῦ ζῆν ἀπόλειψιν ἀτυχεῖς νομιστέον* IV, 21, 5. *τὸ ζῆν ἀνήλωσαν εἰς τὸ τοὺς ἄλλους καλῶς ζῆν* IV, 23, 4. *τῶν τὸ ζῆν εἰς ἀμείνω τάξιν μετηλλαχότων* IV, 23, 11.

ζητεῖν. ἅ ἐστιν ἀφανῆ, ἀνάγκη τοὺς διδάσκοντας τεκμηρίοις καὶ τοῖς εἰκόσι ζητεῖν fr. 228. *τῶν πολιτῶν τινα ζητεῖν κακόν τι ἐργάσασθαι* II, 10, 8. *τοὺς ἄλλους ἀγῶνας ἅπαντας ἀφελέσθαι ζητεῖ τοὺς τῆς πόλεως* I, 8, 31. *τὸν μὲν ὅπως σωθήσεται ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖν* fr. 203.

ζήτησις. ἵνα τὴν ζήτησιν ἐκκρούοις I, 23, 19. *καθ᾽ αὐτῶν καὶ ζητήσεις ἔγραφον* I, 10, 20.

ζυγομαχεῖν (= στασιάζειν) fr. 274.

ζώνη. λῦσαι τὴν ζώνην fr. 71.

Ζωστήρ fr. 71.

ἤ = sive I, 20, 24. II, 6, 21. 14, 1. 15, 15. 25, 20. 30, 8. IV, 24, 3. *ἢ — ἢ = sive — sive* II, 11, 5. 15, 7. *ἢ — ἢ — ἢ* III. fr. 142. *ἐάν τις τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων καταλύῃ ἢ συνίῃ ποι ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου ἢ ἑταιρικὸν συναγάγῃ, ἢ ἐάν τις πόλιν τινὰ προδῷ ἢ ναῦς ἢ πεζὴν ἢ ναυτικὴν στρατιάν, ἢ ῥήτωρ ὢν μὴ λέγῃ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ* II, 5, 16. *ὃν ἐὰν δείξῃς ἀφιγμένον πώποτε εἰς Μακεδονίαν ἢ ἐκείνων τινὰ ὑποδεξάμενον εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν ἢ χρώμενον τῶν ἐκεῖθέν τινι ἢ ἐντυγχάνοντα ἢ λόγους καὶ οὑστινασοῦν ἢ ἐπ᾽ ἐργαστηρίου ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἢ ἄλλοθί που περὶ τούτων τῶν πραγμάτων εἰρηκότα* II, 10, 19. *ἢ — ἢ καὶ* III, 22, 20. *ἢ — ἢ = aut — aut* I, 20, 25. III, 28, 21. fr. 241. *δυοῖν θάτερον — ἢ — ἢ* III, 26, 12. *εἰ — ἢ οὔ* II, 4, 12. *in interrogationis principio* IV, 6, 3. *πότερα — ἢ* III, 27, 2. 28, 4. *πότερον — ἢ οὔ* II, 15, 1. = *quam: ἄλλοθί που ἢ* II, 14, 25. *περὶ ἄλλου τινὸς ἢ* II, 4, 20. *ἄλλον τινὰ τρόπον ἢ* II, 6, 3. *τίνας ἄλλους ἢ τούτους* IV, 25, 5. *τί βέλτιον ἢ δημοτικώτερόν ἐστιν ἢ* II, 6, 22. *πολλῷ δικαιότερον ἢ* fr. 83. *μᾶλλον ἢ* IV, 21, 4. 30, 5. *πλεῖν ἢ* I, 19, 18. II, 15, 10. fr. 33. *πλείονος ἢ* II, 4, 3. *πλείους μάχας ἢ* IV, 20, 4. *πρότερον ἢ* II, 4, 19.

ἡβᾶν. ἐπειδὰν ἐπὶ δίετες ἡβῶσιν fr. 223.

ἡγεῖσθαι. ὧν Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρος ἀκόντων ἡγούμενοι ἐσεμνύνοντο IV, 11, 8. *ἁπλούστατον ἡγοῦμαι εἶναι — διεξελθεῖν* IV, 9, 1. *περίεργον ἡγοῦμαι εἶναι — ἐγκωμιάζειν* IV, 7, 8. *εἰ δὲ ἡγοῦ αὐτὸν καταψεύσασθαι τοῦ θεοῦ* II, 8, 12. *ὅτε ἡγοῦ τὴν βουλὴν ἀποφαίνειν τοὺς ἔχοντας τὸ χρυσίον* I, 23, 17. *φανερωτάτην ἀπόδειξιν ταύτην ἡγούμενοι εἶναι* IV, 14, 4.

ἡγεμονία. πόλεως ἥτις προστῆναι δυνήσεται τῆς ἡγεμονίας IV, 10, 6. *τούτων Λεωσθένης ἑκόντων τὴν ἡγεμονίαν ἔλαβεν* IV, 11, 9. *ἅμα τῇ Λεωσθένους ἡγεμονίᾳ καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀρετὴν ἐγκωμιάζω* IV, 13, 8.

ἡγεμών. τῆς στρατείας ἡγεμὼν τοῖς πολίταις κατέστη IV, 3, 7. *τῆς πολιτι-*

θαρρεῖν. κατ᾽ ἐκεῖνό γε πάλιν θαρρῶ ὅτι — IV, 2, 3. ὅμως δὲ χρὴ θαρρεῖν IV. fr. 121, 5.

θαυμάζειν. ἔγωγε θαυμάζω εἰ μὴ προσίστανται ἤδη ὑμῖν αἱ τοιαῦται εἰσαγγελίαι II, 3, 4. θαυμάζοντας τῶν τ᾽ εἰργασμένων καὶ τοῦ μένους IV, 28, 5.

θαυμαστός. καὶ οὐδὲν θαυμαστόν· — γὰρ I, 16, 13.

θέατρον. ᾠκοδόμησε τὸ θέατρον fr. 139, 27.

θέλειν, vid. ἐθέλειν.

θεμέλιον. ἐπὶ γὰρ τοῖς ὑπὸ Λεωσθένους τεθεῖσιν θεμελίοις οἰκοδομοῦσιν οἱ νῦν τὰς ὕστερον πράξεις IV, 12, 7.

Θεμιστοκλῆς IV, 29, 1.

θεμιτός. οὐ γὰρ θεμιτὸν τούτου τοῦ ὀνόματος τυχεῖν τοὺς οὕτως ὑπὲρ καλῶν τὸν βίον ἐκλιπόντας IV, 23, 9.

Θεόμνηστος III, 23, 11.

θεός. θεὸς μὲν ἦν ἀεί fr. 71. ἃ ὁ θεὸς αὐτῷ προσέταττε II, 8, 10. καὶ ταῦτα τοῦ θεοῦ προστάξαντος II, 12, 18. καταψεύσασθαι τοῦ θεοῦ II, 8, 13. οὐκ ἂν κατεψεύσατο οὗτος τοῦ θεοῦ II, 9, 18. πυθέσθαι παρὰ τοῦ θεοῦ τὴν ἀλήθειαν II, 8, 17. τοῦ θεοῦ ὄν II, 9, 11. τὰ τοῦ θεοῦ II, 9, 13. ἀξίως ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς θεοῦ II, 12, 7. ὡς τοὺς ὁριστὰς ἐξελόντας αὐτὸ τῷ θεῷ II, 9, 4. κόσμον πολὺν τῇ θεῷ παρασκευάσαντες II, 12, 4. τοὺς ταῖς τιμαῖς τῶν θεῶν καταλυομέναις βοηθήσαντας IV. fr. 121, 21. τοῖς θεοῖς εὐξάμενος βοηθῆσαί μοι III, 21, 12. ἀγάλματα καὶ βωμοὺς καὶ νεὼς τοῖς μὲν θεοῖς ἀμελῶς, τοῖς δ᾽ ἀνθρώποις ἐπιμελῶς συντελούμενα IV, 19, 4. τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσια διὰ τὴν Μακεδόνων τόλμαν ἀνῄρηται IV, 19, 6.

Θεότιμος II, 3, 8.

Θεόφιλος III, 30, 15.

θεράπιον. ὑπηρέτησεν αὐτῷ ὥσπερ τὸ ἀτιμότατον θεράπιον fr. 115.

θεσμοθέται. θεσμοθετῶν συνέδριον ἐστι II, 5, 4. ὑπὲρ ὧν γραφαὶ πρὸς τοὺς θεσμοθέτας εἰσίν III, 27, 17.

Θετταλία I, 12, 10. *Θετταλοί* IV, 11, 6.

θεωρίαν ἀποστείλαντες II, 12, 4.

θεωρικόν. αὐτὰ ὑμῖν προδεδανεισμένος εἰς τὸ θεωρικόν I, 5, 8. ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ ἔλαβε τὸ θεωρικὸν ἀποδημοῦντος I, 20, 1.

θεωροὶ γενήσονται τῶν ἔργων IV, 16, 7.

Θηβαῖοι I, 13, 17. IV, 15, 4.

θνήσκειν. οὔτε ἔθαψε τῶν τεθνεώτων τινάς fr. 80, 24.

θνητός. θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἐκτήσαντο IV, 21, 5. εἰ δὲ γήρως θνητοῦ μὴ μετέσχον IV. fr. 121, 10.

θόρυβος. τοῖς ἐλάττοσι ῥήτορσιν, τοῖς θορύβου μόνον καὶ κραυγῆς κυρίοις I, 4, 1.

θρασύς. οἱ θρασεῖς ἄνευ λογισμοῦ πάντα πράττουσιν fr. 138. θρασύτατα καὶ ἀσελγέστατα τῇ πολιτείᾳ κέχρηται II, 13, 13.

θρῆνος. οὐ γὰρ θρήνων ἄξια πεπόνθασιν IV. fr. 121, 8.

θρίξ. ἐγὼ δ᾽ ὑπὸ τούτων τῶν τριχῶν εἱλκόμην fr. 113.

θριπήδεστος (= διεφθαρμένος) fr. 86.

θυγάτηρ. Φιλοκλεῖ τὴν θυγατέρα ἐδίδου II, 14, 8. οὔτε δᾳδούχου θυγατέρα ἔχω οὔτε ἱεροφάντου fr. 230.

θύειν. ἐνταυθὶ θύεται τῷ Ἀπόλλωνι ὁσημέραι fr. 72.

θυσία. θεωρίαν καὶ θυσίαν πολλῶν χρημάτων ἀποστείλαντες II, 12, 5. θυσίας ἀνθρώποις γιγνομένας ἐφορᾶν IV, 19, 2.

ἰδεῖν. ἦν σπάνιον ἰδεῖν ἀπ' εἰσαγγελίας τινὰ κρινόμενον ὑπακούσαντα εἰς τὸ δικαστήριον II, 3, 15. ἐνύπνιόν φησιν ἰδεῖν II, 8, 7. ὃ εἶδεν ἐν τῷ ὕπνῳ II, 8, 9.

ἴδιος. αἰσχρὸν ἰδίων ἕνεκα ἐγκλημάτων πόλεως σωτηρίαν κινδυνεύειν I, 10, 23. διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν ἐβεβαίωσαν IV, 21, 6. γένος ἴδιον ἕκαστος συνεισενεγκάμενος IV, 7, 4. ἐν ταῖς ἰδίαις εὐπραξίαις IV, 25, 6. εἰ ἴδιον ὂν τῶν φυλῶν ἀφῃροῦ τὸ ὄρος II, 9, 9. οἱ δικασταὶ ἔγνωσαν ἴδιον εἶναι τὸ μέταλλον II, 16, 8. τὴν εὐδοξίαν ἀπὸ τῶν πράξεων ἴδιον στέφανον τῇ πατρίδι περιέθηκαν IV, 17, 7. ἰδίᾳ τὰ γένη ἐγκωμιάζειν IV, 7, 8. καὶ κοινῇ πᾶσι καὶ ἰδίᾳ ἑνὶ ἑκάστῳ I, 29, 12. οὔτε ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ III, 29, 18.

ἰδιώτης. ὁπόταν τις ἰδιώτης εἰς ἀγῶνα καὶ κίνδυνον καταστὰς μὴ δύνηται ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπολογεῖσθαι II, 6, 23. οὐδ' αὐτὸς ἰδιώτην οὐδένα πώποτε ἐν τῷ βίῳ ἔκρινα II, 13, 5. ἰδιώτῃ καὶ οὐκ εἰωθότι λέγειν III, 30, 9. οὐδέ γ' ὁμοίως ἀδικοῦσιν οἱ ἰδιῶται λαβόντες τὸ χρυσίον καὶ οἱ ῥήτορες καὶ οἱ στρατηγοί· διὰ τί; ὅτι τοῖς μὲν ἰδιώταις —, οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ οἱ ῥήτορες — I, 18, 3. τῶν μὲν ἰδιωτῶν —, αὐτοὶ δὲ — I, 19, 23. τὰς μὲν τιμὰς οἱ ῥήτορες καρποῦνται, τοὺς δὲ κινδύνους ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς ἰδιώταις ἀνεθήκατε II, 6, 6. σοὶ μὲν —, Εὐξενίππῳ δὲ ὅτι ἰδιώτης ἐστὶ καὶ πρεσβύτερος οὐδὲ τοὺς φίλους ἐξέσται βοηθεῖν II, 7, 18. σὲ ἐχρῆν μὴ τοὺς ἰδιώτας κρίνειν, ἀλλὰ τῶν ῥητόρων ἐάν τις ἀδικῇ, τοῦτον κρίνειν II, 12, 22. ἰδιώτην ὄντα κρίνεις ἐν τῇ τοῦ ῥήτορος τάξει II, 14, 5.

ἱερός. τὰ χρήματα τά τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια fr. 36. ἀσεβεῖ τις περὶ τὰ ἱερά II, 5, 1. ἡ χώρα ἐν ᾗ τὸ ἱερόν ἐστιν II, 12, 9. ἐγκατακλιθῆναι εἰς τὸ ἱερόν II, 8, 6. κατακλιθέντα εἰς τὸ ἱερόν II, 9, 21. ἀντέπραξε τῇ πόλει ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Δηλίων fr. 80, 23. τὰ Ἀθήνησιν ἱερὰ ἐπικοσμεῖν II, 12, 16. περὶ οὗ πολλῷ ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθυμίοις ἡ στήλη σταθείη ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς fr. 83. ἱερά (= τὰ τῶν τεθνηκότων ὀστᾶ) fr. 53.

ἱεροφάντης. οὔτε δᾳδούχου θυγατέρα ἔχω οὔτε ἱεροφάντου fr. 230.

ἰθύφαλλος. οἱ τοὺς ἰθυφάλλους ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ὀρχούμενοι fr. 54.

ἱκανός. καὶ δόξης ἱκανῆς καὶ πλούτου πολλοῦ δι' ὑμᾶς μετέσχηκεν I, 17, 23. ὅτι —, ἱκανὸν οἶμαι εἶναι σημεῖον τοῖς δικασταῖς τὸ τὴν βουλήν σου καταγνῶναι I, 9, 15. οἷς δὲ μήτε ταῦτα ἱκανά ἐστι μήτ' ἐκεῖνα I, 19, 20. καὶ ὅλῃ πόλει πράγματα παρέχειν ἱκανὸς εἶ II, 7, 17. περὶ τῆς πόλεως διεξιέναι — οὔτε ὁ χρόνος ὁ παρὼν ἱκανός IV, 4, 3. εἰ μὴ μόνον ἱκανὸν εἴη αὐτῷ καταδεδωροδοκηκέναι I, 5, 15.

ἱκετεύειν. πέντε δραχμῶν ἕνεκεν ἱκετεύων ὑμᾶς I, 20, 1.

ἵνα. οὐχ ὅπως πύθοιτο —, ἀλλ' ἵνα εἰδῇ I, 2, 16. ἵν' ἐὰν μὲν — ἀπολογῶνται, ἀπαντῶσιν αὐτοῖς οἱ δικασταί —, ἐὰν δὲ — ποιῶνται, ὁ ἀγὼν αὐτοῖς χείρων γίνηται II, 14, 9. ἵνα ἀκινδύνως εἰσίῃς εἰς τὸν ἀγῶνα III, 27, 18. τούτου ἕνεκα τοὺς παῖδας παιδεύομεν, ἵνα ἄνδρες ἀγαθοὶ γίνωνται IV, 8, 5. ἵνα μὴ ἀγνοῇ μηδείς II, 5, 11. ἵνα μὴ πρὸ τοῦ πράγματος πολλοὺς λόγους ἀναλίσκω III, 21, 10. ἵνα τὴν ζήτησιν ἐκκρούοις I, 23, 19.

ἱππαρχεῖν. ἦρξα αὐτόθι δύ' ἔτη τῶν πώποθ' ἱππαρχηκότων μόνος III, 29, 13.

ἵππαρχος. ὑμεῖς με ἐχειροτονήσατε εἰς Λῆμνον ἵππαρχον III, 29, 12. γενόμενος ἵππαρχος fr. 80, 18.

ἱ π π ε ύ ς. ἐστεφάνωμαι ὑπὸ τῶν ἱππέων πάντων III, 29, 9. πολίτας εἰσπράττειν τὸν μισθὸν τοῖς ἱππεῦσιν III, 29, 16. τοὺς Ὀλυνθίων ἱππέας προὔδωκε Φιλίππῳ fr. 80, 18.

Ἱ π π ο θ ω ν τ ί ς II, 9, 1.

Ἱ π π ό ν ι κ ο ς fr. 113.

ἱ π π ο τ ρ ο φ ε ῖ ν. ἱπποτροφῶν διατετέληκα φιλοτίμως τὸν ἅπαντα χρόνον III, 29, 6.

Ἰ σ ο δ α ί τ η ς fr. 208.

ἱ σ τ ά ν α ι. στῆσαι εἰκόνα Ἀλεξάνδρου βασιλέως I, 24, 3. πολλῷ ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθυμίοις ἡ στήλη σταθείη ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς fr. 83.

ἰ σ χ ύ ε ι ν. τὴν Μακεδόνων ὑπερηφανίαν καὶ μὴ τὴν τοῦ δικαίου δύναμιν ἰσχύειν παρ᾽ ἑκάστοις IV, 18, 6.

ἰ σ χ υ ρ ί ζ ε σ θ α ι τῷ εἰσαγγελτικῷ νόμῳ II, 4, 14. ταύταις ταῖς διαθήκαις III, 22, 21.

ἰ σ χ υ ρ ό ς. οὐ δίκαιον Δημοσθένει μὲν λέγειν τοῦτο ἰσχυρὸν εἶναι, τοῖς δ᾽ ἄλλοις οὔ I, 9, 9. οὐδένες πώποτε πρὸς ἰσχυροτέρους μετ᾽ ἐλαττόνων ἠγωνίσαντο IV, 17, 2. ἰσχυρότατος ἐν τῇ πόλει γεγένηται II, 13, 9. οἱ τῶν Ἑλλήνων ὁμολογουμένως ἰσχυρότατοί εἰσιν III, 25, 6.

ἰ σ χ ύ ς. τὴν ἀρετὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἀνδρείαν πλῆθος, ἀλλ᾽ οὐ τὸν πολὺν ἀριθμὸν τῶν σωμάτων εἶναι κρίνοντες IV, 17, 3.

ἴ σ ω ς I. fr. 102. II, 17, 3. IV. fr. 121, 1.

κ α θ ά π ε ρ fr. 235.

κ α θ ῆ σ θ α ι. ὁ ἄρχων ἐπὶ τούτου κάθηται II, 5, 3. καθήμενος κάτω ὑπὸ τῇ κατατομῇ I, 2, 17. fr. 108. κάθη (= κάθησαι) fr. 136.

κ α θ ι σ τ ά ν α ι. οὐδένα κρίνεις οὐδ᾽ εἰς ἀγῶνα καθίστης II, 11, 13. τίνας οὖν κέκρικα καὶ εἰς ἀγῶνα κατέστησα; II, 13, 8. τὰς οὐσίας αὐτῶν ἐν ἀσφαλεῖ κατέστησαν II, 16, 9. οἱ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερώσαντες ἔντιμον τὴν πατρίδα κατέστησαν IV, 29, 3. τοῦ σώματος αὐτοῦ τὴν φυλακὴν καταστήσας I, 4, 29. || ἀρχὴ τῶν ἕνδεκα καθέστηκε II, 5, 6. ὥστε παίδων ὕβρεις ἀνεκλείπτους ἑκάστοις καθεστάναι IV, 18, 8. τῆς στρατείας ἡγεμὼν τοῖς πολίταις κατέστη IV, 3, 8. τῆς πολιτικῆς (δυνάμεως) ἡγεμὼν καταστάς IV, 10, 9. ἰδιώτης εἰς ἀγῶνα καὶ κίνδυνον καταστάς II, 6, 23. πολλοὺς σεσώκατε τῶν πολιτῶν ἀδίκως εἰς ἀγῶνας καταστάντας II, 17, 6. ἡ τῆς πατρίδος εὔνοια ἐπίτροπος αὐτοῖς τῶν παίδων καταστήσεται IV. fr. 121, 15.

κ α θ ο ρ ᾶ ν. ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατεῖδε Δημοσθένης fr. 160, 7.

κ α ὶ *in comparatione*: ὥσπερ καὶ οἱ λησταί —, οὕτω καὶ Ἁγνωνίδης I, 30, 20. ὥσπερ καὶ ἄλλους πολλοὺς σεσώκατε —, οὕτω καὶ Εὐξενίππῳ βοηθήσατε II, 17, 5. *in enunciati principio* I, 16, 12. 20, 18. II, 3, 9. 12. 6, 9. 18. 11, 11. 19. 13, 3. 9. 20. 25. III, 21, 3. 23, 2. 27, 13. 29, 16. IV, 13, 1. 17, 5. *in interrogatione*: καὶ τῷ τοῦτο πιστόν; I, 4, 2. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τί δεῖ λέγειν; II, 7, 8. καὶ τοῦτο πῶς καλῶς ἔχει —; III, 27, 10. *in oppositione*: ὅπως δι᾽ ὑμᾶς καὶ μὴ καθ᾽ ὑμῶν ἔσται I, 19, 15. τὴν Μακεδόνων ὑπερηφανίαν καὶ μὴ τὴν τοῦ δικαίου δύναμιν ἰσχύειν IV, 18, 6. *in praedicatis iungendis*: τὴν εἰσαγγελίαν ἔγραψε δικαίαν καὶ ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει II, 13, 16. ἀλλὰ περὶ τῆς παιδείας αὐτῶν ἐπιμνησθῶ καὶ ὡς ἐν πολλῇ σωφροσύνῃ παῖδες ὄντες ἐτράφησαν; IV, 8, 2. = *etiam* I, 10, 20. II, 3, 1. 5, 6. 22. 6, 1. 22. 7, 6. 8, 10. 12, 12. 21. 13, 1. III, 21, 1. 24, 10. 25,

καρπίσασθαι (=*καρποῦσθαι*) fr. 128. 144.

καρποῦσθαι. τὰς τιμὰς καὶ τὰς ὠφελείας ἐκ τοῦ λέγειν οἱ ῥήτορες καρποῦνται II, 6, 5.

καρτερία. τὸν τοιαύτας καρτερίας ἀόκνως ὑπομεῖναι τοὺς πολίτας προτρεψάμενον IV, 21, 1. εἰ ἡδονῆς ἕνεκεν ἐγκωμιάζουσι τὰς τούτων καρτερίας IV, 27, 3.

κατά. ψευδής ἐστιν ἡ αἰτία ἡ κατ᾽ ἐμοῦ III, 22, 19. ψευδεῖς κατ᾽ ἐμοῦ αἱ αἰτίαι εἰσίν III, 29, 22. ἑτέρας αἰτίας καὶ διαβολὰς ἥκεις φέρων κατ᾽ αὐτοῦ II, 14, 7. ἀποφάσεις ταύτας — πεποίηται καὶ τὰς αὐτὰς κατὰ πάντων I, 8, 3. ἔθεσαν γραφὰς εἶναι κατὰ τοῦ ὑβρίσαντος fr. 145. κατὰ τῶν ῥητόρων αἰτῶν τὰς εἰσαγγελίας εἶναι, οὐ κατὰ πάντων Ἀθηναίων II, 4, 15. καθ᾽ αὐτῶν καὶ ζητήσεις ἔγραφον I, 10, 19. ἠγανάκτουν ἐπὶ τοῖς κατὰ τοῦ πλήθους τοῦ ὑμετέρου λόγοις I, 5, 14. συσκευάσαντες λοιδορίας ψευδεῖς κατὰ τῶν κρινομένων III, 26, 10. ψήφισμα ἔγραψας κατὰ δυοῖν φυλαῖν II, 8, 18. κατ᾽ (?) Εὐξενίππου κολακείαν κατηγορεῖς II, 11, 14. συγκατηγορεῖν τῷ βουλομένῳ κατὰ τῶν κρινομένων ἐξουσίαν δίδωσιν III, 21, 9. τὰ μὲν ἄνω τοῦ νόμου κατὰ πάντων τῶν πολιτῶν γράψαντες, τὸ δὲ τελευταῖον τοῦ νόμου κατ᾽ αὐτῶν τῶν ῥητόρων II, 5, 21. τοὺς εἰληφό]τας δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος καὶ τῶν νόμων I, 30, 16. τοὺς εἰληφότας τὰ χρήματα καὶ δεδωροδοκηκότας κατὰ τῆς πατρίδος I, 28, 3. ὑπὸ τῶν δωροδοκούντων παρὰ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου κατὰ τῶν πατρίδων τῶν αὐτῶν IV, 10, 4. Φιλίππῳ ὑπηρετήκει κατὰ τῆς πόλεως II, 13, 15. ὅπως δι᾽ ὑμᾶς καὶ μὴ καθ᾽ ὑμῶν ἔσται τὸ λαμβανόμενον I, 19, 15. πῶς οὐ φανερόν ἐστι κατ᾽ Ἀρισταγόρας τὸ δίκαιον; fr. 24, 25. || τοὺς κατὰ τὴν ἄλλην χώραν fr. 33. ἐλαύνεσθαι κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν fr. 71. τὰ ψηφίσματα καθ᾽ ἃ ὑμεῖς ὀμωμόκατε τὴν ψῆφον οἴσειν I, 26, 14. αἱ κρίσεις κατὰ τοὺς νόμους εἰσίασιν εἰς τὸ δικαστήριον II, 4, 22. κατ᾽ ἐκεῖνό γε πάλιν θαρρῶ IV, 2, 3. καθ᾽ ὅσον ἐδυνάμην II, 13, 6. εὐδαίμονες γεγόνασι κατὰ πάντα IV. fr. 121, 11. κατ᾽ ἄνδρα γενεαλογεῖν ἕκαστον IV, 7, 5. τοὺς συκοφαντουμένους τῶν πολιτῶν ἢ καθ᾽ ἕνα ἢ ἄθρους οὐ προΐεται II. 15, 7. τοῦτ᾽ ἤδη καθ᾽ ἕκαστον ἐν τῷ νόμῳ ἐγράψατε II, 5, 10. τὰ καθ᾽ ἕκαστα τῆς κατηγορίας ἀκούειν II, 4, 9. σκέψασθε καθ᾽ ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐξετάζοντες II, 8, 4. διεξιέναι τὰ καθ᾽ ἕκαστον τῶν πεπραγμένων IV, 4, 1. μὴ κατὰ τρόπον τούτων ἀγωνισαμένων IV, 18, 2. τῶν καθ᾽ ἡμέραν ἀναγκαίων ἐνδείας IV, 20, 6. τοῖς καθ᾽ ἡμέραν κινδύνοις IV, 23, 2.

καταβαίνειν. βραχὺ δ᾽ ἔτι εἰπὼν καταβήσομαι II, 18, 1.

καταβιβρώσκειν. τὰ ὄντα καταβέβρωκεν fr. 276.

καταγέλαστος. τὸ γινόμενον ἐν τῇ πόλει πάνυ καταγέλαστόν ἐστιν II, 4, 1.

καταγηράσκειν. τὴν γυναῖκα ἄγαμον ἔνδον καταγηράσκειν III, 27, 22. ἀνέκδοτον ἔνδον καταγηράσκειν III, 28, 5.

καταγινώσκειν. ἡμῶν αὐτῶν καταγινώσκομεν ὡς τὰ ἐκεῖ οὐκ ὀρθῶς ἐπράξαμεν II, 12, 13. τὸ τὴν βουλήν σου καταγνῶναι I, 9, 16.

κατα]δεδωροδοκηκέναι I, 5, 16.

καταδεής. τῷ λέγειν οὐδενὸς τῶν ἐν τῇ πόλει καταδεέστερον ὄντα II, 7, 12.

καταισχύνειν. τὸ μὴ καταισχῦναι τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς IV, 3, 5.

καταϰλῄειν. ἐπολιόρϰει ϰαταϰλῄσας εἰς Λαμίαν IV, 11, 5.

ϰαταϰλίνειν. τὸν ϰαταϰλιθέντα εἰς τὸ ἱερόν II, 9, 21.

ϰαταλαμβάνειν. τὰ ἐν Πελοποννήσῳ ϰαὶ τῇ ἄλλῃ Ἑλλάδι οὕτως ἔχοντα ϰατέλαβεν I, 14, 22. ἐλθὼν εἰς Πύλας ϰαὶ ϰαταλαβὼν τὰς παρόδους IV, 11, 1. αὐτὸν ϰαταλαβὼν ἐν τοῖς τόποις τούτοις ἐπολιόρϰει IV, 11, 4.

ϰαταλείπειν. ὅσοι δὲ παῖδας ϰαταλελοίπασιν IV. fr. 121, 14. τὴν ϰομιδὴν τῶν ϰαταλειφθέντων τῇ μητρί fr. 223. οἴησιν ϰαταλείπειν παρὰ τοῖς διϰασταῖς III, 26, 15. μεμνῆσθαι τῆς ἀρετῆς ἧς ϰαταλελοίπασιν IV. fr. 121, 8. τοῦτο παρ' ὑμῖν ἔσται ϰαταλελειμμένον I, 29, 9. τὸ μὴ λαβὸν ἀπολογίαν ὑπὸ τῇ ὀργῇ τῶν διϰαστῶν ϰαταλείπεται II, 14, 16.

ϰαταλεύειν. ϰατέλευσαν (=λίθοις ϰατέβαλον) fr. 63.

ϰατάληψιν ἄϰρας III. fr. 142.

ϰαταλλάττεσθαι. ϰαταλλαχθέντων τούτων fr. 193.

ϰαταλύειν. ἐάν τις τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων ϰαταλύῃ II, 5, 12. ἐμὲ αἰτιᾷ ϰαταλύειν τὸν δῆμον III, 27, 14. οἱ μὲν γὰρ τοὺς τῆς πατρίδος τυράννους ϰατέλυσαν, οὗτοι δὲ τοὺς τῆς Ἑλλάδος ἁπάσης IV, 30, 8. ϰατέλυσε τῆς πόλεως τὴν ἐϰ διϰαίου πρόσοδον II, 16, 19. τοὺς ταῖς τιμαῖς τῶν θεῶν ϰαταλυομέναις βοηθήσαντας IV. fr. 121, 21. ἆρ' οὐϰ ἂν παντελῶς ϰαταλελίσθαι (τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ὅσια); IV, 19, 8. ϰαταλυθείσης τῆς φυλαϰῆς I, 4, 30.

ϰατάλυσις. ἐάν τις συνίῃ ποι ἐπὶ ϰαταλύσει τοῦ δήμου II, 5, 16.

ϰαταπτήσσειν. ὁρῶν τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν τεταπεινωμένην ϰαὶ ϰατεπτηχυῖαν IV, 10, 2.

ϰαταριθμεῖν. οὐδαμοῦ ὄψει οὐδὲ παρ' ἑνὶ τούτων Εὐξένιππον ϰαταριθμούμενον II, 11, 12.

ϰαταρρητορεύειν. ὑπὸ τούτων ϰαταρρητορευθεὶς ἐν τῷ διϰαστηρίῳ I, 20, 24.

ϰατασβεννύναι. χαλεπὸν αὐτὴν (τὴν ϰαϰίαν) ϰατασβέσαι fr. 235.

ϰατασϰευή. ὅπως τὸ ἀνώμαλον τοῦ χωρίου τῇ τῶν ἀνδήρων ϰαὶ ὀχετῶν ἀφαιροῖτο ϰατασϰευῇ fr. 134.

ϰατάστασις. ἐν τοιαύτῃ ϰαταστάσει τῆς ἡλιϰίας fr. 236.

ϰατατιθέναι. τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸ ϰοινὸν πᾶσιν ϰατέθεσαν IV, 17, 6.

ϰατατομή. ϰαθήμενος ϰάτω ὑπὸ τῇ ϰατατομῇ I, 2, 17. fr. 108.

ϰαταφθείρειν. ὁρῶν τὴν Ἑλλάδα ϰατεφθαρμένην ὑπὸ τῶν δωροδοϰούντων IV, 10, 2.

ϰαταφρονεῖν. τοσοῦτον τοῦ πράγματος ϰαταπεφρόνηϰεν Δημοσθένης ὥστε — I, 4, 3.

ϰαταφυγή. τὴν εἰς τοὺς νόμους ϰαταφυγὴν ἐϰ τῆς ἀπολογίας οἴει δεῖν ἀφελέσθαι Εὐξενίππου II, 6, 16.

ϰαταχειροτονία fr. 218.

ϰαταχρῆσθαι. ὁμολογεῖν εἰληφέναι τὰ χρήματα, ἀλλὰ ϰαταϰεχρῆσθαι αὐτὰ ὑμῖν προδεδανεισμένος I, 5, 8.

ϰαταψεύδεσθαι. ῥᾳδίως ὅ τι ἂν βούλωνται λέγουσι ϰαὶ ϰαταψεύδονται III, 26, 5. τούτῳ ἔξεστι ϰαὶ λέγειν ὅ τι ἂν βούληται ϰαὶ ϰαταψεύδεσθαι III, 28, 9. εἰ δὲ ἡγοῦ αὐτὸν ϰαταψεύσασθαι τοῦ θεοῦ II, 8, 12. οὐϰ ἂν ϰατεψεύσατο οὗτος τοῦ θεοῦ II, 9, 18.

ϰαταψηφίζεσθαι. ϰατεψηφίσαντό σου οἱ διϰασταί II, 9, 16.

ϰατεσθίειν. τοὺς δὲ παρείας αὐτοὺς τοὺς ἔχεις ϰατεσθίειν fr. 84.

ϰατέχειν I, 17, 26.

κατηγορεῖν. τούτων κατηγορούντων I, 20, 3. τὸ κατηγορεῖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ καὶ ἐξελέγχειν τοὺς εἰληφότας τὰ χρήματα I, 28, 1. τῶν δ' ὅσοι μὲν ἂν μὴ διδῶσιν αὐτῷ ἀργύριον κρίνει καὶ κατηγορεῖ III, 23, 9. εἰ γὰρ ταῦτα ἦν ἀληθῆ ἃ κατηγορεῖς II, 11, 2. οὐ κατηγόρησας ὁπόσα ἐβούλου; II, 7, 10. κατηγόρησεν ἐνδόσιμα fr. 270. κολακείαν ψευδῆ κατηγορῶν Εὐξενίππου II, 10, 5. κατ' (?) Εὐξενίππου κολακείαν κατηγορεῖς II, 11, 15. περὶ τῶν ἔξω τοῦ πράγματος κατηγορηθέντων II, 14, 11. τῶν κατηγορηθέντων τὸ μὴ λαβὸν ἀπολογίαν II, 14, 14.

κατηγορία. τὰ καθ' ἕκαστα τῆς κατηγορίας ἀκούειν II, 4, 10. ὥσπερ ἐν τῇ κατηγορίᾳ Πολύευκτος ἔλεγεν II, 4, 13. ὡς σὺ λέγεις ἐν τῇ κατηγορίᾳ II, 8, 3. μηδὲ προστίθετε τῇ κατηγορίᾳ παρ' ὑμῶν αὐτῶν μηδέν III, 21, 5. τῇ κατηγορίᾳ χρῆσθαι III, 21, 1. οὐκ ἔστιν ὅθεν κατηγορίαν οὐκ ἂν ποιήσαιο II, 12, 20. σὲ μὲν ὅπως ἐβούλου τὴν κατηγορίαν ποιήσασθαι III, 27, 11. περὶ ἧς δὲ νυνὶ τὴν κατηγορίαν πεποίησαι III, 28, 2. τὰς τραγῳδίας αὐτῆς καὶ τὰς κατηγορίας ἀφῃρηκότες ἐσόμεθα II, 12, 15. λέγων ὡς — καὶ ἄλλας τοιαύτας κατηγορίας II, 14, 9.

κατήγορος. ἐπειδὴ δὲ ὁ κατήγορος — ἐκάλει συνηγόρους III, 30, 2. οὐ πρὸς τὰς τοῦ κατηγόρου ὑποσχέσεις ἀποβλέποντες II, 16, 6. εἰσαγγελία — ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κατηγόρου τρόπον τινὰ ἀπολελυμένη II, 17, 11. ὑμᾶς οἶμαι δεῖν οὐκ ἐκ τῶν τοῦ κατηγόρου διαβολῶν περὶ ἐμοῦ δικάζειν III, 28, 10. πολλὰ πλεονεκτοῦσιν ἐν τοῖς ἀγῶσιν οἱ κατήγοροι τῶν φευγόντων III, 26, 2. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες κατήγοροι —, σὺ δὲ — II, 6, 9.

καττύεσθαι (= ὑποδεδέσθαι) fr. 277.

κάτω. καθήμενος κάτω ὑπὸ τῇ κατατομῇ I, 2, 17. fr. 108.

κεῖσθαι. μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον fr. 34.

Κεκροπίς fr. 39.

κελεύειν. τούτου κελεύοντος I, 26, 17. τοῦ δήμου κελεύσαντος II, 9, 22. ἐὰν οὖν κελεύητε III, 30, 14. κελεύουσιν οἱ δικασταί III, 30, 16. ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει II, 13, 17. πλείονος μισθοῦντες ἢ ὁ νόμος κελεύει II, 4, 3. ὁ νόμος κελεύει ἀψευδεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ fr. 1. νόμον τὸν κελεύοντα μὴ νέμειν προστάτην fr. 26. τῷ νόμῳ ὃς κελεύει κατὰ τῶν ῥητόρων τὰς εἰσαγγελίας εἶναι II, 4, 15. ὁ νόμος ὃς κελεύει κυρίους εἶναι τῆς ἐπικλήρου καὶ τῆς οὐσίας ἁπάσης τοὺς παῖδας fr. 223. κελεύειν τὸν νόμον ἀναγιγνώσκειν II, 6, 14. κελεύετε ὑμῖν τὸν γραμματέα ὑπαναγνῶναι τὴν εἰσαγγελίαν II, 18, 2. περὶ ὧν δεῖ αὐτοὺς κελεύειν με ἀπολογεῖσθαι III, 27, 9. δέομαι ὑμῶν κελεῦσαι κἀμὲ καλέσαι τοὺς συνεροῦντας III, 30, 6. ἐκέλευε — τὸν χορευτὴν ἐρωτῆσαι τὸν Ἅρπαλον I, 2, 18.

Κεραμεῖς fr. 153.

κεραννύναι. τὸν κρατῆρα τὸν Πανιώνιον κοινῇ οἱ Ἕλληνες κεραννύουσιν fr. 73.

κεστρῖνοι fr. 219.

κεφάλαιον. πρὶν αὐτὸ τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀγῶνος ἐξετάσωσιν II, 4, 11. τὸ δὲ κεφάλαιον III, 25, 12. ἐπὶ κεφαλαίου γράψασα ὁπόσον ἕκαστος εἴληφεν I, 8, 5. ἐπὶ κεφαλαίων δ' οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν περὶ αὐτῆς IV, 4, 5.

κεφαλή. Ταντάλῳ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς λίθος κρέμαται fr. 204. πολίτας ἐπὶ κεφαλὴν εἰσπράττειν τὸν μισθόν III, 29, 15. ἐπὶ κεφαλὴν σπεύδειν fr. 278.

κηδεμονία. πλείστης κηδεμονίας ὑπὸ τοῦ δαιμονίου τυγχάνειν IV. fr. 121, 22.

κῆπος. σκαφεῖον ἐκ τῆς παλαίστρας μετενεγκὼν εἰς τὸν κῆπον τὸν αὐτοῦ I, 20, 5.

κήρυγμα περὶ τούτων ἐποιήσατο I, 10, 18.

κινδυνεύειν. τίς βούλεται κινδυνεύειν; II, 17, 2. οἱ κινδυνεύειν ἐθέλοντες τοῖς σώμασιν IV, 13, 6. τὰ δεινὰ παρεῖχε τόλμαν εἰς τὸ κινδυνεύειν προχείρως IV, 15, 9. αἰσχρὸν ἰδίων ἕνεκα ἐγκλημάτων πόλεως σωτηρίαν κινδυνεύειν I, 10, 24. ἀγωνιζομένῳ καὶ κινδυνεύοντι περὶ θανάτου III, 30, 10. τοῖς ἀδυνάτοις τῶν πολιτῶν κινδυνεύουσι βοηθεῖν III, 27, 5.

κίνδυνος. διὰ πολλῶν κινδύνων τὴν ἀρετὴν ἀπεδείξαντο IV, 24, 7. τοῖς καθ' ἡμέραν κινδύνοις τοὺς εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον φόβους τῶν πολιτῶν παραιρούμενοι IV, 23, 2. ἀρετῆς καὶ ἀνδραγαθίας τῆς ἐν τοῖς κινδύνοις IV, 31, 4. οἱ θαρραλέοι μετὰ λογισμοῦ τοὺς προσπεσόντας κινδύνους ὑπομένουσιν fr. 138. τοὺς κινδύνους ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς ἰδιώταις ἀνεθήκατε II, 6, 5. ἰδιώτης εἰς ἀγῶνα καὶ κίνδυνον καταστάς II, 6, 23.

κινεῖν. προσῆκεν ἡμᾶς τῶν ἐκεῖ οὐδὲ ἓν κινεῖν II, 12, 10. μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον fr. 34.

κίων. κρεμάσας ἐκ τοῦ κίονος fr. 116.

κλάειν. ὥσπερ καὶ οἱ λ[ησταὶ] οἱ ἐπὶ τοῦ τρο[χοῦ κλά]οντες , οὕτω καὶ Ἁγνωνίδης καὶ Δημοσθένης τί — κλαήσει; I, 30, 21.

Κνωσίων I, 5, 9.

κοιμᾶν. οὗτος κοιμηθεὶς ἐνύπνιόν φησιν ἰδεῖν II, 8, 7.

κοιμίζειν. τὰ πένθη οὔτε λόγῳ οὔτε νόμῳ κοιμίζεται IV. fr. 121, 3.

κοινός. οἷς ἡ κοινὴ γένεσις αὐτόχθοσιν οὖσιν ἀνυπέρβλητον τὴν εὐγένειαν ἔχει IV. 7, 7. διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν τοῖς Ἕλλησιν ἐβεβαίωσαν IV, 21, 7. ἀρετῆς ἣν οὗτοι παρασχόμενοι εἰς τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων — IV, 31, 5. τοὺς κοινοὺς συλλόγους Ἀχαιῶν τε καὶ Ἀρκάδων I, 14, 25. τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων συνέδριον II, 10, 13. τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸ κοινὸν πᾶσιν κατέθεσαν IV, 17, 6. ὅστις μικρὰ δοὺς πλείω βλάπτει τὰ κοινὰ II, 16, 17. περὶ τῶν κοινῶν τῶν τῆς πόλεως ὥσπερ χρὴ δηλῶσαι δοκῶ IV, 6, 1. τὸν κρατῆρα τὸν Πανιώνιον κοινῇ οἱ Ἕλληνες κεραννύουσιν fr 73.

κοινωνεῖν. οὐδεμία τῶν αἰτιῶν τούτων οὐδὲν κοινωνεῖ τῷ νόμῳ II, 4, 7.

κολάζειν. πῶς οὐκ ἄξιον τούτους κολάζειν ἐστίν I, 19, 22. ἡ πόλις ἡμῶν διατελεῖ τοὺς κακοὺς κολάζουσα IV, 5, 6. Σωκράτην οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐπὶ λόγοις ἐκόλαζον fr. 59. τὸ κολάσαι τοὺς ἀδικοῦντας I, 7, 27. ἔδει ὑφ' ὑμῶν τοὺς νεωτέρους τῶν ῥητόρων ἐπιτιμᾶσθαι καὶ κολάζεσθαι I, 17, 20. κολαστέον τοὺς μαρτυροῦντας τὰ τοιαῦτα fr. 26.

κολακεία. κολακείαν ψευδῆ κατηγορῶν Εὐξενίππου II, 10, 4. κατ' (?) Εὐξενίππου δὲ κολακείαν κατηγορεῖς II, 11, 14.

κολακεύειν. οὐδ' ἐπὶ τοῖς κολακεύουσι τοὺς δυνάστας τὸ τῶν πολιτῶν ἀσφαλὲς γενέσθαι δεῖ IV, 22, 4.

κόλαξ. φὴς κόλακα αὐτὸν εἶναι ἐκείνης καὶ Μακεδόνων II, 10, 17.

Κολωνέται fr. 12.

Κολωνός fr. 64.

κομιδή. ὁ νόμος ἀπέδωκε τὴν κομιδὴν τῶν καταλειφθέντων τῇ μητρί fr. 225.

κομίζειν. ὑμεῖς πρόσωπόν τε κομισάμενοι ὡς οἷόν τε κάλλιστον καὶ τἄλλα

πάντα τὰ ἀκόλουθα — ἐπεκοσμήσατε τὸ ἕδος τῆς Διώνης II, 12, 1.

κομιστικὰ πλοῖα fr. 195.

κονδυλίζειν fr. 114.

κονδύλους ἔλαβον fr. 113.

Κόνων ὁ Παιανιεύς I, 20, 28.

κοσμίως. μὴ κοσμίως καὶ μετρίως τὰ αὑτοῦ πράττοντα II, 10, 23.

κόσμον πολὺν καὶ πολυτελῆ τῇ θεῷ παρασκευάσαντες II, 12, 3.

κρατεῖν. συνέβη αὐτῷ τῶν πραγμάτων ὧν προείλετο κρατῆσαι IV, 12, 1.

κρατήρ. τὸν κρατῆρα τὸν Πανιώνιον κοινῇ οἱ Ἕλληνες κεραννύουσιν fr. 73.

κραυγή. τοῖς ἐλάττοσι ῥήτορσιν, τοῖς θορύβου μόνον καὶ κραυγῆς κυρίοις I, 4, 33.

κρείττων. τὰ τῶν φωρῶν κρείττω fr. 3.

κρεμάσας ἐκ τοῦ κίονος ἐξέδειρεν fr. 116.

κρίνειν. πῶς τούτους οὐκ εὐτυχεῖς κρίνειν δίκαιον IV, 24, 3. ὅσῳ δεινότερα τὰ προσδοκῶμεν' ἂν γενέσθαι κρίνομεν IV, 19, 9. τὴν ἀρετὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἀνδρείαν πλῆθος, ἀλλ' οὐ τὸν πολὺν ἀριθμὸν τῶν σωμάτων εἶναι κρίνοντες IV, 17, 5. μὴ τοὺς ἰδιώτας κρίνειν —, ἀλλὰ τῶν ῥητόρων ἐάν τις ἀδικῇ, τοῦτον κρίνειν II, 12, 22. ἰδιώτην ὄντα κρίνεις ἐν τῇ τοῦ ῥήτορος τάξει II, 14, 5. ἐκείνων οὐδένα κρίνεις οὐδ' εἰς ἀγῶνα καθίστης II, 11, 13. τῶν δ' ὅσοι μὲν ἂν μὴ διδῶσιν αὐτῷ ἀργύριον κρίνει καὶ κατηγορεῖ III, 23, 9. τίνας οὖν κέκρικα καὶ εἰς ἀγῶνα κατέστησα; II, 13, 7. ἰδιώτην οὐδένα πώποτε ἐν τῷ βίῳ ἔκρινα II, 13, 6. τοὺς αἰτίους κρίνας I, 4, 31. ὑπὸ μειρακίων κρινόμενος περὶ δωροδοκίας I, 17, 17. ἀπ' εἰσαγγελίας τινὰ κρινόμενον II, 3, 16. πότερον ἀδικεῖ ὑμᾶς ὁ κρινόμενος ἢ οὔ II, 15, 1. αὐτοῦ τοῦ κρινομένου τὴν ἀπολογίαν διαστρέφουσιν III, 26, 18. οἱ κρινόμενοι III, 21, 9. 26, 5. 10. 27, 1.

κρίσις. δίκαιον ᾤμην δεῖν τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν κρίσιν ποιῆσαι II, 14, 2. αἱ εἰσαγγελίαι καὶ αἱ ἄλλαι κρίσεις II, 4, 21.

Κρόνος (= μωρός) fr. 279.

κρούειν. τῷ σκέλει με ἠρέμα ἔκρουσεν fr. 32.

κτᾶσθαι. ὅταν γὰρ ᾖ φοβερὸν τὸ κτᾶσθαι καὶ φείδεσθαι II, 17, 1. εἴτε πολλὰ οὗτος κέκτηται εἴτε ὀλίγα II, 14, 22. οὐδέποτε — φίλους τοὺς ἀπ' Εὐρίπου [κέκτ]ηται I, 16, 14. θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἐκτήσαντο IV, 21, 6.

κτήσιος Ζεύς fr. 13.

Κυδαθηναιεύς fr. 130.

Κυδαντίδης fr. 185.

κύειν. λέγεται τὴν Λητὼ κύουσαν τοὺς παῖδας ἐκ Διὸς ἐλαύνεσθαι ὑπὸ τῆς Ἥρας fr. 71.

κυριεύειν. οὐ γὰρ ἀνδρὸς ἀπειλήν, ἀλλὰ νόμου φωνὴν κυριεύειν δεῖ τῶν εὐδαιμόνων IV, 22, 2.

κύριος. ὁ νόμος ὃς κελεύει κυρίους εἶναι τῆς ἐπικλήρου καὶ τῆς οὐσίας ἁπάσης τοὺς παῖδας fr. 223. τοῖς ἐλάττοσι ῥήτορσιν, τοῖς θορύβου μόνον καὶ κραυγῆς κυρίοις I, 4, 33. ὅπως ἐν δημοκρατίᾳ κύριοι οἱ νόμοι ἔσονται II, 4, 20. κυρία ἐκκλησία fr. 94.

κωδία (= ἡ τῆς μήκωνος κεφαλή) fr. 280.

κωλύειν. ὁ νόμος συγκατηγορεῖν μὲν τῷ βουλομένῳ ἐξουσίαν δίδωσιν, συναπολογεῖσθαι δὲ κωλύει III, 21, 10. τούτους σύμπαντας οὐ μόνον κεκώλυκας ἀποστῆναι ἐκείνου I, 15, 7. τούτους οὐ ῥάδιόν ἐστι κωλῦσαι ταῦτα πράττειν II, 17, 3. τῆς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πορείας Ἀντίπατρον ἐκώλυσεν IV, 11,

3*

μεγαλοπρεπής. ὢ ἐνδόξου καὶ μεγαλοπρεποῦς προαιρέσεως IV, 31, 2.

μεγαλόψυχος. οὔτε μόναρχος οὔτ᾽ ἔθνος μεγαλοψυχότερον τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων II, 15, 5.

μέγας. ἀρχηγὸς μεγάλων ἀγαθῶν IV, 24, 2. ὑπὲρ μεγάλων ἀδικημάτων καὶ περιφανῶν αἱ εἰσαγγελίαι τότε ἦσαν II, 3, 17. πῶς οὐ μεγάλου ἐπαίνου ἄξιόν ἐστι; II, 15, 19. ἄξια μεγάλων ἐπαίνων πεποιήκασιν IV. fr. 121, 9. τὴν οἰκίαν τὴν μεγάλην τὴν Χαβρίου καλουμένην fr. 163. μέγα δ᾽ αὐτοῖς συνεβάλετο εἰς τὸ προθύμως ἀγωνίσασθαι τὸ — IV, 15, 1. ὅσῳ δεινότερα —, τοσούτῳ μειζόνων ἐπαίνων τοὺς τετελευτηκότας ἀξίους χρὴ νομίζειν IV, 19, 10. οὐκ ἐλάττω γὰρ ἐκείνων ἔργα διεπράξαντο, ἀλλ᾽ εἰ δέον εἰπεῖν καὶ μείζω IV, 30, 7.

μέγεθος. τὸ μέγεθος τοῦ σκάφους fr. 184.

μειράκιον. τηλικοῦτος ὢν ὑπὸ μειρακίων κρινόμενος περὶ δωροδοκίας I, 17, 17.

μέλειν. ὅτῳ μέλει καὶ τῶν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ὠφελίμων τῇ πόλει καὶ τῆς ὁμονοίας τῶν πολιτῶν καὶ τῆς δόξης τῆς ὑμετέρας II, 16, 20.

μέλλειν. καί μου τὸν λόγον ἀκούσατε ὃν μέλλω λέγειν II, 11, 20. περὶ τῆς ψήφου ἧς ὑμεῖς μέλλετε φέρειν II, 18, 1. ὅταν μέλλητε διαψηφίζεσθαι II, 18, 1. τοὺς μέλλοντας βοηθεῖν τοῖς φεύγουσι προδιαβάλλουσι III, 26, 17. τῶν λόγων τῶν μελλόντων ῥηθήσεσθαι IV, 1, 1.

Restat ut quo eventu hoc anno de praemio eruditionis certaverint commilitones exponatur ac nova in proximum annum argumenta proponantur.

Ac Theologorum quidem Ordo, qui in indolem falsorum qui in epistolis ad Timotheum et Titum impugnantur doctorum inquiri iusserat, unam tantum accepit commentationem eamque inscriptam verbis *ut vincant interdum errores, verbum dei manet in aeternum*, cuius auctor diligenter quidem et erudite argumentum propositum tractavit atque ad aestimandas aliorum sententias haud exiguum adhibuit ingenii acumen, verum in interpretanda scriptura suam sententiam nimium intulit, in diiudicandis rebus confidentius quam verius interdum versatus est, denique sermone usus est parum emendato. Itaque praemio quidem ornari non potuit, attamen dignus visus est qui et publice laudaretur et beneficii alicuius percipiendi caussa summis rerum academicarum curatoribus commendaretur. Aperta scida inventus est

AEMILIUS FRIDERICUS KAUTSCH
Plaviensis, theologiae studiosus.

Iurisconsultorum Ordini, qui quomodo mortis caussa donationes differrent a donationibus inter vivos et a legatis quaeri voluerat, duae traditae sunt dissertationes. Harum eius, quae verbis *naturalia quidem iura, quae apud omnes peraeque servantur, divina quadam providentia constituta semper firma atque*

immutabilia permanent, ea vero, quae ipsa sibi quaeque civitas constituit, saepe mutari solent inscripta est, auctor etsi non tam ad historicam quam ad dogmaticam argumenti partem animum rettulit, in eaque pertractanda neque omnia quae ad rem pertinent amplexus est, neque ubique cavit ab erroribus, tamen quum quaestionem propositam non modo recte omnino mente percepisset, sed etiam in argumento disponendo enarrando illustrando se satis promptum eruditum intelligentem exhibuisset, praetereaque in perscrutanda dogmatum historia in eisque quae de ea adhuc scripta essent cognoscendis et in usum suum convertendis studium posuisset admodum laudabile, praemio dignus ab Ordine iudicatus est. Reclusa scida prodiit

AEMILIUS HUGO CAROLUS BOEHME
Reudnitiensis, iuris studiosus.

Alteram qui scripsit verbis *donationis verbum simpliciter loquendo omnem donationem comprehendisse videtur, sive mortis caussa sive non mortis caussa fuerit* insignitam, notionibus quibus argumentum continetur definiendis atque distinguendis non eam quam debebat operam dedit, nec satis alte omnino in quaestionem propositam intravit, praesertim quum quae ab aliis de ea iam in medium prolata essent omnia prorsus neglexisset. Nihilo minus Ordo, ne diligentiae laudabili suus honos deesse videretur, certe publica laudatione dignum auctorem esse censuit. Est is

LUDOVICUS SCHEIBE
Graeciensis, iuris studiosus.

Medicorum Ordo ut epidemia a. 1661 a Th. Willis et febris nervosa lenta ab Huxham descriptae, itemque morbus mucosus a Roederer et Wagler observatus cum typho abdominali nostro tempore obvio compararentur, hique morbi utrum iidem essent an inter se differrent quaereretur postulaverat. Hoc argumentum unus tantum pertractavit, qui disputationi suae inscripsit verba *das wahre Wissen ist ein historisches Wissen*. Cui postquam praemium Ordo decrevit, aperta scida auctor repertus est

WOLFGANG CAROLUS MARTINUS RIETSCHEL
Dresdensis, medicinae baccalaureus.

Ex argumentis a Philosophorum Ordine propositis alterum nemo, tertium unus, primum duo tractare conati sunt.

Ac prima quidem classis quaestionem proposuerat hanc: Ad. Schoellius nuper peculiari libro uberius hanc extulit sententiam, usum tragoedias ternas in unum congruentes adiecta fabula satyrica una exhibendi non Aeschyli proprium, sed

omnium tragicorum graecorum communem fuisse, et Sophoclem quidem quum alia exempla in eam formam composuisse, tum tres quas habemus Oedipodeae fabulae Tyrannum, Coloneum, Antigonam non iis quibus tribuuntur annis docuisse, sed trilogiae in modum conformatas una scenae tradidisse: ea igitur sententia ita exigatur, ut primum in usum testimoniorum quem secutus est Schoellius diligenter inquiratur, deinde ea examinentur, quibus Sophoclis illas fabulas trilogiam conficere probatum ivit. Hanc quaestionem is qui dissertationem suam inscripsit verbis Ciceronis *nam si omnia ad intelligendum non habeo quae habere vellem, ne iis quidem quae habeo mihi uti licebit?* quum ita tractavisset, ut nec totum argumentum suo momento ponderasse, nec singulas eius partes satis perpendisse et ad praescriptam legem ea qua par erat diligentia exegisse videretur, praemio dignus haberi non potuit. Magis alteri successit, qui disputationi suae inscripsit verba *non invenimus veritatem, sed investigamus.* Is enim in eo tantum reprehendendus visus est, quod genere dicendi tumido usus est ac parum emendato, laudandus vero, quod non solum de universo argumento rectius existimavit inque singulas eius partes altius intravit, verum etiam quae ad rem illustrandam pertinerent omnia quum ex ipsis hausit fontibus, tum ex optimis quibusque doctorum nostrae aetatis hominum commentariis repetiit, praetereaque iudicium in vero inveniendo adhibuit satis sobrium, operamque dedit ut ratione et via procederet disputatio. Non potuit igitur Ordo facere quin praemio eum dignum iudicaret. Aperta scida inventus est

HERMANNUS CAMILLUS KELLNER
Dresdensis, philologiae studiosus.

A tertia eiusdem Ordinis classe argumentum propositum erat hoc: Vergleichung der chemischen und der Contacttheorie der Electricität, so wie Erörterung der für jede derselben sprechenden Gründe. Quod argumentum qui tractavit, suum fecit dictum *ins Innre der Natur dringt kein erschaffner Geist.* Is igitur etsi quae protulit non omnia ab ipsis fontibus repetiit, neque in aestimandis aliorum sententiis ab omni cupiditate atque studio satis cavit, in exponenda autem enarrandaque re dicendi genere usus est perspicuo magis atque plano quam expedito atque facile currenti, tamen diligentiae industriae eruditionis specimen dedit tam laudabile, ut praemio eum afficere Ordo non dubitaverit. Reclusa scida auctor prodiit

FRIDERICUS OTTO LIEBE
Schoenfeldensis, matheseos et rerum naturalium studiosus.

Iam nova argumenta proponuntur haec.

Ab Ordine Theologorum:

Novi Testamenti de regno divino et de ecclesia sententiae inter se comparentur.

Ab Ordine Iurisconsultorum:

Quomodo initium conatus delinquendi (Anfangspunct des strafbaren Versuchs) accurate sit definiendum, secundum principia iuris communis et saxonici explicetur.

Ab Ordine Medicorum:

Methodus aneurysmatibus flumine electrico in arterias illato medendi ita exponatur, ut de inventione et excultione eius dicatur, casusque quibus haec methodus adhibita sit colligantur et referantur et recenseantur. Quo autem de periculo etiam, quod sanguis electro fluido coagulatus vitae minitatur, rectius iudicetur, si fieri potest, experimenta in bestiis mammalibus instituantur.

Ab Ordinis Philosophorum classe prima:

Prüfung der Nachrichten des Caesar, Tacitus und der griechischen Geschichtschreiber über die ältesten Zustände der Germanen mit Berücksichtigung der Frage, ob eine Stammverschiedenheit zwischen Germanen und Kelten stattfand, und zwar unter Bezugnahme auf die Auseinandersetzungen von Künssberg in dem Buche „Wanderung in das germanische Alterthum" Berlin 1861.

Ab eiusdem Ordinis classe altera:

Historische Entwickelung und psychologische Prüfung der Lehre von den Vermögen der menschlichen Seele.

Ab eiusdem Ordinis classe tertia:

Das Reciprocitätsgesetz für die cubischen Reste soll nach der von Eisenstein im 29. *Bande des Crelle'schen Journals S.* 183 *angegebenen Methode entwickelt werden.*

Habetis argumenta, carissimi commilitones, quibus pertractandis studia vestra atque diligentiam abunde satis probare possitis. Itaque qui vestrum haec certamina subire volent, rogamus ut scripta sua, addita obsignata scida nomen scriptoris continente dictoque eodem quo scriptum insignita, ante kalendas Augustas decanis tradant.

P. P. pridie kal. Novembres a. MDCCCLXI.

LIPSIAE, TYPIS A. EDELMANNI, TYPOGR. ACAD.

INDICIS
GRAECITATIS HYPERIDEAE
PARS QUINTA

QUAM AD RENUNTIATIONEM

PHILOS. DOCTORUM ET AA. LL. MAGISTRORUM

RECTORIBUS MAGNIFICIS

GUILIELMO ROSCHER

PHIL. D. DOCTR. POLIT. PRACT. ET CAMERAL. PROF. P. O. REG. SAX. A CONSIL. AUL. COLLEG. QUOD AGRICULT. IN SAX. IUVANDAE STUDET SODALI ORD. REG. SAX. VIRT. AC FIDE BENE MERIT. EQU. CETT.

ET

GUILIELMO THEOPHILO HANKEL

MED. ET PHIL. D. PHYSICES PROF. P. O. CETT.

DECANIS ATQUE PROCANCELLARIIS

QUUM EISDEM

TUM

REINHOLDO KLOTZ

PHIL. D. PHILOLOG. CLASS. PROF. P. O. SEMIN. PHILOL. REG. DIRECT. ORD. REG. SAX. VIRT. AC FIDE BENE MERIT. EQU. CETT.

ET

HENRICO WUTTKE

PHIL. D. DOCTR. HIST. AUXX. PROF. P. O. COLLEGII B. MARIAE VIRG. SUBSENIORE CETT.

A. I. M. MAII A. MDCCCLXI. USQUE AD XXX. M. APR. A. MDCCCLXII.

CREATORUM INDICENDAM

EDIDIT

ANTONIUS WESTERMANN

LITT. GR. ET LAT. PROF. P. O.

LIPSIAE

TYPIS A. EDELMANNI, TYPOGR. ACAD.

INDEX
GRAECITATIS HYPERIDEAE.
PARS V.

ἐκείνην (τὴν Εὐθυκράτους οὐσίαν) πάλιν ὑπισχνουμένου τὴν Φιλίππου καὶ Ναυσικλέους ἀπογράψειν II, 15, 11. μετὰ ταῦτα ὕστερον fr. 214.

μεταβάλλειν. τοὺς μισθωτοὺς ἅπαντας μεταβαλέσθαι πεποίηκας ὡς Ἀλέξανδρον I, 15, 1.

μεταγειτνιών fr. 152.

μεταδιδόναι. τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μεταδόντες II, 15, 17.

μεταλλάττειν. τῶν τὸ ζῆν εἰς ἀμείνω τάξιν μετηλλαχότων IV, 23, 11.

μέταλλον. τὴν ὑπόλοιπον ἐργασίαν τοῦ μετάλλου II, 16, 10. τοσαῦτα εἰληφέναι αὐτὸν ἐκ τοῦ μετάλλου II, 16, 5. φήναντος Λυσάνδρου τὸ Ἐπικράτους μέταλλον ἐντὸς τῶν μέτρων τετμημένον II, 15, 21. οἱ δικασταὶ ἔγνωσαν ἴδιον εἶναι τὸ μέταλλον II, 16, 8. ἐξ ἀναπογράφων μετάλλων πεπλουτήκασι II, 15, 13.

Μετάνειρα fr. 17.

μεταξύ. μηδεὶς ὑμῶν ἀπαντάτω μοι μεταξὺ λέγοντι III, 21, 3.

μεταφέρειν. σκαφεῖον ἐκ τῆς παλαίστρας μετενεγκὼν εἰς τὸν κῆπον τὸν αὑτοῦ I, 20, 5.

μετέχειν. δόξης ἱκανῆς καὶ πλούτου πολλοῦ δι' ὑμᾶς μετέσχηκεν I, 17, 24. μετεῖχον αὐτοῦ οἱ πλουσιώτατοι II, 16, 2. εἰ δὲ γήρως θνητοῦ μὴ μετέσχον IV. fr. 121, 10.

μετοικικός. μετοικικῆς συμμορίας ταμίας fr. 176.

μετοίκιον fr. 31.

μέτοικος. Ἀντίδωρος ὁ μέτοικος II, 4, 2. τοὺς μετοίκους fr. 33.

μέτριος. παρὰ τούτοις μέτριον καὶ ἐπιεικῆ δοκοῦντα εἶναι II, 7, 13. ἕως οἱ πλουσιώτατοι μέτρια ἀνήλισκον fr. 160, 6. μὴ κοσμίως καὶ μετρίως τὰ αὑτοῦ πράττοντα II, 10, 23.

μέτρον. μέταλλον ἐντὸς τῶν μέτρων τετμημένον II, 16, 1.

μέχρι παραγραφῆς I. fr. 110.

μή. μὴ νομίζετε I, 12, 3. μὴ περιίδητε αὐτὸν II, 17, 7. || ἐὰν ἡ ψῆφος μὴ ἀκόλουθος γένηται τοῖς νόμοις I, 29, 7. ἐάν τις ῥήτωρ ὢν μὴ λέγῃ τὰ ἄριστα II, 5, 19. στρατηγὸς ἐάν τις μὴ τὰ δίκαια πράττῃ II, 12, 24. ἐὰν μὴ δοκῶσι δικαίως ἀποπεφευγέναι fr. 24. ἐὰν μὴ τυγχάνωσι δικαιότερα λέγοντες fr. 26. θαυμάζω εἰ μὴ προσίστανται ἤδη ὑμῖν αἱ τοιαῦται εἰσαγγελίαι II, 3, 5. εἰ μὴ μέμνηνται περὶ τῶν προκατηγορηθέντων III, 26, 14. εἰ δὲ γήρως θνητοῦ μὴ μετέσχον IV. fr. 121, 10. ἠγανάκτουν — εἰ μὴ μόνον ἱκανὸν εἴη αὐτῷ I, 5, 15. εἰ δὲ μή II, 8, 1. μὴ ἀποδόντας τὸ χρυσίον I, 10, 22. μὴ κοσμίως καὶ μετρίως τὰ αὑτοῦ πράττοντα II, 10, 23. μὴ κατὰ τρόπον τούτων ἀγωνισαμένων IV, 18, 2. μὴ μαθόντα τὰ καλὰ τὰ ἐν τῷ βίῳ fr. 239. τῶν κατηγορηθέντων τὸ μὴ λαβὸν ἀπολογίαν II, 14, 15. ὅσοι μὲν ἂν μὴ διδῶσιν ἀργύριον III, 23, 8. ὁπόταν τις ἰδιώτης μὴ δύνηται ἀπολογεῖσθαι II, 6, 24. || ἵνα μὴ ἀγνοῇ μηδείς II, 5, 11. ἵνα μὴ πολλοὺς λόγους ἀναλίσκω III, 21, 10. ὅπως ἂν μὴ ἐλαττῶνται II, 9, 9. παρεκελευόμην ὅπως μὴ πλησιάσει Χαρίππῳ III, 24, 5. || λέγειν μὴ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ II, 3, 11. 4, 17. 13, 17. 17, 12. ὅταν ἀποστέλλωσι μὴ τὰ δίκαια II, 10, 10. χρὴ μεμνῆσθαι μὴ μόνον τοῦ θανάτου IV. fr. 121, 6. ἐξὸν αὐτοῖς μὴ ἐμβαίνειν I, 30, 21. δίκαιόν ἐστιν μὴ μόνον χάριν ἔχειν IV, 12, 3. παρακελεύονται τοῖς δικασταῖς μὴ θέλειν ἀκούειν II, 6, 12. οὐχ ὁμοίως δεινὸν εἴ τις ἔλαβεν, ἀλλ' εἰ ὅθεν μὴ δεῖ I, 18, 2. δεῖ μὴ ἐπὶ τῷ Ὀλυμπιάδος ὀνόματι τῶν πολιτῶν τινα ζητεῖν κακόν τι ἐργάσασθαι, ἀλλὰ II, 10, 7. σὲ ἐχρῆν μὴ τοὺς ἰδιώτας κρίνειν,

ἀλλὰ II, 12, 22. πυνθάνεσθαι μὴ τίνος ἐστὶ γυνή, ἀλλὰ fr. 236. δεῖ ὑμᾶς βουλεύσασθαι προσέχοντας τὸν νοῦν καὶ μὴ τῷ λόγῳ ὑπὸ τούτου ἐξαπατηθῆναι I, 8, 33. ὅπως δι' ὑμᾶς καὶ μὴ καθ' ὑμῶν ἔσται τὸ λαμβανόμενον I, 19, 15. εἰ ἡγοῦ αὐτὸν καταψεύσασθαι καὶ μὴ τἀληθῆ ἀπηγγελκέναι II, 8, 13. ἀγαπητὸν ἦν αὐτοῖς εἰ τὰ τοῦ θεοῦ ἀποδώσουσιν καὶ μὴ προσαποτίσουσιν ἀργύριον II, 9, 14. παραγγέλλεις τοῖς δικασταῖς περὶ ὧν δεῖ αὐτοὺς κελεύειν με ἀπολογεῖσθαι καὶ περὶ ὧν μὴ ἐᾶν λέγειν III, 27, 9. ἆρ' οὐκ ἂν — τὴν Μακεδόνων ὑπερηφανίαν καὶ μὴ τὴν τοῦ δικαίου δύναμιν ἰσχύειν IV, 18, 6. τὸ μὴ καταισχῦναι τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς IV, 3, 4. τὸ μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον fr. 34. εἰ ἔστι τὸ ἀποθανεῖν ὅμοιον τῷ μὴ γενέσθαι IV. fr. 121, 16. ὑπὲρ τοῦ τὴν παῖδα μὴ ἀθυμῆσαι fr. 170. || οὐκ ἐδεδίειν μὴ ἀπόλωμαι III, 25, 8. φοβοῦμαι μή μοι συμβῇ IV, 2, 1.

μηδέ. μὴ — μηδὲ II, 10, 10. 12, 22. μηδεὶς — μηδὲ III, 21, 4. = *ne quidem* II, 9, 22. III, 30, 13. IV, 29, 6.

μηδείς. ὥστε μηδένα προαισθέσθαι I, 14, 20. ἐὰν μηδένα λόγον περὶ αὐτῶν ποιῶνται II, 14, 13. ἵνα μὴ ἀγνοῇ μηδείς II, 5, 11. μηδεὶς ὑμῶν ἀπαντάτω μοι μεταξὺ λέγοντι —, μηδὲ προστίθετε τῇ κατηγορίᾳ παρ' ὑμῶν αὐτῶν μηδέν III, 21, 3. μηδεὶς ὑπολάβῃ με τῶν ἄλλων πολιτῶν μηδένα λόγον ποιεῖσθαι IV, 13, 1.

Μηκύβερνα fr. 88.

Μηλόβιος fr. 65.

μήν. τοῦ ἐξελθόντος μηνός II, 15, 19.

μήν. ἀλλὰ μὴν IV, 16, 1. 28, 1.

μήτε — μήτε I, 6, 20. 19, 20. 26, 13. 29, 14. IV, 18, 7. fr. 82.

μήτηρ. πυνθάνεσθαι μὴ τίνος ἐστὶ γυνή, ἀλλὰ τίνος μήτηρ fr. 236. ὀρφανοῖν καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρός fr. 193. ὁ νόμος ἀπέδωκε τὴν κομιδὴν τῶν καταλειφθέντων τῇ μητρί fr. 223. διὰ τούτους μητέρες περίβλεπτοι τοῖς πολίταις γεγόνασιν IV, 23, 5.

μητρυιός fr. 166.

μικρολόγος (= ὁ εἰς ἀργύριον ἀνελεύθερος) fr. 282.

μικρός. τὰς μὲν μικρὰς πόλεις — τὰς δὲ μεγάλας I, 12, 6. ὅστις μικρὰ δοὺς πλείω βλάπτει τὰ κοινά II, 16, 17. μικρὰ περὶ τῆς ἀντιγραφῆς εἰπών II, 14, 6. μικρὸν διαλιπών II, 9, 6.

Μιλτιάδης IV, 29, 1.

μιμνήσκειν. οὔτε πρότερον οὐδενὸς ἂν μνησθείην ἢ τούτου II, 4, 18. ἀπορῶ τίνος πρῶτον μνησθῶ IV, 6, 4. εἰ μὴ μέμνηνται περὶ τῶν προκατηγορηθέντων III, 26, 14. τῆς τούτων ἀρετῆς μνησθήσονται IV, 16, 9. μεμνῆσθαι μὴ μόνον τοῦ θανάτου τῶν τετελευτηκότων IV. fr. 121, 6.

μισεῖν. μισεῖς Ὀλυμπιάδα ἐπὶ τῷ ἀπολέσαι Εὐξένιππον II, 10, 16.

μισητός. τοὺς ὄφεις μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας fr. 84.

μισθαρνεῖν. τῶν ῥητόρων τοὺς παρ' ἐκείνων μισθαρνοῦντας II, 11, 8.

μισθός. ἀφ' ὅσων αὐτὸν δεῖ τὸν μισθὸν πράττεσθαι I, 2, 16. πολίτας εἰσπράττειν τὸν μισθὸν τοῖς ἱππεῦσιν III, 29, 15.

μισθοῦν. πλείονος μισθοῦντες τὰς αὐλητρίδας ἢ ὁ νόμος κελεύει II, 4, 3. ἐμισθώσατο τυλυφάντας fr. 121.

μισθωτός. τοὺς μισθωτοὺς ἅπαντας μεταβαλέσθαι πεποίηκας ὡς Ἀλέξανδρον I, 15, 1.

μῖσος. μῖσος καὶ ὀργὴν αὐτῷ συλλέξειν παρὰ τῶν δικαστῶν II, 10, 5.

μνήμη. ἐπαινεῖσθαι καὶ μνήμης τυγχάνειν IV, 25, 6.

μνημονεύειν. οὐ ῥᾴδιον ἕνα ὄντα τοσαύτας καὶ τηλικαύτας πράξεις διελθεῖν καὶ μνημονεῦσαι IV, 4, 5. τίς καιρὸς ἐν ᾧ τῆς τούτων ἀρετῆς οὐ μνημονεύσομεν; IV, 25, 2.

μνημονευτός. γνωρίμους πᾶσι καὶ μνημονευτοὺς δι' ἀνδραγαθίαν γεγονέναι IV, 24, 8.

μοιχεύειν δ' οὐκ ἐνδέχεται ἀπὸ πεντήκοντα ἐτῶν ἀρξάμενον III, 28, 20.

μοιχίδιον fr. 46.

Μολοττία. ὡς ἡ χώρα εἴη [ἡ Μολοσσία] αὐτῆς II, 12, 9.

μόναρχος. οὔτε πόλις ἐστὶν οὐδεμία ἐν τῇ οἰκουμένῃ οὔτε μόναρχος οὔτε ἔθνος μεγαλοψυχότερον τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων II, 15, 4.

μονοπώλιον fr. 47.

μόνος. οὐκ ἂν σὺ μόνος ᾔδεις II, 11, 3. ἦρξα αὐτόθι δύ' ἔτη τῶν πώποθ' ἱππαρχηκότων μόνος III, 29, 13. μετὰ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος μόνης IV, 28, 9. ἐν τῷ Λεωσθένη μόνον ἐγκωμιάζειν IV, 13, 3. ἓν μόνον παραφυλάττοντες I, 19, 15. τοῖς ἐλάττοσι ῥήτορσιν τοῖς θορύβου μόνον καὶ κραυγῆς κυρίοις I, 4, 33. Ἱππόνικος ὑπ' Αὐτοκλέους μόνον ἐρραπίσθη τὴν γνάθον fr. 113. εἰ μὴ μόνον ἱκανὸν εἴη αὐτῷ I, 5, 15. οὐ μόνον — ἀλλὰ καί, οὐ μόνον — ἀλλά, οὐ μόνον οὐκ — ἀλλὰ καί, vid. ἀλλά. || μονώτατος fr. 262.

μουνυχιών fr. 154.

μυριάς. μυριάδας πλεῖν ἢ δεκαπέντε fr. 33.

Μυρίνη III, 29, 20.

μώλωψ. ὅθεν καὶ μωλώπων ἔτι νῦν τὸ δέρμα μεστὸν ἔχει fr. 116.

ναί. ναί· δεινὰ γὰρ ἐποίησε II, 10, 1.

Νάννιον fr. 167.

ναύκληρος fr. 40. 220.

ναῦς. οἱ μὲν αὐτῶν ναῦς αἰτίαν ἔχοντες προδοῦναι II, 3, 10. ἐάν τις πόλιν τινὰ προδῷ ἢ ναῦς II, 5, 18.

Ναυσικλῆς II, 15. 12.

ναυτικός. ἐάν τις προδῷ πεζὴν ἢ ναυτικὴν στρατιὰν II, 5, 18.

νεανιεύεσθαι. μὴ τοὺς ἰδιώτας κρίνειν μηδ' εἰς τούτους νεανιεύεσθαι II, 12, 23.

Νεμέα fr. 168.

νέος. ἕνη καὶ νέα fr. 197. νῦν οἱ νέοι τοὺς ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη σωφρονίζουσιν I, 17, 21. ἔδει ὑφ' ὑμῶν παιδεύεσθαι τοὺς νεωτέρους τῶν ῥητόρων I, 17, 18. τοὺς νεωτέρους ἐπὶ βοήθειαν καλεῖ I. fr. 103.

νεώριον. ᾠκοδόμησε νεώρια fr. 139, 27. νεωρίων προδοσίαν III. fr. 142.

νεώς. ἀγάλματα καὶ βωμοὺς καὶ νεὼς τοῖς μὲν θεοῖς ἀμελῶς, τοῖς δ' ἀνθρώποις ἐπιμελῶς συντελούμενα IV, 19, 3.

νή. καὶ νὴ Δία καὶ δύνασαι II, 12, 21. νὴ Δία· τὰ γὰρ πεπραγμένα αὐτῷ — II, 8, 1.

νῆσος. ἡ Λητὼ ἐπέβησε τῆς νήσου fr. 71.

νικᾶν. τοῦ νικᾶν μαχομένους αἴτιοι οἱ κινδυνεύειν ἐθέλοντες τοῖς σώμασιν IV, 13, 6. οὐ μόνον τῷ μαχομένους νικᾶν IV, 16, 4. τοὺς πρώτους ἀντιταξαμένους — ἐνίκησε μαχόμενος IV, 10, 11. αὐτὸν μάχῃ νικήσας IV, 11, 5.

Νικάνωρ I, 14, 23. fr. 109.

νίκη. ὅταν ἐπαινῇ τὴν γεγονυῖαν νίκην IV, 13, 8.

νομίζειν. τί τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους χρὴ νομίζειν; VI, 19, 8. τοσούτῳ μειζόνων ἐπαίνων τοὺς τετελευτηκότας ἀξίους χρὴ νομίζειν IV, 19, 11. οἶμαι δὲ καὶ Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα οὐδένας οὕτως αὑτοῖς οἰκείους ἂν εἶναι νομίζειν IV, 30, 3. τί ἂν συμβῆναι νομίζομεν μὴ κατὰ τρόπον τούτων

ἀγωνισαμένων IV, 18, 2. τοὺς συναγωνιστὰς σφᾶς αὐτοὺς παρασχόντας ἆρ' οὐκ εὐτυχεῖς μᾶλλον ἢ ἀτυχεῖς νομιστέον; IV, 21, 5.

νόμος. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων ἁπάντων καὶ νόμους καὶ ἀρχὰς καὶ δικαστήρια τὰ προσήκοντα ἑκάστοις αὐτῶν ἀπέδοτε II, 5, 7. νόμους ἔθεσθε χωρὶς περὶ ἑκάστου αὐτῶν II, 4, 24. νόμον ἔθηκε τοὺς τριακοσίους τριηραρχεῖν fr. 160, 8. ἐμαίνεσθε γὰρ ἂν εἰ ἄλλον τινὰ τρόπον τὸν νόμον τοῦτον ἔθεσθε II, 6, 3. κελεύειν τὸν νόμον ἀναγιγνώσκειν II, 6, 14. κελεύετε ὑμῖν τὸν γραμματέα ὑπαναγνῶναι τὸν νόμον II, 18, 4. τὰ μὲν ἄνω τοῦ νόμου κατὰ πάντων τῶν πολιτῶν γράψαντες —, τὸ δὲ τελευταῖον τοῦ νόμου κατ' αὐτῶν τῶν ῥητόρων II, 5, 21. τοσοῦτον καταπεφρόνηκεν ὑμῶν καὶ τῶν νόμων I, 4, 5. ἐμὲ μὲν αἰτιᾷ καταλύειν τὸν δῆμον παραβαίνοντα τοὺς νόμους, αὐτὸς δ' ὑπερπηδήσας πάντας τοὺς νόμους εἰσαγγελίαν δέδωκας III, 27, 15. νόμον ὑμῖν ἀναγκάζετε παρέχεσθαι fr. 26. νόμῳ τῷ τούτου τρόπῳ ἐξ ἀνάγκης χρῆσθαι τὴν Ἑλλάδα IV, 18, 4. τὰ πένθη οὔτε λόγῳ οὔτε νόμῳ κομίζεται IV. fr. 121, 3. ὁ νόμος ἀπέδωκε τὴν κομιδὴν τῶν καταλειφθέντων τῇ μητρί fr. 223. ὁ νόμος συγκατηγορεῖν τῷ βουλομένῳ ἐξουσίαν δίδωσιν III, 21, 8. οὐ τῶν νόμων αὐτοῖς δεδωκότων τοῦτο ποιεῖν I, 19, 13. οὐ γὰρ ἀνδρὸς ἀπειλήν, ἀλλὰ νόμου φωνὴν κυριεύειν δεῖ IV, 22, 1. ἐν δημοκρατίᾳ κύριοι οἱ νόμοι ἔσονται II, 4, 21. ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει II, 13, 16. πλείονος μισθοῦντες τὰς αὐλητρίδας ἢ ὁ νόμος κελεύει II, 4, 3. ὁ νόμος κελεύει ἀψευδεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ fr. 1. ὁ νόμος ὃς κελεύει κυρίους εἶναι — τοὺς παῖδας fr. 223. νόμον τὸν κελεύοντα μὴ νέμειν προστάτην fr. 26. ὁ τῆς δωροξενίας νόμος fr. 24, 20. τῷ εἰσαγγελτικῷ νόμῳ II, 4, 7. 15. 6, 8. ἐὰν ἡ ψῆφος μὴ ἀκόλουθος γένηται τοῖς νόμοις I, 29, 8. τὴν εἰς τοὺς νόμους καταφυγήν II, 6, 16. εἰ ἔστιν ἐκ τῶν νόμων ἢ οὔ II, 4, 12. γραφαὶ πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ἐκ τῶν νόμων εἰσίν III, 27, 17. ἐκ τῆς εἰσαγγελίας καὶ τῶν νόμων σκεψάμενοι II, 18, 6. τοῦτ' ἤδη καθ' ἕκαστον ἐν τῷ νόμῳ ἐγράψατε II, 5, 11. ἐάν τινες ἔξω τοῦ νόμου λέγωσιν II, 6, 13. τὸ τῶν πολιτῶν ἀσφαλὲς ἐπὶ τῇ τῶν νόμων πίστει γενέσθαι δεῖ IV, 22, 6. εἰληφότας δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος καὶ τῶν νόμων I, 30, 17. αἱ κρίσεις κατὰ τοὺς νόμους εἰσίασιν εἰς τὸ δικαστήριον II, 4, 22. ἡ εἰσαγγελία παρὰ τοὺς νόμους ἐστὶν εἰσηγγελμένη II, 17, 10. οὐ προσήκει παρὰ τοὺς νόμους III, 27, 23.

νόσος. ἀπηλλαγμένοι εἰσὶ νόσων IV. fr. 121, 17.

νοῦς. εἰ νοῦν εἶχες II, 11, 16. δεῖ ὑμᾶς βουλεύσασθαι προσέχοντας τὸν νοῦν I, 8, 33. μηδὲ τοῖς δακρύοις τοῖς Ἀγνωνίδου προσέχετε τὸν νοῦν I, 30, 18.

νῦν I, 3, 26. 9, 14. III, 27, 20. 28, 2. IV, 20, 2. 28, 13. fr. 71. 160, 10. καὶ νῦν ἔτι IV, 19, 2. καὶ — ἔτι νῦν fr. 116. αἱ καινοτομίαι αἱ πρότερον ἐκλελειμμέναι νῦν ἐνεργοί εἰσιν II, 16, 12. ἃ καὶ τότε ἥκων ἔλεγον καὶ νῦν ἐρῶ III, 24, 9. τότε μὲν — νῦν δὲ IV, 24, 5. 7. εἰ μὲν — νῦν δὲ II, 17, 20. ἔδει —, νῦν δὲ I, 17, 20. —, νῦν δὲ III, 22, 17. οἱ νῦν IV, 12, 8. τῷ νῦν ἀγῶνι fr. 24, 21. νυνί I, 8, 32. 17, 16. 24. II, 3, 18. 8, 12.

νωθρεύεσθαι III. fr. 143.

ξενία. τοὺς ἀποφυγόντας ξενίας fr. 24, 22.

ξενίζειν. ἴσασι τῶν ἄλλων τοὺς ξενίζοντας τοὺς ἐκεῖθεν ἥκοντας II, 11, 9.

ξενικός. ξενικὴν μὲν δύναμιν συστησάμενος, τῆς δὲ πολιτικῆς ἡγεμὼν καταστάς IV, 10, 8.

ξενοτροφία fr. 283.

Ξυπεταίονες fr. 56.

ὁ, ἡ, τό. οἱ μὲν μετὰ πάσης τῆς Ἑλλάδος μίαν πόλιν εἷλον, ὁ δὲ μετὰ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος μόνης πᾶσαν τὴν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ἄρχουσαν δύναμιν ἐταπείνωσε, κἀκεῖνοι μὲν — ὁ δὲ — IV, 28, 7. οἱ μὲν — ὁ δὲ —, κἀκεῖνοι μὲν — οὗτος δὲ IV, 29, 5. οἱ μὲν αὐτῶν — οἱ δὲ — ὁ δὲ II, 3, 9. οἱ μὲν γὰρ — οἱ δὲ κρινόμενοι —, ἔπειτα οἱ μὲν — σὺ δὲ III, 26, 3. οἱ μὲν — οὗτοι δὲ IV, 30, 7. τὸν μὲν — τὸν δὲ fr. 203. ἐρωτῆσαι τὸν Ἅρπαλον, ὁ δ' ἀπεκρίνατο I, 2, 20.

τῷ Ἀμφιαράῳ II, 9, 2. τῷ Ἀπόλλωνι fr. 72. τοῦ Διός I, 23, 2. τῷ Διί fr. 25 (ἐκ Διός fr. 71. μὰ Δία II, 4, 13. νὴ Δία II, 7, 3. 8, 1. 12, 21). τῆς Διώνης II, 12, 1. 6. τῆς Ἥρας fr. 71. τὴν Λητώ fr. 71. τοῦ Ποσειδῶνος I, 23, 2. τῆς Ὑγιείας II, 10, 2. ὁ Φορμίων fr. 160. (Ἅρπαλος) — ὁ Ἅρπαλος I, 2, 19 *cett.* (Λυσάνδρου) — ὁ Λύσανδρος II, 16, 3. (Χάριππος) — ὁ Χάριππος III, 25, 14. ὁ Εὔφημος III, 22, 11. 16. 23 (Εὐφήμου III, 28, 6.). οἱ Ἕλληνες I, 17, 26 *cett.* τῶν Θηβαίων IV, 15, 4 (περὶ Θηβαίων I, 13, 17). τῶν Μακεδόνων IV, 15, 6 (Μακεδόνων II, 10, 18. IV, 18, 6. 19, 7. fr. 32. Μακεδόνας IV, 10, 10). τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας IV, 28, 9. τῆς Ἑλλάδος IV, 28, 8. 30, 8. τῇ Ἑ. IV, 14, 5. τὴν Ἑ. IV, 11, 3. 18, 5. 29, 2. τῆς Ἀττικῆς fr. 71. ἐν τῇ Ἀττικῇ II, 9, 22. εἰς τὴν Ἀ. I, 1, 7. 2, 13. ἐν τῇ Βοιωτίᾳ IV, 10, 11. 15, 3. τῆς ἀκαδημείας I, 20, 4. τῆς πυκνός fr. 212. *reliquis omnibus hominum populorum terrarum locorum nominibus propriis articulus non additur.* τῆς ἡμέρας III, 23, 15. δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ IV, 16, 6. ὑφελεῖν τῶν φευγόντων τὰς ἀπολογίας II, 6, 11. τὴν ἀρετὴν ἀπέδειξαν IV, 24, 7. ἰδιώτην οὐδένα πώποτε ἐν τῷ βίῳ ἔκρινα II, 13, 6. ὡς ἄλλοθί που οὗτοι τὴν γνώμην ἂν σχοῖεν II, 14, 25. μωλώπων τὸ δέρμα μεστὸν ἔχει fr. 116. Φιλοκλεῖ τὴν θυγατέρα ἐδίδου II, 14, 8. ἐν τῇ κατηγορίᾳ ἔλεγεν II, 4, 13. 8, 3. τὴν κατηγορίαν ποιήσασθαι III, 27, 11. 28, 2. τῶν ἐν τῷ λόγῳ λεγομένων ὑπὸ σοῦ II, 14, 17. ὁπότε παραφθέγγοιο ἐν τῷ λόγῳ II, 14, 19. ὁ Ζεὺς προσέταξεν ἐν τῇ μαντείᾳ II, 11, 26. ἀφ' ὅσων αὐτὸν δεῖ τὸν μισθὸν πράττεσθαι I, 2, 16. δεῖ ὑμᾶς βουλεύσασθαι προσέχοντας τὸν νοῦν I, 8, 33. προσέχετε τὸν νοῦν I, 30, 18. ἐμοὶ οἱ οἰκεῖοι ἀπέστειλαν III, 23, 20. τοὺς παῖδας παιδεύομεν IV, 8, 4. ἔντιμον τὴν πατρίδα κατέστησαν IV, 29, 3. ἄξιον ἐπαινεῖν — τὴν μὲν πόλιν τῆς προαιρέσεως — τοὺς δὲ τετελευτηκότας τῆς ἀνδρείας IV, 3, 1. ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ I, 20, 1. ὃ εἶδεν ἐν τῷ ὕπνῳ II, 8, 9. τοὺς φίλους παρακαλεῖν καὶ τὰ παιδία ἀναβιβάζεσθαι II, 18, 10. καθ' ἃ ὀμωμόκατε τὴν ψῆφον οἴσειν I, 26, 14. *al.* τὰ χρήματα ἃ ἦλθεν ἔχων I, 2, 11. τῶν ἐπιταγμάτων ὧν — I, 14, 23. τὸν στέφανον ὃν — I, 22, 11 *cett.* (*vid.* ὅς). ὑπὸ τῇ κατατομῇ οὗπερ I, 2, 17. τὰ ἐγκλήματα ὡς II, 12, 7.

ἐν ἁπάσῃ τῇ ἡλικίᾳ τοῦ ἀνθρώπου III, 28, 18. ἐν τῇ τοῦ ῥήτορος τάξει II, 14, 5. τοῦ βουλεύεσθαι καλῶς ὁ στρατηγὸς αἴτιος, τοῦ δὲ νικᾶν μαχομένους οἱ κινδυνεύειν ἐθέλοντες IV, 13, 5. οἱ ἄνθρωποι IV, 19, 4. 7. οἱ δικασταί I, 19, 16 *cett.* οἱ θεοί III, 21, 12 *cett.* οἱ ἰδιῶται I, 18, 3 *cett.*

οἱ ἱππεῖς III, 29, 8. οἱ κατήγοροι III, 26, 2. οἱ λησταί III, 23, 13. οἱ νόμοι I, 4, 5 cett. οἱ πολῖται, II, 10, 8 cett. οἱ πρόγονοι I, 29, 13. οἱ ῥήτορες I, 18, 4. 6 al. τὴν ἀλήθειαν II, 8, 17. τὴν ἀρετὴν — τὴν ἀνδρείαν — τὴν ἐλευθερίαν — τὴν εὐδοξίαν IV, 17, 3. τὴν εὐγένειαν IV, 7, 8. τῆς ὁμονοίας — τῆς δόξης II, 16, 21. διὰ τὸν φόβον II, 16, 12. III, 26, 5. εἰς τὴν ἐλευθερίαν IV, 10, 7. ἐν τῷ πολέμῳ IV, 8, 6. 9, 1. πρὸς τὴν ἐλπίδα I, 14, 20. πρὸς τὸ δίκαιον II, 16, 7. ὑπὸ τῆς τύχης I, 22, 10. ὑπὸ τῇ ὀργῇ II, 14, 15. (ἄδειαν fr. 45. αἰτίαν II, 3, 10. ἀνδρείᾳ καὶ φρονήσει IV, 29, 5. δίαιταν II, 14, 9. ἐξουσίαν III, 21, 9. ἔργῳ III, 22, 18. ζῆλον IV, 25, 2. ἡσυχίαν fr. 160. οὔτε λόγῳ οὔτε νόμῳ IV. fr. 121, 3. νόσων καὶ λύπης IV. fr. 121, 17. πόρους II, 16, 23. πρόσωπον II, 12, 1. τεκμηρίοις fr. 228. πόλεως σωτηρίαν I, 10, 24. λόγον δύναμιν I, 23, 16. λόγου παράκλησιν I, 29, 15. θεσμοθετῶν συνέδριον II, 5, 4. ἀρχὴ τῶν ἕνδεκα II, 5, 5. μήτε γυναικῶν μήτε παρθένων μήτε παίδων ὕβρεις IV, 18, 8. οὐ γὰρ ἀνδρὸς ἀπειλήν, ἀλλὰ νόμου φωνήν —, οὐδ' αἰτίαν — ἀλλ' ἔλεγχον IV, 22, 1. ἄνευ λογισμοῦ fr. 138. δι' ἄγνοιαν ἢ δι' ὀλιγωρίαν I, 20, 24. δι' ἀνδραγαθίαν IV, 24, 9. ἢ διὰ φόβον ἢ δι' αἰσχύνην fr. 241. οὐ διὰ πονηρίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιείκειαν III, 28, 7. εἰς τοῦτο ἀναισθησίας III, 25, 13. εἰς τοῦτο ἀπονοίας III, 25, 2. ἐν ἀσφαλεῖ II, 16, 9. ἐν δημοκρατίᾳ II, 4, 20. ἀνδραγαθίας ἕνεκα III, 29, 9. ἐξ ἀδίκου II, 16, 18. ἐξ ἀνάγκης IV, 18, 5. ἐξ ἀνθρώπων IV, 15, 5. ἐξ ἀρχῆς I, 10, 20. IV, 24, 4. ἐκ δικαίου II, 14, 20. 16, 19. ἐπὶ γήρως οὐδῷ I, 17, 24. ἐπὶ κεφαλαίου I, 8, 4. ἐπὶ κεφαλαίων IV, 4, 5. ἐπὶ κεφαλήν III, 29, 15. ἐπὶ λόγοις fr. 59. καθ' ἡμέραν IV, 20, 6. 23, 2. κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν fr. 71. κατὰ τρόπον IV, 18, 2. μετὰ λογισμοῦ fr. 138. μετὰ παρρησίας I, 4, 4. παρὰ δύναμιν III, 29, 7. περὶ θανάτου III, 30, 11. πρὸ ὀφθαλμῶν IV, 15, 8. πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρός fr. 193. ὑπὲρ καλῶν IV, 23, 10. ὑπὸ δόξης I, 25, 10.)

τὸν τοιοῦτον I, 6, 19. τὰ τοιαῦτα fr. 26. αἱ τοιαῦται εἰσαγγελίαι II, 3, 5 cett. (vid. τοιοῦτος) πρὸς τοὺς ἑτέρους fr. 237. δυοῖν θάτερον III, 26, 12. τῶν ἄλλων II, 11, 4. τοῖς ἄλλοις I, 9, 9. IV, 24, 1. τοὺς ἄλλους IV, 23, 4. 29, 2. τὰ ἄλλα II, 7, 9. Κνωσίων καὶ οἱ ἄλλοι φίλοι I, 5, 9 cett. (vid. ἄλλος).

τὸν ἀγαθόν fr. 240. τὸν πονηρόν III, 29, 22. τοῖς ἀδυνάτοις III, 27, 4. τοὺς αἰτίους I, 4, 30. τῶν ἀντιπάλων IV, 29, 8. οἱ δίκαιοι II, 15, 3. IV, 5, 6. τοῖς ἐλευθέροις IV, 22, 3. fr. 145. τοὺς ἐπιτηδείους III, 24, 7. τῶν εὐδαιμόνων IV, 22, 2. τοὺς κακούς IV, 5, 6. τοῖς κυρίοις I, 4, 33. τοὺς νεωτέρους fr. 103. οἱ οἰκεῖοι II, 7, 19. III, 23, 20. 24, 2. 8. 27, 2. 30, 8. οἱ πλουσιώτατοι II, 16, 2. τοὺς φίλους II, 7, 19. 18, 10. III, 27, 2. 30, 8. τὸ ἀσφαλές IV, 22, 5. τὸ — δεινότατον II, 14, 16. τὸ δίκαιον II, 16, 7. IV, 8, 6. fr. 24. τὸ καλόν IV, 5, 2. τὸ κοινόν IV, 17, 5. τὸ πρέπον IV, 5, 2. τὸ τελευταῖον II, 5, 23. τὸ φανερόν I, 5, 11. τοῖς ἀγαθοῖς IV, 25, 4. τὰ ἀκόλουθα II, 12, 3. τἀληθῆ II, 8, 13. τῶν ἀλλοτρίων II, 15, 15. τὰ ἄριστα II, 3, 11. 4, 17. 5, 20. 13, 17. 22. 14, 4. 17, 12. τῶν βασιλικῶν I, 19, 19. τὰ δεινά IV, 15, 8. τὰ διάφορα II, 9, 8. τὰ δίκαια I, 29, 8. II, 7, 2. 10, 10. 12, 24. τἀναντία II, 17, 14. τὰ ἱερά II, 5, 1. τὰ κοινά II, 16, 17.

μοτάτων ἐπαίνων IV, 25, 2. *τεκμηρίοις καὶ τοῖς εἴκοσι* fr. 228. *οὐδεμία στρατεία τὴν — ἀρετὴν ἐνεφάνισε μᾶλλον τῆς νῦν γεγενημένης* IV, 20, 1. *καλλίω γένεσιν τῆς πρώτης ὑπαρξάσης* IV, 24, 4. *τίς ἂν λόγος ὠφελήσειε μᾶλλον — τοῦ τὴν ἀρετὴν ἐγκωμιάζοντος* IV, 27, 6. *ἐπὶ τῷ Ὀλυμπιάδος ὀνόματι καὶ τῷ Ἀλεξάνδρου* II, 10, 7. *τὴν Εὐθυκράτους οὐσίαν καὶ τὴν Φιλίππου* II, 15, 11. *ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ ἐν Ἡφαιστίᾳ καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν Μυρίνῃ* III, 29, 19. *τὰς μὲν μικρὰς πόλεις — τὰς δὲ μεγάλας* I, 12, 6. *Ὀλυμπιάδι μὲν τὰ Ἀθήνησιν ἱερὰ —, ἡμῖν δὲ τὰ ἐν Δωδώνῃ* II, 12, 16. *ξενικὴν μὲν δύναμιν —, τῆς δὲ πολιτικῆς* IV, 10, 8. *οἱ μὲν γὰρ τοὺς τῆς πατρίδος τυράννους κατέλυσαν, οὗτοι δὲ τοὺς τῆς Ἑλλάδος ἁπάσης* IV, 30, 7. *τοὺς μὲν πρὸς τὸν ἄνδρα καλλωπισμοὺς —, τοὺς δὲ περὶ τὰς ἐξόδους* fr. 237. *ὅπου δὲ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσια —, τί τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους χρὴ νομίζειν;* IV, 19, 6.

τῆς Αἰγηίδος φυλῆς II, 7, 5. *Ἀγασικλῆς ὁ ἐκ Πειραιῶς* II, 4, 4. *Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐξ Οἴου* II, 7, 4. *Ἀριστοφῶντα τὸν Ἀζηνιᾶ* II, 13, 8. *Διοπείθη τὸν Σφήττιον* II, 13, 11. *Ἐπικράτους τοῦ Παλληνέως* II, 15, 21. *Καλλίας ὁ Χαλκιδεύς* I, 16, 10. *Κόνων ὁ Παιανιεύς* I, 20, 28. *Τίσιδος τοῦ Ἀγρυλῆθεν* II, 15, 8. *Φιλοκράτη τὸν Ἁγνούσιον* II, 13, 12. *Φίλων ὁ ἐξ Ἀναίων* II, 3, 8. *Ἀντίδωρος ὁ μέτοικος* II, 4, 2. *Εὐφραίου τοῦ προγυμναστοῦ* II, 25, 4. *Θεότιμος ὁ Σηστὸν ἀπολέσας* II, 3, 8. *Λαῒς ἡ δοκοῦσα* — fr. 17. *Μαργίτης ὁ πάντων ἀβελτερώτατος* II, 25, 20. *Λεωσθένους τοῦ στρατηγοῦ* IV, 1, 2. *τὸν στρατηγὸν Λεωσθένη* IV, 3, 5. *τὸν — προτρεψάμενον Λεωσθένη* IV, 21, 1. *τοὺς πρώτους ἀντιταξαμένους — Βοιωτούς* IV, 10, 9. *ὁ Ζεὺς ὁ Δωδωναῖος* II, 11, 25. (*Ζεὺς ἕρκειος* fr. 100. *κτησίου Διός* fr. 13. *πάνδημος Ἀφροδίτη* fr. 169).

ὁ παρεληλυθὼς χρόνος III, 28, 14. IV, 20, 5. *ἡ σὴ ἀπόνοια* I, 9, 12. *ἡ κοινὴ γένεσις* IV, 7, 7. *τὸ ἀτιμότατον θεράπιον* fr. 115. *τοῦ ἐξελθόντος μηνός* II, 15, 19. *τοῦ παρόντος ἀγῶνος* II, 22, 1. *τοῦ παροδίου τοίχου* fr. 289. *τῆς ὑμετέρας πραότητος* I, 19, 14. *τῷ εἰσαγγελτικῷ νόμῳ* II, 4, 7. 15. 6, 8. *τῷ προτέρῳ λόγῳ* I, 6, 10. *τὸν τρίτον ἐνιαυτόν* III, 29, 14. *τὸν πολὺν ἀριθμόν* IV, 17, 4. *τὸν ἀνθρώπινον βίον* IV. fr. 121, 18. *τὸν ἀγήρατον χρόνον* fr. 123. *τὴν γεγονυῖαν νίκην* IV, 13, 7. *τὴν ἰδίαν ἀρετήν* IV, 21, 6. *τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν* IV, 21, 6. 31, 5. *τὸ πέμπτον μέρος* II, 15, 17. *τῶν δημοσίων ἀγώνων* II, 4, 8. *τῶν ἐντιμοτάτων ἐπαίνων* IV, 25, 3. *τοῖς Ἑλληνικοῖς πράγμασι* I, 12, 6. *τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς* fr. 83. *ταῖς ἰδίαις εὐπραξίαις* IV, 25, 6. *τοὺς κοινοὺς συλλόγους* I, 14, 25. *τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας* IV, 27, 8. *τοὺς προσπεσόντας κινδύνους* fr. 138. *τὰς μικρὰς πόλεις* I, 12, 6. *τὰς ἐπιφερομένας ὕβρεις* IV, 28, 12. *τὰς ἀληθεῖς αἰτίας* fr. 80, 12. *τόλμης τῆς πραχθείσης* IV, 31, 1. *ἀρετῆς καὶ ἀνδραγαθίας τῆς ἐν τοῖς κινδύνοις* IV, 31, 3. *νόμον τὸν κελεύοντα* fr. 26. *γάμων τῶν προσηκόντων* IV, 23, 6. *παῖδας τοὺς προπέμποντας* III, 24, 18. *δικαστήρια τὰ προσήκοντα* II, 5, 8. *σὺ δ' ὁ τῷ ψηφίσματι — καταστήσας* I, 4, 28. *σοὶ μὲν τῷ τοιοῦτον ψήφισμα γράψαντι* II, 9, 19. *σὲ δὲ τὸν τῶν ὅλων πραγμάτων ἐπιστάτην* I, 4, 1. *ὑμεῖς οἱ ἀκούοντες* IV, 2, 4.
τὰ Ἀθήνησιν ἱερά II, 12, 16. *τὸν Ἀθήνησι πονηρόν* III, 29, 22. *ἐν τῇ αὔριον ἡμέρᾳ* I, 2, 13. *ἐκ τῶν ἔμπροσθεν χρόνων* I, 25, 8. *περὶ τῶν ἔξωθεν*

διαβολῶν III, 26, 12. εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον II, 16, 20. τῷ νῦν ἀγῶνι fr. 24, 21. τὰς ὕστερον πράξεις IV, 12, 8. τὴν ἀπολογίαν τὴν ἐμήν III, 27, 7. τὴν γῆν τὴν ἡμετέραν fr. 71. τοῦ πλήθους τοῦ ὑμετέρου I, 5, 14, III, 28, 12. τῆς δόξης τῆς ὑμετέρας II, 16, 22. τοὺς ὁριστὰς τοὺς πεντήκοντα II, 9, 3. τὸν νόμον τὸν εἰσαγγελτικὸν καὶ τὸν ὅρκον τὸν ἡλιαστικόν II, 18, 4. τὴν μάχην τὴν προτέραν IV, 15, 3. τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων fr. 33. τὸν κρατῆρα τὸν Πανιώνιον fr. 73. τὰ χρήματα τά τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια fr. 36. αἱ πρόσοδοι αἱ ἐκεῖθεν II, 16, 13. τὴν στοὰν τὴν πλησίον αὐτοῦ fr. 25. ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου I, 28, 5. τὰ παιδία τὰ ἐκ τῶν διδασκαλείων II, 11, 6. τὰ ὄρη τὰ ἐν Ὠρωπῷ II, 8, 22. τῆς ἀνδρείας τῆς ἐν τῷ πολέμῳ IV, 3, 4. τῆς φιάλης τῆς ἀνατεθείσης II, 11, 16. τῶν ἔργων τῶν γεγενημένων IV, 2, 2. ὁ χρόνος ὁ παρών IV, 4, 2. τῶν ἔργων τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς IV, 16, 7. τὰ χρήματα τὰ ἀνοισθησόμενα εἰς τὴν ἀκρόπολιν I, 2, 19. τὴν εὐδαιμονίαν τὴν ὑπάρχουσαν ὑμῖν ἐν τῇ χώρᾳ I, 29, 11. οἱ λησταὶ οἱ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ κλάοντες I, 30, 20. αἱ καινοτομίαι αἱ πρότερον ἐκλελειμμέναι II, 16, 11. τῶν λόγων τῶν μελλόντων ῥηθήσεσθαι IV, 1, 1. τῶν ἄλλων τῶν μετ' ἐκείνου τετελευτηκότων IV, 1, 2. τῶν ἄλλων τῶν προσπιπτόντων εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον IV. fr. 121, 17. τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων II, 15, 5. τῷ δ. τῷ Ἀ. II, 5, 20. 13, 18. 17, 13. 15. τὸν δ. τὸν Ἀ. II, 5, 12. 10, 9. τοῦ δήμου τοῦ ἐν Ἡφαιστίᾳ III, 29, 19. τοῦ ἱεροῦ τοῦ Δηλίων fr. 80. τοῖς δακρύοις τοῖς Ἁγνωνίδου I, 30, 17. τῇ συλλήψει τῇ Ἁρπάλου I, 15, 8. τῶν ἐχθρῶν τῶν Δημοσθένους I, 26, 15. τῆς ἀφίξεως τῆς Νικάνορος I, 14, 22. τῶν κοινῶν τῶν τῆς πόλεως IV, 6, 1. τοὺς τάφους τοὺς τῶν προγόνων I, 29, 13. τὸν ἡγεμόνα τὸν τούτων IV, 28, 3. τὸν κῆπον τὸν αὑτοῦ I, 20, 5. τὴν πρόγονον τὴν αὑτοῦ fr. 14. τῶν πατρίδων τῶν αὑτῶν IV, 10, 4. τὴν οὐσίαν τὴν ἐμαυτοῦ III, 29, 7. τοὺς οἰκείους τοὺς ἐμαυτοῦ III, 24, 8. τὸ Ἀρίστωνος τουτονὶ πρᾶγμα III, 23, 5. τὸ Ἐπικράτους μέταλλον II, 15, 20. τὴν Εὐθυκράτους οὐσίαν II, 15, 9. τὸν Λεωσθένους ἔπαινον IV, 13, 3. τῇ Λεωσθένους ἡγεμονίᾳ IV, 13, 8. τὴν Μακεδόνων ὑπερηφανίαν IV, 18, 5. τὴν Μακεδόνων τόλμαν IV, 19, 7. τῷ Ὀλυμπιάδος ὀνόματι II, 10, 7. τοὺς Ὀλυνθίων ἱππέας fr. 80, 18. ὁ Ταυροσθένους ἀδελφός I, 16, 10. τοῦ Χαλκιδέων ὀλέθρου fr. 80, 20. τὴν τούτων πλεονεξίαν I, 11, 27. τῆς τούτων δωροδοκίας I, 12, 3. τὸν τούτου θάνατον IV, 12, 5. τῆς τούτων ἀρετῆς IV, 16, 9. 25, 1. 7. τῷ τούτου τρόπῳ IV, 18, 4. τοὺς τούτων οἰκέτας IV, 19, 5. τὰς τούτων καρτερίας IV, 27, 3. τὸ ἐκείνης ὄνομα II, 10, 4. τῆς ἐκείνων ἀρετῆς IV, 28, 14. τοῦ αὑτοῦ ἀγῶνος I, 8, 29. τὴν αὑτοῦ οἰκίαν II, 10, 19. τῆς αὑτοῦ ἀδελφῆς III, 25, 10. τοὺς ἑαυτοῦ γονέας II, 5, 3. τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος IV, 28, 8. τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα fr. 140. τὸν αὑτῶν βίον IV, 29, 4. τὰς ἑαυτῶν ψυχάς IV, 14, 3. τοῦ σώματος αὑτοῦ τὴν φυλακήν I, 4, 28. τῶν ῥητόρων τοὺς παρ' ἐκείνων μισθοῦντας καὶ τῶν ἄλλων τοὺς ξενίζοντας II, 11, 7. τῶν κατηγορηθέντων τὸ μὴ λαβὸν ἀπολογίαν II, 14, 14. τῆς πόλεως αἱ πρόσοδοι II, 16, 12. τῆς πόλεως τὴν ἐκ δικαίου πρόσοδον II, 16, 19. τοῦ κρινομένου τὴν ἀπολογίαν III, 26, 18. τῶν πολιτῶν τοὺς τελευ-

τήσαντας IV, 14, 2. τῶν τόπων τὴν ἀλιμενίαν fr. 183. τῶν τόπων τῷ ἐνταυθοῖ γεγενῆσθαι τὴν μάχην IV, 16, 4. ὑμῶν οἱ ἀκούσαντες I, 5, 13. αὐτοῦ τὸν τάφον fr. 80, 20. τὸ ἄγαλμα τῆς Διώνης II, 11, 26. τὸ ἕδος τῆς Διώνης II, 12, 6. τὸ ἄγαλμα τῆς Ὑγιείας II, 10, 2. τὴν πόλιν τῶν Θηβαίων IV, 15, 4. τῷ σώματι τῆς πόλεως I, 19, 21. τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀγῶνος II, 4, 11. τῇ ὀργῇ τῶν δικαστῶν II, 14, 15. τῆς ὁμονοίας τῶν πολιτῶν II, 16, 21. τὰ σώματα τῶν ἐνοικούντων IV, 15, 6. τὸν ὁρισμὸν τοῦ λυπεῖσθαι IV. fr. 121, 4. τοῦ θανάτου τῶν τετελευτηκότων IV. fr. 121, 7. τὸ μέγεθος τοῦ σκάφους fr. 184. τὴν κομιδὴν τῶν καταλειφθέντων fr. 223. τὴν ὑπόλοιπον ἐργασίαν τοῦ μετάλλου II, 16, 9. τὰς ἀληθεῖς αἰτίας τῆς προξενίας fr. 80, 12. τοὺς ἀνεστηκότας τῶν Ἑλλήνων I, 17, 26. τὰ τυχόντα τῶν πραγμάτων I, 12, 4. τοὺς νεωτέρους τῶν ῥητόρων I, 17, 19. τὸν βουλόμενον τῶν πολιτῶν II, 6, 24. τοὺς συκοφαντουμένους τῶν πολιτῶν II, 15, 6. τοῖς ἀδυνάτοις τῶν πολιτῶν III, 27, 4. τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων II, 15, 17. τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν I, 2, 15. τοῦ σώματος αὐτοῦ I, 4, 29. οἱ ἄλλοι φίλοι αὐτοῦ I, 5, 9. τὰς οὐσίας αὐτῶν II, 16, 9. τοῦ προγυμναστοῦ αὐτοῦ III, 25, 5. τῆς παιδείας αὐτῶν IV, 8, 1. τοὺς ἄλλους συμμάχους αὐτῶν IV, 10, 11. τὴν ἀκρόπολιν αὐτῆς IV, 15, 4. τοὺς παῖδας αὐτοῦ fr. 139.. ἡ πόλις ἡμῶν IV, 5, 5. fr. 139, 28. τὴν πόλιν ἡμῶν IV, 3, 1. 10, 4. οἱ πρόγονοι ἡμῶν fr. 59. τῶν ἰδιωτῶν ὑμῶν I, 19, 22. τὸ γράφειν τὰ ψηφίσματα II, 6, 2. τοῦ λέγειν μὴ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ II, 4, 16. τοῦ βούλεσθαι τῇ Ἑλλάδι τὴν ἐλευθερίαν περιθεῖναι IV, 14, 5. οἱ ἐπιβουλεύοντες τοῖς Ἑλληνικοῖς πράγμασι I, 12, 5. οἱ κινδυνεύειν ἐθέλοντες τοῖς σώμασιν IV, 13, 6. τῶν — ὠφελίμων τῇ πόλει II, 16, 20. τοῖς κολακεύουσι τοὺς δυνάστας IV, 22, 4. τοὺς ξενίζοντας τοὺς ἐκεῖθεν ἥκοντας II, 11, 9. τοὺς ἔχοντας τὸ χρυσίον I, 23, 18. τοὺς εἰληφότας τὰ χρήματα I, 28, 1. τοὺς ὑπεναντία πράττοντας τῷ δήμῳ II, 17, 22. τοὺς μαρτυροῦντας τὰ τοιαῦτα fr. 26. τὴν εὐδοξίαν ἀπὸ τῶν πράξεων IV, 17, 6. τὰ ἀνοισθησόμενα εἰς τὴν ἀκρόπολιν I, 2, 19. τῶν προσπιπτόντων εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον IV. fr. 121, 18. τοὺς δυναμένους ἐν αὐταῖς I, 12, 8. τὸ κατηγορεῖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ I, 28, 1. τὴν εὐδαιμονίαν τὴν ὑπάρχουσαν ὑμῖν ἐν τῇ χώρᾳ I, 29, 11. τὸ γιγνόμενον ἐν τῇ πόλει II, 3, 18. τῶν τελευτησάντων ἐν τῷ πολέμῳ IV, 27, 2. τὸν Λεωσθένους ἔπαινον ἐπὶ ταῖς μάχαις IV, 13, 3. ἡ αἰτία κατ' ἐμοῦ III, 22, 18. τοὺς ἥκοντας παρ' αὐτῶν II, 10, 12. 11, 24. τῶν δωροδοκούντων παρὰ Φιλίππου IV, 10, 3. τὸ μαχομένους τελευτῆσαι ὑπὲρ αὐτῆς IV, 14, 6. τῆς πραχθείσης ὑπὸ τῶνδε τῶν ἀνδρῶν IV, 31, 1. ὁ τῆς δωροξενίας νόμος fr. 24. ὁ τῷ ψηφίσματι τοῦ σώματος αὐτοῦ τὴν φυλακὴν καταστήσας I, 4, 28. ὁ τοῖς ἄλλοις ὢν ἀλγεινότατος θάνατος IV, 24, 1. ἡ τῆς — IV. fr. 121, 14. τοῦ τὴν — IV, 27, 7. fr. 170. τοῦ τοὺς — III, 27, 4. τῆς τῶν — IV, 14, 3. τῇ τοῦ — II, 14, 5. τῇ τῶν — IV, 10, 9. 22, 5. 29, 8. fr. 134. τὸν τοῦ — fr. 184. τὸν τῶν — I, 4, 1. τὴν τοῦ — IV, 18, 6. 21, 4. τὴν τῆς — IV, 21, 4. 28, 9. τὴν τῶν — IV, 13, 8. 20, 1. 23, 8. 29, 5. τὸ τὴν — I, 9, 16. τὸ τῶν — IV, 22, 5. fr. 184. τὸ τοὺς — IV, 23, 4. fr. 25.

οἱ τὸν — IV, 28, 3. οἱ τοὺς — fr. 54. τὰ τῶν — fr. 3. τῶν τοῦ — III, 28, 10. τῶν τὸ — IV, 23, 11. τῶν τὰ — II, 13, 19. 17, 14. τοῖς τῆς — IV, 25, 4. τοὺς τῆς — IV, 30, 7. 8. τοὺς τῷ — IV, 21, 2. τοὺς τὴν — IV, 30, 1. τοὺς ταῖς IV. fr. 121, 20. τὰς τοῦ — II, 16, 6. τὰς τῶν — IV, 3, 5. 27, 7. τὴν εἰς τοὺς νόμους καταφυγήν II, 6, 15. τῶν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ὠφελίμων II, 16, 20. τοὺς εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον φόβους IV, 23, 3. τὴν ἐκ τῆς οἰκίας ἐκπορευομένην fr. 236. τῶν ἐν τῇ πόλει ψηφισμάτων I, 19, 17. τῶν ἐν τῷ λόγῳ λεγομένων II, 14, 16. τὴν ἐν τῷ πολέμῳ ἀρετήν IV, 9, 1. τοὺς ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ τελευτήσαντας IV, 14, 2. τοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις ὄντας πάθεσι IV. fr. 121, 1. τῆς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πορείας IV, 11, 3. τοῖς κατὰ τοῦ πλήθους τοῦ ὑμετέρου λόγοις I, 5, 14. οἱ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἔπαινοι IV. fr. 121, 12. τὰ περὶ τὴν φιάλην γεγονότα II, 12, 11. τῆς περὶ τοῦ πράγματος ἀπολογίας III, 26, 13. τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσια IV, 19, 6. τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὔνοιαν IV, 23, 8. τοὺς πρὸς τὸν ἄνδρα καλλωπισμούς fr. 237. τὸ ὑπὸ τῶν δικαστῶν πραχθέν II, 15, 18. τῶν ἔξω τοῦ πράγματος κατηγορηθέντων II, 14, 10. τὰ διὰ τούτους γεγονότα IV, 25, 4. τὴν ἐκ δικαίου πρόσοδον II, 16, 19. τοὺς ἐν τέλει ὄντας I, 12, 11. τοὺς ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαντας IV, 28, 6. τῶν καθ' ἡμέραν ἀναγκαίων IV, 29, 6. τοῖς καθ' ἡμέραν κινδύνοις IV, 23, 2. τὰ παρὰ σοῦ ἐψευσμένα III, 27, 12. τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλίαν IV, 30, 1. τὰ ὑπ' ἐμοῦ παραλειπόμενα IV, 2, 3. ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες ἃ ἔλαβον ἀπηλλάχθαι τιμωρίας I, 10, 18. τοῦ τοὺς δυναμένους εἰπεῖν τοῖς ἀδυνάτοις τῶν πολιτῶν κινδυνεύουσι βοηθεῖν III, 27, 4. ὑπὲρ τοῦ ἐξορισθῆναι καὶ ἀποθανόντα μηδὲ ἐν τῇ πατρίδι ταφῆναι III, 30, 12. τὸν τοιαύτας καρτερίας ἀόκνως ὑπομεῖναι τοὺς πολίτας προτρεψάμενον Λεωσθένη καὶ τοὺς τῷ τοιούτῳ στρατηγῷ προθύμως συναγωνιστὰς σφᾶς αὐτοὺς παρασχόντας IV, 21, 1. τοὺς οὕτως ὑπὲρ καλῶν τὸν βίον ἐκλιπόντας IV, 23, 10. τῶν τὸ ζῆν εἰς ἀμείνω τάξιν μετηλλαχότων IV, 23, 11. τοὺς τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλίαν τῷ δήμῳ βεβαιότατα ἐνδειξαμένους IV, 30, 1.

τῶν ἄλλων ἀγαθῶν τῶν ἐν τῇ στρατείᾳ ταύτῃ συμβάντων τοῖς Ἕλλησιν IV, 12, 5. οἱ ἄλλοι πάντες οἱ ἐν τῇ πόλει II, 11, 3. τἄλλα πάντα τὰ ἀκόλουθα II, 12, 2. τἄλλα πάντα τὰ ἐν τῇ εἰσαγγελίᾳ γεγραμμένα III, 24, 11. τῶν ἄλλων ἁπάντων τῶν εἰς τὸν βίον χρησίμων IV, 5, 4. τοὺς ἄλλους ἀγῶνας ἅπαντας τοὺς τῆς πόλεως I, 8, 31. τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς ἐν τῷ τόπῳ IV, 11, 7. τοῖς ἐλάττοσι ῥήτορσιν τοῖς θορύβου μόνον καὶ κραυγῆς κυρίοις I, 4, 33. τὰς ἀποφάσεις ταύτας τὰς ὑπὲρ τῶν χρημάτων Ἁρπάλου I, 8, 1. τῶν συνθαπτομένων νῦν αὐτῷ ἀνδρῶν τῶν μετ' ἐκείνους μὲν γεγενημένων, ἄξια δὲ τῆς ἐκείνων ἀρετῆς διαπεπραγμένων IV, 28, 13.

φίλους τοὺς ἀπ' Εὐρίπου πεποίηται I, 16, 14. κύριοι οἱ νόμοι ἔσονται II, 4, 20. ἴδιον εἶναι τὸ μέταλλον II, 16, 8. διὰ τὸ ἀκίνδυνον αὐτοῖς εἶναι τὸν ἀγῶνα III, 26, 3. ἀληθῆ ἐστιν τὰ εἰρημένα III, 26, 16. ψευδῆ τὴν αἰτίαν εἰκὸς εἶναι III, 28, 22. ψευδεῖς αἱ αἰτίαι εἰσίν III, 29, 21. ἀνυπέρβλητον τὴν εὐγένειαν ἔχει IV, 7, 8. πρὸ ὀφθαλμῶν ὁρώμενα τὰ δεινά IV, 15, 8. ἔντιμον μὲν τὴν πατρίδα κατέστησαν, ἔνδοξον δὲ τὸν ἑαυτῶν βίον ἐποίησαν

IV, 29, 3. ῥᾳδιεστέραν τὴν πόλιν fr. 90. βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι fr. 160. ἐφόδιον ἑαυτῷ εἰς τὸν ἀγῶνα τὸ ἐκείνης ὄνομα παραφέρων II, 10, 4. ἐκάλει συνηγόρους τοὺς συναπολοῦντάς τινα τῶν πολιτῶν III, 30, 4. νόμῳ δὲ τῷ τούτου τρόπῳ χρῆσθαι τὴν Ἑλλάδα IV, 18, 4. ἀπόδειξιν ταύτην ἡγούμενοι εἶναι τοῦ βούλεσθαι τῇ Ἑλλάδι τὴν ἐλευθερίαν περιθεῖναι, τὸ μαχομένους τελευτῆσαι ὑπὲρ αὐτῆς IV, 14, 4. τὴν ἀρετὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἀνδρείαν πλῆθος, ἀλλ' οὐ τὸν πολὺν ἀριθμὸν τῶν σωμάτων εἶναι κρίνοντες IV, 17, 3. τῶν ὅλων πραγμάτων I, 4, 1. τrν Ἑλλάδα πᾶσαν IV, 10, 1. οἱ Ἕλληνες ἅπαντες IV, 16, 6. πᾶσαν τὴν οἰκουμένην IV, 5, 1. ἐξ ἅπαντος τοῦ βίου III, 28, 11. τὸν ἅπαντα χρόνον III, 29, 2. 7. IV, 23, 3 *cett.* (*vid.* πᾶς et ἅπας). αὐτῶν τῶν ψηφισμάτων I, 19, 17. τῶν ῥητόρων αὐτῶν II, 4, 16 *cett.* τὸν αὐτὸν τρόπον II, 5, 6 *cett.* (*vid.* αὐτός). τῶνδε τῶν ἀνδρῶν IV, 31, 2 *cett.* (*vid.* ὅδε). τὸν καιρὸν τοῦτον I, 4, 31. ταύτην τὴν δύναμιν I, 15, 4 *cett.* (*vid.* οὗτος). ἑκάστου τοῦ ἀνδραπόδου III, 23, 14. ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστῃ fr. 186. ὁ πρότερος ἐμοῦ λέγων II, 8, 15. τοὺς πρώτους ἀντιταξαμένους IV, 10, 9. τῆς πρώτης ὑπαρξάσης IV, 24, 4. τὰς Ἀφύας καλουμένας fr. 29.

Semisaeculares honores suos hoc anno gratulatus est Ordo Philosophorum viris excellentissimis

CAROLO GUSTAVO CARO

med. et phil. d., reg. Sax. archiatro eidemque in reb. medic. a consil. intim., ordd. reg. Sax. virt. ac fide bene merit. praefecto cl. I, reg. Belg. Leopold. praeposito, reg. Boruss. aquil. rubr. equ. cl. III, caes. reg. Austr. Francisci Iosephi, leg. honor. Francogall. imp., reg. Suec. stell. septentr., reg. Dan. Danebrog. equiti cett.

CAROLO GUILIELMO BOETTIGER

phil. d., historiae in univ. litt. Erlangensi prof. p. o., magniduci Sax. a cons. aul., reg. Bavar. ord. s. Michaelis et reg. Saxon. Alb. equiti cett.

Honoris caussa eodem anno doctorem suum creavit Ordo virum excellentissimum

IOANNEM AENOTHEUM SCHNEIDER

organoedum reg., chori aul. reg. Sax. direct., puerorum ad aed. aul. evang. Dresd. symphoniacorum mag., ord. reg. Sax. bene merit. honoris cruce decoratum cett.

Restat ut vitas eorum enarremus qui per idem tempus probati philosophiae doctorum dignitatem adepti sunt.

ADOLPHUS LASSON.

Is omnia pene mutavit quae inde ab ortu hominis naturam atque mores solent constituere. Nomen ei fuerat Aaron Lazarusson. Natus est enim Strelitiae in Megalopolitano ducatu d. XII. Mart. a. h. s. XXXII. parentibus Iudaeis, patre Burchardo Lazarusson mercatore et matre e gente Cohnia. Cum his Berolinum postea commigravit, ibi autem, postquam sui iuris factus est, Mosaica lege derelicta Christianam suscepit et summi magistratus permissu nomen quod supra scriptum est adscivit. Elementa litterarum in schola Strelitiensi edoctus inde ab aetatis a. X. gymnasium quod Neo-Strelitiae est Carolinum, ibique per sex annos commoratus universitatem Berolinensem adiit, ubi philosophiae atque philologiae per unum, iurisprudentiae per alterum biennium dedit operam, Boeckhio, Lachmanno, Hertzio, Gablero, Werdero, Hothone usus praeceptoribus. Quadriennio studiorum peracto ad philologiam reversus, postquam domesticam puerorum institutionem per sexennium factitavit, a. LVIII. examine pro facultate docendi absoluto praeceptoris vicarii locum in gymnasio Fridericiano Berolinensi per semestre tempus implevit, deinde in scholam realem quae ibidem est Luisopolitanam accitus est magister ordinarius.

LUDOVICUS GUILIELMUS RENNER.

Lohrae prope Nordhusam a. XXXIV. natus est patre saltuario. Quo morte praematura abrepto Bleicherodam cum matre commigravit, ubi usque ad a. aet. XIV. in schola publica institutus est. Deinde scholae orphanotrophei Halensis latinae traditus est in disciplinam, eiusque ordines permensus univ. Halensem adiit, ibique theologiae operam dedit Tholuckio, Muellero, Erdmanno maxime ducibus. Triennio ibi peracto praeceptoris domestici munus suscepit primum in ducatu Megalopolitano apud nob. comitem de Hahn, intereaque examinibus theologicis altero Halis altero Parthenopoli absolutis, quum graviter ex faucibus laborans ab ecclesiastico munere prohiberetur, iterum apud principem serenissimam de Reuss-Koestritz, cuius filii tum Lipsiae scholam privatam frequentabant. Qua paullo post mortua per aliquot menses in Bavaria apud nob. comitem de Castello, qui avus est principum de Reuss, una cum discipulis commoratus, deinde Guetersloham, oppidum Guestphaliae, se contulit, ubi illi iam gymnasii civibus adscripti sunt.

MARGARITES GEORGII DEMITZAE.

D. XXV. Mart. a. XXIX. natus est Achride, oppido Illyriae, quod veteris Lychnidi locum occupat, patre Georgio Demitzae, matre e gente Sacellaria. Usque ad a. aet. XV. in progymnasio Achridensi institutus, postquam ipse iam pueros elementa litterarum per aliquot annos docuit, a. XLVII. gymnasium Atheniense adiit. Hinc a. L. in patriam reversus rursus Achride per biennium, Bitoliae per quadriennium magistri officio functus est. Deinde vero litterarum amore incensus iterum Athenas se contulit, in eiusque urbis universitate philosophiae operam dedit per triennium. Ibidem iam librum edidit qui inscribitur *τὰ περὶ τῆς αὐτοκεφάλου ἀρχιεπισκοπῆς τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχρίδος καὶ πάσης Βουλγαρίας*. Denique a. LIX. Germaniam petiit et in univ. Berolinensi duos per annos philologicis Boeckhii, Hauptii, Droysenii, philosophicis Trendelenburgii et Micheleti scholis duos per annos interfuit, intereaque O. Abelii librum de antiquissima historia Macedoniae germanice scriptum in graecam linguam transtulit.

ISAAC LEVI.

Natus est Gollantschi, provinciae Posnaniensis oppido, d. XIV. Oct. a. XXXV. patre Rubeno, matre Sarah e gente Cohnia. Fidem confitetur veterem. Elementis litterarum imbutus inde ab a. aet. XIV. gymnasium Posnaniense, deinde seminarium quod Vratislaviae Iudaeis institutum est theologicum, hinc a. LVII. universitatem quae ibidem est Viadrinam adiit, ibique Behnschio, Bernaysio, Branissio, Freymondo, Kahlerto, Karovio, Magno, Marochettio, Schmoeldersio, Stenzlero praeceptoribus usus est. Triennio ibi peracto in universitate Berolinensi Dietericio, Droysenio, Goschio, Haarbrueckero, Lepsio, Raumero, Stahlio, Zunzio, Steinschneidero, Lebrechto ducibus studia absolvit.

IOANNES KYRIACIDES PANTURES.

In lucem susceptus est d. XXVI. Oct. a. XXX. Gonochoris, oppido Thraciae ad Propontidem sito, ubi praedium pater possidebat. Quo a. XXXVII. peste quae dicitur absumpto a matre ad linguam graecam veterem discendam avunculo Matthaeo archimandritae commissus, mox gallicae linguae cognoscendae caussa scholae quae Constantinopoli est graeco-gallicae, denique gymnasio Atheniensi in disciplinam traditus est. Ex quo dimissus a. LIV. postquam in universitate quae ibidem est per aliquot annos in litterarum studia incubuit, Constantinopolin reversus in seminario quod est in Chalce insula prope iacenti linguarum graecae et latinae

praeceptoris munere per biennium functus est. Hinc denique studiorum absolvendorum caussa in Germaniam profectus a. LIX. per unum annum in univ. Halensi, per alterum in Lipsiensi in philosophiae atque philologiae studio operam collocavit, illic Haymio, Erdmanno, Bernhardyo, Bergkio, hic Drobischio et Bursiano usus praeceptoribus.

IULIUS HECKSCHER.

Natus est d. XIX. Maii a. XXXIV. Havniae in Dania patre Wolfio, matre Betty e gente Lewaldia. Fidei veteri addictus Havniae scholam publicam, gymnasium, universitatem deinceps frequentavit. Atque in universitate quidem quum archaeologiae atque historiae, tum linguis latinae graecae sanscriticae islandicae hebraicae ducibus Hermansen, Petersen utroque, Ussingio, Westergaardio, Worsaae privatimque operam navavit. Deinde a. LVIII. Vrastislaviam se contulit ibique et seminarii iudaici et universitatis civibus adscriptus scholis de rebus philosophicis philologicis historicis a Behnschio, Bernaysio, Branissio, Elvenichio, Magno, Schmoeldersio, Stenzlero habitis interfuit. Nuper Francofurti librum edidit sic inscriptum: *Anleitung zur Erlernung der dänischen Sprache mit Berücksichtigung der verwandten Sprachen.*

ISAAC FALKENSTEIN.

Mosaicam legem is quoque sequitur. Natus est Vechtae, magni ducatus Oldenburgici oppido, d. XXIII. Oct. a. XXIX. parentibus Salomone et Henrietta e gente Rosenbergia. Eiusdem oppidi scholam et gymnasium, mox quod Detmoldiae est gymnasium frequentavit. Hinc vero ante quam inceptum perageret rei domesticae inopia decedere coactus ab a. XLVI. usque ad LVII. in schola publica elementa litterarum tradidit. Deinde Vratislaviam se contulit, ibique inter cives quum academiae tum seminarii theologici Iudaeis instituti receptus philosophicis historicis theologicis Behnschii, Bernaysii, Groegeri, Grubei, Magni, Oginskyi, Branissii, Pfeifferi, Roepelli, Schmoeldersii scholis interfuit.

IOANNES GEORGIUS MERBACH.

Lucem adspexit Dittersbachii, vico Saxoniae haud procul a Stolpena sito, d. XXII. Apr. a. XXXVII. patre Bernhardo Guilielmo, verbi divini interprete, et matre Maria e gente Stelzneria. Ab ipso patre primum institutus, hoc Nivemontium vocato a. XLV. scholae publicae illic cum progymnasio coniunctae, deinde a. XLIX. ill. apud Grimam Moldano in disciplinam traditus est. Hinc Lipsiam se

contulit a. LV. inque universitate nostra theologiae operam dedit septem per semestria. Examine pro lic. cont. superato a. LIX. Wermsdorfium migravit scholam quandam privatam moderaturus ita, ut in domo v. nob. de Pape, reditibus regiis praefecti, habitaret quidem, sed aliorum quoque liberos curae suae traditos institueret. Quo munere undecim mensibus post deposito iam reddito sibi otio usus est ad visendas universitates exteras. Itaque a. LX. aestatem Heidelbergae, hiemem Gottingae transegit. Deinde Dresdae in examine pro munere probatus ibidemque per aliquod tempus in schola Krausii praeceptoris munere functus denique Lipsiam reversus est ad munus catechistae ad aed. s. Petri suscipendum.

IOANNES AEMILIUS PAULUS RICHTER.

Natus est Rucocini, pago prope Gedanum sito, d. XXXI. Aug. a. XXXIII. parentibus Iosepho atque Barbara e gente Kolaszewskia. Privatim ab initio institutus a. aet. XVI. gymnasii Conitiensis discipulis, ex eoque sex annis post dimissus univ. Regimontanae civibus adscriptus est. Plurimum illic operae philologicis in studiis collocavit Lobeckio, Lehrsio, Friedlaendero ducibus, praetereaque scholis historicis Drumanni, Schuberti, Giesebrechti atque philosophicis Rosencrantii interfuit.

GUSTAVUS ROBERTUS EBERT.

D. XI. Apr. a. XXXV. natus est Wehlenii, oppidulo Saxoniae haud procul a Pirna sito, patre Carolo Augusto linteario et matre Christiana Salome e gente Eccoldia. Primum in ludo publico Wehlenensi institutum a. aet. XIII. schola Pirnensis, mox quum rei domesticae angustiae ut litterarum studio se dederet non permitterent, a. L. seminarium quod Dresdae est excepit. Huius spatia emensus a. LIV. Polenziam prope Neostadiam sitam vocatus est ad locum praeceptoris secundi obtinendum. Quo munere iam per aliquot annos functus, veteri litterarum desiderio interea refricato toto animo atque studio linguis graecae et latinae perdiscendis operam dare coepit, quumque mox gravi diuturnoque morbo a munere scholastico prorsus recedere coactus esset, a. LVIII. universitatem nostram adiit, ibique maturitatis examine in gymn. Nicolaitano superato septem per semestria in rerum naturalium studia maxime incubuit Mettenio, Hankelio, Erdmanno, Drobischio, Moebio, Poeppigio, Naumanno, Scheibnero, Marbachio, Wachsmuthio, Wuttkio usus praeceptoribus.

OSWALDUS THEODORUS FELLER.

Natus est Grimae d. XXX. Nov. a. XXXVI. patre Carolo Aenotheo Daniele, sacrorum antistite, matre Henrietta Guilielmina e gente Steyeria. Elementis litterarum a patre diligentissime institutus inde ab a. L. ill. Moldanum frequentavit, cuius e praeceptoribus Wunderum, Laurentium, Dietschium maxime de se ait esse meritos. Ac Wunderus quidem ipsi ut ad litterarum antiquarum studia incumberet auctor exstitit. Itaque a. LV. in univ. nostrae civium numerum relatus nomen professus est in philologis. Mox vero prava quadam nova attingendi cupiditate captus et inconsultis complurium sodalium consiliis commotus philologia derelicta ad studium medicinae et physicorum se convertit. Sed anno vixdum peracto quum se neque satis gravibus de caussis adductum incepto abstitisse neque medicae arti satis aptum esse perspexisset, quumque magis in dies pristini studii amor revivisceret, hortantibus praesertim et patre et praeceptoribus castra relicta repetiit et ad philologiae studium reversus est. Magistros habuit in philosophicis Hartensteinium, Weissium, Marbachium, in philologicis Klotzium, Westermannum, Nitzschium, Brockhausium, Overbeckium, Stallbaumium, Nobbium, Bursianum, Fritzschium, in historicis Wachsmuthium, Wuttkium, Muellerum, praetereaque exercitationibus seminarii philologorum regii per triennium, societatis archaeologicae per annum interfuit. Denique examine pro mun. scholast. sup. a. LXI. absoluto in scholam Annabergensem vocatus est praeceptor.

FRIDERICUS GUILIELMUS RUDOLPHUS FISCHER.

In lucem editus est a XXX. in vico Marchiae novae prope oppidum Baerwalde sito, cui nomen est Sellinum, parentibus Theophilo et Carlotta e gente Langia. Elementa litterarum Baerfeldiae didicit, quem in vicum una cum parentibus commigraverat. Iam puer litterarum amore flagrabat ardentissimo, sed huic quo minus se totum dederet difficultas prohibuit domestica. Itaque a sacerdote Baerfeldiensi per aliquot annos institutus iam XVII. annum agens praeceptoris domestici munus subire coactus est. A. demum XLVIII. receptus est in seminarium quod Cellae novae est in Lusatia inferiore, in quo quod reliquum erat a studiis praescriptis otium in ediscendas linguas latinam et francogallicam impendit. Triennio exacto a. LI. primum in domo rectoris instituti rustici, tum in scholis Ostrowiensi, Berolinensi, Premislaviensi deinceps magistri munere functus est. Interea autem quum consilium cepisset ut theologiae, si fieri posset, operam navaret, quo aditum sibi in academiam pararet, privato studio in litteras graecas latinas hebraicas incubuit. At vero gravi in quem tunc incidit morbo oculorum ad irri-

tum haec spes redacta est. Nihilo minus tantum abest ut a litteris recesserit, ut ex a. LVII. Berolinum redux factus, quantum quidem per valetudinem liceret, historiae maxime et geographiae studia amplexus sit Rittero, Muellero, Lepsio, Hirschio, Koepkio, Althausio, Helfferichio, Dovio, Braunio usus praeceptoribus.

HERMANNUS HANKEL.

Parentes huic sunt Guilielmus Theophilus Hankel, in univers. olim Halensi, post Lipsiensi, cuius nunc ipsum rector est magnificus, professor physices p. o., et Lyda e gente Stegmannia. His natus Halis Saxonum d. XIV. Febr. a. XXXIX. paedagogium primum illius oppidi, deinde Lipsiam vocato patre gymnasium quod est ad aed. s. Nicolai, ex eoque dimissus a. LVII. universitatem nostram adiit, in qua mathematicae et rebus naturalibus operam dedit Moebio, Drobischio, Scheibnero, d'Arrestio, patre, Erdmanno, Poeppigio, Funckio, Mettenio, Wuttkio, Roschero, Zarnckio, Zillero ducibus. Hinc triennio post Gottingam profectus Riemanni, Sternii, Scheringii, Enneperi, Weberi, Listingii scholis interfuit, ibidemque anno superiore in certamine eruditionis praemium ab ordinis philosophorum classe physica propositum reportavit.

MAXIMILIANUS GUILIELMUS BOMNITZ.

Natus est Lipsiae d. XII. April a. XXXIX. patre Augusto Guilielmo mercatore, matre Ludovica Amalia e gente Schmiedelia. Primis litterarum elementis in schola civium publica imbutus in scholam ab Hauschildo institutam, dehinc maturitatis examine in gymnasio Thomano superato a. LVII. in universitatem nostram transiit, ibique mathesi atque doctrinae de rerum natura operam dedit Drobischio, Moebio, Scheibnero, Hankelio praeceptoribus. Hinc anno post Gottingam se contulit, ubi Weberi, Dirichleti, Riemanni, Sternii, Klinkerfuesii institutione usus est duo per semestria, quibus peractis ad nos reversus Hankelio, Drobischio, Scheibnero, Moebio, Naumanno, Klotzio, Weissio, Fechnero, Zillero, Roschero ducibus inchoata studia absolvit.

ANTONIUS RUDOLPHUS OTTO KERSTEN.

Altenburgi natus est d. XXIII. Dec. a. XXXIX. patre Friderico, matre Natalia e gente Schlegelia. Gymnasii Altenburgensis ordines permensus a. LVI. universitatem nostram adiit chemiae maxime ediscendae caussa, quam quidem iam puer adamasset et quantum liceret diligenter tractavisset. Itaque in chemiae studium Erdmanno atque Knopio ducibus incubuit, praetereaque de geologia deque

geographia physica Naumannum, de technologia Marbachium, de philosophia Hartensteinium, Fechnerum, Hermannum audivit disserentes. Quibus in studiis tria per semestria versatus iam Chemnitium petiit, ut in scholae technicae laboratorio chemico assisteret. Denique a. LX. Dresdae sedem ac domicilium constituit.

EUSTATHIUS CLEOBULUS.

Lucem adspexit Prusae in Bithynia d. VIII. Nov. a. XXVII. parentibus Ioanne et Augusta ex genere sacerdotali oriundis. Constantinopolin ab his missum benigne excepit propinquus Germanus, Dercorum tum metropolita, inque gymnasio cui magnae scholae gentilis nomen est instituendum curavit per quadriennium. Ab eodem patriarcha oecumenico interea electo a. XLIII. Athenas missus in universitate Ottoniana per triennium litteris theologicis philosophicis philologicis dedit operam. In patriam hinc reversus, quum Germanus patriarchatu se abdicasset, mox ab eius successore Anthimo Constantinopolin accitus est ad litteras graecas et latinas tradendas in seminario theologico illic a Germano instituto. Quo munere duos per annos functum magnus logotheta Aristarchus ad liberos suos instituendos arcessivit, biennio post Germanus patriarchatum iterum adeptus diaconum in ecclesia patriarchali inauguravit et tanquam scholarcham misit Trapezuntem ad controversias quae de rebus quum sacris tum scholasticis exortae illic erant componendas. Ubi quum viginti menses commoratus esset, Germano interea mortuo in domum magni logothetae rediit, ibique mansit usque ad a. LVIII, quo duo illius filii Parisios profecti sunt iuris scientiae operam daturi. Ipse vero eodem anno exeunte relicta patria in Germaniam se contulit, ibique universitatum quum Lipsiensis tum Berolinensis civibus adscriptus in studia philologica philosophica theologica tres per annos iterum incubuit.

RICHARDUS THEOPHILUS CURTIUS SCHOENE.

A. XL. natus est Dresdae, patre Immanuele Theophilo, scholae senatoriae praefecto, matre Ulrica e gente de Schierbrandt. Gymnasia frequentavit Dresdense ad aed. s. Crucis, ex a. LIII. Afranum Misenense. Deinde universitatis nostrae civibus adscriptus a. LVIII. per triennium scholis philologicis Westermanni, Klotzii, Nitzschii, Bursiani, Zarnckii, archaeologicis Overbeckii, historicis Wachsmuthii et Muelleri, philosophicis Weissii, praetereaque seminarii philologorum regii exercitationibus interfuit. Examen pro mun. schol. sup. a. LXI. exeunte feliciter superavit.

PETRUS MAXIMILIANUS KRENKEL.

Chemnitii natus est d. IX. Mart. a. XXXIX. parentibus Ludovico mercatore et Iulia e gente Schmidtia. Usque ad a. LIV. scholam urbis patriae publicam frequentavit, deinde scholae Dresdensi ad aed. s. Crucis, anno proximo gymnasio quod ibidem est Blochmanniano in disciplinam traditus est. Ex quo dimissus a. LVII. in universitatibus deinceps Lipsiensi, Bonnensi, Berolinensi, iterum Lipsiensi philologiae operam dedit novem per semestria. Ac Bonnae quidem Dahlmannum, Diezium, Iahnium, Lassenum, Ritschelium, Welckerum, Berolini vero Benary, Boeckhium, Boppium, Geppertum, Hauptium, Petermannum, Weberum, denique Lipsiae Brockhausium, Bursianum, Klotzium, Nitzschium, Seydelium, Tuchium, Weissium, Westermannum praeceptores habuit.

ERNESTUS ALBERTUS RICHTER.

Natus est m. Dec. a. XXXV. Gruenhainii, oppidulo in montibus Saxoniae metalliferis sito, ubi pater sacris praeerat. Ibi quum usque ad aet. a. IX. vixisset, Schoenbachii, vico haud procul a Grima sito, quo pater vocatus erat, reliquam partem aetatis puerilis degit, primisque litterarum elementis ab ipso patre imbutus est. A. L. ill. ad Grimam Moldanum, a. LVI. universitatem nostram adiit theologiae operam daturus. Quo in studio postquam versatus est per triennium, a. LIX. examine p. cand. absoluto Mariaemontii liberos C. E. Richteri, sacrorum paroeciae antistitis, privatim coepit instituere, eoque Lipsiam vocato anno sequenti una cum eius familia ad nos rediit. Mox autem alumnis duobus, qui eius curae traditi erant, in scholam Grimensem receptis a. LXI. praeceptoris in schola civ. Lipsiensi altera munus subiit. Denique examine p. mun. absoluto a civitatis Lipsiensis senatu vocatus est ad aed. s. Petri catechista.

HERMANNUS NATHAN ADLER.

Natus est Hannoverae d. XXIX. Maii a. XXXIX. Admodum puer cum patre Nathan Marco, phil. d., quum is Britanniae et coloniarum rabbini summi officium subiret, Londinum commigravit, ibique privatim primum institutus a. LIII. gymnasium Londinense adiit, quod postquam per quattuor semestria frequentavit, in cives universitatis Londinensis receptus philologiae atque philosophiae operam dedit Newman, Malden, de Morgan, Key, Waley, Masson usus praeceptoribus. Quinquennio ibi peracto artium baccalaureatus qui dicitur honores adeptus a. LIX. Pragam se contulit, ubi duos per annos Rapaporto, Auschio, Wessely, Kaempfio ducibus in studia theologica et philosophica incubuit.

CAROLUS GUSTAVUS RAHTS.

Adspexit lucem Elbingae d. VII. Dec. a. XXVIII. patre Carolo, qui praefecti scribarum in tribunali Elbingensi scriptum facientium munere fungebatur, matre Carolina e gente Naethleria. Primis litterarum elementis domi imbutus gymnasium urbis patriae inde ab aet. a. VIII. per aliquot annos frequentavit. Mox autem utroque parente praeter spem orbatus, quum non haberet quo Elbingae vitam sustentaret, a patruo, qui Regimontii Borussorum medici castrensis munere etiamnum fungitur, in domum receptus gymnasium quod illic est Palaeopolitanum adiit, ex eoque dimissus a. XLVI. et civibus univ. Albertinae adscriptus quum scholis philologicis historicis philosophicis Lobeckii, Lehrsii, Drumanni, Rosenkranzii, Voigtii, Friedlaenderi, tum seminarii philologorum exercitationibus interfuit. Quadriennio academico peracto in examine pro fac. doc. probatus, postquam per complures annos in ludis publicis Insterburgi atque Regimontii pueris docendis operam dedit, a. LVI. munus praeceptoris publici in gymnasio Rastenburgensi adeptus est.

GEORGIUS ROBERTUS SACHSSE.

Lipsiae natus est d. XXVI. Nov. a. XL. patre Rudolpho, med. d., matre Aemilia e gente Unreinia. Primis elementis ab Erlero eruditus scholam ab Hauschildo Lipsiae institutam, deinde gymnasium Thomanum frequentavit. A. LVIII. in univ. nostrae cives relatus est rerum naturalium studio operam daturus. Hinc tribus semestribus peractis Heidelbergam se contulit, ibique per annum commoratus ad absolvenda studia Lipsiam repetiit. Praeceptores habuit in chemicis Erdmannum, Kuehnium, Bunsenium, Hirzelium, Knopium, in physicis Hankelium, in zoologicis Poeppigium, in mineralogicis Naumannum, in philosophicis Fechnerum et Zillerum, in historicis de Treitschke.

GUILIELMUS LUDOVICUS ERDMANNUS RICHTER.

Natus est d. XVI. Iun. a. VI. Wechselburgi, vico Schoenburgensi, ubi pater figuli artem exercebat. Quo vita iam a. XII. defuncto a matre scholae publicae traditum simul privatim instituit Hertelius, sacrorum apud Wechselburgenses antistes, et litterarum amore imbuit. A. XXI. gymnasium Fribergense eique adiunctum seminarium adiit, eiusque ordines permensus, quum rei familiaris tenuitas ut litterarum studio se dederet non permitteret, a. XXVII. examine Dresdae superato in muneris scholastici candidatos receptus est. Non multo post in schola publica quae Geringswaldae est praeceptoris munus iniit. Hinc a.

XXXVI. Dresdam se contulit ad subeundum munus rectoris scholae civicae tum primum illic conditae. Decem annis post ab eiusdem civitatis senatu puellarum scholae senatoriae quae dicitur (*Rathstöchterschule*) praefectus est, cui mox ipse aliam adiunxit scholam praeceptricibus futuris institutam. Interea iam a. XLIV. consistorii reg. Sax. evang. auctoritate in collegium vocatus erat, cui praeceptorum inferioris ordinis probandorum cura est commissa.

PETRUS PERVANOGLU.

Auctumno a. XXXIII. natus est Tergeste, quo pater ex Asia minore — Caesareae enim mercaturam faciebat — pro recuperanda libertate Graecis arma capientibus sese receperat. Quo mortuo a. XLVI. graecae linguae cognoscendae caussa Athenas se contulit, ibique quadriennio peracto Tergeste reversus ex a. LI. universitates deinceps Monacensem, Lipsiensem, Bonnensem adiit, inque philologiae studio sexennium consumpsit Beckero, Naumanno, Lassaulx, Strebero, Carrière, Overbeckio, Nitzschio, Westermanno, Fritzschio, Welckero, Ritschelio, Iahnio, Brunnio usus praeceptoribus. A. LVII. Berolinum petiit musei antiquitatis visendi caussa, deinde Romam profectus est, ubi Henzeno atque Brunnio ducibus artis antiquae reliquiis pervestigandis per annum dedit operam ac simul instituto archaeologico Romano socius adscriptus est. Athenas redux factus a. LIX. etiamnum colit artis antiquae studium.

CAROLUS HENRICUS MEUSEL.

Ipsis natal. Christi a. XXXVII. natus est Wiederaviae, pago haud procul a Rochlitio sito, ubi pater munere sacerdotali fungitur. Elementis litterarum quum ab ipso patre tum a domesticis praeceptoribus imbutus XIII. aet. a. ill. ad Grimam Moldanum, quinquennio post universitatem nostram adiit, ibique theologiae operam dedit, sed ita tamen ut philologica philosophicaque studia neutiquam praetermitteret. Examine pro cand. absoluto Dresdae in domo v. nob. de Oppell, praefecti equitum, praeceptoris domestici munus suscepit, eoque functus per triennium examen pro min. nuper superavit.

RODERICUS BENEDIX.

Natus est a XI. Lipsiae, ubi pater mercaturam faciebat. Usque ad aet. a. XIV. in schola privata, deinde in gymnasio Thomano sex per annos institutus, quum magno artis poeticae amore flagraret, primum histrionali arti se aptum esse ratus per aliquot annos Cothenae, Halis Saxonum, Moguntiae, alibi in scae-

nam prodiit. Verum ex a. XXXV, quo primam composuit comoediam magna cum laude per totam Germaniam exceptam atque editam, iam missa arte scaenica collocatoque Coloniae Agrippinae domicilio ad scribendas docendasque fabulas totum se applicavit, praetereaque in schola musica quae Coloniae est artem pronuntiandi tradidit, inque usum discipulorum librum edidit qui inscribitur *Lehre vom mündlichen Vortrag*. A. LV. Francofurti ad Moenum rebus scaenicis praefectus est. Quo munere postquam per quattuor annos functus est, Lipsiam reversus in fabulis quas singulas adhuc edidit retractandis et in unum quasi corpus coniungendis iam versatur.

RICHARDUS WETZEL.

D. IX. Iun. a. XXXVIII. natus est Lipsiae parentibus Francisco, phil. d. et in schola gratuita senatoria praeceptore, et Aemilia e gente Heynia. A quibus diligenter educatus gymnasium quod apud nos est ad aed. s. Nicolai frequentavit, in eoque postquam per sexennium ad litteras incubuit, a. LVIII. in univ. nostrae cives receptus quum theologiae tum artibus liberalibus operam dedit per quadriennium. Quo peracto examen pro cand. feliciter superavit.

RICHARDUS MAURICIUS ULBRICHT.

Natus est a. XXXIV. Tuttendorfii, vico prope Fribergam sito, patre verbi divini interprete, matre Paulina e gente Lenzia. Quinque annos natus ab avo in domum receptus Fribergae scholam privatam primum, deinde gymnasium eiusdem urbis frequentavit. Quum autem in optatis ei esset ut medicamentariam edisceret, iam a. XLIX. gymnasio relicto a patre pharmacopolae Frankenbergensi erudiendus traditus est. Apud quem quattuor annis peractis absolutoque examine Chemnitii in medicina Kirschii receptarii et defectarii officio per triennium functus est, intereaque scholis de rebus chemicis ibidem a Muellero habitis interesse ei licuit. A. LVII. defectarii munus iterum Dresdae subiit, verum proximo iam anno, quum neque quod elegerat vitae genus ipsi sufficeret, et aliud eligere suaderet rei domesticae tenuitas, mutato consilio maximeque a Stoeckhardto commendatus munus suscepit ab Hellriegelio oblatum, qui socium eum esse voluit laborum in officina chemica Dahmensi agriculturae adiuvandae caussa ad explorandam vitam plantarum animaliumque institutorum, eoque munere etiamnum fungitur.

GUILIELMUS GEORGIUS DE ZAHN.

Lipsiae natus est d. XIX. Mart. a. XXXIX. parentibus Gustavo, iur. d., et Guilielmina e gente Goetzia. Gymnasii Nicolaitani institutione novem per annos usum a. LIX. excepit universitas nostra arti mathematicae operam daturum. Quadriennio ibi peracto Gottingam se contulit, ubi postquam per semestre spatium commoratus est, ad nos reversus studia absolvit. Atque Gottingae quidem Weberum, Riemannum, Scheringium, Enneperum, Lipsiae autem Drobischium, Scheibnerum, Moebium, Hankelium, Fechnerum, Weiskium, Bruhnsium, Erdmannum, Knopium, Roscherum, Zillerum, Wuttkium audivit disserentes.

HENRICUS FERDINANDUS MUEHLAU.

In lucem editus est Dresdae d. XX. Iun. a. XXXIX. patre Guilielmo Ferdinando, legationis Francogallicae secretario, matre Ioanna Augusta e gente Landsky. In gymnasio quod Dresdae est ad aed. s. Crucis institutus a. LVII. Lipsiam se contulit theologiae operam daturus. Scholis interfuit maxime a Tuchio, Kahnisio, Angero, Luthardto, de Zezschwitz, Bruecknero, Tischendorfio, Fritzschio, Hartensteinio habitis, praetereaque linguae hebraicae notitia ad aliarum quoque linguarum orientalium studium deductus in Arabica Turcica Persica omnem quam potuit industriam posuit Fleischero et Brockhausio praeceptoribus. Item societati Germaniae orientali nomen suum adscribendum curavit. Absoluto examine pro cand. a. LXI. Erlangam profectus quae inchoaverat studia ita persecutus est, ut duce Delitzschio linguam rabbinicam, Syriacam vero et Sanscriticam Spiegelii auspiciis tractaret.

GUSTAVUS ARNOLDUS HERING.

Liebstadii natus, nescio quo anno, ibidemque educatus a. LII. in scholam Afranam, a. LVII. in universitatem nostram receptus est. Ac primo quidem theologiae operam dare constituerat, sed hoc ex studio quum quam speraverat laetitiam et animi tranquillitatem neutiquam hauriret, mutato consilio anno post ad mathematicae rerumque naturalium studium se contulit, ususque est praeceptoribus in philosophicis Weissio et Drobischio, in mathematicis Drobischio, Scheibnero, Moebio, in physicis Hankelio, in chemicis Erdmanno, in crystallographia Naumanno, ex quibus omnibus Drobischium et Scheibnerum optime de se ait esse meritos.

GEORGIUS GUILIELMUS WEICKER.

D. V. Aug. a. XL. natus est Oppachi, vico prope Budissam sito, patre Gustavo Adolpho, verbi divini ministro, et matre Luisa e gente Schmohlia. Parentibus praematura morte abreptis infans pene in patrui familiam, qui apud Chemnitienses sacris fungebatur, cum fraterculo receptus et educatus est. Ex a. aet. XIII. gymnasium Zwiccaviense frequentavit, ibique quinquennium commoratus a. LVIII. Erlangam se contulit, ut philologiae studiis operam navaret. Scholis ibi interfuit quum aliorum tum Naegelsbachii, Doederlini, Raumeri, Fischeri. Anno post nostrae univ. civibus adscriptus iisdem in studiis triennium consumpsit Nitzschio, Klotzio, Westermanno, Overbeckio, Zarnckio, Weissio praeceptoribus, perque annum fere seminarii philologorum regii exercitationibus interfuit. Nuper examine pro mun. schol. sup. feliciter superato in gymnasium Budissinum vocatus est praeceptor.

HENRICUS THEODORUS FRENKEL.

Natus est d. XXXI. Oct. a. XXXVIII. Muglentii, pago haud procul a Wurzena sito, ubi pater verbi divini interpretis munere fungitur. A patre primum inque ludo pagano a magistro egregio institutus inde ab a. aet. XIV. gymnasium quod Lipsiae est ad aed. s. Nicolai frequentavit, ex eoque dimissus a. LVI. univ. nostram adiit. Ubi postquam theologiae per tria semestria operam dedit, eiusdem studii absolvendi caussa a. LVII. Ienam, a LVIII. Erlangam petiit. Hinc Lipsiam redux factus et in examine pro cand. probatus in domo nob. com. de Gieck, ecclesiae evangelicae in Bavaria patrono, domestici praeceptoris munus suscepit, eoque munere hucusque quum Thurnaviae tum Norimbergae functus est.

CAROLUS MOSES BÉTANT.

Natus est Genevae d. XV. Nov. a. XXXVI. parentibus Amadeo, gymnasii Genevensis professore et rectore, et Ludovica e gente Oltramaria. Gymnasium postquam frequentavit urbis patriae, duo per semestria in academia quae ibidem est versatus examine philosophico superato Francofurtum ad Viadrum situm se contulit, ibique gymnasii Fridericiani institutione unum per annum usus est. Deinde tribus annis Genevae privato studio consumptis a. LIX. Berolinum concessit, ubi quattuor per semestria Boeckhium, Hauptium, Lepsium, Weberum, Adlerum audivit disserentes.

CHRISTIANUS THEODORUS FICKER.

A. XXXVIII. d. XVII. Aug. natus est Michelwitii, dioecesis Pegaviensis vico, patre Christiano Gotthilf, verbi divini interprete, matre e gente Gellertia. Domesticorum primum praeceptorum institutione, ex a. LII. ill. ad. Grimam Moldani disciplina usus est. Dehinc univ. nostram adiit, ubi tres per annos theologica in studia incubuit, non praetermissis tamen philologicis atque philosophicis. A. LX. examine pro cand. superato per semestre Lipsiae, deinde patre mortuo per aliquot menses Altmogelini, vico prope Ossitium sito, privato consilio degit, exeunte autem a. LXI. Lipsiam reversus postquam in schola civica secunda praeceptoris munus subiit, nuper iam a senatu civitatis Lipsiensis in collegium catechistarum ad aed. s. Petri est ascitus.

RECTOR

COMMILITONIBUS

CERTAMINA ERUDITIONIS

PROPOSITIS PRAEMIIS

IN ANNUM MDCCCLXIII

INDICIT.

Praemissa est indicis graecitatis Hyperideae pars sexta.

LIPSIAE

PROSTAT APUD A. EDELMANNUM

BIBLIOPOLAM UNIVERSITATIS.

INDEX
GRAECITATIS HYPERIDEAE.
PARS VI.

τὴν μεγάλην τὴν Χαβρίου καλουμένην fr. 163.

οἰκοδομεῖν. ᾠκοδόμησε τὸ θέατρον fr. 139, 26. *διὰ τὸ τοὺς ἐξελευθέρους τὴν στοὰν οἰκοδομῆσαι* fr. 25. *ἐπὶ τοῖς ὑπὸ Λεωσθένους τεθεῖσιν θεμελίοις οἰκοδομοῦσιν οἱ νῦν τὰς ὕστερον πράξεις* IV, 12, 7.

οἰκτρῶς. ἑώρων τὴν πόλιν τῶν Θηβαίων οἰκτρῶς ἠφανισμένην ἐξ ἀνθρώπων IV, 15, 4.

Οἰνηίς fr. 41.

Οἰνόη fr. 35.

Οἶον. Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐξ Οἴου II, 7, 5.

οἷος. τοιαῦτα περὶ τῆς αὑτοῦ ἀδελφῆς ἀκούων οἷά με οὗτοι αἰτιῶνται εἰρηκέναι III, 25, 10. *περὶ τούτων τῶν (τοιούτων?) αἰτιῶν οἵα αὕτη ἐστίν* III, 28, 16. *οἷον καὶ αὐτὸς οὑτοσὶ ἐνεχεί[ρησε ποιεῖν] ἐν τῇ κατηγορίᾳ* III, 26, 19. *πρόσωπον κομισάμενοι ὡς οἷόν τε κάλλιστον* II, 12, 2. *οὐ γὰρ οἷόν τε τὸν Ἀθήνησι πονηρὸν ἐν Λήμνῳ χρηστὸν εἶναι* III, 29, 22.

οἴχεσθαι. ᾤχοντο φεύγοντες ἐκ τῆς πόλεως II, 3, 13.

ὀκνεῖν. ἐπὶ κεφαλαίων δ' οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν περὶ αὐτῆς IV, 4, 6.

ὀκτώ. τὰς ὀκτὼ φυλάς II, 9, 7.

ὄλεθρος. αἴτιος τοῦ Χαλκιδέων ὑπῆρξεν ὀλέθρου fr. 80, 20.

ὀλίγος. εἴτε πολλὰ οὗτος κέκτηται εἴτε ὀλίγα II, 14, 23.

ὅλος. ὅλῃ πόλει πράγματα παρέχειν ἱκανὸς εἶ II, 7, 17. *τὸν τῶν ὅλων πραγμάτων ἐπιστάτην* I, 4, 1.

Ὀλυμπιάς I, 16, 10. II, 10, 1. 7. 16. 11, 21. 12, 8. 16.

Ὄλυνθος fr. 80, 21. *Ὀλύνθιοι* fr. 80, 18.

ὀμνύναι. ὅπως ἐμμενεῖ ἐν τοῖς ὅρκοις οἷς ὤμοσεν III, 25, 18. *τὰ ψηφίσματα καθ' ἃ ὑμεῖς ὀμωμόκατε τὴν ψῆφον οἴσειν* I, 26, 14.

ὁμόδουλος fr. 299.

ὁμολογεῖν εἰληφέναι τὰ χρήματα I, 5, 7. *ὁμολογῶ καὶ τἄλλα πάντα πεποιηκέναι* III, 24, 10.

ὁμολογουμένως. οἱ τῶν Ἑλλήνων ὁμολογουμένως ἰσχυρότατοί εἰσιν III, 25, 5.

ὁμόνοια. ὅτῳ μέλει — τῆς ὁμονοίας τῶν πολιτῶν II, 16, 21.

ὅμοιος. εἰ ἔστι τὸ ἀποθανεῖν ὅμοιον τῷ μὴ γενέσθαι IV. fr. 121, 16. *εἶναι τοὺς ῥήτορας ὁμοίους τοῖς ὄφεσι* fr. 84. *τὸ προελέσθαι ὅμοια καὶ ἔτι σεμνότερα καὶ καλλίω τῶν πρότερον αὐτῇ πεπραγμένων* IV, 3, 2. *οὐ γὰρ ὅμοιόν ἐστι τὸν μὲν ὅπως σωθήσεται ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖν, τὸν δὲ ὅπως ἀπολέσει* fr. 203. || *τὰς γὰρ ἀποφάσεις ταύτας πάσας ὁμοίως ἡ βουλὴ πεποίηται* I, 8, 2. *οὐ γάρ ἐστιν ὁμοίως δεινόν, εἴ τις ἔλαβεν, ἀλλ' εἰ ὅθεν μὴ δεῖ, οὐδέ γ' ὁμοίως ἀδικοῦσιν οἱ ἰδιῶται λαβόντες τὸ χρυσίον καὶ οἱ ῥήτορες καὶ οἱ στρατηγοί* I, 18, 1.

ὁμόσε βούλομαι τῷ λόγῳ τούτῳ ἐλθεῖν fr. 5.

ὅμως. ἀλλ' ὅμως II, 6, 6. 16, 5. *ὅμως δὲ* IV. fr. 121, 5.

ὄνομα. ἐφόδιον ἑαυτῷ εἰς τὸν ἀγῶνα τὸ ἐκείνης ὄνομα παραφέρων II, 10, 4. *ἐπὶ τῷ Ὀλυμπιάδος ὀνόματι καὶ τῷ Ἀλεξάνδρου τῶν πολιτῶν τινα ζητεῖν κακόν τι ἐργάσασθαι* II, 10, 7. *οὐ θεμιτὸν τούτου τοῦ ὀνόματος τυχεῖν τοὺς* — IV, 23, 9.

ὀξυθύμια. περὶ οὗ πολλοῦ ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθυμίοις ἡ στήλη σταθείη ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς fr. 83.

ὅπλον. τὰς μικρὰς πόλεις τοῖς ὅπλοις συσκευάζονται I, 12, 7.

ὁ π ό σ ο ς. ἐπὶ κεφαλαίου γράψασα ὁπόσον ἕκαστος εἴληφε χρυσίον I, 8, 5. ὁπόσοι δ᾽ ἂν ἐθέλωσιν ἀποτίνειν ἀφίησιν III, 23, 9. ἀποδεῖξαι τὰ χρήματα ὁπόσα ἐστίν I, 2, 14. ὅπως πύθοιτο τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὁπόσα ἦν I, 2, 15. ἐρωτῆσαι ὁπόσα εἴη τὰ χρήματα I, 2, 19. οὐ κατηγόρησας ὁπόσα ἐβούλου; II, 7, 10.

ὁ π ό τ α ν τις ἰδιώτης εἰς ἀγῶνα καταστὰς μὴ δύνηται ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπολογεῖσθαι II, 6, 22.

ὁ π ό τ ε. οὐ λανθάνων ὁπότε παραφθέγγοιο ἐν τῷ λόγῳ πολλάκις ὡς — II, 14, 18.

ὅ π ο υ δὲ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσια διὰ τὴν Μακεδόνων τόλμαν ἀνῄρηται, τί — IV, 19, 6.

ὅ π ω ς. πῶς καλῶς ἔχει σὲ μὲν ὅπως ἠβούλου τὴν κατηγορίαν ποιήσασθαι III, 27, 10. τοὺς — καλλωπισμοὺς ὅπως ἂν βούλοιτο χρὴ γίγνεσθαι fr. 237. ἓν μόνον παραφυλάττοντες, ὅπως δι᾽ ὑμᾶς καὶ μὴ καθ᾽ ὑμῶν ἔσται τὸ λαμβανόμενον I, 19, 15. οὔτε πλείους οἶμαι δεῖν λόγους ποιεῖσθαι περὶ ἄλλου τινὸς ἢ ὅπως ἐν δημοκρατίᾳ κύριοι οἱ νόμοι ἔσονται καὶ αἱ ἄλλαι κρίσεις κατὰ τοὺς νόμους εἰσίασιν εἰς τὸ δικαστήριον II, 4, 20. ἐμοῦ παρακελευομένου αὐτῇ ὅπως ἐμμενεῖ ἐν τοῖς ὅρκοις III, 25, 17. τὸν μὲν ὅπως σωθήσεται ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖν, τὸν δὲ ὅπως ἀπολέσει fr. 203. παρεκελευόμην αὐτῇ ὅπως μὴ πλησιάσει Χαρίππῳ, ἀλλὰ διαφυλάξει III, 24, 5. οὐχ ὅπως πύθοιτο —, ἀλλ᾽ ἵνα εἰδῇ I, 2, 15. ὅπως τὸ ἀνώμαλον τοῦ χωρίου — ἀφαιροῖτο fr. 134. ὅπως ἂν μὴ ἐλαττῶνται II, 9, 8. ὅπως ἂν ᾖ ἀθάνατος συκοφάντης III, 23, 15.

ὁ ρ ᾶ ν. Λεωσθένης ὁρῶν τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν τεταπεινωμένην IV, 10, 1. ἑώρων τὴν πόλιν τῶν Θηβαίων οἰκτρῶς ἠφανισμένην IV, 15, 4. ὑπὲρ τῶν ἐνυπνίων ὧν φησιν ἑορακέναι II, 4, 6. οὐδαμοῦ ὄψει — Εὐξένιππον καταριθμούμενον II, 11, 11. τίς τόπος ἐν ᾧ ζήλου — τυγχάνοντας οὐκ ὀψόμεθα; IV, 25, 3. πρὸ ὀφθαλμῶν ὁρώμενα αὐτοῖς τὰ δεινά IV, 15, 8.

ὀ ρ γ ή. πῶς οὐκ ὀργῆς ἄξιος εἶ; II, 9, 10. μῖσος καὶ ὀργὴν αὐτῷ συλλέξειν παρὰ τῶν δικαστῶν II, 10, 5. τῶν κατηγορηθέντων τὸ μὴ λαβὸν ἀπολογίαν ὑπὸ τῇ ὀργῇ τῶν δικαστῶν καταλείπεται II, 14, 15.

ὀ ρ γ ί ζ ε σ θ α ι. δικαίως ἂν ὀργίζοισθε Δημοσθένει, εἰ — I, 17, 22.

ὀ ρ ε ω κ ό μ ο ς. πρῶτον μὲν ὀρεωκόμον καὶ προηγητὴν ἀκολουθεῖν τῷ ζεύγει III, 24, 16.

ὀ ρ θ ό ς. ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης fr. 43. ὀρθὴν (= εὐθὺς) δ᾽ ἐντυγχάνει fr. 284. || ταῦτ᾽ οὐκ ὀρθῶς ἐδόκει γεγράφθαι II, 9, 15. τὰ ἐκεῖ οὐκ ὀρθῶς ἐπράξαμεν II, 12, 13. τοῖς ὀρθῶς λογιζομένοις III, 30, 12.

ὁ ρ ι σ μ ό ς. ἡ φύσις ἑκάστου καὶ φιλία πρὸς τὸν τελευτήσαντα τὸν ὁρισμὸν ἔχει τοῦ λυπεῖσθαι IV. fr. 121, 4.

ὁ ρ ι σ τ ή ς. τοὺς ὁριστὰς τοὺς πεντήκοντα II, 9, 4. ,

ὅ ρ κ ο ς. κελευετε ὑμῖν τὸν γραμματέα ὑπαναγνῶναι τὸν ὅρκον τὸν ἡλιαστικόν II, 18, 4. ὅπως ἐμμενεῖ ἐν τοῖς ὅρκοις οἷς ὤμοσεν III, 25, 18.

ὅ ρ ο ς. αἱ φυλαὶ τὰ ὄρη τὰ ἐν Ὠρωπῷ διείλοντο II, 8, 22 τοῦτο τὸ ὄρος ἐλαχέτην Ἀκαμαντὶς καὶ Ἱπποθωντίς II, 8, 23. ἀποδοῦναι τὸ ὄρος II, 9, 2. τὰς δύο φυλὰς ἐχούσας τὸ ὄρος II, 9, 6. εἰ ἴδιον ὂν τῶν φυλῶν ἀφῃροῦ τὸ ὄρος II, 9, 10.

ὀ ρ φ α ν ό ς. ὀρφαναῖν καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρός fr. 193.

ὀ ρ χ ε ῖ σ θ α ι. οἱ τοὺς ἰθυφάλλους ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ὀρχούμενοι fr. 54.

ὀ ρ χ ή σ τ ρ α. vid. ὀρχεῖσθαι.

ὅς, ἥ, ὅ. οὐδεὶς τὸν τοιοῦτον ἀναιρεῖ ὃν ἔστιν πρίασθαι I, 6, 20. εἰ ταῦτα ἦν ἀληθῆ ἃ κατηγορεῖς II, 11, 2. τῷ νόμῳ ὃς κελεύει II, 4, 15. ὁ νόμος ὃς — fr. 223. ἐν τῷ τόπῳ ὃς — fr. 71. τῷ ζεύγει ὃ — III, 24, 17. τὸν στέφανον ὃν — I, 22, 4. τὸν λόγον ὃν — II, 11, 20. ἐξ ἅπαντος τοῦ βίου ὃν — III, 28, 11. τοὺς τελευτήσαντας οἳ — IV, 14, 3. τοὺς ἄλλους οἳ — IV, 29, 2. τοὺς νεωτέρους οὓς — fr. 103. αἱ πρόσοδοι ἃς — II, 16, 13. τὰς αἰτίας ἃς — III, 23, 22. τὰς παρόδους δι᾽ ὧν — IV, 11, 2. ἡ χώρα ἐν ᾗ — II, 12, 9. τῆς νῦν γεγενημένης (στρατείας) ἐν ᾗ — IV, 20, 2. τὰ ψηφίσματα καθ᾽ ἃ — I, 26, 14. τῶν ῥητόρων παρ᾽ οἷς — II, 6, 1. τίς καιρὸς ἐν ᾧ — τίς τόπος ἐν ᾧ — IV, 25, 1. σοὶ ὃς — II, 7, 16. Ἀριστοφῶντα ὃς —, Διοπείθη ὃς — Φιλοκράτη ὃς — II, 13, 9. Εὐξενίππου οὗ — II, 11, 15. Διωξίππου καὶ Εὐφραίου οἳ — III, 25, 5. Ἀθηναίους παρ᾽ ὧν — II, 17, 20. Ἀθηναίων ἀνδρῶν οἷς — IV, 7, 7. οὐσίαν ἣ — II, 15, 10. ἐνύπνιον ὃ — II, 8, 7. ἄλλους τινὰς ἀνθρώπους οἳ — IV, 7, 3. || τὰ χρήματα ἃ ἦλθεν ἔχων Ἅρπαλος I, 2, 12. εἰ ἔξωθεν τῆς πόλεως τινὰς ᾐτιᾶτο εἶναι, παρ᾽ ὧν τὰ δῶρα εἰληφότα Εὐξένιππον συναγωνίζεσθαι αὐτοῖς II, 17, 16. ὑπερβαλλούσης δὲ ἀρετῆς καὶ ἀνδραγαθίας, ἣν οὗτοι παρασχόμενοι.... IV, 31, 4. || τοῦ πράγματος οὗ ἂν ἀδικῇ τις III, 28, 20. περὶ τῆς ψήφου ἧς ὑμεῖς μέλλετε φέρειν II, 17, 24. προαιρέσεως ἧς προείλοντο IV, 31, 3. τῆς ἀρετῆς ἧς καταλελοίπασιν IV. fr. 121, 8. τῶν ἐπιταγμάτων ὧν ἧκεν φέρων I, 14, 23. ὑπὲρ τῶν ἐνυπνίων ὧν φησιν ἑορακέναι II, 4, 6. τῶν πραγμάτων ὧν προείλετο IV, 12, 1. ἐν τοῖς ὅρκοις οἷς ὤμοσεν III, 25, 18. μάχην οὐχ ἧττον ἔνδοξον ἧς ἐν Βοιωτοῖς ἠγωνίσαντο IV, 16, 3. τὴν τιμὴν ὧν ἀπέδοντο II, 9, 3. μὴ μόνον ὧν ἔπραξε Λεωσθένης χάριν ἔχειν αὐτῷ IV, 12, 3. εἰσαγγείλας ὑπὲρ ὧν Φιλίππῳ ὑπηρετήκει II, 13, 14. ἐξετάσαι τὸ πρᾶγμα ἀφ᾽ ὧν — ᾐτιάσαντο III, 23, 18. φανερὸν ἐξ ὧν ἀναγκαζόμεθα IV, 19, 1. εἰσαγγελίαν δέδωκας ὑπὲρ ὧν γραφαὶ — εἰσίν III, 27, 16. || ὃ εἶδεν ἐν τῷ ὕπνῳ, τοῦτ᾽ αὐτὸν ἀπαγγεῖλαι II, 8, 9. ἃ ὁ θεὸς αὐτῷ προσέταττε, τοῦτ᾽ ἐξαγγείλας II, 8, 10. ὧν Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρος ἀκόντων ἡγούμενοι ἐσεμνύνοντο, τούτων Λεωσθένης ἑκόντων τὴν ἡγεμονίαν ἔλαβεν IV, 11, 8. οἷς δὲ μήτε ταῦτα ἱκανά ἐστι μήτ᾽ ἐκεῖνα, ἀλλὰ —, πῶς οὐκ ἄξιον τούτους κολάζειν I, 19, 20. || ὃ δειξάτωσαν οὗτοι III, 28, 22. ἃ δὴ τεκμήρια ὑμῖν ἐστιν ὡς — III, 29, 20. ἃ εἰς μὲν τὸν ἀγῶνα τοῦτον οὐδὲν δήπου ἐστὶν εἴτε πολλὰ οὗτος κέκτηται εἴτε ὀλίγα II, 14, 21. ὧν καὶ ἐγὼ εἷς ἦν II, 7, 6. ὧν ἔνιοι οὐ φροντίζουσιν II, 16, 22. ὧν οὗτος ἀδελφὰς πράξεις ἐνστησάμενος τοσοῦτον διήνεγκεν ὥστε — IV, 28, 6. ὧν οὗτος τοσοῦτον ὑπερέσχεν ὅσον — IV, 29, 4. ἐν αἷς ἦν γεγραμμένον — III, 24, 3. ὑπὲρ οὗ δεῖ ὑμᾶς νυνὶ βουλεύσασθαι I, 8, 32. ὑπὲρ ὧν ἁπάντων οὗτοι — τὸ ζῆν ἀνήλωσαν IV, 23, 1. ὃν ἐὰν δείξῃς ἀφιγμένον — —, χρησάσθωσαν αὐτῷ οἱ δικασταὶ ὅ τι βούλονται II, 10, 18. || ἃ οὗτος εἰσκεκόμικεν, οὐκ ἔχει τὰς ἀληθεῖς αἰτίας τῆς προξενίας fr. 80, 11. εἰς τὸ φανερὸν ἐνεγκεῖν ἃ οὐ βούλεται I, 5, 11. ἀποδόντες ἃ ἔλαβον I, 10, 19. οὐδ᾽ εἰς ἀγῶνα καθίστης οὓς πάντες ἴσασι ταῦτα πράττοντας II, 11, 13. ἃ μὲν εἰπεῖν Εὐξένιππον φῂς οὐ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ οὐκ εἶχες γράψαι εἰς τὴν εἰσαγγελίαν II, 14, 3. ἃ καὶ πρὸς τοὺς ἐπιτηδείους — ἔλεγον, καὶ νῦν πρὸς

ὑμᾶς ἐρῶ III, 24, 7. *ἃ ἔχουσιν αὐτοὶ δίκαια περὶ τοῦ πράγματος λέγουσιν* III, 26, 8. *προειδότα ἃ ἔχω ἐγὼ δίκαια λέγειν* III, 27, 11. *ἃ δ' ἐστὶν ἀφανῆ, ἀνάγκη — ζητεῖν* fr. 228. *δεῖ τὸν ἀγαθὸν ἐπιδείκνυσθαι ἐν μὲν τοῖς λόγοις ἃ φρονεῖ, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις ἃ ποιεῖ* fr. 240. *δι' ἃ τούτου τεύξεται γράψας εἰσφέρω* fr. 80, 14. *περὶ ὧν δεῖ αὐτοὺς κελεύειν με ἀπολογεῖσθαι καὶ περὶ ὧν μὴ ἐᾶν λέγειν* III, 27, 8. *περὶ ἧς δὲ νῦν τὴν κατηγορίαν πεποίησαι, πότερα ᾤου προσήκειν συνοικεῖν ἐκδεδομένην Χαρίππῳ, ἢ ἀνέκδοτον ἔνδον καταγηράσκειν, ἢ εὐθὺς ἐξεδόθη* — III, 28, 2. *καὶ ἐμὲ ἐᾶτε ὃν τρόπον προῄρημαι ἀπολογεῖσθαι* III, 21, 1. || *ὃ σὺ ᾤου λανθάνειν ὧν ἕνεκα λέγεις* II, 14, 17. || *τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου, καθ' ἃ ὑμεῖς μὲν ὀμωμόκατε τὴν ψῆφον οἴσειν, ἔγραψε δ' αὐτὰ οὐδεὶς τῶν ἐχθρῶν τῶν Δημοσθένους* I, 26, 14. *τὸ Ἐπικράτους μέταλλον, ὃ εἰργάζετο μὲν ἤδη τρί' ἔτη, μετεῖχον δ' αὐτοῦ οἱ πλουσιώτατοι* II, 16, 1. *εἰσαγγελίᾳ τοιαύτῃ, ἣ οὐ μόνον οὐκ ἔνοχός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ παρὰ τοὺς νόμους ἐστὶν εἰσηγγελμένη* II, 17, 8.

ὁσημέραι. παρατάττεσθαι ὁσημέραι ἀναγκαῖον ἦν IV, 20, 3. *θύεται τῷ Ἀπόλλωνι ὁσημέραι* fr. 72.

ὅσιος. ὅπου δὲ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσια διὰ τὴν Μακεδόνων τόλμαν ἀνῄρηται, τί τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους χρὴ νομίζειν; IV, 19, 6. *τὰ χρήματα τά τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια* fr. 36.

ὅσος. ὅσῳ δεινότερα τὰ προσδοκώμεν' ἂν γενέσθαι κρίνομεν, τοσούτῳ μειζόνων ἐπαίνων τοὺς τετελευτηκότας ἀξίους χρὴ νομίζειν IV, 19, 9. *ὧν οὗτος τοσοῦτον ὑπερέσχεν ἀνδρείᾳ καὶ φρονήσει, ὅσον οἱ μὲν ἐπελθοῦσαν τὴν τῶν βαρβάρων δύναμιν ἠμύναντο, ὁ δὲ μηδ' ἐπελθεῖν ἐποίησε* IV, 29, 5. *ἤδη δέ τισι καθ' ὅσον ἐδυνάμην ἐβοήθησα* II, 13, 6. *ὅσοι μὲν γὰρ αὐτῶν ἄπαιδες τετελευτήκασιν, οἱ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἔπαινοι παῖδες αὐτῶν ἀθάνατοι ἔσονται, ὅσοι δὲ παῖδας καταλελοίπασιν, ἡ τῆς πατρίδος εὔνοια ἐπίτροπος αὐτοῖς τῶν παίδων καταστήσεται* IV. fr. 121, 11. *ὅσα μὲν γὰρ τῶν ἀδικημάτων ἐν ἁπάσῃ τῇ ἡλικίᾳ τοῦ ἀνθρώπου ἐνδέχεται ἀδικηθῆναι, ταῦτα μὲν δεῖ σκοπεῖν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος* III, 28, 17. *ὅσα μὲν οὖν ἐγὼ εἶχον ὑπὲρ ἐμαυτοῦ εἰπεῖν, σχεδὸν ἀκηκόατε* III, 30, 1. *ἐγὼ μὲν οὖν σοὶ βεβοήθηκα ὅσα εἶχον* II, 18, 9. *ἵνα εἰδῇ ἀφ' ὅσων αὐτὸν δεῖ τὸν μισθὸν πράττεσθαι* I, 2, 16. *ἔχοντες τὰ χρήματα καὶ τοὺς στρατιώτας, ὅσους ἕκαστος αὐτῶν εἶχεν* I, 15, 6. *καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι τι ὑπὲρ ἐκείνων ἢ λέγουσιν ἢ πράττουσιν* II, 11, 4. *ὑπὲρ ἁπάντων τῶν ἀδικημάτων, ὅσα ἔστιν ἐν τῇ πόλει, νόμους ἔθεσθε* II, 4, 24. *παρὰ τούτοις ἐστὶ καὶ τὸ δύνασθαι βλάπτειν τὴν πόλιν, ὅσοι ἂν αὐτῶν προαιρῶνται* II, 13, 1. *τῶν δ' ὅσοι μὲν ἂν μὴ διδῶσιν αὐτῷ ἀργύριον κρίνει καὶ κατηγορεῖ* III, 23, 7.

ὅσπερ. ὅπερ γὰρ ἤδη ἐν τῷ δήμῳ εἶπον I, 18, 10. *ὅπερ καὶ πρὸς τοὺς παρακαθημένους ἀρτίως ἔλεγον* II, 3, 3. *ὅπερ ὁ πρότερος ἐμοῦ λέγων εἶπεν* II, 8, 15. *ἐπαιδεύθησαν ὅπερ εἰώθασι ν[έους παιδεύ]ειν* IV, 8, 3. *δι' ὅπερ ἑάλως παρανόμων* II, 8, 20 (*vid. διόπερ*). *καθήμενος κάτω ὑπὸ τῇ κατατομῇ, οὗπερ ....* I, 2, 17.

ὅστις. οὐδεὶς τὸν τοιοῦτον ἀναιρεῖ, ὃν ἔστιν πρίασθαι, ἀλλ' ὅντινα μήτε πεῖσαι ἔστι μήτε χρήμασι διαφθεῖραι I, 6, 20. *ἐστὶ γὰρ οὐχ οὗτος ἄριστος πολίτης, ὅστις μικρὰ δοὺς πλείω βλάπτει τὰ κοινά, οὐδ' ὅστις εἰς τὸ παραχρῆμα ἐξ ἀδίκου πορίσας κατέλυσε τῆς πόλεως*

τὴν ἐκ δικαίου πρόσοδον, ἀλλ' ὅτῳ μέλει καὶ τῶν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ὠφελίμων τῇ πόλει II, 16, 17. ἄλλην οὐδεμίαν τῶν ἐν τῇ πόλει γυναῖκα ἔχεις εἰπεῖν, ἥτινι ἐγὼ τούτων αἴτιος εἰμί III, 28, 1. συνειπὲ ὅ τι ἔχεις III, 30, 16. χρησάσθωσαν αὐτῷ ὅ τι βούλονται II, 11, 1. Λεωσθένη καὶ τοὺς — ἆρ' οὐκ εὐτυχεῖς νομιστέον, οἵτινες θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἐκτήσαντο IV, 21, 5. ὁρῶν δεομένην τὴν Ἑλλάδα πόλεως, ἥτις προστῆναι δυνήσεται τῆς ἡγεμονίας IV, 10, 5. ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ δίκαιον καὶ εὔορκον εἶναι, τοῦτο ψηφίσασθε II, 18, 7. οἱ μὲν γὰρ — ῥαδίως ὅ τι ἂν βούλωνται λέγουσι III, 26, 4. τούτῳ ἔξεστιν λέγειν ὅ τι ἂν βούληται III, 28, 9. πράττειν καὶ γράφειν ὅ τι ἂν βούληται fr. 45. τίς γὰρ οὕτως ἐστὶν ἀλόγιστος, ὅστις ἂν πιστεύσειε τοιούτοις λόγοις; III, 24, 14. λόγους καὶ οὑστινασοῦν εἰρηκότα II, 10, 21.

ὀσχοφόροι fr. 92.

ὅταν. οἱ μὲν ἄλλοι πάντες κατήγοροι, ὅταν οἴωνται —, τοῦτο παρακελεύονται τοῖς δικασταῖς II, 6, 10. δεῖ δὲ μὴ —, ἀλλ' ὅταν ἐκεῖνοι πρὸς τὸν δῆμον ἐπιστέλλωσι μὴ τὰ δίκαια, τότε ἀναστάντα ἀντιλέγειν II, 10, 9. ὥστε, ὅταν ἐπαινῶ τὴν γεγονυῖαν νίκην, ἅμα — ἐγκωμιάζω IV, 13, 7. εἰς τὰς ὁδοὺς ὑπαντῶντας, ὅταν προΐωσι II, 11, 10. ὅταν γὰρ ᾖ φοβερὸν τὸ κτᾶσθαι καὶ φείδεσθαι, τίς βουλήσεται κινδυνεύειν; II, 17, 1. ὅταν γὰρ μέλλητε διαψηφίζεσθαι, κελεύετε — II, 18, 1. ὅταν δ' ἅπαξ ῥιζωθῇ ἡ κακία, χαλεπὸν αὐτὴν κατασβέσαι fr. 235.

ὅτε I, 17, 26. II, 7, 4. III, 23, 3. 23. 24, 4. ὅτε μὲν — ἐπειδὴ δὲ I, 23, 17.

ὅτι. αἰτιώμενος ὅτι — βούλεται I, 6, 17. ἐν αἷς ἦν γεγραμμένον ὅτι Λυκοῦργος λέγει III, 24, 1. εἰδότας ὅτι — ἀναιρεῖ I, 6, 19. εἰδέναι ὅτι — παιδεύομεν IV, 8, 4. εἰπεῖν ὅτι — προδεδάνεισται I, 5, 12. εἰπεῖν ὅτι — δεῖ II, 17, 18. ἐρῶ ὅτι — ὁμολογῶ III, 24, 10. ἔλεγον ὅτι ἀναγκάσουσι I, 5, 10. ἐκεῖνο λογιζόμενοι ὅτι . . . . I, 30, 18. οἴησιν καταλείπειν παρὰ τοῖς δικασταῖς ὅτι ἀληθῆ ἐστιν τὰ εἰρημένα III, 26, 16. ἀκοῦσαι ὅτι μάχη εἴη γεγονυῖα fr. 35. ἀπεκρίνατο ὅτι — εἴη I, 2, 21. τῆς γυναικὸς προλεγούσης ὅτι συνομωμοκυῖα εἴη III, 25, 16. οὐκ ἄδηλον ὅτι — συσκευάζονται, οὐδ' ὅτι Φίλιππος τοσοῦτος ἐγένετο I, 12, 5. φανερὸν ὅτι — ἐδημηγόρεις I, 13, 14. ὅτι — εὐδοκιμεῖν αὐτοὺς ἀναγκαῖον ἐκ τούτων φανερόν ἐστιν IV, 28, 1. τοὺς γεγενημένους ἐν τῷ πολέμῳ ἄνδρας ὑπερβάλλοντας τῇ ἀρετῇ πρόδηλόν ἐστιν ὅτι παῖδες ὄντες καλῶς ἐπαιδεύθησαν IV, 8, 7. δῆλον ὅτι οὐ διὰ πονηρίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιείκειαν III, 28, 7. || διὰ τί; ὅτι — I, 18, 4. εἰσαγγέλλεται Ἀγασικλῆς ὁ ἐκ Πειραιῶς ὅτι εἰς Ἁλιμουσίους ἐνεγράφη II, 4, 4. δεδόχθαι πρόξενον αὐτὸν εἶναι ὅτι τὰ Φιλίππῳ συμφέροντα καὶ πράττει καὶ λέγει, ὅτι —, ὅτι —, ὅτι —, ὅτι —, ὅτι — fr. 80, 16. κατ' ἐκεῖνό γε πάλιν θαρρῶ ὅτι τὰ ὑπ' ἐμοῦ παραλειπόμενα ὑμεῖς οἱ ἀκούοντες προσθήσετε IV, 2, 3. Κόνων, ὅτι ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ ἔλαβε τὸ θεωρικὸν —, τάλαντον ὦφλεν —, καὶ Ἀριστόμαχος, ὅτι σκαφεῖον ἐκ τῆς παλαίστρας μετενεγκὼν ἐχρῆτο I, 20, 28. Εὐξενίππῳ δ', ὅτι ἰδιώτης ἐστὶ καὶ πρεσβύτερος, οὐδὲ τοὺς φίλους ἐξέσται βοηθεῖν; II, 7, 18.

οὐ. ἐγκλήματα πεποίηται οὐ δίκαια II, 11, 22. οὐ προσήκοντα ἐγκλήματα II, 11, 24. ὑπόληψις οὐ δικαία II, 14, 24. τὴν — μάχην οὐχ ἧττον αὐτοῖς ἔνδοξον γενέσθαι συμβέβηκεν IV, 16, 2. || οὐκ ἔστι ταῦτα I, 7, 23. οὐ γὰρ ἁρμόττει II, 11, 18. οὐ γὰρ δίκαιον —

ἰσχυρὸν εἶναι I, 9, 8. *τούτους οὐ ῥᾴδιόν ἐστι κωλῦσαι* II, 17, 3. *οὐ γὰρ θεμιτὸν τούτου τοῦ ὀνόματος τυχεῖν* IV, 23, 9. *οὐ γὰρ ὅμοιόν ἐστι* — fr. 203. *οὐ γάρ ἐστιν ὁμοίως δεινὸν εἴ τις —, ἀλλ᾽ εἰ* I, 18, 1. *οὐ γὰρ ἔστιν ὑμᾶς τούτων ἀποψηφίσασθαι* I, 10, 25. *λαθεῖν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον οὐκ ἔνι* III, 28, 13. *τῆς εἱμαρμένης οὐκ ἦν περιγενέσθαι* IV, 12, 2. *οὐκ ἔστιν ὅθεν* — II, 12, 19. *οὐ χρὴ τοὺς δικαστὰς — ὑπομένειν* II, 4, 9. *μοιχεύειν δ᾽ οὐκ ἐνδέχεται* III, 28, 20. *οὐ γὰρ οἷόν τε — εἶναι* III, 29, 22. *οὐ γὰρ ἀνδρὸς ἀπειλήν, ἀλλὰ νόμου φωνὴν κυριεύειν δεῖ* IV, 22, 1. *ταῦτ᾽ οὐκ ὀρθῶς ἐδόκει γεγράφθαι* II, 9, 15. *οὐχ ὑπὲρ — δικάζετε, ἀλλ᾽ ὑπὲρ* — I, 9, 10. *τὸν στέφανον — οὐκ ἀφείλετο* I, 22, 12. *τοιούτῳ πράγματι οὐ κέχρησαι, ἀλλ᾽* — II, 7, 4. *τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησας* II, 8, 17. *οὐκ εἶχες γράψαι* II, 14, 4. *ὧν ἔνιοι οὐ φροντίζουσιν, ἀλλὰ* — II, 16, 22. *ἡ τοιαύτη αἰτία οὐ παραδέχεται σκῆψιν οὐδεμίαν —, ἀλλὰ* II, 5, 14. *οὐ γὰρ ἐν τοῖς τυχοῦσιν οἱ λόγοι ῥηθήσονται, ἀλλ᾽ ἐν* — IV, 2, 4. *ἃ μὲν γὰρ οὗτος εἰσκεκόμικεν, οὐκ ἔχει τὰς ἀληθεῖς αἰτίας τῆς προξενίας* fr. 80, 12. *τούτους σύμπαντας οὐ μόνον κεκώλυκας —, ἀλλὰ καὶ* I, 15, 7. *οἱ μὲν — οὐ μόνον ἃ ἔχουσιν αὐτοὶ δίκαια λέγουσιν, ἀλλὰ* III, 26, 9. *οὐ γὰρ δήπου Ὀλυμπιάδι μὲν — ἔξεστιν, ἡμῖν δὲ — οὐκ ἐξέσται* II, 12, 15. *καὶ οὐ σὲ μὲν οὕτως οἶμαι δεῖν πράττειν, αὐτὸς δὲ —, ἀλλ᾽* II, 13, 3. *εἰ μὲν ἀπέφυγες τὴν γραφήν, οὐκ ἂν κατεψεύσατο οὗτος τοῦ θεοῦ* II, 9, 17. *εἰ γὰρ ταῦτα ἦν ἀληθῆ, οὐκ ἂν σὺ μόνος ᾔδεις* II, 11, 2. *οὐχ ἅπασιν οἴει φανερὸν εἶναι ὅτι —;* I, 13, 13. *οὐκ αἰσχρὸν —;* I, 25, 12. *οὐ Λυκοῦργον ἐκάλεις συγκατηγορήσοντα;* II, 7, 10. *εἶτα σὺ — οὐ τιμωρεῖ, ἀλλὰ — παρέχεις;* II, 17, 22. *πῶς οὐκ ἄξιον τούτους κολάζειν ἐστίν;* I, 19, 22. *πῶς οὐκ ὀργῆς ἄξιος εἶ;* II, 9, 10. *πῶς οὐ μεγάλου ἐπαίνου ἄξιόν ἐστι;* II, 15, 19. *πῶς οὐκ ἄτοπον* — III, 22, 19. *πῶς οὐ φανερόν ἐστι κατ᾽ Ἀρισταγόρας τὸ δίκαιον;* fr. 24, 25. *πότερ᾽ οὐκ ἔξεστι* — III, 27, 1. *παρὰ ποίᾳ δὲ τῶν ἡλικιῶν οὐ μακαριστοὶ γενήσονται οὗτοι;* IV, 26, 1. *Λεωσθένη καὶ τοὺς — ἆρ᾽ οὐκ εὐτυχεῖς μᾶλλον ἢ — ἀτυχεῖς νομιστέον;* IV, 21, 3. *ἆρ᾽ οὐκ ἂν οἰόμεθα ὁρᾶν* (?) *Λεωσθένη δεξιουμένους* IV, 28, 4. *οὐ πάντα δικαίως ἂν αὐτῷ ἡμεῖς ὑπηρετοῖμεν;* I, 22, 13. *τίς γὰρ οὐκ ἂν δικαίως ἐπαινοίη τοὺς* — IV, 14, 1. *τίς ἂν ἠνέσχετο — καὶ οὐκ ἂν ἀπέκτεινε τὸν λέγοντα;* III, 25, 11. ‖ *ὡς οὐ δικαίως πεποίηνται τὰς ἀποφάσεις* I, 7, 22. *ὡς τὰ ἐκεῖ οὐκ ὀρθῶς ἐπράξαμεν* II, 12, 13. *ὅτι — οὐ προΐεται* II, 15, 7. *δῆλον ὅτι οὐ διὰ πονηρίαν* III, 28, 7. *ὅτι —, οὗτος δ᾽ ἂν — οὐ δίκαια ποιήσειεν* I, 30, 20. *ἐπειδὴ ἐκείνους οὐκ ἔστι τιμωρήσασθαι* II, 17, 18. *εἰς τὸ φανερὸν ἐνεγκεῖν ἃ οὐ βούλεται* I, 5, 11. *οὗ ὁ βίος τὴν αἰτίαν οὐ παραδέχεται* II, 11, 15. *τίς γὰρ καιρὸς ἐν ᾧ τῆς τούτων ἀρετῆς οὐ μνημονεύσομεν; τίς τόπος ἐν ᾧ ζήλου — τυγχάνοντας οὐκ ὀψόμεθα;* IV, 25, 1. *οὐκ ἔστιν ὅθεν κατηγορίαν οὐκ ἂν ποιήσαιο* II, 12, 20. *ὥστε — οὐκ ἔφη δεῖν τοὺς φεύγοντας — χρῆσθαι* II, 6, 8. *ὥστε — οὐκ ᾐσχυνόμην* III, 25, 6. ‖ *καὶ ταῦτ᾽ οὐχ ἑκόντες, ἀλλὰ* — I, 7, 26. *οὐκ ἔχοντας ἄλλην οὐδεμίαν ἀποστροφήν* I, 15, 3. *οὐ λανθάνων* II, 14, 18. *τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μεταδόντες* II, 15, 17. *οὐ πρὸς τὰς τοῦ κατηγόρου ὑποσχέσεις ἀποβλέποντες, ἀλλὰ* — II, 16, 6. *οὐ βουλόμενος πολίτας εἰσπράττειν τὸν μισθὸν* III, 29, 14. *ὁ κατήγορος οὐκ*

ἀπείρως ἔχων τοῦ λέγειν III, 30, 3. ἰδιώτῃ δὲ καὶ οὐκ εἰωθότι λέγειν III, 30, 10. ὥσπερ οὐ πάντας ὑμᾶς εἰδότας ὅτι I, 6, 19. ὡς οὐ προσηκόντως τὰς δύο φυλὰς ἐχούσας τὸ ὄρος II, 9, 5. || οὐ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ II, 13, 22. 24. 14, 3. οὐκ ἐκ δικαίου II, 14, 20. || οὐ παρ' Εὐξενίππῳ οὐδὲ τῶν δικαστῶν τούτων οὐδενί II, 13, 3 *cett.* (*vid.* οὐδέ). ἡ γὰρ τοιαύτη αἰτία οὐ παραδέχεται σκῆψιν οὐδεμίαν οὐδενὸς οὐδ' ὑπωμοσίαν II, 5, 14. λαθεῖν γὰρ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον οὐκ ἔνι οὔτε πονηρὸν ὄντα οὐδένα τῶν ἐν τῇ πόλει οὔτε ἐπιεικῆ III, 28, 13. || οὐ γὰρ δίκαιον Δημοσθένει μὲν λέγειν τοῦτο ἰσχυρὸν εἶναι, τοῖς δ' ἄλλοις οὔ I, 9, 10. εἰ ἐστὶν ἐκ τῶν νόμων ἢ οὔ II, 4, 12. πότερον ἀδικεῖ ὑμᾶς ὁ κρινόμενος ἢ οὔ; II, 15, 1. ὃς κελεύει κατὰ τῶν ῥητόρων αὐτῶν τὰς εἰσαγγελίας εἶναι, οὐ κατὰ πάντων Ἀθηναίων II, 4, 17. δι' ὅπερ ἑάλως παρανόμων, οὐ δι' Εὐξένιππον II, 8, 20. παρὰ τούτοις ἐστὶ τὸ δύνασθαι βλάπτειν τὴν πόλιν, οὐ παρ' Εὐξενίππῳ II, 13, 2. ᾗ εὐθὺς ἐξεδόθη τάλαντον ἀργυρίου προσθέντος αὐτῇ Εὐφήμου, δῆλον ὅτι οὐ διὰ πονηρίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιείκειαν III, 28, 7. ἄξιον συλλογίσασθαι καὶ τί ἂν συμβῆναι νομίζομεν —. ἆρ' οὐκ ἂν ἑνὸς μὲν δεσπότου τὴν οἰκουμένην ὑπήκοον ἅπασαν εἶναι —; IV, 18, 3. τί τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους χρὴ νομίζειν; ἆρ' οὐκ ἂν παντελῶς καταλελύσθαι; IV, 19, 8. τίς καιρὸς ἐν ᾧ — οὐ μνημονεύσομεν; τίς τόπος ἐν ᾧ — τυγχάνοντας οὐκ ὀψόμεθα; πότερον οὐκ ἐν τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς; — ἀλλ' οὐκ ἐν ταῖς ἰδίαις εὐπραξίαις; IV, 25, 4. οὐχ ὅπως πύθοιτο τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ἀλλ' ἵνα εἰδῇ I, 2, 14.

οὐδαμοῦ ὄψει οὐδὲ παρ' ἑνὶ τούτων Εὐξένιππον καταριθμούμενον II, 11, 11.

οὐδέ. εἶτ' ἐγὼ εἰς τοῦτο ἀπονοίας ἦλθον ὥστε — οὐκ ᾐσχυνόμην τοιούτους λόγους λέγων —, οὐδ' ἐδεδίειν μὴ — III, 25, 8. παρὰ γὰρ τούτοις ἐστὶ τὸ —, οὐ παρ' Εὐξενίππῳ οὐδὲ τῶν δικαστῶν τούτων οὐδενί II, 13, 2. οὐ γὰρ οἷόν τε τὸν Ἀθήνησι πονηρὸν ἐν Λήμνῳ χρηστὸν εἶναι, οὐδ' ὑμεῖς ὡς τοιοῦτον ὄντα με ἀπεστέλλετε ἐκεῖσε III, 29, 23. σὺ δ' ἐκεῖ μὲν οὐδεπώποτε ἀνέστης, οὐδὲ λόγον περὶ αὐτῶν ἐποιήσω II, 10, 15. σὺ δ' ἐκείνων μὲν οὐδένα κρίνεις, οὐδ' εἰς ἀγῶνα καθίστης οὓς — II, 11, 13. ἡ τοιαύτη αἰτία οὐ παραδέχεται σκῆψιν οὐδεμίαν οὐδενὸς οὐδ' ὑπωμοσίαν II, 5, 14. οἶμαι δὲ — Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα οὐδένας οὕτως αὑτοῖς οἰκείους ἂν εἶναι νομίζειν —, οὐδὲ ἑτέροις ἂν μᾶλλον ἢ τούτοις πλησιάσειαν ἐν ᾅδου IV, 30, 4. καὶ γὰρ οὐχ ὑπὲρ εἴκοσι ταλάντων δικάζετε, ἀλλ' ὑπὲρ τριακοσίων, οὐδ' ὑπὲρ ἑνὸς ἀδικημάτων, ἀλλ' ὑπὲρ ἁπάντων I, 9, 11. οὐ γὰρ ἄδηλόν ἐστιν ὅτι —, οὐδ' ὅτι Φίλιππός γε τοσοῦτος ἐγένετο I, 12, 8. οὐ γάρ ἐστιν ὁμοίως δεινόν, εἴ τις ἔλαβεν, ἀλλ' εἰ ὅθεν μὴ δεῖ, οὐδέ γ' ὁμοίως ἀδικοῦσιν οἱ ἰδιῶται λαβόντες τὸ χρυσίον καὶ οἱ ῥήτορες I, 18, 2. ἐγὼ — οὔτε αἰτίαν πονηρὰν οὐδεμίαν πώποτ' ἔλαβον, οὔτ' ἔγκλημά μοι πρὸς οὐδένα τῶν πολιτῶν γέγονεν, οὐδὲ πέφευγα δίκην οὐδεμίαν, οὐδ' ἕτερον δεδίωχα III, 29, 5. || καὶ πρὸς τούτοις οὐδὲ βοηθεῖν οὐδένα φῂς δεῖν αὐτῷ οὐδὲ συναγορεύειν II, 6, 18. Εὐξενίππῳ δ' ὅτι ἰδιώτης ἐστὶ καὶ πρεσβύτερος οὐδὲ τοὺς φίλους καὶ τοὺς οἰκείους ἐξέσται βοηθεῖν II, 7, 18. οὐδαμοῦ ὄψει οὐδὲ παρ' ἑνὶ τούτων Εὐξένιππον καταριθμούμενον II, 11, 11. οὔκουν προσῆκεν ὑμᾶς τῶν ἐκεῖ οὐδὲ ἓν κινεῖν II, 12, 10. ἀλλ' οὐδ' αὐτὸς ἰδιώτην οὐδένα πώποτε ἐν τῷ βίῳ ἔκρινα

II. 13, 5. *καὶ οὐδ' οὕτως ἀπέχρησέ μοι τὴν εἰσαγγελίαν δοῦναι* II, 13, 20. *καὶ οὐδὲ ἐκ τῆς παροιμίας δύνασαι μανθάνειν τὸ* — fr. 34. *οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς* fr. 110.

οὐδείς. οὐδεὶς τὸν τοιοῦτον ἀναιρεῖ I, 6, 19. *ἡ τοιαύτη αἰτία οὐ παραδέχεται σκῆψιν οὐδεμίαν οὐδενὸς οὐδ' ὑπωμοσίαν* II, 5, 14. *ἐγὼ δὲ οὔτε πρότερον οὐδενὸς ἂν μνησθείην ἢ τούτου* II, 4, 18. *ἐπὶ πράγματι οὐδενὸς ἀξίῳ* II, 17, 8. *σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ διδόντες* fr. 75. *πρὸς τούτοις οὐδὲ βοηθεῖν οὐδένα φῂς δεῖν αὐτῷ* II, 6, 18. *οὐδεὶς τῶν ἐχθρῶν τῶν Δημοσθένους* I, 26, 15. *οὔτε τούτων πέντε ὄντων οὐδεὶς ὑπέμεινε τὸν ἀγῶνα* II, 3, 12. *οὐδεὶς τῶν ἐκεῖ* III, 29, 17. *οὐδεμία τῶν αἰτιῶν τούτων* II, 4, 6. *οὔτε τῷ λέγειν οὐδενὸς τῶν ἐν τῇ πόλει καταδεέστερον ὄντα* II, 7, 12. *οὐδὲ τῶν δικαστῶν τούτων οὐδενί* II, 13, 3. *ἐκείνων οὐδένα κρίνεις* II, 11, 12. *λαθεῖν οὐκ ἔνι οὔτε πονηρὸν ὄντα οὐδένα τῶν ἐν τῇ πόλει* III, 28, 13. *οὔτ' ἔγκλημά μοι πρὸς οὐδένα τῶν πολιτῶν γέγονεν* III, 29, 4. *οὔτε τῶν ἁλόντων οὐδένα ἐρρύσατο* fr. 80, 25. *χαρακτὴρ οὐδεὶς ἔπεστιν* — fr. 229. *οὔτε πόλις ἔστιν οὐδεμία ἐν τῇ οἰκουμένῃ* II, 15, 4. *οὐδεμία στρατεία τὴν ἀρετὴν ἐνεφάνισε μᾶλλον* IV, 20, 1. *οὐδεμιᾶς τιμωρίας τεύξονται* I, 20, 27. *οὐδεμιᾷ (ἀποφάσει) προσγέγραφεν* I, 8, 3. *οὐδένα λόγον ἐποιήσατο* I, 3, 24. *οὔτ' ἂν ἄλλον λόγον οὐδένα ἐνταῦθα ἐποιήσω* II, 11, 18. *οὐδ' αὐτὸς ἰδιώτην οὐδένα πώποτε ἔκρινα* II, 13, 5. *οὐκ ἔχοντας ἄλλην οὐδεμίαν ἀποστροφήν* I, 15, 3. *ἄλλην οὐδεμίαν τῶν ἐν τῇ πόλει γυναῖκα* III, 27, 23. *οὔτε αἰτίαν πονηρὰν οὐδεμίαν πώποτ' ἔλαβον* III, 29, 3. *οὐδὲ πέφευγα δίκην οὐδεμίαν* III, 29, 5. *οὐδεμία τῶν αἰτιῶν οὐδὲν κοινωνεῖ τῷ νόμῳ* II, 4, 7. *ἃ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον οὐδὲν δήπου ἐστὶν εἴτε — εἴτε* II, 14, 22. *καὶ οὐδὲν θαυμαστόν· — γὰρ* I, 16, 12. *οὐδένες γὰρ πώποτε τῶν γεγονότων* — IV, 17, 1. *οἶμαι — Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα οὐδένας οὕτως αὑτοῖς οἰκείους ἂν εἶναι νομίζειν* IV, 30, 3.

οὐδέποτε γὰρ οἶμαι I, 16, 13.

οὐδεπώποτε. σὺ δ' ἐκεῖ μὲν οὐδεπώποτε ἀνέστης οὐδὲ — II, 10, 14.

οὐδός. ἐπὶ γήρως οὐδῷ I, 17, 24. fr. 285.

οὐκέτι fr. 237.

οὔκουν II, 12, 9. III, 27, 23.

οὖν. τοῦτ' οὖν I, 8, 6. *οὕτως οὖν* I, 22, 12. *ὑπὲρ τίνων οὖν* II, 5, 9. *τίνας οὖν* II, 13, 7. *ἐὰν οὖν* III, 30, 14. *ἁπλούστατον οὖν* IV, 9, 1. *τούτους μὲν οὖν* II, 17, 3. *εἰ μὲν οὖν* II, 17, 15. *ἐγὼ μὲν οὖν* II, 18, 8. *τούτῳ μὲν οὖν* III, 28, 8. *ὅσα μὲν οὖν* III, 30, 1. *περὶ μὲν οὖν* IV, 4, 1. *τὸ μὲν οὖν* fr. 184.

οὔπω φάσκουσα εὑρηκέναι I, 23, 20.

οὐσία. κυρίους εἶναι τῆς ἐπικλήρου καὶ τῆς οὐσίας ἁπάσης τοὺς παῖδας fr. 223. *ἀπογράψαντος τὴν Εὐθυκράτους οὐσίαν ὡς δημοσίαν οὖσαν* II, 15, 9. *ἱπποτροφῶν διατετέλεκα παρὰ δύναμιν καὶ ὑπὲρ τὴν οὐσίαν τὴν ἐμαυτοῦ* III, 29, 8. *ὡς οὐκ ἐκ δικαίου πολλὴν οὐσίαν συνείλεκται* II, 14, 21. *τῇ αὐτῇ ψήφῳ τάς τε οὐσίας αὐτῶν ἐν ἀσφαλεῖ κατέστησαν* II, 16, 9.

οὔτε. καὶ οὔτε τούτων οὐδεὶς ὑπέμεινε τὸν ἀγῶνα, ἀλλ' —, οὔτ' ἄλλοι πολλοὶ τῶν εἰσαγγελλομένων II, 3, 12. *οὔτε πόλις ἐστὶν οὐδεμία ἐν τῇ οἰκουμένῃ οὔτε μόναρχος οὔτ' ἔθνος μεγαλοψυχότερον τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων* II, 15, 3. *οὔτε ὁ χρόνος ὁ παρὼν ἱκανὸς οὔτε ὁ καιρὸς ἁρμόττων τῷ μακρολογεῖν οὔτε ῥάδιον ἕνα ὄντα τοσαύτας πράξεις διελθεῖν* IV, 4, 2. *τὰ πένθη οὔτε λόγῳ οὔτε νόμῳ*

τὴν ἡγεμονίαν ἔλαβεν IV, 11, 9. τί τῶν ἐν τῇ πόλει βέλτιον — ἢ ὁπόταν τις ἰδιώτης εἰς ἀγῶνα καταστὰς μὴ δύνηται ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπολογεῖσθαι, τούτῳ τὸν βουλόμενον τῶν πολιτῶν ἐξεῖναι ἀναβάντα βοηθῆσαι II, 6, 24. τῶν ῥητόρων ἐάν τις ἀδικῇ, τοῦτον κρίνειν, στρατηγὸς ἐάν τις μὴ τὰ δίκαια πράττῃ, τοῦτον εἰσαγγέλλειν II, 12, 24. || εἰς τοῦτο ἀπονοίας ἦλθον ὥστε III, 25, 2. εἰς τοῦτο ἀναισθησίας ἦλθεν ὥστε III, 25, 13. τοὺς ἀδικοῦντας ἀπέφηναν καὶ ταῦτ' οὐχ ἑκόντες I, 7, 26. καὶ ταῦτα τοῦ θεοῦ προστάξαντος II, 12, 18. πρῶτον μὲν — τοῦτο δὲ II, 15, 17. || αὐτὸς οὑτοσί III, 26, 20. Ἀρίστωνος τουτουί III, 23, 5. τουτονὶ τὸν τρόπον II, 8, 21.

οὕτως. Πολύευκτος οὕτως ἐστὶν ἀνδρεῖος ὥστε II, 6, 7. τίς γὰρ οὕτως ἐστὶ τῶν ἐν τῇ πόλει ἀλόγιστος ὅστις ἂν πιστεύσειε τοιούτοις λόγοις III, 24, 13. τῶν καθ' ἡμέραν ἀναγκαίων ἐνδείας τοσαύτας οὕτως ἐγκρατῶς ὑπομεμενηκέναι ὥστε IV, 20, 7. ἐμαίνεσθε γὰρ ἂν εἰ ἄλλον τινὰ τρόπον τὸν νόμον τοῦτον ἔθεσθε ἢ οὕτως II, 6, 3. οὐ σὲ μὲν οὕτως οἶμαι δεῖν πράττειν, αὐτὸς δὲ ἄλλον τινὰ τρόπον τῇ πολιτείᾳ κέχρημαι II, 13, 3. οὕτως οὖν ἡμῖν τοῦ δήμου προσενηνεγμένου I, 22, 12. τοὺς οὕτως ὑπὲρ καλῶν τὸν βίον ἐκλιπόντας IV, 23, 10. τὰ ἐν Πελοποννήσῳ οὕτως ἔχοντα κατέλαβεν I, 14, 22. οἶμαι — Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα οὐδένας οὕτως αὑτοῖς οἰκείους ἂν εἶναι νομίζειν ὡς Λεωσθένη IV, 30, 3. ὥσπερ καὶ οἱ λῃσταί — οὕτω καὶ Ἁγνωνίδης I, 30, 22. ὥσπερ καὶ ἄλλους πολλοὺς σεσώκατε —, οὕτω καὶ Εὐξενίππῳ βοηθήσατε II, 17, 6. ὥσπερ καὶ] —, οὕτω καὶ ἐμὲ ἐᾶτε — ἀπολογεῖσθαι III, 21, 1. ὥσπερ γὰρ ὁ ἥλιος πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐπέρχεται —, οὕτως καὶ ἡ πόλις ἡμῶν διατελεῖ τοὺς μὲν κακοὺς κολάζουσα IV, 5, 5. καὶ οὐδ' οὕτως ἀπέχρησέ μοι τὴν εἰσαγγελίαν δοῦναι, ἀλλ' II, 13, 20. — —· οὕτως ὑπὲρ μεγάλων ἀδικημάτων αἱ εἰσαγγελίαι τότε ἦσαν II, 3, 16.

ὀφείλειν. τοῦτ' οὖν ὀφειλέτω I, 8, 6. τοὺς ὀφείλοντας τῷ δημοσίῳ fr. 33. τάλαντον ὦφλεν I, 20, 2.

ὀφθαλμιᾶν. ὠφθαλμίασε (= ἐπεθύμησε) fr. 206.

ὀφθαλμός. πρὸ ὀφθαλμῶν ὁρώμενα αὐτοῖς τὰ δεινά IV, 15, 8.

ὄφις. εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους τοῖς ὄφεσι· τούς τε γὰρ ὄφεις μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας, τῶν δὲ ὄφεων αὐτῶν τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν, τοὺς δὲ παρείας αὐτοὺς τοὺς ἔχεις κατεσθίειν fr. 84.

ὀχετόκρανα (= αἱ τῶν ὀχετῶν ἀρχαί) fr. 158.

ὀχετός. ὅπως τὸ ἀνώμαλον τοῦ χωρίου τῇ τῶν ἀνδήρων καὶ ὀχετῶν ἀφαιροῖτο κατασκευῇ fr. 134.

ὀψαρτύτης fr. 287.

ὄψις. Λαῒς ἡ δοκοῦσα τῶν πώποτε διενηνοχέναι τὴν ὄψιν fr. 17.

πάγος, vid. Ἄρειος πάγος.

πάθος. τοὺς ἐν τοιούτοις ὄντας πάθεσι παραμυθεῖσθαι IV. fr. 121, 2.

Παιανιεύς. Κόνων ὁ Παιανιεύς I, 20, 28.

παιδάριον. δυαῖν ἀδελφαῖν — παιδαρίων ἀπαίδων fr. 193.

παιδεία. περὶ τῆς παιδείας αὐτῶν ἐπιμνησθῶ IV, 8, 1.

παιδεύειν. ἐπαιδεύθησαν ὅπερ εἰώθασι ν[έους παιδεύ]ειν IV, 8, 3. τοὺς παῖδας παιδεύομεν IV, 8, 5. ἔδει ὑφ' ὑμῶν παιδεύεσθαι τοὺς νεωτέρους τῶν ῥητόρων I, 17, 18. παῖδες ὄντες καλῶς ἐπαιδεύθησαν IV, 8, 6.

γέλλοντο παρ' ὑμῖν II, 3, 6. παρ' ἡμῖν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν εὐδοκιμεῖν αὐτοὺς ἀναγκαῖον IV, 28, 1. τοῦτο παρ' ὑμῖν ἔσται καταλελειμμένον I, 29, 9. τὴν Μακεδόνων ὑπερηφανίαν καὶ μὴ τὴν τοῦ δικαίου δύναμιν ἰσχύειν παρ' ἑκάστοις IV, 18, 7. οἴησιν καταλείπειν παρὰ τοῖς δικασταῖς III, 26, 15. οὐδαμοῦ ὄψει οὐδὲ παρ' ἑνὶ τούτων Εὐξένιππον καταριθμούμενον II, 11, 11. . . . παρὰ Ὀλυμπιάδι Καλλίας ὁ Χαλκιδεὺς I, 16, 9. || παρὰ τοὺς νόμους II, 17, 9. III, 27, 23. παρὰ δύναμιν καὶ ὑπὲρ τὴν οὐσίαν τὴν ἐμαυτοῦ III, 29, 7. παρὰ δύο ψήφους ἀπέφυγε II, 13, 10.

π α ρ α β α ί ν ε ι ν. καταλύειν τὸν δῆμον παραβαίνοντα τοὺς νόμους III, 27, 14.

π α ρ ά β υ σ τ ο ς. κλίνη παράβυστος fr. 170. ἐν παραβύστῳ fr. 57.

π α ρ α γ γ έ λ λ ε ι ν. παραγγέλλεις τοῖς δικασταῖς περὶ ὧν δεῖ αὐτοὺς κελεύειν με ἀπολογεῖσθαι III, 27, 7.

π α ρ ά γ ε ι ν. ὁ τῆς δωροξενίας νόμος ἁρμόττων ἐστὶ τῷ νῦν ἀγῶνι παραχθῆναι fr. 24, 21.

π α ρ α γ ρ ά φ ε ι ν. τὸ ψήφισμα παρέγραφον II, 13, 25. ὑποκάτω παρέγραψα „—" II, 13, 21.

π α ρ α γ ρ α φ ή. οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς I. fr. 110.

π α ρ α δ έ χ ε σ θ α ι. ἡ τοιαύτη αἰτία οὐ παραδέχεται σκῆψιν οὐδεμίαν II, 5, 14. οὗ ὁ βίος τὴν αἰτίαν οὐ παραδέχεται II, 11, 15.

π α ρ ά δ ο ξ ο ς. ὢ καλῆς καὶ παραδόξου τόλμης IV, 31, 1.

π α ρ α ι ρ ε ῖ ν. τῆς λύπης παραιρεῖν εἰς τὸ ἐνδεχόμενον IV. fr. 121, 6. τοῖς καθ' ἡμέραν κινδύνοις τοὺς εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον φόβους τῶν πολιτῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων παραιρούμενοι IV, 23, 4.

π α ρ α ι τ ε ῖ σ θ α ι. ὑμᾶς ἐκεῖνο παραιτησάμενος πρῶτον III, 22, 2.

π α ρ α κ α θ ῆ σ θ α ι. ὅπερ καὶ πρὸς τοὺς παρακαθημένους ἀρτίως ἔλεγον II, 3, 4.

π α ρ α κ α λ ε ῖ ν. τοὺς φίλους παρακαλεῖν II, 18, 10.

π α ρ α κ α τ α β ά λ λ ε ι ν fr. 253.

π α ρ α κ α τ α τ ί θ ε σ θ α ι. παρακατατιθέμενοι δύο πόλεις τῶν ὑμετέρων αὐτῶν III, 29, 24.

π α ρ α κ ε λ ε ύ ε σ θ α ι. τοῦτο παρακελεύονται τοῖς δικασταῖς, μὴ θέλειν ἀκούειν τῶν ἀπολογουμένων II, 6, 11. παρακελεύῃ τοῖς δικασταῖς μὴ θέλειν ἀκούειν τῶν ἀναβαινόντων II, 6, 19. παρεκελευόμην αὐτῇ ὅπως μὴ πλησιάσει Χαρίππῳ III, 24, 5. ἐμοῦ παρακελευομένου αὐτῇ ὅπως ἐμμενεῖ ἐν τοῖς ὅρκοις III, 25, 17.

π α ρ ά κ λ η σ ι ς. λόγου παράκλησιν I, 29, 15.

π α ρ α κ ο λ ο υ θ ε ῖ ν. παρακολουθῶν, ὅτε Χάριππος ἐγάμει τὴν γυναῖκα III, 24, 3.

π α ρ α κ ρ ο ύ ε σ θ α ι. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀγῶνος οἴεται δεῖν ὑμᾶς παρακρούσασθαι I, 8, 30. παρακρουόμενοι τὴν πόλιν fr. 160, 4.

π α ρ α λ ε ί π ε ι ν. τὰ ὑπ' ἐμοῦ παραλειπόμενα ὑμεῖς οἱ ἀκούοντες προσθήσετε IV, 2, 3.

π ά ρ α λ ο ι fr. 55.

π α ρ α μ υ θ ε ῖ σ θ α ι. χαλεπόν ἐστι τοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις ὄντας πάθεσι παραμυθεῖσθαι IV. fr. 121, 2.

π α ρ ά ν ο μ ο ς. παράνομά τις ἐν τῇ πόλει γράφει II, 5, 4. δι' ὅπερ ἑάλως παρανόμων II, 8, 20.

π α ρ α σ κ ε υ ά ζ ε ι ν. ἀπορίαν ἐν τῇ πόλει παρασκευάζοντες II, 16, 24. κόσμον πολὺν καὶ πολυτελῆ τῇ θεῷ παρασκευάσαντες II, 12, 4.

π α ρ α τ ά τ τ ε σ θ α ι. ἐν ᾗ (στρατείᾳ)

βραχὺ δ' ἔτι εἰπὼν περὶ τῆς ψήφου II, 17, 24. *εἰπεῖν περὶ αὐτῆς* IV, 4, 6. *τὰς εἰσαγγελίας εἶναι περὶ τοῦ λέγειν μὴ τὰ ἄριστα* II, 4, 16. *ἐξετάσωμεν περὶ αὐτοῦ* II, 8, 21. *περὶ τῆς παιδείας αὐτῶν ἐπιμνησθῶ* IV, 8, 1. *τῶν ἐπιταγμάτων ὧν ἧκε φέρων περὶ τῶν φυγάδων* I, 14, 24. *περὶ ἧς νῦν τὴν κατηγορίαν πεποίησαι* III, 28, 2. *κήρυγμα περὶ τούτων ἐποιήσατο* I, 10, 18. *κρινόμενος περὶ δωροδοκίας* I, 17, 17. *ἃ ἔχουσιν δίκαια περὶ τοῦ πράγματος λέγουσιν* III, 26, 8. *περὶ ὧν δεῖ αὐτοὺς μὴ ἐᾶν λέγειν* III, 27, 9. *λόγους — περὶ τούτων τῶν πραγμάτων εἰρηκότα* II, 10, 22. *τῶν λόγων τῶν μελλόντων ῥηθήσεσθαι περὶ Λεωσθένους* IV, 1, 2. *τοιούτους λόγους λέγων περὶ γυναικός* III, 25, 7. *λόγους ποιεῖσθαι περὶ ἄλλου τινός* II, 4, 20. *οὐδὲ λόγον περὶ αὐτῶν ἐποιήσω* II, 10, 15. *ἐὰν μηδένα λόγον περὶ αὐτῶν ποιῶνται* II, 14, 13. *περὶ τῶν συνηγόρων τοὺς λόγους πεποίησαι* III, 27, 6. *περὶ Λεωσθένους τοὺς λόγους ποιήσομαι* IV, 6, 2. *περὶ Ἀθηναίων τοὺς λόγους ποιούμενος* IV, 7, 6. *εἰ μὴ μέμνηνται περὶ τῶν προκατηγορηθέντων* III, 26, 14. *νόμους ἔθεσθε χωρὶς περὶ ἑκάστου αὐτῶν* II, 5, 1. *περὶ οὗ πολλῷ ἂν δικαιότερον — ἡ στήλη σταθείη* fr. 83. *οὐκ ἂν σὺ μόνον ᾔδεις, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες —, ὥσπερ καὶ περὶ τῶν ἄλλων —, ἴσασι* II, 11, 4. *ὁ παρεληλυθὼς χρόνος μάρτυς ἐστὶν ἑκάστῳ τοῦ τρόπου ἀκριβέστατος, ἄλλως τε δὴ καὶ περὶ τούτων τῶν αἰτιῶν* III, 28, 16. || *ἀσεβεῖ τις περὶ τὰ ἱερά* II, 5, 1. *τὰ περὶ τὴν φιάλην γεγονότα* II, 12, 11. *τὴν περὶ Πύλας μάχην γενομένην* IV, 16, 1. *ὑμῖν Ὀλυμπιὰς ἐγκλήματα πεποίηται περὶ τὰ ἐν Δωδώνῃ* II, 11, 21. *τῆς πόλεως περὶ Χαιρώνειαν ἡττηθείσης* fr. 80, 23. *δεινὰ ἐποίησεν περὶ τὴν φιάλην* II, 10, 1. *τοὺς περὶ τὰς ἐξόδους καλλωπισμούς* fr. 237. *λέγω δὴ τοὺς περὶ Μιλτιάδην καὶ Θεμιστοκλέα* IV, 29, 1

Ventum est ad id, cuius caussa haec praefati sumus. Iam enim quo successu de praemio eruditionis hoc anno a commilitonibus certatum sit, quaeque nova in poximum annum ab Ordinibus nostris proponantur argumenta exponendum est.

Ac Theologorum quidem Ordo, qui *Novi Testamenti de regno divino et de ecclesia sententias inter se comparari* voluerat, duas accepit commentationes. Earum altera, quae insignita est Ignatii verbis *ὅσοι ἂν μετανοήσαντες ἔλθωσιν ἐπὶ τὴν ἑνότητα τῆς ἐκκλησίας, οὗτοι θεοῦ ἔσονται, ἵνα ὦσιν κατὰ Ἰησοῦν Χριστὸν ζῶντες*, laudanda est propter magnam, quam scriptor adhibuit, virium intentionem, propter sermonis elegantiam et propter diligentem rerum investigationem; quum vero disputatio altius quam necesse erat repetatur, quum passim aliena immisceantur, quum locis interpretandis saepius inferantur notiones ante conceptae, quum summa denique pertractationis sententia scopum propositum non satis assequatur, Ordo prae-

mio quidem eam ornandam esse negavit, auctorem vero commemoratione honorifica dignum et summis rerum nostrarum academicarum moderatoribus beneficii alicuius impertiendi caussa commendandum esse iudicavit. Sigillo recluso inventum est nomen

CAROLI HERMANNI GUENTHER
Zittaviensis, theologiae studiosi.

Dissertatio altera, inscripta verbis ex evang. Matth. petitis *ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου*, et ipsa quidem a diligentia, rerum cognitione, orationis genere haud parum laudis habet, immo in dispositione praestat alteri; sed quum scriptor neque idoneam litterarum huc pertinentium scientiam prodidisset, neque penitius rem ipsam indagasset, Ordo in honorifica hac libelli mentione acquiescendum esse duxit.

Iurisconsultorum Ordini, qui *quomodo initium conatus delinquendi accurate definiendum esset secundum principia iuris communis et Saxonici explicari* iusserat, item duae traditae sunt dissertationes. Quarum eam, quae verbis *ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή 'στιν* inscribitur, etsi non ab omni vitio vacuam, tamen ut diligenter considerateque compositam ac satis plane scriptam atque emendate praemio dignam Ordo iudicavit. Auctor eius est

IULIUS AEMILIUS RIESS
Casselanus, iuris studiosus.

Medicorum Ordo quod proposuerat argumentum nemo pertractavit.

Denique Philosophorum Ordinis altera tantum classis, quae quaestionem proposuerat hanc: *historische Entwickelung und philosophische Prüfung der Lehre von den Vermögen der menschlichen Seele*, accepit dissertationem. Cuius auctor quum non satis alte in argumenti naturam intravisset, praemio dignus iudicari non potuit; nihilo minus tamen eum diligentiae ergo publice laudari et ad aliquem laboris fructum percipiendum summis rerum nostrarum academicarum curatoribus commendari Ordo voluit. Est is

HUGO WOLDEMAR HICKMANN
Radebergensis, theologiae studiosus.

Iam in proximum annum argumenta proponuntur haec.

Ab Ordine Theologorum:

Exponatur Augustini de coena sacra doctrina.

Ab Ordine Iurisconsultorum:

De natura et vi precarii.

Ab Ordine Medicorum:

Quaestio in medicina forensi multum agitata, num pulmones foetuum aërem inspiratum non continentes tantam aëris molem putredine gignere et in se retinere queant, ut aquae immissi natent, et num, si hoc acciderit, pulmones aëre inspirato repletos a pulmonibus propter putredinem aëre refertis certo discernere liceat, experimentis in foetu hominis et animalium factis solvatur. qua in re diiudicanda hoc inter alia respiciendum est, aërem inspiratum atmosphaericum esse, aërem putredine formatum maximam partem acido carbonico constare.

Ab Ordinis Philosophorum classe prima:

Oratio quae in Lysiacis est VI. κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας inscripta ab ipso Lysia scripta sit necne quaeratur, quoque iure aut Meleto aut Theodoro Byzantio nuper a quibusdam adscripta sit investigetur.

Ab eiusdem Ordinis classe altera:

Ueber den Schleiermacher'schen Religionsbegriff.

Ab eiusdem Ordinis classe tertia:

Untersuchung der Polarisationserscheinungen an dem durch enge Spalten hindurchgegangenen und dem von feinen Furchen reflectirten Lichte.

His igitur argumentis pertractandis qui commilitonum praemium et laudem volent consequi, eos rogamus ut scripta sua, addita obsignata scida nomen scriptoris indicante dictoque eodem quo scriptum insignita, ante kalendas Augustas decanis tradant.

P. P. pridie kal. Novembres a. MDCCCLXII.

LIPSIAE,

TYPIS A. EDELMANNI, TYPOGR. ACAD.

INDICIS
GRAECITATIS HYPERIDEAE
PARS SEPTIMA

QUAM AD RENUNTIATIONEM

PHILOS. DOCTORUM ET AA. LL. MAGISTRORUM

RECTORIBUS MAGNIFICIS

GUILIELMO THEOPHILO HANKEL

MED. ET PHIL. D. PHYSICES PROF. P O. ORD REG. SAX. PRO MERIT. AC FIDE EQUITE CETT.

ET

OTTONE LINNAEO ERDMANN

MED. ET PHIL. D. CHEMIAE TECHN PROF. P. O. ORDD. REG. SAX. ALBERT. ET MAGNID. BAD. A SIGNO LEONIS ZAEHRING. EQU. CETT.

DECANIS

REINHOLDO KLOTZ

PHIL. D. PHILOLOG. CLASS. PROF. P. O. SEMIN. PHILOL. REG. DIRECT. ORD. REG. SAX. PRO MERIT. AC FIDE EQU. CETT.

ET

GUILIELMO THEOPHILO HANKEL

EXRECTORE MAGNIFICO

PROCANCELLARIO

GUILIELMO WACHSMUTH

IUR. ET PHIL. D. HISTOR. PROF. P. O. ORDD. REG. SAX. PRO MERIT. AC FIDE PRAEFECTO MAGNID. SAX. AB ALBO FALC. LEG HONOR. ATQUE DANEBROG. EQU. CETT.

A. I. M. MAII A. MDCCCLXII. USQUE AD XXX. M. APRIL. A. MDCCCLXIII.

CREATORUM INDICENDAM

EDIDIT

ANTONIUS WESTERMANN

LITT. GR. ET LAT. PROF. P. O.

LIPSIAE

PROSTAT APUD A. EDELMANNUM,

BIBLIOPOLAM UNIVERSITATIS.

INDEX
GRAECITATIS HYPERIDEAE.
PARS VII.

περίβλεπτος. διὰ τούτους μητέρες περίβλεπτοι τοῖς πολίταις γεγόνασιν IV, 23, 6.

περιγίγνεσθαι. ἐν τῇ τῶν ἐχθρῶν περιεγένετο τῶν ἀντιπάλων IV, 29, 8. τῆς δ' εἱμαρμένης οὐκ ἦν περιγενέσθαι IV, 12, 2

περιδῦσαι (= περιλωπίσαι) fr. 291.

περίεργον ἡγοῦμαι εἶναι ἰδίᾳ τὰ γένη ἐγκωμιάζειν IV, 7, 8.

περιτιθέναι. τῇ Ἑλλάδι τὴν ἐλευθερίαν περιθεῖναι IV, 14, 5.

περιιδεῖν. μὴ περιίδητε αὐτὸν ἐπὶ πράγματι οὐδενὸς ἀξίῳ II, 17, 7.

περιιέναι. περιιὼν Κνωσίων καὶ οἱ ἄλλοι φίλοι αὐτοῦ ἔλεγον I, 5, 9. προσκαλεῖται περιιὼν πάντας ἀνθρώπους III, 23, 7.

περισύρειν. λείαν περιεσύραντο fr. 292.

περιτιθέναι. τὴν εὐδοξίαν ἀπὸ τῶν πράξεων ἴδιον στέφανον τῇ πατρίδι περιέθηκαν IV, 17, 7.

περιφανής. ὑπὲρ μεγάλων ἀδικημάτων καὶ περιφανῶν II, 3, 17.

περιφράττειν. περιφραξάμενοί τι μέρος αὐτῆς αὐλαίᾳ fr. 165.

πιθάκνιον fr. 293.

πικρός. σκοπεῖν Ἀθηναίους μὴ μόνον εἰ πικρός ἐστιν, ἀλλ' εἰ καὶ προῖκα πικρός fr. 242.

πίνειν. εἰ μέν τις ἀκρατέστερον ἔπιεν I. fr. 104.

πιστεύειν. τίς οὕτως ἐστὶ τῶν ἐν τῇ πόλει ἀλόγιστος, ὅστις ἂν πιστεύσειε τοιούτοις λόγοις III, 24, 14.

πίστις. δεῖ τὸ τῶν πολιτῶν ἀσφαλὲς ἐπὶ τῇ τῶν νόμων πίστει γενέσθαι IV, 22, 6.

πιστός. καὶ τῷ τοῦτο πιστόν; I, 4, 2.

πλεονεκτεῖν. πολλὰ πλεονεκτοῦσιν ἐν τοῖς ἀγῶσιν οἱ κατήγοροι τῶν φευγόντων III, 26, 1.

πλῆθος. τὴν ἀρετὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἀνδρείαν πλῆθος, ἀλλ' οὐ τὸν πολὺν ἀριθμὸν τῶν σωμάτων εἶναι κρίνοντες IV, 17, 4. τὸ τῶν ἐλαυνόντων πλῆθος fr. 184. τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον I, 5, 14. III, 28, 12.

πλὴν κατ' ἐκεῖνό γε πάλιν θαρρῶ IV, 2, 2.

πλησιάζειν. ὅπως μὴ πλησιάσει Χαρίππῳ III, 24, 6. οὐδὲ ἑτέροις ἂν μᾶλλον ἢ τούτοις πλησιάσειαν ἐν ᾅδου IV, 30, 5.

πλησίον. τὸν κῆπον τὸν αὑτοῦ πλησίον ὄντα I, 20, 6. τὴν στοὰν τὴν πλησίον αὐτοῦ fr. 25.

πλίνθος. τὰς πλίνθους ἀναβάλλειν πρὸς ἀριθμόν fr. 120.

πλοῖον. μὴ ἐμβαίνειν εἰς τὸ πλοῖον I, 30, 22. κομιστικὰ πλοῖα fr. 195.

πλούσιος. ὡς πλούσιός ἐστιν Εὐξένιππος II, 14, 19. οἱ πλουσιώτατοι σχεδόν τι τῶν ἐν τῇ πόλει II, 16, 2. ἕως μὲν οἱ πλουσιώτατοι — μέτρια ἀνήλισκον fr. 160, 4.

πλουτεῖν. λέγοντος ὡς ἐξ ἀναπογράφων μετάλλων πεπλουτήκασι II, 15, 13.

πλοῦτος. καὶ δόξης ἱκανῆς καὶ πλούτου πολλοῦ δι' ὑμᾶς μετέσχηκεν I, 17, 23.

8, 10. *παρακατατιθέμενοι δύο πόλεις τῶν ὑμετέρων αὐτῶν* III, 29, 25. *τὰς μὲν μικρὰς πόλεις — τὰς δὲ μεγάλας* I, 12, 6. *τὴν πόλιν τῶν Θηβαίων* IV, 15, 4. *ἡ πόλις ἡμῶν* IV, 5, 5. fr. 139, 28. *τὴν πόλιν ἡμῶν* IV, 3, 1. 10, 4. *τοὺς ἄλλους ἀγῶνας τοὺς τῆς πόλεως* I, 8, 32. *ἐπ' αὐτῷ τῷ σώματι τῆς πόλεως* I, 19, 21. *τῆς πόλεως αἱ πρόσοδοι* II, 16, 12. *τῆς πόλεως τὴν ἐκ δικαίου πρόσοδον* II, 16, 19. *περὶ τῶν κοινῶν τῶν τῆς πόλεως* IV, 6, 1. *ἐν τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς* IV, 25, 4. *τῆς πόλεως περὶ Χαιρώνειαν ἡττηθείσης* fr. 80, 23. *οὐ προσήκοντα αὐτὴν ἐγκλήματα τῇ πόλει ἐγκαλοῦσαν* II, 11, 25. *τριακόσια τάλαντα εἰσπράξειν τῇ πόλει* II, 16, 4. *τῶν — ὠφελίμων τῇ πόλει* II, 16, 21. *τῆς προαιρέσεως εἰσηγητὴς τῇ πόλει ἐγένετο* IV, 3, 7. *ἀντέπραξε τῇ πόλει* fr. 80, 22. *τηλικαῦτα ἀδικήσαντας τὴν πόλιν* I, 20, 27. *ταράττων τὴν πόλιν* I, 23, 19. *βλάπτειν τὴν πόλιν* II, 13, 1. *ἐπέδωκε — τὴν πόλιν τοῖς Ἕλλησιν εἰς τὴν ἐλευθερίαν* IV, 10, 7. *ῥᾳδιεστέραν τὴν πόλιν* fr. 90. *παρακρουόμενοι τὴν πόλιν* fr. 160, 5. *φεύγοντες ἐκ τῆς πόλεως* II, 3, 14. *τῶν ἐν τῇ πόλει ψηφισμάτων* I, 19, 17. *τὸ γιγνόμενον ἐν τῇ πόλει* II, 4, 1. *τῶν ἀδικημάτων, ὅσα ἔστιν ἐν τῇ πόλει* II, 4, 24. *παράνομά τις ἐν τῇ πόλει γράφει* II, 5, 4. *ἀπορίαν ἐν τῇ πόλει παρασκευάζοντες* II, 16, 24. *ἔχων ἐν τῇ πόλει τοὺς ὑπεναντία πράττοντας τῷ δήμῳ* II, 17, 22. *διατρίβων ἐν τῇ πόλει* III, 29, 2. *οὐδενὸς τῶν ἐν τῇ πόλει καταδεέστερον ὄντα* II, 7, 12. *οἱ ἄλλοι πάντες οἱ ἐν τῇ πόλει* II, 11, 4. *δεινότατος δοκεῖ εἶναι τῶν ἐν τῇ πόλει* II, 13, 12. *οἱ πλουσιώτατοι τῶν ἐν τῇ πόλει* II, 16, 3. *τίς οὕτως ἐστὶν τῶν ἐν τῇ πόλει ἀλόγιστος* III, 24, 14. *οὐδένα τῶν ἐν τῇ πόλει* III, 28, 14. *οὐδεμίαν τῶν ἐν τῇ πόλει γυναῖκα* III, 28, 1. *τί τῶν ἐν τῇ πόλει βέλτιον ἢ δημοτικώτερόν ἐστιν ἢ* II, 6, 21. *ἔστιν τι τῶν ἐν τῇ πόλει τούτων δημοτικώτερον τοῦ* — III, 27, 3. *ἔξωθεν τῆς πόλεως* II, 17, 16. *ὑπὲρ ὧν Φιλίππῳ ὑπηρετήκει κατὰ τῆς πόλεως* II, 13, 15. *περὶ τῆς πόλεως διεξιέναι* IV, 4, 1. *τιμωρήσασθαι τοὺς ἀδικοῦντας ὑπὲρ ἁπάσης τῆς πόλεως* I, 29, 14. *ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀντιλέγειν* II, 10, 11.

πολιτεία. τίνα τρόπον τῇ πολιτείᾳ κέχρημαι II, 13, 5. *θρασύτατα καὶ ἀσελγέστατα τῇ πολιτείᾳ κέχρηται* II, 13, 13. *ἰσχυρότατος ἐν τῇ πολιτείᾳ γεγένηται* II, 13, 9. *μήτε πόλεως μήτε πολιτείας ἐπηβόλους γενέσθαι* fr. 82.

πολιτεύεσθαι. ἐπείπερ προῄρησαι πολιτεύεσθαι II, 12, 21.

πολίτης. ἐστὶ γὰρ οὐχ οὗτος ἄριστος πολίτης, ὅστις — II, 16, 16. *πολίτῃ ὄντι ὑμετέρῳ* III, 30, 9. *κατὰ πάντων τῶν πολιτῶν* II, 5, 22. *τῆς ὁμονοίας τῶν πολιτῶν* II, 16, 21. *ἐγκώμιον καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν* IV, 13, 4. *τὸ τῶν πολιτῶν ἀσφαλές* IV, 22, 5. *τὸν βουλόμενον τῶν πολιτῶν* II, 7, 1. *τῶν πολιτῶν τινα* II, 10, 8. *τινὰ τῶν πολιτῶν* III, 30, 5. *ὡσπερεί τις καὶ ἄλλος τῶν πολιτῶν* II, 11, 1. *τοὺς συκοφαντουμένους τῶν πολιτῶν ὑπό τινων* II, 15, 6. *τοὺς ἄλλους πολλοὺς σεσώκατε τῶν πολιτῶν* II, 17, 5. *τοῖς ἀδυνάτοις τῶν πολιτῶν* III, 27, 5. *Χαρίππῳ ἑνὶ τῶν πολιτῶν* III, 28, 4. *πρὸς οὐδένα τῶν πολιτῶν* III, 29, 4. *τῶν πολιτῶν τοὺς ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ τελευτήσαντας* IV, 14, 2. *τῶν ἄλλων πολιτῶν μηδένα λόγον ποιεῖσθαι* IV, 13, 2. *τοὺς φόβους τῶν πολιτῶν παραιρούμενοι* IV, 23, 3. *τῆς στρατείας ἡγεμὼν τοῖς πολίταις κατέστη* IV, 3, 7 *μητέρες περίβλεπτοι τοῖς πολίταις γεγόνασιν* IV, 23, 6. *τὸν τοιαύτας καρτερίας ὑπομεῖναι τοὺς*

πολίτας προτρεψάμενον Λεωσθένη IV, 21, 1. οὐ βουλόμενος πολίτας ἄνδρας εἰσπράττειν τὸν μισθὸν III, 29, 14.

πολιτικός. ξενικὴν μὲν δύναμιν συστησάμενος, τῆς δὲ πολιτικῆς ἡγεμὼν καταστὰς IV, 10, 8.

πολλάκις. ὑπὸ τοῦ δήμου πολλάκις ἀναγκαζόμενοι I, 7, 27. ὁπότε παραφθέγγοιο ἐν τῷ λόγῳ πολλάκις II, 14, 19. εἰωθὼς πολλάκις ἀγωνίζεσθαι III, 30, 4. οὗτοι πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται fr. 177.

πολλαχόθεν. ἀνθρώπους οἳ πολλαχόθεν εἰς μίαν πόλιν συνεληλυθότες οἰκοῦσι IV, 7, 3.

Πολύευκτος II, 4, 13. 6, 7. 12, 19. 15, 2. 17, 12.

πολυπληθία fr. 294.

πολύς. πλούτου πολλοῦ I, 17, 24. ἐν πολλῷ χρόνῳ καὶ διὰ πολλῶν κινδύνων τὴν ἀρετὴν ἀπεδείξαντο IV, 24, 6. ἐν πολλῇ σωφροσύνῃ ἐτράφησαν IV, 8, 2. κόσμον πολὺν τῇ θεῷ παρασκευάσαντες II, 12, 3. πολλὴν οὐσίαν συνείλεκται II, 14, 21. χάριν ἔχειν αὐτῷ πολλήν IV, 12, 4. θυσίαν πολλῶν χρημάτων ἀποστείλαντες II, 12, 5. πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιοι γεγένηνται IV, 9, 2. πολλοὺς λόγους ἀναλίσκω III, 21, 11. τὸν πολὺν ἀριθμὸν τῶν σωμάτων IV, 17, 4. πολλοὶ ἄλλοι τῶν εἰσαγγελλομένων II, 3, 14. ἄλλους πολλοὺς τῶν πολιτῶν II, 17, 5. πολλῶν καὶ ἄλλων καλῶν ὄντων II, 6, 22. πολλὰ καὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς εἰπεῖν ἐπιλανθάνονται III, 26, 6. πολλὰ δίδοτε τοῖς στρατηγοῖς ὠφελεῖσθαι I, 28, 11. πολλὰ οὗτος κέκτηται II, 14, 22. πολλὰ πλεονεκτοῦσιν οἱ κατήγοροι τῶν φευγόντων III, 26, 1. πολλῷ μᾶλλον ἠγανάκτουν I, 5, 14. πολλῷ δικαιότερον fr. 83. || εἰσαγγέλλονται ὡς πλείονος μισθοῦντες τὰς αὐλητρίδας ἢ ὁ νόμος κελεύει II, 4, 2. οὔτε πλείους οἶμαι δεῖν λόγους ποιεῖσθαι — ἢ II, 4, 19. πλείους μάχας ἠγωνίσθαι ἢ IV, 20, 3. ὅστις μικρὰ δοὺς πλείω βλάπτει τὰ κοινὰ II, 16, 17. πλεῖν ἢ ἑξήκοντα τάλαντα ἑκάτερον εἰληφέναι I, 19, 18. οὐσίαν ἢ πλεῖν ἢ ἑξήκοντα ταλάντων ἦν II, 15, 10. μυριάδας πλεῖν ἢ δεκαπέντε fr. 33. πλείστης κηδεμονίας ὑπὸ τοῦ δαιμονίου τυγχάνειν IV. fr. 121, 21. καρπεύειν ἀγαθὴν καὶ πλείστην χώραν fr. 128.

πολυτελής. κόσμον πολὺν καὶ πολυτελῆ τῇ θεῷ παρασκευάσαντες II, 12, 3.

πολυφίλοις fr. 295.

πομπεία fr. 296.

πονηρία. δῆλον ὅτι οὐ διὰ πονηρίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιείκειαν III, 28, 7.

πονηρός. λαθεῖν οὐκ ἔνι οὔτε πονηρὸν ὄντα οὐδένα οὔτε ἐπιεικῆ III, 28, 13. οὐ γὰρ οἷόν τε τὸν Ἀθήνησι πονηρὸν ἐν Λήμνῳ χρηστὸν εἶναι III, 29, 23. οὔτε αἰτίαν πονηρὰν οὐδεμίαν πώποτ' ἔλαβον III, 29, 3.

πόνος. ὑπὲρ ὧν ἁπάντων οὗτοι πόνους πόνων διαδόχους ποιούμενοι IV, 23, 1.

πορεία. τῆς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πορείας Ἀντίπατρον ἐκώλυσεν IV, 11, 3.

πορεύεσθαι. εἰς τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων συνέδριον πορεύεσθαι II, 10, 13. τὰς παρόδους δι' ὧν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας οἱ βάρβαροι ἐπορεύθησαν IV, 11, 3. ἐπ' αὐτὴν τὴν ἀπολογίαν πορεύσομαι III, 21, 12.

πορίζειν. γράφεις τὰς ὀκτὼ φυλὰς πορίσαι τοῖν δυοῖν φυλαῖν τὰ διάφορα καὶ ἀποδοῦναι II, 9, 7. ὅστις εἰς τὸ παραχρῆμα ἐξ ἀδίκου πορίσας κατέλυσε τῆς πόλεως τὴν ἐκ δικαίου πρόσοδον II, 16, 18. τῶν ἐργαζομένων ἀφαιρούμενοι πόρους φασὶ τούτους πορίζειν II, 16, 24.

πόρος. τῶν ἐργαζομένων ἀφαιρούμενοι πόρους II, 16, 23. ταχθεὶς ἐπὶ

τῇ διοικήσει τῶν χρημάτων εὗρε πόρους fr. 139, 26.

Ποσειδεών fr. 148.

Ποσειδῶν I, 23, 2.

ποτέ. σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ διδόντες, ἡμεῖς δέ ποτε ἠξιώσαμεν λαβεῖν fr. 75.

πότερον, πότερα. πότερον ἀδικεῖ ὑμᾶς ὁ κρινόμενος ἢ οὔ II, 15, 1. πότερ᾽ οὐκ ἔξεστι τοῖς κρινομένοις τοὺς οἰκείους βοηθεῖν ἢ ἔστιν τι —; III, 27, 1. πότερα ᾤου προσήκειν συνοικεῖν — ἢ ἀνέκδοτον ἔνδον καταγηράσκειν; III, 28, 3. τίς γὰρ —; πότερον οὐκ ἐν τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς; ἀλλὰ τὰ διὰ τούτους γεγονότα τίνας ἄλλους ἢ τούτους ἐπαινεῖσθαι — ποιήσει; ἀλλ᾽ οὐκ ἐν ταῖς ἰδίαις εὐπραξίαις; ἀλλὰ —; IV, 25, 4. τίνος πρῶτον μνησθῶ, πότερα περὶ τοῦ γένους αὐτῶν ἑκάστου διεξέλθω; ἀλλ᾽ εὔηθες εἶναι ὑπολαμβάνω. ἀλλὰ περὶ τῆς παιδείας αὐτῶν ἐπιμνησθῶ καὶ ὡς —; IV, 7, 1.

πού. ἄλλοθί που II, 10, 22. 14, 24.

πούς. ἀφεὶς τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκει fr. 211.

πρᾶγμα. τοιοῦτον γάρ ἐστι τὸ Ἀρίστωνος τουτονὶ πρᾶγμα III, 23, 6. τοσοῦτον τοῦ πράγματος καταπεφρόνηκεν I, 4, 3. ταῦτα δεῖ σκοπεῖν ἀπ᾽ αὐτοῦ τοῦ πράγματος III, 28, 19. περὶ τῶν ἔξω τοῦ πράγματος κατηγορηθέντων II, 14, 11. ὡς ἄλλοθί που τὴν γνώμην ἂν σχοῖεν ἢ ἐπ᾽ αὐτοῦ τοῦ πράγματος II, 14, 26. ἃ ἔχουσιν δίκαια περὶ τοῦ πράγματος λέγουσιν III, 26, 9. τῆς περὶ τοῦ πράγματος ἀπολογίας ἀπολελεῖφθαι III, 26, 13. ἵνα μὴ πρὸ τοῦ πράγματος πολλοὺς λόγους ἀναλίσκω III, 21, 10. τοὺς δικαστὰς ὑπὲρ τοῦ πράγματος τὰ δίκαια διδάξαι II. 7, 2. δημοτικώτατα τῷ πράγματι κεχρημένοι I, 7, 25. τοιούτῳ πράγματι οὐ κέχρησαι II. 7. 3. μὴ περιίδητε αὐτὸν ἐπὶ πράγματι οὐδενὸς ἀξίῳ II. 17, 8. κἀκεῖθεν ἐξετάσαι τὸ πρᾶγμα III. 23, 18. σκευοποιοῦντα τὸ πρᾶγμα fr. 149. τὸν τῶν ὅλων πραγμάτων ἐπιστάτην I, 4. 1. στρατηγοὺς καὶ φύλακας τῶν πραγμάτων I, 17, 28. συνέβη αὐτῷ τῶν πραγμάτων ὧν προείλετο κρατῆσαι IV, 12, 1. λόγους περὶ τούτων τῶν πραγμάτων εἰρηκότα II, 10, 23. οἱ ἐπιβουλεύοντες τοῖς Ἑλληνικοῖς πράγμασι I, 12, 6. ὅλῃ πόλει πράγματα παρέχειν ἱκανὸς εἰ II, 7, 17. Εὐξενίππῳ πράγματα παρέχεις II, 17, 23.

πρᾶξις. οὐ ῥᾴδιον ἕνα ὄντα τοσαύτας πράξεις διελθεῖν IV, 4, 5. τὰς ὕστερον πράξεις IV, 12, 8. ὧν οὗτος ἀδελφὰς πράξεις ἐνστησάμενος IV, 28, 6. τὴν εὐδοξίαν ἀπὸ τῶν πράξεων IV, 17, 6.

πραότης. τῆς ὑμετέρας πραότητος καὶ φιλανθρωπίας I, 19, 14.

πράτης fr. 191.

πράττειν. οὐ σὲ μὲν οὕτως οἶμαι δεῖν πράττειν II, 13, 4. τούτους οὐ ῥᾴδιόν ἐστι κωλῦσαι ταῦτα πράττειν II, 17, 4. ἄδειαν καὶ πράττειν καὶ γράφειν ὅ τι ἂν βούληται fr. 45. ὅτι τὰ Φιλίππῳ συμφέροντα καὶ πράττει καὶ λέγει fr. 80, 17. ὅσοι τι ὑπὲρ ἐκείνων ἢ λέγουσιν ἢ πράττουσιν II, 11, 5. οἱ θρασεῖς ἄνευ λογισμοῦ πάντα πράττουσιν fr. 138. στρατηγὸς ἐάν τις μὴ τὰ δίκαια πράττῃ II, 12, 25. τὰ αὐτοῦ πράττοντα II, 10, 24. παρὰ τῶν τἀναντία πραττόντων τῷ δήμῳ II, 13, 19. 17, 14. τοὺς ὑπεναντία τῷ δήμῳ πράττοντας II, 17, 22. οὓς πάντες ἴσασι ταῦτα πράττοντας II, 11, 14. εἴ τι προπετέστερον ἔπραττον I, 17, 19. δίκαιόν ἐστι μὴ μόνον ὧν ἔπραξε Λεωσθένης χάριν ἔχειν αὐτῷ IV, 12, 3. τὰ ἐκεῖ οὐκ ὀρθῶς ἐπράξαμεν II, 12, 13. τοῦτο πράξας αἴτιος τοῦ Χαλκιδέων ὑπῆρξεν ὀλέθρου fr. 80, 19. ἀφ᾽ ὅσων αὐτὸν δεῖ τὸν μισθὸν πράττεσθαι I, 2, 17. τὰ πεπραγμένα αὐτῷ δεινά ἐστι II, 8, 2. πολλὰ καὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς

νυμία γέγονε τοῦ ἐλευθέριον προσαγορεύεσθαι διὰ τὸ — fr. 25.

προσαποδιδόναι. τὰς ἄλλας φυλὰς ἔγραφες αὐταῖς προσαποδιδόναι ἀργύριον II, 9, 12.

προσαποτίνειν. ἀγαπητὸν ἦν αὐταῖς. εἰ τὰ τοῦ θεοῦ ἀποδώσουσιν καὶ μὴ προσαποτίσουσιν ἀργύριον II, 9, 14.

προσγράφειν. οὐδεμιᾷ προσγέγραφε διὰ τί ἕκαστον ἀποφαίνει I, 8, 4.

προσδοκᾶν. ὅσῳ δεινότερα τὰ προσδοκῶμεν ἂν γενέσθαι κρίνομεν IV, 19, 9.

προσέχειν. δεῖ ὑμᾶς νυνὶ βουλεύσασθαι προσέχοντας τὸν νοῦν I, 8, 32. μηδὲ τοῖς δακρύοις τοῖς Ἀγνωνίδου προσέχετε τὸν νοῦν I, 30, 17.

προσήκειν. οὔκουν προσήκειν ἡμᾶς τῶν ἐκεῖ οὐδὲ ἓν κινεῖν II, 12, 10. πότερα ᾤου προσήκειν συνοικεῖν ἐκδεδομένην Χαρίππῳ III, 28, 3. τὸ ἐξελέγχειν τοὺς εἰληφότας τὰ χρήματα ἡμῖν προσήκει I, 28, 3 . . . . . οὐ προσήκει παρὰ τοὺς νόμους III, 27, 22. δικαστήρια τὰ προσήκοντα ἑκάστοις αὐτῶν ἀπέδοτε II, 5, 8. ἐξήλεγξα οὐ προσήκοντα αὐτὴν ἐγκλήματα τῇ πόλει ἐγκαλοῦσαν II, 11, 24. ἀδελφαὶ γάμων τῶν προσηκόντων ἐννόμως τετυχήκασι IV, 23, 7. ὅταν ἐπιστέλλωσι μὴ τὰ δίκαια μηδὲ τὰ προσήκοντα II, 10, 10. ὡς οὐ προσηκόντως τὰς δύο φυλὰς ἐχούσας τὸ ὄρος II, 9, 5. εἰ μὴ προσηκόντως εἶχον αὐτό II, 9, 10.

προσιστάναι. θαυμάζω εἰ μὴ προσίστανται ἤδη ὑμῖν αἱ τοιαῦται εἰσαγγελίαι II, 3, 5.

προσκαλεῖν. αὐτὸς προσκαλεῖται περιιὼν πάντας ἀνθρώπους III, 23, 6. προσκαλέσασθαι fr. 70.

προσκαταμένειν. προσκατέμεινα αὐτόθι τὸν τρίτον ἐνιαυτόν III, 29, 13.

πρόσκλησις fr. 70.

προσμετροῦντας fr. 297.

πρόσοδος. κατέλυσε τῆς πόλεως τὴν ἐκ δικαίου πρόσοδον II, 16, 19. τῆς πόλεως αἱ πρόσοδοι αἱ ἐκεῖθεν πάλιν αὔξονται II, 16, 13.

προσπίπτειν . . . . . πρὸς τὴν ἐλπίδα προσέπεσεν I, 14, 20. νόσων καὶ λύπης καὶ τῶν ἄλλων τῶν προσπιπτόντων εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον IV. fr. 121, 18. οἱ θαρραλέοι μετὰ λογισμοῦ τοὺς προσπεσόντας κινδύνους ὑπομένουσιν fr. 138.

προσπτύειν. πρὸς τὸ πρόσωπον προσπιύειν fr. 114.

προστάτης. νόμον τὸν κελεύοντα νέμειν προστάτην fr. 26.

προστάττειν. ἀδικεῖ ἃ ὁ θεὸς αὐτῷ προσέταττε ταῦτ᾽ ἐξαγγείλας II, 8, 10. ὁ δῆμος προσέταξεν Εὐξενίππῳ τρίτῳ αὐτῷ ἐγκατακλιθῆναι εἰς τὸ ἱερόν II, 8, 5. ὑμῖν ὁ Ζεὺς προσέταξεν ἐν τῇ μαντείᾳ τὸ ἄγαλμα τῆς Διώνης ἐπικοσμῆσαι II, 11, 26. καὶ ταῦτα τοῦ θεοῦ προστάξαντος II, 12, 18.

προστιθέναι. μηδὲ προστίθετε τῇ κατηγορίᾳ παρ᾽ ὑμῶν αὐτῶν μηδέν III, 21, 4. ἐξεδόθη τάλαντον ἀργυρίου προσθέντος αὐτῇ Εὐφήμου III, 28, 6. τὰ ὑπ᾽ ἐμοῦ παραλειπόμενα ὑμεῖς οἱ ἀκούοντες προσθήσετε IV, 2, 4.

προσφέρειν. οὕτως ἡμῖν τοῦ δήμου προσενηνεγμένου I, 22, 12.

πρόσωπον. πρόσωπον κομισάμενοι ὡς οἷόν τε κάλλιστον II, 12, 1. πρὸς τὸ πρόσωπον προσπτύειν fr. 114. χαρακτὴρ οὐδεὶς ἔπεστιν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς διανοίας τοῖς ἀνθρώποις fr. 229.

πρότερος. ὅπερ ὁ πρότερος ἐμοῦ λέγων εἶπεν II, 8, 15. δεῖν ἐν τῷ προτέρῳ λόγῳ ὑφελεῖν τῶν φευγόντων τὰς ἀπολογίας II, 6, 10. ἐπειδὰν πρότεροι λόγον λάβωσιν III, 26, 7. ὡς πρότερον τοὺς ὁριστὰς ἐξελόντας αὐτό II, 9. 3.

τὰς παρόδους δι' ὧν καὶ πρότερον οἱ βάρβαροι ἐπορεύθησαν IV, 11, 2. αἱ καινοτομίαι αἱ πρότερον ἐκλελειμμέναι II, 16, 11. καλλίω τῶν πρότερον αὐτῇ πεπραγμένων IV, 3, 3. οὐ πρότερον — ἢ II, 4, 18. οὐ πρότερον — πρὶν II, 4, 9. τὸ μὲν γὰρ πρότερον — νυνὶ δὲ II, 3, 6. πρότερον μὲν — πάλιν δὲ III, 25, 14.

προτιθέναι. προκλήσεις προτιθείς I. fr. 102.

προτρέπειν. τὸν τοιαύτας καρτερίας ἀόκνως ὑπομεῖναι τοὺς πολίτας προτρεψάμενον Λεωσθένη IV, 21, 2.

πρόφασις. διὰ δύο προφάσεις τῶν ἀδικημάτων οἱ ἄνθρωποι ἀπέχονται, ἢ διὰ φόβον ἢ δι' αἰσχύνην fr. 241.

προχείρως. τὸ κινδυνεύειν προχείρως IV, 15, 9.

πρώην. τὸ πρώην ὑπὸ τῶν δικαστῶν πραχθὲν II, 15, 18.

πρῶτος. τίνος πρώτου μνησθῶ; IV, 6, 4. καλλίω γένεσιν τῆς πρώτης ὑπαρξάσης IV, 24, 4. τὸ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ τὴν μάχην τὴν πρώτην γενέσθαι IV, 15, 3. τοὺς πρώτους ἀντιταξαμένους τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίᾳ Βοιωτοὺς ἐνίκησε IV, 10, 9. ὑμᾶς ἐκεῖνο παραιτησάμενος πρῶτον III, 22, 3. ἄρξομαι πρῶτον ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ IV, 9, 3. τὸ πρῶτον III, 23, 19. fr. 24, 24. τὸ μὲν πρῶτον — I, 4, 5. πρῶτον μὲν — ἔπειτα III, 27, 18. 29, 11. πρῶτον μὲν — ἔπειτα δὲ III, 24, 16. πρῶτον μὲν — τοῦτο δὲ II, 15, 8.

Πυθαέα fr. 15.

Πύλαι. ἐντεῦθεν ἐλθὼν εἰς Πύλας καὶ καταλαβὼν τὰς παρόδους IV, 11, 1. τὴν περὶ Πύλας καὶ Λαμίαν μάχην γενομένην IV, 16, 1.

πυνθάνεσθαι. ὥστε τοὺς ἀπαντῶντας πυνθάνεσθαι fr. 236. οὐχ ὅπως πύθοιτο τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν I, 2, 15. εἰς Δελφοὺς πέμψαντα πυθέσθαι παρὰ τοῦ θεοῦ τὴν ἀλήθειαν II, 8, 16.

πωλαί (= πράσεις) fr. 16.

πωληταί fr. 22.

πώποτε. ἰδιώτην οὐδένα πώποτε ἐν τῷ βίῳ ἔκρινα II, 13, 6. οὔτε αἰτίαν πονηρὰν οὐδεμίαν πώποτ' ἔλαβον III, 29, 3. οὐδένες πώποτε τῶν γεγονότων περὶ καλλιόνων — ἠγωνίσαντο IV, 17, 2. ἐὰν δείξῃς ἀφιγμένον πώποτε εἰς Μακεδονίαν II, 10, 18. ἦρξα αὐτόθι δύ' ἔτη τῶν πώποθ' ἱππαρχηκότων μόνος III, 29, 13. ἡ δοκοῦσα τῶν πώποτε διενηνοχέναι τὴν ὄψιν fr. 17.

πῶς. αὐτῷ δὲ τούτῳ τῷ ἀγῶνι πῶς κέχρησαι; II, 7, 9. τίς ἦν σοι ὁ δούς; καὶ πῶς; I. fr. 102. καὶ τοῦτο πῶς καλῶς ἔχει, σὲ μὲν ὅπως ἐβούλου τὴν κατηγορίαν ποιήσασθαι, προειδότα δὲ — ὑφαιρεῖσθαί μου τὴν ἀπολογίαν; III, 27, 10. πῶς οὐκ ἄξιον τούτους κολάζειν ἐστίν, ἀλλὰ —; I, 19, 22. πῶς οὐκ ὀργῆς ἄξιος εἶ; II, 9, 10. τὸ πρῴην ὑπὸ τῶν δικαστῶν πραχθὲν πῶς οὐ μεγάλου ἐπαίνου ἄξιόν ἐστι; II, 15, 19. πῶς οὐκ ἄτοπον, εἰ —, ταύταις ταῖς διαθήκαις ἰσχυρίζεσθαι ἂν αὐτούς; III, 22, 19. πῶς τούτους οὐκ εὐτυχεῖς κρίνειν δίκαιον ἢ πῶς ἐκλελοιπέναι τὸν βίον, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀρχῆς γεγονέναι καλλίω γένεσιν τῆς πρώτης ὑπαρξάσης; IV, 24, 2. πῶς οὐ φανερόν ἐστι κατ' Ἀρισταγόρας τὸ δίκαιον; fr. 24, 25.

Semisaeculares honores suos hoc anno gratulatus est Ordo Philosophorum viris excellentissimis

GUILIELMO FERDINANDO STEINACKER

ph. et iur. utr. d. iur. Sax. in univ. Lips. prof. p. o. emer. regi Sax. in iud. appellat. a consil. eccles. cathedr. Numburg. capitul. ord. reg. sax. virt. ac fide bene merit. praef. cett.

et

FRIDERICO CAROLO HERMANNO DE KRUSE

ph. d. histor. in univ. Dorpat. prof. p. o. emer. imp. Russ. a reip. consil. ordd. imp. Russ. s. Annae cl. II. et s. Stanisl. cl. II. equ. ordd. m. duc. Oldenb. pro merit. et duc. Sax. Ernest. praef. cett.

Reliquum est ut vitae eorum enarrentur, qui per idem tempus probati philosophiae doctorum dignitatem adepti sunt.

GUSTAVUS ROCH.

Natus est d. IX. Dec. a. h. s. XXXIX. patre Gustavo, matre e gente Buettneria. In schola Dresdensi civica elementis litterarum imbutus scholas deinceps eiusdem urbis realem frequentavit atque polytechnicam, ibique quae ducibus maxime Schloemilchio et Loeschio inchoavit rerum mathematicarum et physicarum studia inde ab a. LX. quum nostra in universitate, ubi Drobischii, Moebii, Hankelii, Mettenii, Scheibneri, Nobbii, de Treitschkii scholis interfuit, tum Gottingae Riemanno, Webero, Ennepero, Scheringio, Langenbeckio praeceptoribus absolvit. Eruditionis specimen anno superiore edidit hoc sub titulo: *Anwendung der Potentialausdrücke auf die Theorie der molekular-physikalischen Fernewirkungen und der Bewegung der Electricität in Leitern.*

THEODORUS VON DER GOLTZ.

Confluentiae natus a. XXXVI. patre Alexandro, qui stipendia faciebat in reg. Boruss. exercitu, matre Maria e gente Goebelia, postquam gymnasium quod Confluentiae est VII per annos frequentavit, XVII. aet. a. Erlangam se contulit, ubi iuris et cameralium disciplinae Genglero, Macoviczkio, Scheuerlio ducibus per annum dedit operam. Hinc Bonnam profectus Boeckingium et Perthesium audivit disserentes. Vix autem sex mensibus peractis gravi oculorum morbo correptus domum rediit, ibique privatim historica studia coluit, patre ipsi optima quaeque scripta recitante. Sed ingravescente malo iam demum iussu medicorum ad rem

rusticam colendam se convertit. Itaque primum complures per annos diversis in praediis Rhenanis, Pommeranis, Wuerttembergicis, deinceps ex a. LVIII. iterum in univ. Bonnensi eique adiuncta academia Poppelsdorfiensi agri culturae dedit operam per biennium, quo peracto in schola rustica Riesenrodtiana praeceptoris munus subiit.

EUSTATHIUS GEORGII STATHAKIS.

A. XXXII. natus est Astri, qui vicus veteris Thyreae locum tenet in Graeciae provincia Cynuria, parentibus Georgio et Calomoera. In schola vicana primum a Parthenio, deinde in gymnasio Naupliensi institutus Athenis per quadriennium, hinc in Germaniam profectus nostra in univ. per quinquennium philologiae dedit operam.

FRIDERICUS HERMANNUS ENGLER.

Natus est d. X. Febr. a. XXXVII. Dahliae, oppido Saxoniae, ubi pater diaconi munere fungebatur. Ab hoc ipso primum, mox a domestico praeceptore eruditus a. LI. ill. ad Grimam Moldanum, ex eoque dimissus a. LVII. univ. nostram adiit, ubi per quadriennium theologica in studia incubuit. Examine p. cand. a. LXI. superato liberorum nob. comitis de Wallwitz educandorum curam et officium suscepit.

ERNESTUS GUSTAVUS KOCH.

Zittaviae natus est d. XXII. Dec. a. XXXIX. parentibus Friderico, vestitore, et Henrica e gente Reinhardtia. Gymnasium Zittaviense postquam inde ab a. LIII. frequentavit, Lipsiae septem per semestria philologiae operam dedit Westermanno, cui a manu fuit per triennium, Klotzio, Bursiano, Zarnckio, Moebio, Wachsmuthio, Drobischio, Weissio praeceptoribus. Seminarii philologorum regii sociis adscriptus fuit quinque per semestria, simulque societatum germanicae et norroenae a Zarnckio atque Moebio institutarum exercitationibus interfuit. Examine p. mun. schol. sup. anno proximo feliciter superato iam Grimam in ill. Moldanum vocatus est praeceptor ordinarius.

SIEGMUNDUS SELIG AUERBACH.

Fidei addictus est veteri. Lucem adspexit Darmstadii d. XXIV. Dec. a. XL. patre Beniamino, rabbino, matre Lea e gente Frenkelia. Ac primum gymnasii Darmstadini disciplina usus est, inde ab a. LVII. autem, quo Francofurtum cum parentibus commigravit, quod illic est gymnasium frequentavit. A. LIX. Monachium se contulit, ubi scholis interfuit philosophicis Prantelii, Frohschammeri, Loeheri, philologicis Halmii et Spengelii, arabicis Muelleri. Deinde Berolinum profectus

Trendelenburgium, Boeckhium, Hauptium, Rankium audivit, maxime vero orientalibus litteris operam navavit Roedigero, Dieterico, Goschio, Uhlemanno, Haarbrueckero, Steinschneidero ducibus.

GUILIELMUS THEODORUS ARNOLD.

D. XXVII. Iun. a. XXXV. natus est Baernsdorfii, vico prope Dresdam sito, ubi pater sacerdotis munere fungebatur. Ab hoc elementis litterarum instructus XIII annorum puer scholam Portensem, eiusque ordines permensus univ. nostram adiit theologiae operam daturus. Duces ibi in philosophicis Drobischium, Hartensteinium, Weissium, in theologicis Liebnerum, Tuchium, Winerum, Kahnisium, Bruecknerum, Angerum, in historicis et philologicis Wachsmuthium, Nitzschium, Stallbaumium, Fritzschium habuit. Biennio post Heidelbergam profectus Rothii, Schenkelii, Umbreitii, Plittii scholas frequentavit. In patriam hinc reversus et in examine p. cand. probatus praeceptoris privati vices suscepit apud nob. comites de Hohenthal, Doelcaviae primum, dein Knauthainii, quo munere etiamnum fungitur. Interea alterum quoque examen theologicum ac nuper, quum consilio mutato rei scholasticae se totum dare decrevisset, examen p. mun. schol. sup. feliciter absolvit.

MAURITIUS LINDEMANN.

Natus est d. XII. Aug. a. XI. Mauersbergae, vico in metalliferis Saxoniae montibus prope Annabergam sito, patre Carolo Gotthelf, sacrorum antistite, ex septem filiis natu minimus. Elementis litterarum a patre imbutum a. XXIV. in domum suam ac disciplinam recepit frater Henricus, gymnasii Zwiccaviensis tum conrector. Quo in gymnasio quinquennio peracto, ut patre interea defuncto litterarum studio tradere se posset, fratrum pietate et liberalitate factum est. Itaque univ. nostrae civibus adscriptus a. XXX. scholis interfuit Krugii, Heinrothi, Richteri, Drobischii philosophicis, Winzeri, Tittmanni, Ilgenii theologicis, Poelitii et Wachsmuthii historicis, Beckii, Dindorfii, Weiskii, inprimis vero God. Hermanni philologicis per triennium. Quo exacto Zwiccaviam reversus postquam in eius civitatis gymnasio per aliquod tempus scholas ultro habuit, Zittaviam ad Fridericum fratrem, gymnasii quod ibi est illo tempore rectorem, hinc a. XXXV. Dresdam se contulit, ubi paedagogi provinciam primum in ludo privato Volgmanni, deinde praeceptoris ordinarii munus suscepit in gymnasio ad aed. s. Crucis, quo in gymnasio per XXVI annos paullatim ad altiora promotus officia nunc quidem locum obtinet praeceptoris sexti et parti classis secundae alteri praefectus est.

LOTHARIUS ANTONIUS ALFREDUS PERNICE.

D. XIX. Aug. a. XLI. Halis Saxonum natus est patre Ludovico, univ. Fridericianae tum curatore atque professore, matre Augusta, Augusti Hermanni Niemeyeri filia. In scholis Halensibus ac Portensi institutum academiae Halensis, Tubingensis, Gottingensis deinceps exceperunt. Atque Halis quidem Brunsio, Merkelio, Hartmanno, Tubingae Gerbero, Geibio, Mayero, Gottingae Zacharia, Brieglebio, Mommsenio, Helferichio, fratre praeceptoribus in iuris scientiam incubuit. Gottingae etiam in certamine eruditionis scripta de capitis deminutione minima dissertatione reportavit praemium. Mox in patriam reversus Goescheno, Anschuetzio, Erdmanno, Wittio ducibus studia absolvit.

ADOLPHUS WELSCH.

Lucem adspexit a. XXXVIII. d. XXIII. Oct. Finkenbachii in Palatinatu Bavariae inferiore, parentibus Friderico, verbi divini post apud Dielkirchenenses interprete ac decano, et Philippina e gente Pitthan. Eruditus in gymnasiis Crucenaceno atque Bipontino complures deinceps universitates litterarum frequentavit. Ac primum Monachii philosophica in studia incubuit de Sybel, de Lassaulx, Hubero, Carrierio, aliis ducibus. Tum Erlangam se contulit theologiae operam daturus, verum doctores orthodoxi, quos dicit, et mystici ei non placuerunt. Itaque mox Heidelbergam abiit ad Rothium, Schenkelium, Holzmannum audiendos. Postremo Berolini Wuttkium, Twestenium, Nitzschium, Stahlium, Rankium, Trendelenburgium, Werderum audivit disserentes.

MAXIMILIANUS VICTOR IANCOVIUS.

Natus est Penigii d. II. Nov. a. XXXVII. patre Eduardo Hermanno, medico, matre Angelina e gente Stranzia. Litterarum graecarum atque latinarum elementa edoctus a Friedemanno, rev. min. cand., a. aet. XIV. ill. ad Grimam Moldanum, ibique sexennio peracto auctore Wundero, quem de se optime meritum esse ait, univ. Erlangensem adiit, ubi philologiae operam dedit Naegelsbachio atque Doederlino ducibus. Biennio post nostrae univ. civibus adscriptus scholis Westermanni, Nitzschii, Klotzii, Weissii, Roscheri, Muelleri interfuit. Studiis absolutis et examine p. mun. schol. sup. a. LXI. peracto Ludwigslustium, m. ducatus Megalopolitani oppidum, se contulit ad litteras graecas latinasque tradendas in schola privata a Mintero instituta.

CAROLUS GUILIELMUS LUDOVICUS HIBEAU.

Berolini natus d. V. Maii a. V. inque scholis publicis institutus, quum disciplinae paedagogicae colendae consilium cepisset, seminarium primum quod Bero-

lini est regium frequentavit, deinde inter eiusdem urbis cives academicos receptus Gablerum, Gansium, Ritterum, Doveum, Schmidtium, Hothonem, Nauwerkium, Franceson, alios audivit disserentes. A. XXXIII. ad institutum Louisianum (*Louisenstift*) Berolinense educationis inspector et praeceptor est vocatus, quo munere iam per triginta fere annos functus est. A quo munere quod reliquum ei erat otium totum fere in libris scribendis consumpsit, quorum pars ad animum iuvenilem excolendum et ad humanitatem informandum spectant, alii fabulas continent in theatris Berolinensibus non sine plausu editas.

FRIDERICUS THEODORUS HOFFMANN.

D. XXIV. Iul. a. XXXV. Lipsiae natus est parentibus Samuele Friderico Guilielmo et Theresia e gente Grimmia. Is postquam in scholis Lipsiensibus civica ac Thomana institutus est, a. LVI. univ. nostram petiit theologiae operam daturus, ibique Grossmanni, Wineri, Brueckneri, Angeri, Tuchii, Lipsii institutione usus est per triennium. His vero elapsis, quum theologiae se non esse natum perspexisset, mutato consilio rerum naturalium studio se tradere decrevit. Audivit igitur de rebus chemicis Kuehnium, de physicis Hankelium, de botanicis Mettenium, de mineralogicis Naumannum disserentes, praetereaque scholis philosophicis Weissii, Drobischii, Hartensteinii, Seidelii, Fechneri, politicis Buelavii, Roscheri, de Treitschkii, paedagogicis Zilleri, historicis Wuttkii et Wachsmuthii, philologicis Klotzii, Overbeckii, Fritzschii, Zarnckii interfuit, quibus ex omnibus optime de se meritum esse confitetur Wuttkium, cui a manu etiam fuit multa per semestria.

LUDOVICUS AUGUSTUS GUILIELMUS HUGO LEIDLOFF.

Natus est Hasselfeldae, parvo ducatus Brunsvicensis oppido in silva Hercynia sito, d. XIV. Oct. a. XXIX. patre Christiano Friderico, medico, matre Guilielmina e gente Schlaegeria. Elementis litterarum a Kochio, qui ludo Hasselfeldensi publico tum praeerat, instructus a. XLIV. gymnasii Blancoburgensis praeceptoribus in disciplinam traditus est, ab eisque maturus iudicatus a. L. Gottingam petiit, ut in philologiae studia incumberet. Audivit ibi docentes Hermannum, Schneidewinum, de Leutsch, Wieselerum, ab eisque receptus est in seminaria philologicum et archaeologicum. Hinc m. Oct. a. LI. Bonnam se contulit, ubi Ritschelii, Welckeri, Heimsoethi, Dahlmanni institutione usus est. A. sequenti Gottingam reversus, ibique studiis absolutis in examine publico probatus magistri domestici officium Pyrmontii, hinc Dresdam invitatus a Bezzenbergero in gymnasio Blochmanniano

atque anno post a consistorii Brunsvicensis praeside in patriam revocatus in gymnasio Holzmindenensi praeceptoris publici munus suscepit.

SALOMON GOLDSCHMIDT.

Parentibus Mosaicae legi addictis d. XXII. Iun. a. XXXVII. natus est Schrimmiae, oppido in m. ducatu Posnaniensi sito. Litterarum elementis quum a patre Aharone, tum in schola oppidi patrii publica perceptis gymnasium Posnaniense per tria semestria frequentavit, deinde in seminario iud. theologico a Fraenkelio instituto ipsius Fraenkelii, Bernaysii, Ioelis, Zuckermanni, Graezii institutione usus est. Dehinc in univ. Viadrinae cives receptus scholis philosophicis orientalibus historicis a Bernaysio, Branissio, Elvenichio, Groegero, Magno, Oginskio, Schmoeldersio habitis quattuor per semestria interfuit. Quibus peractis Vindobonam profectus de rebus theologicis et philosophicis Iellinekium, Rappaportum, Zimmermannum audivit disserentes.

HENRICUS WILIBALDUS CHRISTOPHORUS HOEHNE.

In lucem editus est d. XIV. Sept. a. XXXV. Oelzschaviae, vico prope Bornam sito in Saxonia, patre sacrorum tum apud Oelzschavienses, nunc apud Knauthainenses antistite. Is puerum litterarum graecarum et latinarum initiis a se imbutum a. L. gymnasio ad aed. s. Thomae Lipsiensi in disciplinam commisit. Huius ex praeceptoribus Lipsium, Zestermannum, Hildebrandum praeter ceteros de se bene ait meritos. Sexennio ibi peracto in univ. nostrae tabulas relatus theologiae atque philologiae coepit dare operam, mox autem intellexit periculum esse ne horum studiorum neutri sufficeret qui utrumque amplecti voluisset. Itaque in sola demum theologia substitit. Nihilominus quadriennio in studiis theologicis consumpto, iamque examine p. cand. superato ad philologiam reversus praeceptoris munus primum in ludo quodam publico Lipsiensi, mox autem Schnepfenthaliam arcessitus in schola quae illic est privata historiae litterarumque germanicarum latinarum graecarum tradendarum officium suscepit.

HERMANNUS CAMILLUS KELLNER.

Dresdae natus est d. VIII. Dec. a. XXXIX. patre tachygraphorum collegii secretario. Gymnasium inde ab aet. a. XII. frequentavit, quod ibidem est ad aed. s. Crucis. In quo coeptum feliciter curriculum studiorum quo minus patre interea mortuo ob rei familiaris angustiam derelinqueret Kleei rectoris auctoritas prohibuit: huius enim suasu senatus civitatis Dresdensis permisit ut gratuita institu-

tione uteretur. Praeter Kleeium autem ex eiusdem gymnasii praeceptoribus Boettcherum atque Lindemannum praeclare de se fatetur esse meritos. A. LIX. univ. nostrae civibus adscriptus est philologiae orientali et universali linguarum scientiae operam daturus. Sed quum perspexisset in hoc litterarum genere proficere non posse nisi qui in classicam quae dicitur philologiam altius intrasset, praetereaque ipsa sua inopia ut vela paullum contraheret admoneretur, inde a tertio semestri missis praeter sanscriticas zendicas persicas litteris orientalibus in graecas et latinas data opera incumbere coepit. Et in illis quidem colendis Brockhausio et Fleischero, in his Nitzschio, qui ipsum a manu sibi esse voluit, cuiusque de se merita gratissima memoria prosequitur, Westermanno, Klotzio ducibus operam studiumque collocavit, ab eisdemque in seminarium philologorum regium socius ascitus est. Praeterea scholis interfuit philosophicis Drobischii et Weissii, historicis Wachsmuthii, germanicis Zarnckii. A. LXI. in certamine eruditionis ab Ordine Philosophorum praemio dignus iudicatus est. Nuper demum examen pro mun. schol. sup. absolvit.

ERNESTUS BRUNO KRIEG.

A. XXXIV. Penigii natus aet. a. XIV. scholam reg. Afranam, eiusque ordines permensus univ. nostram adiit theologiae studio se daturus. Ibi vix annum commoratus a. LVIII. Halas Saxonum se contulit, ubi Tholuckio et Muellero praeceptoribus usus est per biennium. Hinc Lipsiam redux factus iterumque in cives academicos receptus absolutis post annum studiis examen p. cand. superavit, inque schola civica tertia Lipsiensi magistri publici munus subiit.

GUSTAVUS GUILIELMUS ABENDROTH.

Natus est Pirnae d. X. Iul. a. XXXVIII. patre Gustavo Adolpho, qui iudic. in reg. tribunali Pirnensi a consiliis est. Inde ab a. aet. XIV. in schola reg. Afrana institutus sexennio post univ. nostram adiit, ibique mathesi et rerum naturalium studio operam dedit Drobischio, Moebio, Scheibnero, Bruhnsio, Hankelio praeceptoribus. Examen pro mun. schol. sup. nuper superavit.

THEODORUS HELSIG.

Lucem adspexit Dresdae d. IV. Maii a. XXXIV. patre Ernesto Ludovico, iuris consulto et senatus Dresdensis socio, matre Albina Iuliana e gente Pechmannia. Utroque parente praematura morte exstincto una cum sorore quattuorque fratribus ab avo, qui iudicio Dresdensi praefectus erat, in domum receptus, mox autem amico, qui in vico quodam prope Leucopetram verbi divini ministerium

curabat, in disciplinam traditus est. Hinc a. XLVII. in scholam reg. Afranam, a. LII. in univ. nostram transiit, ubi theologiae operam dedit per quadriennium. Absoluto examine p. cand. a. LVI. Romam profectus est ad obeundum praeceptoris domestici munus tum forte oblatum sibi ab eo viro, qui illo tempore a rege Borussorum missus erat ad aulam pontificiam legatus. Quindecim mensibus ibi peractis a. LVII. cum eiusdem viri familia Berolinum, hinc in patriam ad persolvendum examen alterum rediit. Tum Dresdae sede collocata compluribus in scholis praeceptoris officio functus missa theologia puerorum institutioni se totum tradere constituit, moxque examen pro mun. schol. sup. feliciter superavit.

FERDINANDUS ALFREDUS GEBHARDT.

Grimae natus est a. XXXVI, ubi pater bibliopolae negotium gerebat. Privatim a Kretzschmaro et Broschmanno institutus a. XLIX. ill. Moldanum, a. LV. univ. nostram adiit, ibique quattuor per annos theologiae studia coluit Bruecknero, Luthardto, Kahnisio, Tuchio, Angero, Lindnero, Hoelemanno, de Zezschwitz ducibus. Quibus absolutis novissimos tres annos praeceptoris officio functus est in scholis privatis duabus.

HENRICUS WEBER.

Filius est Ernesti Henrici, in univ. nostra anatom. et physiol. professoris ord. meritissimi, et Fridericae Henriettae e gente Schmiedtia. His natus Lipsiae d. I. Ian. a. XXXIX. in schola Nicolaitana institutus est. Qua relicta a. LVIII. Gottingam petiit, ubi studiis physicis et mathematicis operam dedit Woehlero, Lejeune-Dirichlet, Hausmanno, Lotzio, Gu. Webero patruo, Listingio, Riemanno, Sternio, Ulrichio, Sartorio de Waltershausen, Limprichto, Klinkerfuesio praeceptoribus. Dissertationem nuperrime edidit inscriptam sic: *über die Bestimmung des galvanischen Widerstandes der Metalldrähte aus ihrer Erwärmung durch den galvanischen Strom nach absolutem Maasse.*

ERNESTUS OTTO HERING.

Natus est Liebstadii d. II. Sept. a. XXXIX. patre Carolo Gustavo, verbi divini ministro, matre Carola e gente Schmalzia. Simul cum fratre natu maiore a. LII. scholae reg. Afranae in disciplinam traditus est. Hinc a. LVII. in univ. nostram transiit, ibique in theologiae studia incubuit septem per semestria. A. LXI. in oppidulum patrium reversus duorum puerorum nob. de Carlowitz privatim instituendorum officium suscepit. Quo munere nuper deposito iam in eo est ut examen p. min. absolvat.

FRIDERICUS AUGUSTUS LEHNER.

Geisslingae, vico Wuerttembergiae, natus est d. X. Oct. a. XXIV. parentibus Ioanne Nicolao, saltuario, et Francisca e gente Marxia. Primum vici patrii ludum publicum, post scholam quae Balingae est latinam, seminarium Rotevillense, universitatem Tubingensem deinceps frequentavit. Ac Tubingae quidem ex parentum voluntate alumnus fuit seminarii theologici, cui nomen est Wilhelmsstift; sed quum tonsuram aversaretur, biennio post illo relicto philologicum in seminarium transiit et ad studia philosophica et philologica ducibus Fichtio, Walzio, Hohlio, Tafelio, Schweglero, Noerrenbergio, Drey, Weltio, Hefelio, Gehringero, Kuhnio, Schimelio se applicavit. Quadriennio ibi peracto, quum officii sui duceret tale vitae genus eligere, quo et parentes sublevare et tres fratres duasque sorores educare ac dotare posset, spreto publico domestici praeceptoris munus suscepit, eoque complures per annos in familiis D. Weilii Stuttgartiae, comitum de Rechberg et de Arco Monachii, comitis Andrássy Vindobonae functus est, interea autem Germaniam, Francogalliam, Belgicam, Hungariam cum discipulis peragravit, neque unquam studia doctrinae quum universae tum aestheticae quae dicitur et historicae, quantum quidem per genus officii liceret, intermisit. Abhinc duos annos societati antiquitatis monumentis investigandis Vindobonae institutae socius adscriptus est.

MEYERUS SCHLESINGER.

Pitschenae natus est, oppido Silesiae, d. XVIII. Febr. a. XXXVII. parentibus Iosepho atque Emma e gente Goldsteinia, Mosaicae legi addictis. Litterarum primordiis a patre imbutus a. LI. gymnasium Opelnense adiit, a. LIV. in seminarium iud. theologicum, quod Vratislaviae Fraenkelius aperuit, receptus est. In quo postquam Fraenkelii, Bernaysii, Graezii, Ioelis institutione tres per annos usus est, perturbatis rebus familiaribus decedere coactus in paedagogio Pfungstadiensi puerorum educandorum officium suscepit. Refecta autem re domestica a. LIX. Pragam se contulit, ibique academiae civibus adscriptus sex per semestria scholis Volckmanni, Zimmermanni, Loewii, Kaempfii, Wesselyi interfuit.

DEMETRIUS ALEXANDRI HANDJÉRY.

Filius est principum Alexandri Constantini Handjéry et Catharinae Sutzos. In ipso capite Epiri provinciae d. VI. Nov. a. XXVI. tribus mensibus post patris necem in lucem editus, postquam in urbe patria et privatim et publice institutus est, a. XLV. cum matre Bucorestam commigravit, iterumque privatim ibi institutus a. XLVI. Athenas se contulit, ubi gymnasium primum adiit, deinde ex a. XLIX.,

quo universitatis civibus adscriptus est, in philosophiae et medicinae artis studia incubuit. A. LIII. ob res domesticas commutatas Corcyram profectus ephemeridum publicarum edendarum consilium cepit: mox autem Athenas redux a nobilibus nonnullis Zacynthum arcessitus impetrata ab imperio Ionico docendi venia per biennium in schola publica historiam philosophiamque tradidit et scriptores veteres graecos interpretatus est. Deinde a summis rei scholasticae in Graecia curatoribus missus in Germaniam a. LVII. academias Monacensem primum, sex mensibus post ad audiendas Welckeri et Brandisii scholas Bonnensem, postremo Berolinensem adiit, ubi historiae philosophiae graecae maxime studuit quinque per semestria. Tum Dresdae per aestatem a. LXI. versatus ad orientalis archaeologiae studia colenda Vindobonam, ibique sex per menses bibliotheca imperiali usus Monachium iterum se contulit, ubi privato consilio etiamnum degit.

IOANNES FICKENSCHER.

Natus est d. XXVIII. Febr. a. XXIV. in vico prope Baruthum sito, cui nomen est ab s. Georgio, patre Adamo, qui lanii negotium gerebat, matre Magdalena e gente Wagneria. Elementis litterarum in vico patrio instructus scholae Baruthinae, in qua pueri docentur principia rei rusticae aliarumque artium ad vitae usum pertinentium, commissus est a patre, quippe qui suo vitae generi filium quoque destinasset. Is vero spreta laniena, quum totus litterarum amore captus esset, quem auxit etiam iter a. XLIV. per Italiam usque ad Neapolim susceptum visaque Romae antiquitatis monumenta, in patriam reversus tandem a patre impetravit, ut univ. Erlangensem adire sibi liceret, ubi rerum naturalium scientiae Schitzleinio, Pfaffio, Gorup de Besanez praeceptoribus operam dedit tria per semestria. Deinceps a. LII. nostrae univ. in tabulas relatus inchoata studia Erdmanno et Naumanno ducibus absolvit. Nunc ex quo parentibus defunctis bonorum paternorum heres factus est, omisso patris negotio fundum suum colit otium omne impendens naturae studio.

PAULUS THEODORUS HOHLFELD.

D. XXIV. Mart. a. XL. natus est Frauenstenii patre Carolo Beniamino, scholae Frauensteniensis rectore, matre Adelheid e gente Hahnemannia. Cum his, quum pater ob morbum quo laborabat insanabilem munere se abdicasset, puer adhuc Dresdam commigravit, ibique paullo post patre mortuo inde ab a. XLVI. scholam civicam superiorem, ab a. LIII. gymnasium quod est ad aed. s. Crucis frequentavit. A. LVIII. in univ. nostrae tabulas inscriptus primum theologorum castra secutus est per biennium, deinde tres per annos philologica et philosophica

in studia incubuit Klotzio, Westermanno, Curtio praeceptoribus et seminarii philologorum regii exercitationibus per aliquod tempus interfuit. Quinquennio academico transacto nuper examen p. mun. schol. sup. superavit.

FRIDERICUS AEMILIUS KAUTZSCH.

Natus est Plaviae Variscorum d. IV. Sept. a. XLI. parentibus Carolo Friderico, tum praeceptore publico, nunc verbi divini apud Rodersdorfienses interprete, et Amanda e gente Breitfeldia. Gymnasium Plaviense per novem annos frequentavit, ibique e Palmii, Flathii, Gessingii institutione se profecisse ait plurimum. Hinc ad nos deductus inque univ. cives receptus theologiae operam dedit Tuchio, Brueckners, Angero, de Zezschwitz, Lipsio, Kahnisio, Luthardto ducibus, praetereaque scholis interfuit indicis Brockhausii, arabicis Kreblio, aethiopicis Tuchii, historicis Wuttkii et de Treitschkii, philosophicis Ahrensii et Weissii. Quibus studiis absolutis in examine p. cand. theol. probatus est.

IOANNES CAROLUS MARBACH.

Lipsiae natus est d. XXI. Ian. a. XLI. patre Oswaldo, regi Sax. a consil. aul. et in univ. Lips. professore extr., matre Ioanna e gente Schefferia. Gymnasium Nicolaitanum postquam frequentavit, ex a. LX. Tubingae rebus physicis per duo, mox Berolini per tria semestria iurisprudentiae, deinde Lipsiae quum eidem disciplinae tum artibus liberalibus dedit operam.

IULIUS NAUNDORFF.

Admodum copiosam is de vita sua ad nos perscripsit narrationem. Hinc nos gravissima tantum pro instituti nostri ratione excerpsimus. Natus est Dresdae a. XX. patre post merita in exercitu Saxonico stipendia vectigalibus exercendis et exigendis praeposito, quo munere etiamnum fungitur, matre e gente von der Mosel. Puerum ad litterarum studium colendum et natum et propensum ex gymnasio ad aed. s. Crucis quod iam intraverat decedere aliudque genus vitae eligere coegit rei familiaris exiguitas, praesertim patre Dresda tunc alium in locum evocato. Eodem auctore militiam capessere constituit. Itaque a. aet. XIV. in publicum quod Dresdae est seminarium militum receptus, eiusque ordines permensus quinquennio post examine feliciter peracto ad exercitum reg. Saxonicum accessit, in quo ad altiora paullatim officia promotus iam locum centurionis in legione peditum octava obtinet. Bello interfuit soli quod pro tuendis Slesvico Holsatiaque a Germanis gestum est: quod autem reliquum erat tempus ab officiis militaribus vacuum quum in itineribus per Germaniam, Angliam, Francogalliam identidem faciendis, tum in litteris histo-

ricis philosophicis mathematicis physicis chemicis botanicis privato studio tractandis sedulo consumpsit, simulque ut haberet unde sumptum faceret ad talem vitae rationem sustinendam necessarium, in scribendum coepit operam conferre. Scripta igitur, idque alieno sub nomine plerumque, compluria edidit, quorum alia separatim prodiere, alia commentariis diurnis inserta sunt, quo spectant maxime litterae quibus de re scaenica Dresdensi tanquam censor rettulit; quin artis scaenicae scientiam tantam sibi comparavit, ut a. LV. Dresda iam relicta eodem revocatus sit, quo symphoniacorum magistri et theatri regii moderatoris negotia tanquam vicarius per aliquod tempus procuraret. Mox vero in stativa Nivemontana redux factus ad studia severiora, geognostica maxime ac metallica, iterum se contulit, omnemque operam in thesauris regionis Saxoniae metalliferae subterraneis indagandis recludendis exercendis collocavit. Qua in re quo successu elaboraverit, quum alia multa non suo sub nomine praestita, tum consortia probant compluria Chemnitii, Loesnitii, Fuerstenbergii, alibi ab ipso condita industria atque quaestu etiamnum florentissima.

ERNESTUS AUGUSTUS NEISSNER.

A. XXXVII. natus est in pago prope Zittaviam sito, cui nomen est Herwigsdorf, parentibus Friderico Augusto et Carola e gente Kiesslingia. A quibus quum impetrasset ut litterarum studiis tradere se posset, inde ab aet. a. XII. gymnasio Zittaviensi frequentato a. LVIII. in univ. nostram receptus est theologiae operam daturus. Itaque per aliquot semestria audivit Tuchium, Kahnisium, Luthardtum, Angerum, Bruecknerum disserentes. Interea tamen quum magis magisque ad sacerdotium gerendum haudquaquam aptum se fore intelligeret, mutato consilio philosophiae atque philologiae studiis se tradidit, in eisque colendis Weissium, Drobischium, Marbachium, Wachsmuthium, Wuttkium, Roscherum, Flathium, Nobbium, Stallbaumium, Zarnckium, Bursianum, Klotzium, Westermannum duces habuit, praetereaque seminarii philologorum regii exercitationibus per biennium socius interfuit. Nuper in examine p. mun. schol. sup. est probatus.

VOLCMARUS KOENIG.

Niederschoenaviae vico prope Fribergam sito natus est d. VII. Sept. a. XXXIV. parentibus Ioanne Christophoro, ludi magistro, et Ernestina Carolina e gente Brueckneria. Elementis litterarum quum a patre tum a Schulzio, verbi divini ministro, imbutus a. XLIX. seminarium Fribergense adiit, in eoque postquam per novem semestria institutus est, in ludis deinceps Zehrenensi atque Thon-

bergensi praeceptoris munus subiit. A. LVI. in scholam senatus Lips. gratuitam praeceptor vocatus est; quo munere fungens consilio interea mutato in litterarum studium Raschigio duce denuo incubuit, moxque quum satis se profecisse in examine pro maturitate quod dicitur probasset, in univ. nostrae tabulas relatus philosophicis disciplinis operam dedit Drobischio, Wachsmuthio, Zarnckio, Hankelio, Erdmanno, Poeppigio, Mettenio, Naumanno, Marbachio praeceptoribus. Examen p. mun. schol. sup. absolvit anno proximo.

BRUNO FLORENTINUS RATH.

In lucem editus est a. XXXI. Mehnae, vico Altenburgico. Puer domi educatus a. XLVIII. gymnasium quod Altenburgi est, a. LII. univ. Ienensem adiit. Quinque ibi semestribus in iurisprudentia consumptis Lipsiam profectus quo minus, id quod propositum ei erat, eiusdem disciplinae studium absolveret morbo gravissimo impeditus est. Ex quo quum convaluisset, mutata studiorum ratione philosophiae atque paedagogicae disciplinae totum se tradere constituit, eisque operam dedit per biennium Drobischio, Weissio, Fechnero, Hermanno, Zillero, Wachsmuthio, Wenckio, Nobbio, Overbeckio, Lipsio, Minkwitzio, Flathio usus praeceptoribus.

CAROLUS PAULUS NEESSE.

Natus est Polsenae, oppido Lusatiae superioris, a. XL. patre Carolo Ernesto Ottone, cursui publico praefecto, matre Theresia e gente Beyeria. Primis litterarum elementis Polsenae imbutus inde ab a. LIII. gymnasium Budissinum frequentavit, deinceps ex a. LX. in univ. nostrae cives relatus philologiae operam dedit per triennium Westermanno, Klotzio, Drobischio, Overbeckio, Zarnckio, Eberto ducibus.

Lipsiae, typis A. Edelmanni, typogr. acad.

RECTOR

COMMILITONIBUS

CERTAMINA ERUDITIONIS

PROPOSITIS PRAEMIIS

IN ANNUM MDCCCLXIV

INDICIT.

Praemissa est indicis graecitatis Hyperideae pars octava.

LIPSIAE

PROSTAT APUD A. EDELMANNUM

BIBLIOPOLAM UNIVERSITATIS.

INDEX
GRAECITATIS HYPERIDEAE.
PARS VIII.

κατεψηφίσαντό σου οἱ δικασταί II, 9, 16. τὰ παρὰ σοῦ ἐψευσμένα III, 27, 12. ὧν καὶ ἐγὼ εἷς ἦν αἱρεθεὶς ὑπὸ σοῦ II, 7, 7. διαβληθήσονται ὑπὸ σοῦ II, 8, 1. τῶν ἐν τῷ λόγῳ λεγομένων ὑπὸ σοῦ II, 14, 17. σοὶ μὲν ἔξεστι —, Εὐξενίππῳ δὲ II, 7, 14. σοὶ μὲν τῷ τοιοῦτον ψήφισμα γράψαντι πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν ἐτιμήθη, τὸν δὲ — II, 9, 19. ἐπειδὴ δὲ συνέβη σοι ἁλῶναι, Εὐξένιππον δεῖ ἀπολωλέναι II, 9, 18. ἐκάλεις τοὺς βοηθήσοντάς σοι II, 7, 8. σοί, Εὐξένιππε, βεβοήθηκα ὅσα εἶχον II, 18, 8. τίς ἦν σοι ὁ δούς; I. fr. 102. τοῖς μὲν ἐλάττοσι ῥήτορσιν —, σὲ δὲ τὸν τῶν ὅλων πραγμάτων ἐπιστάτην I, 4, 1. οὐ σὲ μὲν οὕτως οἴμαι δεῖν πράττειν, αὐτὸς δὲ ἄλλον τινὰ τρόπον τῇ πολιτείᾳ κέχρημαι II, 13, 3. πῶς καλῶς ἔχει, σὲ μὲν ὅπως ἐβούλου τὴν κατηγορίαν ποιήσασθαι, προειδότα δὲ — ὑφαιρεῖσθαί μου τὴν ἀπολογίαν; III, 27, 10. καίτοι σὲ ἐχρῆν — μὴ κρίνειν II, 12, 20. οὐ ψήφισμα ἐχρῆν σε γράφειν II, 8, 14. εἰ μέν τις ἀκρατέστερον ἔπιεν, ἐλύπει σε I. fr. 104.

συγκαταδουλώσασθαι fr. 299.

συγκατηγορεῖν. ὁ νόμος συγκατηγορεῖν τῷ βουλομένῳ κατὰ τῶν κρινομένων ἐξουσίαν δίδωσιν III, 21, 8. Λυκοῦργον ἐκάλεις συγκατηγορήσοντα II, 7, 11.

συγκατήγορος. ἔξεστι διώκοντι τοὺς συγκατηγόρους ἀναβιβάσασθαι II, 7, 15.

συγχωρεῖν. ἐν τῷ δήμῳ συγχωρῶν Ἀλεξάνδρῳ — I, 23, 1.

συκοφαντεῖν. τὸν ἐγχειρήσαντα συκοφαντεῖν αὐτοὺς εὐθὺς ἠτίμωσαν II, 15, 16. συκοφαντεῖς τὴν βουλήν I. fr. 102. τοὺς συκοφαντουμένους τῶν πολιτῶν ὑπό τινων οὐ προΐεται II, 15, 6.

συκοφάντης. ὅπως ἂν ᾖ ἀθάνατος συκοφάντης III, 23, 16.

συλλαμβάνειν. συλλαβὼν τὸν Ἅρπαλον I, 15, 1.

συλλέγειν. μῖσος καὶ ὀργὴν αὐτῷ συλλέξειν παρὰ τῶν δικαστῶν II, 10, 6. πολλὴν οὐσίαν συνείλεκται II, 14, 21.

σύλληψις. τῇ συλλήψει τῇ Ἁρπάλου I, 15, 8.

συλλογίζεσθαι. ἄξιον συλλογίσασθαι καὶ τί ἂν συμβῆναι νομίζομεν IV, 18, 2.

σύλλογος. τοὺς κοινοὺς συλλόγους Ἀχαιῶν τε καὶ Ἀρκάδων I, 14, 25.

συμβαίνειν. ὥστε συμβαίνειν αὐτοῖς δυοῖν θάτερον III, 26, 11. συμβαίνει γὰρ τὸν Λεωσθένους ἔπαινον — ἐγκώμιον καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν εἶναι IV, 13, 3. φοβοῦμαι μή μοι συμβῇ τὸν λόγον ἐλάττω φαίνεσθαι τῶν ἔργων IV, 2, 1. τί ἂν συμβῆναι νομίζομεν μὴ κατὰ τρόπον τούτων ἀγωνισαμένων IV, 18, 2. ἐπειδὴ δὲ συνέβη σοι ἁλῶναι II, 9, 18. συνέβη δ' αὐτῷ τῶν πραγμάτων κρατῆσαι IV, 12, 1. τὴν μάχην οὐχ ἧττον αὐτοῖς ἔνδοξον γενέσθαι συμβέβηκεν IV, 16, 2. ἐμοὶ μὲν συμβάσης ἀρρωστίας fr. 233. τῶν ἄλλων ἀγαθῶν τῶν ἐν τῇ στρατείᾳ ταύτῃ συμβάντων τοῖς Ἕλλησιν IV, 12, 6.

συμβάλλειν. μέγα δ' αὐτοῖς συνεβάλετο εἰς τὸ προθύμως ἀγωνίσασθαι τὸ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ τὴν μάχην γενέσθαι IV, 15, 2.

σύμμαχος. Βοιωτοὺς καὶ Μακεδόνας καὶ Εὐβοᾶς καὶ τοὺς ἄλλους συμμάχους αὐτῶν ἐνίκησε IV, 10, 11. Θετταλοὺς καὶ Φωκέας καὶ Αἰτωλοὺς καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς ἐν τῷ τόπῳ συμμάχους ἐποιήσατο IV, 11, 7. τῷ μαχομένους νικᾶν Ἀντίπατρον καὶ τοὺς συμμάχους IV, 16, 4.

συμμορία. ἡγεμὼν συμμορίας fr. 174. μετοικικῆς συμμορίας ταμίας fr. 176. εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστῃ

πεντεκαίδεκα ἄνδρες fr. 186. οἱ δημοποίητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας fr. 173.

συμμοριάρχαι fr. 175.

συμμορῖται fr. 173.

σύμπας. τούτους σύμπαντας κεκώλυκας ἀποστῆναι ἐκείνου I, 15, 7.

σύμπεντε. οἱ πλουσιώτατοι σύμπεντε καὶ σύνεξ τριηραρχοῦντες fr. 160,5.

συμφέρειν. ὅτι τὰ Φιλίππῳ συμφέροντα καὶ πράττει καὶ λέγει fr. 80, 17.

συνάγειν. ἐάν τις ἑταιρικὸν συναγάγῃ II, 5, 17.

συναγορεύειν. οὐδὲ βοηθεῖν οὐδένα φῂς δεῖν αὐτῷ οὐδὲ συναγορεύειν II, 6, 19.

συναγωνίζεσθαι. εἰ ἔξωθεν τῆς πόλεως τινὰς ᾐτιᾶτο εἶναι, παρ᾽ ὧν τὰ δῶρα εἰληφότα Εὐξένιππον συναγωνίζεσθαι αὐτοῖς II, 17, 17. Λεωσθένη καὶ τοὺς ἐκείνῳ συναγωνισαμένους IV, 30, 4.

συναγωνιστής. τοὺς τῷ τοιούτῳ στρατηγῷ προθύμως συναγωνιστὰς σφᾶς αὐτοὺς παρασχόντας IV, 21, 3.

συναιρεῖν. συνελόντι δ᾽ εἰπεῖν IV, 18, 5.

συνακολουθεῖν. ἄλλων τοσούτων ἀνθρώπων συνακολουθούντων III, 25, 4.

συναπολλύναι. ἐκάλει συνηγόρους τοὺς συναπολοῦντάς τινα τῶν πολιτῶν ἀδίκως III, 30, 4.

συναπολογεῖσθαι. ὁ νόμος συγκατηγορεῖν μὲν — ἐξουσίαν δίδωσι, συναπολογεῖσθαι δὲ κωλύει III, 21, 10.

συνάρχειν. ἐστεφάνωμαι ὑπό τε τῶν ἱππέων — καὶ ὑπὸ τῶν συναρχόντων III, 29, 10.

σύνδυο. αἱ φυλαὶ σύνδυο γενόμεναι II, 8, 22.

συνέδριον. θεσμοθετῶν συνέδριον ἐστιν II, 5, 5. τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων συνέδριον II, 10, 13.

συνειπεῖν. ἀνάβηθί μοι, Θεόφιλε, καὶ συνειπὲ ὅ τι ἔχεις III, 30, 15. κελεῦσαι κἀμὲ καλέσαι τοὺς συνεροῦντας ἐμοὶ ὑπὲρ τηλικούτου ἀγῶνος III, 30, 6.

συνεισφέρειν. γένος ἴδιον ἕκαστος συνεισενεγκάμενος IV, 7, 5.

σύνεξ. οἱ πλουσιώτατοι σύμπεντε καὶ σύνεξ τριηραρχοῦντες fr. 160, 5.

συνέρχεσθαι. οἱ πολλαχόθεν εἰς μίαν πόλιν συνεληλυθότες οἰκοῦσι IV, 7, 4.

συνήγορος. περὶ τῶν συνηγόρων τοὺς λόγους πεποίησαι III, 27, 6. δέκα συνηγόρους ἐκ τῆς Αἰγηίδος φυλῆς ᾐτήσω II, 7, 5. ἐκάλει συνηγόρους τοὺς συναπολοῦντάς τινα τῶν πολιτῶν III, 30, 4.

συνθάπτειν. μετὰ τῶν συνθαπτομένων νῦν αὐτῷ ἀνδρῶν IV, 28, 13.

συνιέναι. ἐάν τις συνίῃ ποι ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου II, 5, 16.

συνιστάναι. ξενικὴν δύναμιν συστησάμενος IV, 10, 8.

συνοικεῖν. περὶ ἧς δὲ —, πότερα ᾤου προσήκειν συνοικεῖν ἐκδεδομένην Χαρίππῳ III, 28, 4.

συνομνύναι. τῆς γυναικὸς προλεγούσης ὅτι συνομωμοκυῖα εἴη πρὸς ἐμέ III, 25, 16.

σύνταξις. σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ διδόντες, ἡμεῖς δέ ποτε ἠξιώσαμεν λαβεῖν fr. 75.

συντελεῖν. ἀγάλματα καὶ βωμοὺς καὶ νεὼς τοῖς μὲν θεοῖς ἀμελῶς, τοῖς δὲ ἀνθρώποις ἐπιμελῶς συντελούμενα IV, 19, 5.

σύντροφος. καθάπερ σύντροφος ἀρρωστία fr. 235.

συσκευάζειν. συσκευάσαντες λοιδορίας ψευδεῖς κατὰ τῶν κρινομένων III, 26, 9. τὰς μικρὰς πόλεις τοῖς ὅπλοις συσκευάζονται I, 12, 7.

τί τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους χρὴ νομίζειν; IV, 19, 7. τί γένοιτ᾽ ἂν τοῖς Ἕλλησιν ἥδιον ἢ —; IV, 27, 3. διὰ τί τὰς ἄλλας φυλὰς ἔγραφες αὐταῖς προσαποδιδόναι ἀργύριον; II, 9, 11. διὰ τί; I, 18, 4. II, 11, 19. ὑπὲρ τίνων οὖν οἴεσθε δεῖν τὰς εἰσαγγελίας γίγνεσθαι; II, 5, 9. τίνας οὖν κέκρικα καὶ εἰς ἀγῶνα κατέστησα; II, 13, 7. τίνας ἄλλους ἢ τούτους ἐπαινεῖσθαι ποιήσει; IV, 25, 5. τίνα φήσουσιν οἱ παριόντες αὐτοῦ τὸν τάφον; fr. 139, 23. καὶ τὰ μὲν ἀλλὰ τί δεῖ λέγειν; II, 7, 9. τί ταῦθ᾽ ἡμῖν λέγετε; II, 14, 12. τί τοῦθ᾽ ἡμῖν λέγεις; III, 21, 4. τί καὶ ἀδικεῖ —; II, 8, 10. τί γάρ ἐστιν αἰτία αὕτη, εἰ —; fr. 204. τί ἐχρήσω τῷ χρυσίῳ; I. fr. 102, 13. ἀπορῶ τίνος πρῶτον μνησθῶ IV, 6, 4. πυνθάνεσθαι μὴ τίνος ἐστὶ γυνή, ἀλλὰ τίνος μήτηρ fr. 236. οὐδεμιᾷ προσγέγραφε διὰ τί ἕκαστον ἀποφαίνει I, 8, 4. ἄξιον συλλογίσασθαι καὶ τί ἂν συμβῆναι νομίζομεν IV, 18, 2. ἐν ᾅδου λογίσασθαι ἄξιον τίνες οἱ τὸν ἡγεμόνα δεξιωσόμενοι IV, 28, 3.

τὶς. ἀσεβεῖ τις περὶ τὰ ἱερά· γράφεται ἀσεβείας πρὸς τὸν βασιλέα II, 5, 1. παράνομά τις ἐν τῇ πόλει γράφει· θεσμοθετῶν συνέδριον ἔστι II, 5, 4. ἐάν τις ἀρχήν τινα ἄρξας ἁμάρτῃ I, 20, 23. ἐάν τις τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων καταλύῃ II, 5, 11. ἐάν τις πόλιν τινὰ προδῷ II, 5, 17. ἐάν τις εἰς δοῦλον σῶμα ὑβρίσῃ fr. 145. τῶν ῥητόρων ἐάν τις ἀδικῇ II, 12, 23. στρατηγὸς ἐάν τις μὴ τὰ δίκαια πράττῃ II, 12, 24. ἐὰν δέ τις ἔκδεια γένηται fr. 162. εἴ τις ἔλαβεν I, 18, 1. εἰ μέν τις ἀκρατέστερον ἔπιεν I. fr. 104. εἴ τίς μοι ἔχει τῶν οἰκείων βοηθῆσαι III, 30, 8. ὁπόταν τις ἰδιώτης — μὴ δύνηται ἀπολογεῖσθαι II, 6, 23. ὥσπερεί τις καὶ ἄλλος τῶν πολιτῶν II, 10, 24. πότερα — ἔστι τι τῶν ἐν τῇ πόλει τούτων δημοτικώτερον τοῦ — III, 27, 3. λόγους ποιεῖσθαι περὶ ἄλλου τινὸς ἢ ὅπως — II, 4, 20. χρώμενον τῶν ἐκεῖθέν τινι II, 10, 20. ἦν σπάνιον ἰδεῖν ἀπ᾽ εἰσαγγελίας τινὰ κρινόμενον ὑπακούσαντα II, 3, 15. καλῶ τινα βοηθήσοντα III, 30, 15. τῶν πολιτῶν τινα ζητεῖν κακόν τι ἐργάσασθαι II, 10, 8. ἐκάλει συνηγόρους τοὺς συναπολοῦντάς τινα τῶν πολιτῶν III, 30, 5. ἐκείνων τινὰ ὑποδεξάμενον II, 10, 19. προσέσθαι τινὰ τοιοῦτον λόγον II, 15, 14. τρόπον τινά II, 12, 12. 17, 11. ἄλλον τινὰ τρόπον II, 6, 3. 13, 4. ἐάν τι ἔξω τοῦ λόγου λέγωσιν II, 6, 13. εἴ τι προπετέστερον ἔπραττον I, 17, 19. εἰ μέν τι ἔπαθεν τὸ παιδίον III, 22, 20. ὅσοι τι ὑπὲρ ἐκείνων ἢ λέγουσιν ἢ πράττουσιν II, 11, 4. περιφραξάμενοί τι μέρος αὐτῆς αὐλαίᾳ fr. 165. ἃς ἐλυμήναντό τινες τῶν ῥητόρων II, 16, 14. τοὺς συκοφαντουμένους τῶν πολιτῶν ὑπό τινων II, 15, 7. χαριζόμενόν τισι μὴ τἀληθῆ ἀπηγγελκέναι II, 8, 13. ἤδη δέ τισι καθ᾽ ὅσον ἐδυνάμην ἐβοήθησα II, 13, 6. εἰ μὲν οὖν ἔξωθεν τῆς πόλεως τινὰς ᾐτιᾶτο εἶναι II, 17, 16. τὸν ἄλλους τινὰς ἀνθρώπους ἐγκωμιάζοντα IV, 7, 3. οὔτε ἔθαψε τῶν τεθνεώτων τινάς fr. 80, 25. οἱ πλουσιώτατοι σχεδόν τι τῶν ἐν τῇ πόλει II, 16, 2.

Τίσις. Τίσιδος τοῦ Ἀγρυλῆθεν II, 15, 8.

τοι. διά τοι τούτους πατέρες ἔνδοξοι IV, 23, 5.

τοιγαροῦν II, 16, 11.

τοίνυν. ἐγὼ τοίνυν III, 29, 1. ἄξιον τοίνυν IV, 18, 1. μὲν τοίνυν II, 12, 11. fr. 1. 25.

τοιοῦτος. οὐδεὶς τὸν τοιοῦτον ἀναιρεῖ ὃν ἔστιν πρίασθαι I, 6, 19. τοὺς μαρτυροῦντας τὰ τοιαῦτα fr. 26. ἡ τοιαύτη αἰτία II, 5, 13. ἡ τοιαύτη

σπουδή IV, 27, 6. τῷ τοιούτῳ στρατηγῷ IV, 21, 2. αἱ τοιαῦται εἰσαγγελίαι II, 3, 5. τοὺς ἐν τοιούτοις ὄντας πάθεσι IV. fr. 121, 2. οὐδ᾽ ὑμεῖς ὡς τοιοῦτον ὄντα με ἀπεστέλλετε ἐκεῖσε III, 29, 24. τοιοῦτον γάρ ἐστι τὸ Ἀρίστωνος τουτουὶ πρᾶγμα III, 23, 5. ἕτεροι τοιοῦτοι II, 3, 9. τοιαῦτα ἀκούων οἷα III, 25, 9. τοιούτῳ πράγματι οὐ κέχρησαι II, 7, 3. μὴ περιίδητε αὐτὸν ἐπὶ πράγματι οὐδενὸς ἀξίῳ καὶ εἰσαγγελίᾳ τοιαύτῃ, ᾗ — II, 17, 8. δεῖ τὴν ἐκ τῆς οἰκίας ἐκπορευομένην ἐν τοιαύτῃ καταστάσει εἶναι τῆς ἡλικίας ὥστε — fr. 236. προσέσθαι τινὰ τοιοῦτον λόγον II, 15, 14. σοὶ μὲν τῷ τοιοῦτον ψήφισμα γράψαντι II, 9, 20. ὅστις ἂν πιστεύσειε τοιούτοις λόγοις III, 24, 15. τοιούτους δημαγωγούς I, 17, 27. τοιούτους λόγους λέγων III, 25, 6. καὶ ἄλλας τοιαύτας κατηγορίας II, 14, 9. τὸν τοιαύτας καρτερίας ὑπομεῖναι τοὺς πολίτας προτρεψάμενον IV, 21, 1.

τοῖχος. τοῦ παροδίου τοίχου fr. 289.

τοκίζειν. τοκίζεται αὐτῷ ἀργύριον fr. 300.

τόλμα. ὦ καλῆς καὶ παραδόξου τόλμης τῆς πραχθείσης ὑπὸ τῶνδε τῶν ἀνδρῶν IV, 31, 1. πρὸ ὀφθαλμῶν ὁρώμενα αὐτοῖς τὰ δεινὰ ἄοκνον παρεῖχε τόλμαν εἰς τὸ κινδυνεύειν IV, 15, 9. τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσια διὰ τὴν Μακεδόνων τόλμαν ἀνῄρηται IV, 19, 7.

τόπος. τίς τόπος, ἐν ᾧ ζήλου καὶ τῶν ἐντιμοτάτων ἐπαίνων τυγχάνοντας οὐκ ὀψόμεθα; IV, 25, 2. εἰς τὸν τόπον ἀθροισθήσονται IV, 16, 8. λῦσαι τὴν ζώνην ἐν τῷ τόπῳ, ὃς νῦν Ζωστὴρ καλεῖται fr. 71. τῶν τόπων τῷ ἐνταυθοῖ γεγενῆσθαι τὴν μάχην IV, 16, 5. τῶν τόπων τὴν ἀλιμενίαν fr. 183. αὐτὸν καταλαβὼν ἐν τοῖς τόποις τούτοις IV, 11, 5.

τοσοῦτος. ὅτι Φίλιππός γε τοσοῦτος ἐγένετο I, 12, 9. ὅσῳ δεινότερα τὰ προσδοκῶμεν᾽ ἂν γενέσθαι κρίνομεν, τοσούτῳ μειζόνων ἐπαίνων τοὺς τετελευτηκότας ἀξίους χρὴ νομίζειν IV, 19, 10. τοσοῦτον τοῦ πράγματος καταπεφρόνηκεν Δημοσθένης ὥστε — I, 4, 2. τοσοῦτον οὗτοι ἀπέλιπον προσέσθαι τινὰ τοιοῦτον λόγον ὥστε — II, 15, 13. ὧν οὗτος ἀδελφὰς πράξεις ἐνστησάμενος τοσοῦτον διήνεγκεν ὥστε — IV, 28, 7. ὧν οὗτος τοσοῦτον ὑπερέσχεν ἀνδρείᾳ καὶ φρονήσει ὅσον — IV, 29, 4. τῆς πυκνὸς τοσοῦτον εὖρος ἐχούσης fr. 212. οὐ ῥᾴδιον ἕνα ὄντα τοσαύτας καὶ τηλικαύτας πράξεις διελθεῖν IV, 4, 4. τῶν καθ᾽ ἡμέραν ἀναγκαίων ἐνδείας τοσαύτας καὶ τηλικαύτας οὕτως ἐγκρατῶς ὑπομεμενηκέναι ὥστε — IV, 20, 7. ἄλλων τοσούτων ἀνθρώπων συνακολουθούντων III, 25, 3. τοσαῦτα γὰρ εἰληφέναι αὐτὸν ἐκ τοῦ μετάλλου II, 16, 4.

τότε. οὕτως ὑπὲρ μεγάλων ἀδικημάτων αἱ εἰσαγγελίαι τότε ἦσαν III, 3, 18. ἃ καὶ πρὸς τοὺς ἐπιτηδείους τότε ἥκων ἔλεγον, καὶ νῦν πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ III, 24, 9. τότε μὲν — νῦν δὲ —, καὶ τότε μὲν — νῦν δὲ IV, 24, 5. δεῖ δὲ μὴ —, ἀλλ᾽ ὅταν ἐκεῖνοι πρὸς τὸν δῆμον ἐπιστέλλωσι μὴ τὰ δίκαια, τότε ἀναστάντα ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀντιλέγειν II, 10, 11. ὅτε μὲν —, ἐπειδὴ δὲ ἀναβάλλοιτο τὸ ἀποφῆναι ἡ βουλή, τότ᾽ ἐν τῷ δήμῳ συγχωρῶν Ἀλεξάνδρῳ .... I, 23, 1.

τραγῳδία. τὰς τραγῳδίας αὐτῆς καὶ τὰς κατηγορίας ἀφῃρηκότες ἐσόμεθα II, 12, 14. τραγῳδίας γρ[άφειν εἰς] τὴν εἰσαγγελίαν III, 27, 19.

τραπεζιτικός. ὥσπερ τραπεζιτικὸν λόγον παρὰ τῆς βουλῆς ἀπαιτῶν I. fr. 102, 13.

τρεῖς. στεφάνοις τρισὶν ἐστεφανώθην III, 29, 18. τρί᾽ ἔτη II, 16, 1.

τρέφειν. ἐν πολλῇ σωφροσύνῃ παῖδες ὄντες ἐτράφησαν καὶ ἐπαιδεύθησαν IV, 8, 3.

τριακάς fr. 131.

τριακόσιοι. νόμον ἔθηκε τοὺς τριακοσίους τριηραρχεῖν fr. 160, 8. τριακόσια τάλαντα II, 16, 3.

τριηραρχεῖν. νόμον ἔθηκε τοὺς τριακοσίους τριηραρχεῖν fr. 160, 8. σύμπεντε καὶ σύνεξ τριηραρχοῦντες fr. 160, 6.

τριηραρχία. βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι fr. 160, 9.

τριήρης. τριήρεις ἐποιήσατο fr. 139, 27.

τρίτος. ὁ δῆμος προσέταξεν Εὐξενίππῳ τρίτῳ αὐτῷ ἐγκατακλιθῆναι εἰς τὸ ἱερόν II, 8, 6. προσκατέμεινα αὐτόθι τὸν τρίτον ἐνιαυτόν III, 29, 14.

Τροία. τοὺς ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαντας IV, 28, 6.

τρόπος. ὁ παρεληλυθὼς χρόνος μάρτυς ἐστὶν ἑκάστῳ τοῦ τρόπου ἀκριβέστατος III, 28, 15. νόμῳ δὲ τῷ τούτου τρόπῳ ἐξ ἀνάγκης χρῆσθαι τὴν Ἑλλάδα IV, 18, 4. ὃν τρόπον προήρημαι III, 21, 2. τὸν αὐτὸν τρόπον II, 5, 6. fr. 29. τουτονὶ τὸν τρόπον II, 8, 21. τρόπον τινὰ II, 12, 12. 17, 11. ἄλλον τινὰ τρόπον II, 6, 3. 13, 4. ἐκ παντὸς τρόπου fr. 203. μὴ κατὰ τρόπον τούτων ἀγωνισαμένων IV, 18, 2.

τροχός. οἱ λῃσταὶ οἱ ἐπὶ τοῦ τρο[χοῦ κλά]οντες I, 30, 21.

τυγχάνειν. τὰ διὰ τούτους γεγονότα τίνας ἄλλους ἢ τούτους ἐπαινεῖσθαι καὶ μνήμης τυγχάνειν ποιήσει; IV, 25, 6. πλείστης κηδεμονίας ὑπὸ τοῦ δαιμονίου τυγχάνειν IV. fr. 121, 22. ἀδελφαὶ γάμων τῶν προσηκόντων ἐννόμως τετυχήκασι καὶ τεύξονται IV, 23, 7. οὐδεμιᾶς τιμωρίας τεύξονται I, 20, 28. δι' ἃ τούτου τεύξεται γράψας εἰσφέρω fr. 80, 14. οὐ θεμιτὸν τούτου τοῦ ὀνόματος τυχεῖν τοὺς οὕτως ὑπὲρ καλῶν τὸν βίον ἐκλιπόντας IV, 23, 10. ἐὰν μὴ τυγχάνωσι δικαιότερα λέγοντες fr. 26. οὐ γὰρ ἐν τοῖς τυχοῦσιν οἱ λόγοι ῥηθήσονται IV, 2, 5. τὰ τυχόντα τῶν πραγμάτων I, 12, 4.

τυλυφάντης. ἐμισθώσατο τυλυφάντας fr. 151.

τύραννος. οἱ μὲν γὰρ τοὺς τῆς πατρίδος τυράννους κατέλυσαν, οὗτοι δὲ τοὺς τῆς Ἑλλάδος ἁπάσης IV, 30, 8.

Τυρμεῖδαι fr. 155.

ὑβρίζειν. οὓς ὕβριζες καὶ ἐλοιδόρου I. fr. 103. ἔθεσαν οὐ μόνον ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων, ἀλλὰ καὶ ἐάν τις εἰς δοῦλον σῶμα ὑβρίσῃ, γραφὰς εἶναι κατὰ τοῦ ὑβρίσαντος fr. 145. ἐκεῖνοι μὲν ἕνεκα μιᾶς γυναικὸς ὑβρισθείσης ἤμυναν IV, 28, 11.

ὕβρις. ὕβρεις ἀνεκλείπτους ἑκάστοις καθεστάναι IV, 18, 8. ὁ δὲ πασῶν τῶν Ἑλληνίδων τὰς ἐπιφερομένας ὕβρεις ἐκώλυσε IV, 28, 12.

Ὑγίεια. τὸ ἄγαλμα τῆς Ὑγιείας II, 10, 2.

υἱός. ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ ἔλαβε τὸ θεωρικὸν ἀποδημοῦντος I, 20, 1.

ὑμεῖς I, 26, 14. II, 4, 23. 12, 1. 17, 4. 24. III, 22, 2. 29, 10. 23. ὑμεῖς οἱ ἀκούοντες IV, 2, 4. ὑμῶν I, 4, 5. 5, 13. 17, 18. 19, 16. 23. II, 11, 23. 12, 6. III, 21, 3. 5. 29, 2. 30, 5. fr. 80, 13. ὑμῖν I, 5, 8. 29, 9. II, 3, 5. 7. 11, 21. 25. 12, 7. 18, 2, 7. III, 23, 2. 25, 19. 29, 21. fr. 26. ὑμᾶς I, 3, 22. 6, 19. 8, 30. 32. 10, 25. 19, 15. 20, 2. II, 15, 1. III, 24, 9. 28, 9. fr. 26.

ὑμέτερος. πολίτῃ μὲν ὄντι ὑμετέρῳ III, 30, 9. τοῦ πλήθους τοῦ ὑμετέρου I, 5, 15. τῆς ὑμετέρας πρᾳότητος καὶ φιλανθρωπίας I, 19, 14. τῆς δόξης

τῆς ὑμετέρας II, 16, 22. τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον III, 28, 13. παρακατατιθέμενοι δύο πόλεις τῶν ὑμετέρων αὐτῶν III, 29, 25.

ὑπακούειν. ἦν σπάνιον ἰδεῖν ἀπ' εἰσαγγελίας τινὰ κρινόμενον ὑπακούσαντα εἰς τὸ δικαστήριον II, 3, 16.

ὑπαναγιγνώσκειν. κελεύετε ὑμῖν τὸν γραμματέα ὑπαναγνῶναι τήν τε εἰσαγγελίαν καὶ τὸν νόμον τὸν εἰσαγγελτικὸν καὶ τὸν ὅρκον τὸν ἡλιαστικόν II, 18, 3.

ὑπαντᾶν. ἴσασι τῶν ῥητόρων τοὺς ξενίζοντας τοὺς ἐκεῖθεν ἥκοντας καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς ὑπαντῶντας ὅταν προΐωσιν II, 11, 10.

ὑπάρχειν. αἴτιος τοῦ Χαλκιδέων ὑπῆρξεν ὀλέθρου fr. 80, 20. τὴν εὐδαιμονίαν τὴν ὑπάρχουσαν ὑμῖν ἐν τῇ χώρᾳ I, 29, 11. καλλίω γένεσιν τῆς πρώτης ὑπαρξάσης IV, 24, 5.

ὑπεναντίος. τοὺς ὑπεναντία πράττοντας τῷ δήμῳ II, 17, 22.

ὑπέρ. Ταντάλῳ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς λίθος κρέμαται fr. 204. ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ ἔλαβε τὸ θεωρικὸν ἀποδημοῦντος I, 20, 28. δίδωσι τούτῳ ὑπὲρ ἑκάστου τοῦ ἀνδραπόδου ὀβολὸν τῆς ἡμέρας III, 23, 14. ὑπὲρ αὐτῶν ἐκείνοις τὴν εἰρήνην ἐποιησάμεθα I, 27, 18. ἀντέπραξε τῇ πόλει ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Δηλίων fr. 80, 22. ἀναστάντα ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀντιλέγειν II, 10, 11. ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπολογεῖσθαι II, 6, 24. ὑπὲρ σεαυτοῦ δύνασαι εἰπεῖν II, 7, 16. ὅσα εἶχον ὑπὲρ ἐμαυτοῦ εἰπεῖν III, 30, 1. φάσκων ὑπὲρ τοῦ δήμου λέγειν ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου φανερῶς ἐδημηγόρεις I, 13, 14. ὅσοι τι ὑπὲρ ἐκείνων ἢ λέγουσιν ἢ πράττουσιν II, 11, 5. τοὺς συνεροῦντας ἐμοὶ ὑπὲρ τηλικούτου ἀγῶνος III, 30, 7. ὑπὲρ ὧν ἁπάντων οὗτοι πόνους πόνων διαδόχους ποιούμενοι — τὸ ζῆν ἀνήλωσαν IV, 23, 1. τοὺς κινδύνους ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς ἰδιώταις ἀνεθήκατε II, 6, 6. ἀγωνιζομένῳ καὶ κινδυνεύοντι ὑπὲρ τοῦ ἐξορισθῆναι καὶ ἀποθανόντι μηδὲ ἐν τῇ πατρίδι ταφῆναι III, 30, 12. προθύμως ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνίσασθαι IV, 15, 2. τὸ μαχόμενοι τελευτῆσαι ὑπὲρ αὐτῆς IV, 14, 6. τοὺς οὕτως ὑπὲρ καλῶν τὸν βίον ἐκλιπόντας IV, 23, 10. ὑπὲρ ἁπάντων τῶν ἀδικούντων προκινδυνεύειν I, 9, 11. τιμωρήσασθαι τοὺς ἀδικοῦντας ὑπὲρ ἁπάσης τῆς πόλεως I, 29, 14. ὑπὲρ τοῦ τὴν παῖδα μὴ ἀθυμῆσαι fr. 170. ὑπὲρ οὗ δεῖ ὑμᾶς νυνὶ βουλεύσασθαι I, 8, 32. τοὺς δικαστὰς ὑπὲρ τοῦ πράγματος τὰ δίκαια διδάξαι II, 7, 2. καὶ γὰρ οὐχ ὑπὲρ εἴκοσι ταλάντων δικάζετε, ἀλλ' ὑπὲρ τριακοσίων, οὐδ' ὑπὲρ ἑνὸς ἀδικημάτων, ἀλλ' ὑπὲρ ἁπάντων I, 9, 10. εἰσαγγέλλονται —, Εὐξένιππος δ' ὑπὲρ τῶν ἐνυπνίων II, 4, 5. τοῦτον εἰσαγγείλας ὑπὲρ ὧν Φιλίππῳ ὑπηρετήκει II, 13, 14. ὑπὲρ μεγάλων ἀδικημάτων αἱ εἰσαγγελίαι τότε ἦσαν II, 3, 17. ὑπὲρ τίνων οὖν οἴεσθε δεῖν τὰς εἰσαγγελίας γίγνεσθαι; II, 5, 9. εἰσαγγελίαν δέδωκας ὑπὲρ ὧν γραφαὶ πρὸς τοὺς θεσμοθέτας εἰσίν III, 27, 16. τὰς ἀποφάσεις ταύτας τὰς ὑπὲρ τῶν χρημάτων Ἁρπάλου πάσας ὁμοίως ἡ βουλὴ πεποίηται I, 8, 2. ὑπὲρ τούτων ὑμῖν τὰ ἐγκλήματα ἦλθε παρ' Ὀλυμπιάδος II, 12, 7. ὑπὲρ ἁπάντων τῶν ἀδικημάτων νόμους ἔθεσθε II, 4, 23. ἔθεσαν οὐ μόνον ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων, ἀλλὰ καὶ ἐάν τις εἰς δοῦλον σῶμα ὑβρίσῃ, γραφὰς εἶναι fr. 145. || οἱ νέοι τοὺς ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη σωφρονίζουσιν I, 17, 21. ἱπποτροφῶν διατετέλεκα τὸν ἅπαντα χρόνον παρὰ δύναμιν καὶ ὑπὲρ τὴν οὐσίαν τὴν ἐμαυτοῦ III, 29, 7.

ὑπέρα. ἀφεὶς τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκει fr. 211.

ὑπερβάλλειν. τοὺς γεγενημένους

ἐν τῷ πολέμῳ ἄνδρας ὑπερβάλλοντας τῇ ἀρετῇ IV, 8, 6. ὢ καλῆς μὲν καὶ παραδόξου τόλμης —, ὑπερβαλλούσης δὲ ἀρετῆς καὶ ἀνδραγαθίας τῆς ἐν τοῖς κινδύνοις IV, 31, 3.

ὑπερβολή. χειμώνων δ' ὑπερβολὰς καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἀναγκαίων ἐνδείας τοσαύτας καὶ τηλικαύτας οὕτως ἐγκρατῶς ὑπομεμενηκέναι IV, 20, 6.

ὑπερέχειν. ὧν οὗτος τοσοῦτον ὑπερέσχεν ἀνδρείᾳ καὶ φρονήσει ὅσον — IV, 29, 4.

ὑπερηφανία. τὴν Μακεδόνων ὑπερηφανίαν καὶ μὴ τὴν τοῦ δικαίου δύναμιν ἰσχύειν παρ' ἑκάστοις IV, 18, 6.

ὑπερπηδᾶν. ὑπερπηδήσας πάντας τοὺς νόμους εἰσαγγελίαν δέδωκας III, 27, 15.

ὑπερῷον. ὑπερῷα ἐπαίρειν fr. 120.

ὑπήκοος. ἆρ' οὐκ ἂν ἑνὸς μὲν δεσπότου τὴν οἰκουμένην ὑπήκοον ἅπασαν εἶναι IV, 18, 4.

ὑπηρετεῖν. οὐ πάντα δικαίως ἂν αὐτῷ ἡμεῖς ὑπηρετοῖμεν I, 22, 13. τοῦτον εἰσαγγείλας ἐγὼ ὑπὲρ ὧν Φιλίππῳ ὑπηρετήκει κατὰ τῆς πόλεως II, 13, 14. δεῖ τοὺς ἐνθάδε αὐτοῖς ὑπηρετοῦντας δίκην δοῦναι II, 17, 19.

ὑπισχνεῖσθαι. ὁ Λύσανδρος ὑπισχνεῖτο τριακόσια τάλαντα εἰσπράξειν τῇ πόλει II, 16, 3. καὶ μετ' ἐκείνην πάλιν ὑπισχνουμένου τὴν Φιλίππου καὶ Ναυσικλέους ἀπογράψειν II, 15, 11.

ὕπνος. ὃ εἶδεν ἐν τῷ ὕπνῳ, τοῦτ' αὐτὸν ἀπαγγεῖλαι πρὸς τὸν δῆμον II, 8, 9.

ὑπό. ὧν καὶ ἐγὼ εἷς ἦν αἱρεθεὶς ὑπὸ σοῦ II, 7, 7. ὑπὸ τοῦ δήμου ἀναγκαζόμενοι I, 7, 26. εἰσαγγελία ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κατηγόρου τρόπον τινὰ ἀπολελυμένη II, 17, 11. ὑπὸ τῆς τύχης ἀφαιρεθείς I, 22, 10. διαβληθήσονται ὑπὸ σοῦ II, 8, 1. λέγεται τὴν Λητὼ — ἐλαύνεσθαι ὑπὸ τῆς Ἥρας fr. 71. ἐγὼ ὑπὸ τούτων τῶν τριχῶν εἱλκόμην fr. 113. μὴ τῷ λόγῳ ὑπὸ τούτου ἐξαπατηθῆναι I, 8, 33. οὗτος ὑπὸ τούτων καταρρητορευθείς I, 20, 24. τὴν Ἑλλάδα κατεφθαρμένην ὑπὸ τῶν δωροδοκούντων IV, 10, 3. ὑπὸ μειρακίων κρινόμενος περὶ δωροδοκίας I, 17, 17. τὸ πάντων δεινότατον τῶν ἐν τῷ λόγῳ λεγομένων ὑπὸ σοῦ II, 14, 17. ἔδει ὑφ' ὑμῶν παιδεύεσθαι τοὺς νεωτέρους τῶν ῥητόρων I, 17, 18. τὰ ὑπ' ἐμοῦ παραλειπόμενα IV, 2, 3. τὸ πρῴην ὑπὸ τῶν δικαστῶν πραχθέν II, 15, 18. τόλμης τῆς πραχθείσης ὑπὸ τῶνδε τῶν ἀνδρῶν IV, 31, 1. Ἱππόνικος ὑπ' Αὐτοκλέους ἐρραπίσθη τὴν γνάθον fr. 113. ἐστεφάνωμαι ὑπό τε τῶν ἱππέων πάντων καὶ ὑπὸ τῶν συναρχόντων III, 29, 8. στεφάνοις τρισὶν ἐστεφανώθην ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ ἐν Ἡφαιστίᾳ καὶ ἑτέροις ὑπὸ τοῦ ἐν Μυρίνῃ III, 29, 19. τοὺς συκοφαντουμένους τῶν πολιτῶν ὑπό τινων II, 15, 6. ἐπὶ τοῖς ὑπὸ Λεωσθένους τεθεῖσιν θεμελίοις οἰκοδομοῦσιν οἱ νῦν τὰς ὕστερον πράξεις IV, 12, 7. ἑώρων τὴν ἀκρόπολιν αὐτῆς φρουρουμένην ὑπὸ τῶν Μακεδόνων IV, 15, 6. εἰ ὑπὸ δόξης χρὴ [ὑποπα]ραπεμφθῆ[ναι πά]ντα ταῦτα ἀν[εξέλεγκτα I, 25, 10. τὰ ἐν Πελοποννήσῳ οὕτως ἔχοντα κατέλαβεν ὑπὸ τῆς ἀφίξεως τῆς Νικάνορος καὶ τῶν ἐπιταγμάτων I, 14, 22. πλείστης κηδεμονίας ὑπὸ τοῦ δαιμονίου τυγχάνειν IV. fr. 121, 22. ὅτ' ἔφευγες τὸν ἀγῶνα ὑπ' Ἀλεξάνδρου II, 7, 4. || καθήμενος κάτω ὑπὸ τῇ καταστομῇ I, 2, 17. fr. 108. τὸ μὴ λαβὸν ἀπολογίαν ὑπὸ τῇ ὀργῇ τῶν δικαστῶν καταλείπεται II, 14, 15.

ὑπογράφειν. εἶτα τὸ ψήφισμα αὐτοῦ ὑπέγραψα II, 13, 23.

ὑποδέχεσθαι. ἴσασι τῶν ῥητόρων

χειροτονεῖν. ὑμεῖς με φύλαρχον ἐχειροτονήσατε III, 29, 11.

χείρων. ἵνα ὁ ἀγὼν αὐτοῖς χείρων γίγνηται II, 14, 14.

χήρα. διὰ τὸ χήραν ἐκδίδοσθαι αὐτήν III, 25, 2.

Χῖοι fr. 226.

χορευτής I, 2, 18.

χρῆμα. καὶ τὰ χρήματα τά τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια fr. 36. ὁπόσα εἴη τὰ χρήματα τὰ ἀνοισθησόμενα εἰς τὴν ἀκρόπολιν I, 2, 19. τῷ δήμῳ προδεδάνεισται τὰ χρήματα εἰς τὴν διοίκησιν I, 5, 12. τὰς ἀποφάσεις ταύτας τὰς ὑπὲρ τῶν χρημάτων Ἁρπάλου I, 8, 2. ταχθεὶς ἐπὶ τῇ διοικήσει τῶν χρημάτων εὗρε πόρους fr. 139, 26. θυσίαν πολλῶν χρημάτων ἀποστείλαντες II, 12, 5. χρήμασιν διαφθεῖραι I, 6, 21. ἀναφέρειν τὰ χρήματα ἅπαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν I, 2, 11. ἔχοντες τὰ χρήματα I, 15, 5. εἰληφέναι τὰ χρήματα I, 5, 7. τοὺς εἰληφότας τὰ χρήματα I, 28, 2. χρήματα λαμβάνων II, 5, 20. χρήματα λαμβάνοντα II, 13, 18. 17, 13. χρήματα λαβών II, 13, 22. 24. χρήματα διαπέμψας εἰς Πελοπόννησον I, 12, 9. χρήματα ... δοθέντα ἐκ τῆς διοικήσεως σαυτῷ περιποιησάμενος I, 13, 18.

χρῆναι. τί χρὴ ποιεῖν; I, 10, 22. τί τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους χρὴ νομίζειν; IV, 19, 8. εἰ ὑπὸ δόξης χρὴ [ὑποπα]ραπεμφθῆναι πάντα ταῦτα ἀν[εξέλεγκτα I, 25, 11. οὐ χρὴ τοὺς δικαστὰς τὰ καθ' ἕκασια τῆς κατηγορίας ὑπομένειν ἀκούειν II, 4, 9. τοσούτῳ μειζόνων ἐπαίνων τοὺς τετελευτηκότας ἀξίους χρὴ νομίζειν IV, 19, 10. ὅμως δὲ χρὴ θαρρεῖν IV. fr. 121, 5. τοὺς πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἑαυτῆς γυναικὶ καλλωπισμοὺς ὅπως ἂν βούλοιτο χρὴ γίγνεσθαι fr. 237. οὐ ψήφισμα ἐχρῆν σε πρὸς τὸ ἐνύπνιον γράφειν II, 8, 14. καίτοι σε ἐχρῆν — μὴ τοὺς ἰδιώτας κρίνειν II, 12, 20.

χρῆσθαι. οὐκ ἔφη δεῖν τοὺς φεύγοντας τῷ εἰσαγγελτικῷ νόμῳ χρῆσθαι II, 6, 9. τῇ κατηγορίᾳ χρῆσθαι III, 21, 1. νόμῳ δὲ τῷ τούτου τρόπῳ ἐξ ἀνάγκης χρῆσθαι τὴν Ἑλλάδα IV, 18, 5. χρῆται τούτοις πάντων μάλιστα I, 6, 12. χρώμενον τῶν ἐκεῖθέν τινι II, 10, 20. σκαφεῖον ἐκ τῆς παλαίστρας μετενεγκὼν εἰς τὸν κῆπον τὸν αὑτοῦ πλησίον ὄντα ἐχρῆτο I, 20, 6. τῇ πολιτείᾳ κέχρημαι II, 13, 5. τοιούτῳ πράγματι οὐ κέχρησαι II, 7, 10. ἀσελγέστατα τῇ πολιτείᾳ κέχρηται II, 13, 13. πάντων φανήσονται μάλιστα δημοτικώτατα τῷ πράγματι κεχρημένοι I, 7, 25. τί ἐχρήσω τῷ χρυσίῳ; I. fr. 102. χρησάσθωσαν αὐτῷ οἱ δικασταὶ ὅ τι βούλονται II, 11, 1.

χρήσιμος. τῶν ἄλλων ἁπάντων τῶν εἰς τὸν βίον χρησίμων IV, 5, 5.

χρηστός. οὐ γὰρ οἷόν τε τὸν Ἀθήνησι πονηρὸν ἐν Λήμνῳ χρηστὸν εἶναι III, 29, 23.

χρόνος. ὁ παρεληλυθὼς χρόνος μάρτυς ἐστὶν ἑκάστῳ τοῦ τρόπου ἀκριβέστατος III, 28, 14. ὁ χρόνος ὁ παρὼν IV, 4, 3. ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ III, 29, 17. ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ IV, 20, 5. ἐν πολλῷ χρόνῳ IV, 24, 6. τῶν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ὠφελίμων II, 16, 20. διατρίβων ἐν τῇ πόλει τὸν ἅπαντα χρόνον III, 29, 3. ἱπποτροφῶν διατετέλεκα τὸν ἅπαντα χρόνον III, 29, 7. τοὺς εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον φόβους IV, 23, 3. τὸν ἀγήρατον χρόνον IV. fr. 123. ἐκ τῶν ἔμπροσθεν χρόνων I, 25, 8.

χρυσίον. τοῖς ῥήτορσιν ἀπέτισεν ὁ Ἅρπαλος χρυσίον I, 4, 33. ὁπόσον ἕκαστος εἴληφε χρυσίον I, 8, 5. ὅτι σὺ μὲν ἔλαβες τὸ χρυσίον I, 9, 15. μὴ ἀποδόντας τὸ χρυσίον I, 10, 22. οἱ

νην ἐπέρχεται τὰς ὥρας διακρίνων IV, 5, 2.

Ὠρωπός. αἱ φυλαὶ σύνδυο γενόμεναι τὰ ὄρη τὰ ἐν Ὠρωπῷ διείλοντο II, 8, 22.

ὡς. Διογνίδης καὶ Ἀντίδωρος εἰσαγγέλλονται ὡς πλείονος μισθοῦντες τὰς αὐλητρίδας ἢ ὁ νόμος κελεύει II, 4, 2. Τίσιδος ἀπογράψαντος τὴν Εὐθυκράτους οὐσίαν ὡς δημοσίαν οὖσαν II, 15, 9. οὐδ' ὑμεῖς ὡς τοιοῦτον ὄντα με ἀπεστέλλετε ἐκεῖσε III, 29, 24. ὡς πρότερον τοὺς ὁριστὰς ἐξελόντας αὐτὸ τῷ θεῷ καὶ ἀφορίσαντας, καὶ οὐ προσηκόντως τὰς δύο φυλὰς ἐχούσας τὸ ὄρος II, 9, 3. οἶμαι — Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα οὐδένας οὕτως αὑτοῖς οἰκείους ἂν εἶναι νομίζειν ὡς Δεωσθένη καὶ τοὺς ἐκείνῳ συναγωνισαμένους IV, 30, 4. ὡς ἔοικεν I, 2, 15. III, 25, 14. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ II, 12, 19. ὡς σὺ λέγεις II, 8, 2. ὥς φασιν III, 25, 15. ὡς ἂν δύνωμαι III, 21, 2. πρόσωπον κομισάμενοι ὡς οἷόν τε κάλλιστον II, 12, 2. ὑμῖν Ὀλυμπιὰς ἐγκλήματα πεποίηται —, ὡς ἐγὼ δὶς ἤδη ἐν τῷ δήμῳ ἐναντίον ὑμῶν πρὸς τοὺς ἥκοντας παρ' αὐτῆς ἐξήλεγξα οὐ προσήκοντα αὐτὴν ἐγκλήματα τῇ πόλει ἐγκαλοῦσαν II, 11, 22. ὑμῖν τὰ ἐγκλήματα ἦλθε παρ' Ὀλυμπιάδος, ὡς ἡ χώρα εἴη αὐτῆς II, 12, 8. ἡμῶν αὐτῶν καταγιγνώσκομεν ὡς τὰ ἐκεῖ οὐκ ὀρθῶς ἐπράξαμεν II, 12, 13. λέγων ὡς Φιλοκλεῖ τὴν θυγατέρα ἐδίδου II, 14, 8. ὁπότε παραφθέγγοιο ἐν τῷ λόγῳ, ὡς πλούσιός ἐστιν Εὐξένιππος, καὶ πάλιν διαλιπών, ὡς οὐκ ἐκ δικαίου πολλὴν οὐσίαν συνείλεκται II, 14, 19. λέγοντος ὡς ἐξ ἀναπογράφων μετάλλων πεπλουτήκασι II, 15, 12. μεμαρτυρήκασιν ὡς ψευδής ἐστιν ἡ αἰτία κατ' ἐμοῦ III, 22, 18. φάσκων ἐκ τῶν οἰκείων ἀκηκοέναι ὡς ἐγὼ — παρεκελευόμην αὐτῇ III, 24, 3. ἃ δὴ τεκμήρια ὑμῖν ἐστιν εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα ὡς ψευδεῖς κατ' ἐμοῦ αἱ αἰτίαι εἰσίν III, 29, 21. τῶν λόγων τῶν μελλόντων ῥηθήσεσθαι περί τε Δεωσθένους καὶ περὶ τῶν ἄλλων — ὡς ἦσαν ἄνδρες ἀγαθοί IV, 1, 4. ἁπλούστατον ἡγοῦμαι εἶναι τὴν ἐν τῷ πολέμῳ διεξελθεῖν ἀρετὴν καὶ ὡς πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιοι γεγένηνται τῇ πατρίδι IV, 9, 2. ἀλλὰ περὶ τῆς παιδείας αὐτῶν ἐπιμνησθῶ καὶ ὡς ἐν πολλῇ σωφροσύνῃ παῖδες ὄντες ἐτράφησαν; IV, 8, 2. ὑπόληψις εἰς τοὺς δικαστὰς οὐ δικαία ὡς ἄλλοθί που οὗτοι τὴν γνώμην ἂν σχοῖεν ἢ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος II, 14, 24. ἅπαντας μεταβαλέσθαι πεποίηκας ὡς Ἀλέξανδρον I, 15, 2.

ὥσπερ. ὥσπερ καὶ ἄλλους πολλοὺς σεσώκατε τῶν πολιτῶν —, οὕτω καὶ Εὐξενίππῳ βοηθήσατε II, 17, 5. ὥσπερ γὰρ ὁ ἥλιος πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐπέρχεται —, οὕτω καὶ ἡ πόλις ἡμῶν διατελεῖ τοὺς μὲν κακοὺς κολάζουσα IV, 5, 1. ὥσπερ νυνὶ λέγεις II, 8, 12. ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει II, 13, 16. ὥσπερ χρή IV, 6, 1. ὥσπερ κάθῃ fr. 136. ὥσπερ ὑπολαμβάνομεν IV. fr. 121, 20. μὰ Δί' οὐχ ὥσπερ ἐν τῇ κατηγορίᾳ Πολύευκτος ἔλεγεν, οὐ φάσκων δεῖν — II, 4, 13. ὥσπερ τραπεζιτικὸν λόγον παρὰ τῆς βουλῆς ἀπαιτῶν I. fr. 102. ὥσπερ οὐ πάντας ὑμᾶς εἰδότας I, 6, 19. ὥσπερ καὶ περὶ τῶν ἄλλων II. 11, 4. ὥσπερ καὶ οἱ λῃσταί I. 30, 20. παρέχει ὥσπερ τοῖς λῃσταῖς ἐπισιτισμόν III, 23, 13. τοὺς τούτων οἰκέτας ὥσπερ ἥρωας τιμᾶν IV, 19, 5. ὥσπερ τὸ ἀτιμότατον θεράπιον fr. 115.

ὡσπερεί I, 1, 6. τὰ αὑτοῦ πράττοντα ὡσπερεί τις καὶ ἄλλος τῶν πολιτῶν II, 10, 24.

ὥστε. χειμώνων δ' ὑπερβολὰς — οὕτως ἐγκρατῶς ὑπομεμενηκέναι, ὥστε

καὶ τῷ λόγῳ χαλεπὸν εἶναι φράσαι IV, 20, 8. δεῖ — ἐν τοιαύτῃ καταστάσει εἶναι τῆς ἡλικίας, ὥστε τοὺς ἀπαντῶντας πυνθάνεσθαι fr 236. τοσοῦτον τοῦ πράγματος καταπεφρόνηκεν, — ὥστε τὸ μὲν πρῶτον ᾤετο δεῖν I, 4, 5 .... ὥστ' αὐτὸς ὑπὸ τῆς τύχης ἀφαιρεθεὶς τὸν στέφανον ἡμῶν ὃν ἔδωκεν οὐκ ἀφείλετο I, 22, 10. οὕτως ἐστὶν ἀνδρεῖος. ὥστε εἰσαγγελίαν διώκων οὐκ ἔφη δεῖν II, 6, 7. τοσοῦτον οὗτοι ἀπέλιπον —, ὥστε τὸν ἐγχειρήσαντα συκοφαντεῖν αὐτοὺς εὐθὺς ἠτίμωσαν II, 15, 15. εἰς τοῦτο ἀπονοίας ἦλθον, ὥστε — οὐκ ᾐσχυνόμην τοιούτους λόγους λέγων III, 25, 3. εἰς τοῦτο ἀναισθησίας ἦλθεν, ὥστε — — ἐλάμβανε αὐτὴν γυναῖκα III, 25, 14. τοσοῦτον διήνεγκεν, ὥστε οἱ μὲν — εἷλον, ὁ δὲ — ἐταπείνωσε, κἀκεῖνοι μὲν — ἤμυναν, ὁ δὲ — ἐκώλυσε IV, 28, 7 .... ὥστε μηδένα προαισθέσθαι I, 14, 20. ὥστε συμβαίνειν αὐτοῖς δυοῖν θάτερον III, 26, 11. ὥστε — ὕβρεις ἀνεκλείπτους ἑκάστοις καθεστάναι IV, 18, 7. ὥστε, ὅταν ἐπαινῶ τὴν γεγονυῖαν νίκην, ἅμα τῇ Λεωσθένους ἡγεμονίᾳ καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀρετὴν ἐγκωμιάζω IV, 13, 7. ὥστε πρὸ ὀφθαλμῶν ὁρώμενα αὐτοῖς τὰ δεινὰ ἄοκνον παρεῖχε τόλμαν IV, 15, 8. ὥστε, ὅσῳ —, τοσούτῳ μειζόνων ἐπαίνων τοὺς τετελευτηκότας ἀξίους χρὴ νομίζειν IV, 19, 9. ὥστε κελευστέον fr. 26.

ὠ φ έ λ ε ι α. τὰς μὲν τιμὰς καὶ τὰς ὠφελείας ἐκ τοῦ λέγειν οἱ ῥήτορες καρποῦνται II, 6, 4.

ὠ φ ε λ ε ῖ ν. τίς ἂν λόγος ὠφελήσειε μᾶλλον τὰς τῶν ἀκουόντων ψυχὰς τοῦ — IV, 27, 6. πολλὰ δίδοτε τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ῥήτορσιν ὠφελεῖσθαι I, 19, 12.

ὠ φ έ λ ι μ ο ς. ὅτῳ μέλει τῶν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ὠφελίμων τῇ πόλει II, 16, 20.

His absolutis errata nonnulla sive typographi sive mea in partibus quattuor prioribus quum a Lissnero notata tum a me ipso inventa indicanda sunt.

P. I. p. 5[b]. v. 20. adde οὐδένα εἰς ἀγῶνα καθίστης II, 11, 13. || p. 6[a]. v. 39. τιμωρήσασθαι] scr. εἰς τοὺς τάφους τιμωρήσασθαι || p. 6[b]. v. 11. et p. 7[a]. v. 33. ἄνθρωποι] scr. οἱ ἄνθρωποι || p. 7[a]. post v. 17. add. ἀ θ υ μ ε ῖ ν. ὑπὲρ τοῦ τὴν παῖδα μὴ ἀθυμῆσαι fr. 170. || p. 8[a]. v. 27. et 28. ἐθέλειν] scr. θέλειν. || p. 8[b]. v. 39. scr. II, 9, 19. || p. 11[a]. v. 29. add. τὰ παιδία ἀναβιβάζεσθαι II, 18, 11. || p. 11[b]. v. 24. περὶ] scr. πρὸ || p. 15[a]. v. 27. προσίεσθαι] scr. [προσ]έσθαι.

P. II. p. 3[b]. v. 34. ἀδικήματος] scr. [πράγ]ματος || p. 4[a]. v. 2. scr. II, 12, 6. III, 21, 5. || p. 5[b]. extr. scr. *Βοιωτία* IV, 10, 12. 15, 3. *Βοιωτοί* IV, 10, 10. 16, 3. || p. 6[b]. post v. 16. add. γε I, 12, 25. 18, 1. II, 11, 16. IV, 2, 3. 16, 1. 20, 2. || p. 8[a]. extr. add. λέγω δὲ IV, 30, 2. || p. 9[a]. v. 32. add. ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου II, 5, 17. || ib. v. 33. διδόντος] scr. δόντος || ib. v. 41. scr. τῶν

ἐναντία πραττόντων τῷ δήμῳ II, 13, 19. 17, 14. *τοὺς ὑπεναντία πράττοντας τῷ δήμῳ* II, 17, 22. *τῷ δήμῳ ἀπαγγεῖλαι* II, 8, 7. 14. || p. 10^{a}. v. 3. post 20. add. *cf. διόπερ.* || ib. v. 34. *ἀπολογουμένου*] scr. *ἀπολογουμένοις* || ib. p. 12^{a}. v. 30. *ὑπακοῦσαι*] scr. *ὑπακούσαντα* || p. 12^{b}. v. 39. add. *δι' ὅπερ* II, 8, 2. || p. 13^{b}. v. 9. add. *ὡς ἂν δύνωμαι* III, 21, 2. || ib. v. 21. *ταῖν*] scr. *τοῖν* || p. 16^{a}. v. 16. (it. p. 17^{b}. v. 3. P. III. p. 6^{a}. v. 8. p. 11^{a}. v. 5.) *μή*] scr. *οὐ* || p. 17^{a}. v. 4. add. *τηλικοῦτος ὤν* I, 17, 16.

P. III. p. 4^{b}. v. 34. scr. II, 14, 4. III, 27, 20. || p. 7^{a}. v. 6. add. *ἄξια τῆς ἐκείνων ἀρετῆς* IV, 28, 14. || p. 9^{b}. v. 28. scr. I, 17, 18. 20.

P. IV. p. 7^{a}. v. 34. scr. 15, 5. III, 25, 20. || p. 8^{a}. v. 32. scr. I, 22, 13. fr. 75. *ἡμῶν* I, 22, 11. 28, 20. II, 12, 2. 18, 5. IV, cett. || p. 10^{b}. v. 30. et 33. *γίνηται — γίνωνται*] scr. *γίγνηται — γίγνωνται* || p. 11^{b}. v. 35. add. *τίς γὰρ ἠνέσχετο — καὶ οὐκ ἂν ἀπέκτεινε* III, 25, 11. || ib. v. pen. scr. 3, 3. 5, 6. cett. || p. 13^{b}. v. 34. *καταγινώσκειν — καταγινώσκομεν*] scr. *καταγιγνώσκειν — καταγιγνώσκομεν* || p. 18^{b}. v. 9. add. *ὡς σὺ λέγεις* II, 8, 3.

Restat ut absolvam Hyperideorum indicem P. I. p. 3 sq. inchoatum. Primam atque tertiam orationem singulari opera qui tractaret interea non exstitit. Secundam denuo edidit commentario critico instructam *Dom. Comparetti* Pisis 1861 (iudicium de hac editione fecit A. Schaeferus in Annal. phil. vol. LXXXIII. p. 607 sqq.), quartam *Guil. Tell* Nordhusae 1861 (cf. censura Lissneri diar. scholast. Austr. vol. XIV. p. 444 sqq. inserta) et *F. V. Fritzsche*, qui postquam de ea praefatus est in indice lectionum acad. Rostoch. aestivarum a. 1860, ipsa graeca verba a se emendata protulit in eiusd. acad. hibernarum a. 1861—62 lectionum indice. Utramque in linguam francogallicam conversam adiectis notis edidit *Heur. Caffiaux* Valentianis 1858 et 1860. Praeterea de Hyperidis vita et eloquentia disputavit *Jul. Girard* in dissert. inscripta *Hypéride, sa vie et son éloquence*, quae prodiit Paris. 1861; nonnullos orationum secundae atque tertiae locos attigit *F. Franke* in lectionibus Aeschineis Philol. Suppl. vol. I. insertis; de craseos et *ν* paragogici usu apud Hyperidem exposuit *J. Lissner* in diar. schol. Austr. vol. XI. p. 648 sq. et 836 sqq., idemque huius indicis P. I—IV. censuram egit in eiusd. diar. vol. XII. p. 105 sq. et vol. XIII. p. 34 sqq. *S(hiletto?)* quae de Hyperide commentatus sit in diarii *the Journal of classical and sacred philology* inscripti t. XII. p. 318 sqq. nescio.

Exponendum iam est de eventu quo de praemio eruditionis hoc anno commilitones concertaverint.

Atque Theologorum quidem Ordini, qui in *Augustini de coena sacra doctrinam* inquiri iusserat, una tradita est dissertatio, quae Augustini verbis *nec pigebit autem me, sicubi haesito, quaerere, neque pudebit, sicubi erro, discere* insignita est. Huius disputationis auctor Augustini de coena sacra sententiam pro ipsius aetate atque adversariorum quos impugnavit ingenio mutatam esse censuit. Quae coniectura, in qua exornanda auctor ipse parum sibi constitit, neque cum Augustini mente neque cum controversiarum illarum indole neque eum numero locorum haud exiguo conciliari potest. Quum vero auctor eximia diligentia, multiplici eruditione, laudabili subtilitate usus haud pauca bene exposuisset, non praemio quidem, sed tamen honorifica commemoratione atque commendatione dignus iudicatus est. Reclusa scida inventus est

IOANNES SCHUETZE

Dresdensis, theologiae studiosus.

Iurisconsultorum Ordo, qui ut *de vi et natura precarii* quaereretur postulaverat, duas accepit dissertationes, quarum una verbis Horatii *neque si chartae sileant quod bene feceris, mercedem tuleris*, altera dicto Schilleri *sei im Besitze und du wohnst im Recht und heilig wird's die Menge dir bewahren* inscripta est, sed neutram praemio dignam iudicare potuit. Priorem enim qui scripsit, tam late diffuseque disputavit et genus eloquendi secutus est tam parum distinctum atque temperatum, ut quem voluerit esse sententiarum seriem ac tenorem plerumque assequi non licuerit, praetereaque argumentum non satis recte disposuit digessitque, neque omnino sibi cavit ab admiscendis rebus a proposito alienis. Alterius autem auctor etsi compositius disseruit et ad rem attentius, tamen et genere dicendi usus est non admodum eleganti, quin etiam interdum vitioso, et rem ipsam nimis leviter strictimque attigit, neque satis laboravit ut propriorum studiorum daret documentum. Nihilominus prioris auctorem propter studium in rem impensum atque diligentiam publice laudare et beneficii alicuius percipiendi caussa summis rerum nostrarum academicarum curatoribus commendare Ordo decrevit. Est is

HUGO BURCKAS

Vimariensis, iuris studiosus.

Medicorum Ordo quod proposuerat argumentum hoc quoque anno nemo perractavit.

Philosophorum Ordinis classium alteri tantum, quae *de notione religionis a Schleiermachero prolata* disputari voluerat, una dissertatio tradita est Schleiermacheri verbis insignita his: *die Anhänger des todten Buchstabens, den die Religion auswirft, haben die Welt mit Geschrei und Getümmel erfüllt, aber die wahren Beschauer des Ewigen waren immer ruhige Seelen, allein mit sich und dem Unendlichen.* Quam qui scripsit, in quaestionem propositam tam alte intravit, ad eamque pertractandam tantam non solum curam atque diligentiam, verum etiam doctrinae copiam, ingenii aciem, disputandi subtilitatem contulit, ut praemium ei Ordo sine ulla dubitatione decreverit. Aperta scida repertus est

CAROLUS HERMANNUS GUENTHER
Zittaviensis, philosophiae et theologiae studiosus.

Reliquum est ut nova in proximum annum proposita argumenta cum commilitonibus communicentur.

Itaque Ordo Theologorum *quos Veteris Testamenti libros Ieremias propheta ante oculos habuerit et qua ratione eis usus sit* explicari iubet.

Ordo Iurisconsultorum postulat ut *quid inter lusum et sponsionem differat* quaeratur.

Ordo Medicorum quod superiore anno iam proposuerat argumentum in proximum quoque decrevit prorogare. Est autem hoc: *Quaestio in medicina forensi multum agitata, num pulmones foetuum aërem inspiratum non continentes tantam aëris molem putredine gignere et in se retinere queant, ut aquae immissi natent, et num, si hoc acciderit, pulmones aëre inspirato repletos a pulmonibus propter putredinem aëre refertis certo discernere liceat, experimentis in foetu hominis et animalium factis solvatur. Qua in re diiudicanda hoc inter alia respiciendum est, aërem inspiratum atmosphaericum esse, aërem putredine formatum maximam partem acido carbonico constare.*

Ordinis Philosophorum classes argumenta proponunt haec:

I. *Charakteristik des geistigen Verkehrs, den Descartes und Leibnitz mit ihren fürstlichen Zeitgenossinnen, Christine von Schweden, der Pfälzischen Raugräfin Elisabeth, Sophie von Hannover und Sophie Charlotte von Preussen, gehabt haben.*

II. *Mit Bezugnahme auf die engere Verbindung, in welche durch mehrere neuere Forscher, insbesondere Lotze (medicinische Psychologie und Mikrokosmus) und Fechner (Elemente der Psychophysik), die Psychologie mit*

der Physiologie gebracht worden ist, soll erörtert werden, innerhalb welcher Grenzen sich überhaupt von den Fortschritten der Physiologie eine wissenschaftliche Förderung der Psychologie erwarten lässt.

III. *Kritische Darstellung der volkswirthschaftlichen Ansichten Justus Mösers.*

His in argumentis pertractandis diligentiam vestram nobis probandi, carissimi commilitones, larga vobis facta est copia. Qua qui uti volent, hos rogamus ut scripta sua, addita obsignata scida nomen auctoris continente eodemque quo scriptum dicto insignita, ante kalendas Augustas decanis tradant.

P. P. pridie kal. Novembres a. MDCCCLXIII.

LIPSIAE, TYPIS A. EDELMANNI, TYPOGR. ACAD.

